

תהפוש כפי לזים לזהירי בזהר הרקיע

לימוד זוהר היומי

ספר הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה

❖ זוהר היומי לחודש ניסן ❖

שבט תשס"ט - עידן"ק בית שמש טובב"א

הוצאת:

"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
ב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS**

**Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצווה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

דרך הבעש"ט האמיתי

הבנל עם טוב זיע"א
צוה לאנשי, שקודם
כל תפילה [שחרית,
מנחה, וערבית], ילמדו
מאמר זוהר ותיקונים.
(ליקוטי תורה משערוביל,
הדרכה ו')

מציל ממיגפה

לימוד זוהר הקדוש
מציל את האדם
ומשפחתו ממיגפה
ושערורות. (אמרי פנחס
שער ו אות עג)

מבטל כל מיני פורעניות

כבר ידוע לכבודם
מעלת לימוד זוהר
הקדוש אשר הוא
מבטל כל מיני
פורעניות וגזרות
קשות ורעות ומותנא
וחרבא וביזה מעלמא.
(רבני ירושלים תרפ"א)

מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה

קול אומר קדא,
"מה אקרא כל
הבשר חציר", הכל
הם כבהמות
שאוכלות חציר.
"וכל חסדו כציון
השדה", כל חסד
שעושים לעצמם
עושים.
ואפילו כל אלו
שעוסקים בתורה,
כל חסד שעושים
לעצמם עושים.

באותו זמן ויזכור
כי בשר המה רוח
הולך ולא ישוב
לעולם, זה הוא רוח
המשיח.

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא י' ממנה, ונשארת ב' ביעשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרד ואבדו בעולם.

זהו הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר, והוא רוח הקודש, והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'.
(תיקוני זוהר, תיקון ל')

מכון "זוהר הקדוש השנתי" - ללימוד כל ספר "זוהר הקדוש" במעגל השנה - שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד ספר זוהר הקדוש' מטרת המפעל: כמו שכתוב בזוה"ק (רע"מ ח"ג קכד ג): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר זוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בודד ינחנו ואין עמו אל נכר. **ע"ד ו'קדיש מ'ן ש"מ"א ו'חיה כ"י ל"א תשכ"ח מפי' זרע"ו**

עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ

לחמם שכינים לזהרם לזהרם בזהר הרקיע

ספר הזוהר

השלים והמנגד

על חמשה חמשי תורה

מהתנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

***

על ידי באי בשערי זוהר הקדוש לבנם
ולטיל בפרדם זוהר, ותקנים מה שאמר
אלהו לבר יוחאי בספר הזוהר: "ותגליא
לתתאי בסוף יומיא, ובגניניה וקראתם דרוך
בארץ לכל ישביה וגו', ושבתם איש אל
אחותו" וגו'.

ספר הזוהר הקדוש הזה סדר מחדש ומחלק לקטעים. כדי ללמד את הזוהר
מדי יום ביומו. וכל שנה ושנה ישלים את כל ספר הזוהר הקדוש.

כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמוד ספר הזוהר דבר יום ביומו. ולסיום
את כל ספר הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה. חק ולא יעבר. לתקון הגאולה
האמתית. ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא. (ת"ד רבני ירושלים תרפ"א - כסא מלך)

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המנגד השלם, שמורות להמחבר
התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד
מישראל להדפיסו ולהפיצו בהנם ולחלקם לכל אחד ואחד
מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם
הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זיע"א. וכל המזכה את הרבים אין
קץ לשכרו, וזוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות,
ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את
הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי למוד "הזוהר
הקדוש" בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

בונה עולמות

לימוד זוהר בניסא
בעלמא בונה
עולמות, וכל שכן
אם יזכה ללמוד
ולהבין פירוש מאמר
אחד, יעשה בו תיקון
למעלה בשעה אחת,
מה שלא יעשה
בלימוד הפשט שנה
תמימה כו'. (כסא מלך
לתיקוני, תיקון מג אות ט)

לימוד זוהר

שעה אחת יותר
מלימוד פשט
בשנה תמימה

לימודו כל השנה אינו
לכום אם אינו מעטרו
ביום אחד בלימוד
הקבלה, כי שקול
הוא כנגד כולם. (שם)

בן עולם הבא

אם קובע עת לה'
שעה אחת בכל לילה,
או מובטח לו שהוא
בן עולם הבא מבני
היכלא דמלכא ויהיה
מרואי פני המלך
היושבים ראשונה
במלכותא דרקינא.
(שם)

מרום על כל לימוד

לימוד ספר זוהר
מרום על כל לימוד,
בשגם לא ידע מאי
קאמר, ואף שימעה
בקריאתו. והוא
תיקון גדול לנשמה.
(מורה באצבע להחיד"א
זיע"א, אות מד)

מביא השק לכל מיני לימודים

על ידי לימוד זוהר
נעשה חשק לכל
מיני לימודים של
התורה הקדושה.
(שיחות הר"ן אות קח)

אשרי הזוכה

אשרי הזוכה להיות
עמלו בתורה, הן
בנגלה, הן בנסתר
בספר זוהר הקדוש
והתיקונים, וכדאי
הוא רשב"י התנא
האלקי זיע"א לפסוד
את כל העולם כולו
מן הדין ולקרב את
הגאולה.
(נאום יצחק ירוחם בהגאון
החסיד מוה"ר"ד משה
יהושע לייב זצ"ל דיסקין)

לוי עמי שומע לוי. בדור הרע הזה שהמינות גובר. היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר
הזוהר ותיקונים להגות בה. והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. ויתקיים. (נוצר חסד מס' אבות פ"ד)

בס"ד

הוד והדר פעלם וצדקתם עומדת לעד
כדאי רבי שמעון לסמוך עליו
כל הרוצה ליטול חלק במפעל הזוהר הקדוש היומי
נא להתקשר: +972-548-436-784
או באי-מעיל: hazohar.com@gmail.com

A partner of the worldwide Zohar Hakadosh -
Is, in essence, a partner of Rabbi Shimon Bar Yochai himself. As known

---

לזכות לזרע של קיימא זיווג הגון ברכה והצלחה מרובה לפרנסה טובה בשפע,
לעשירות, לבריאות, לגידול צאצאים
לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

לעילוי נשמת אבי מורי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה .....לחודש .....שנת .....

לעילוי נשמת אמי מורתי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקני .....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקינתי .....ב"ר.....ז"ל
יום השנה .....לחודש .....שנת .....

על ידי שתעזור לפרסם את ספר הזוהר בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע,
נוכה לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל מדינה
ומדינה כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם

To merit much blessing and success, finding a shidduch, abundant
parnassah, wealth, children, good health, true torah study, the raising of our
offspring to torah chupah and maasim tovim with peace of mind, and success in
settling in eretz yisrael.

הספר נדפס לזכות הרבים ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

מִבְּתַח "זֵהָר הַיּוֹמִי" לְחֹדֶשׁ נִסָּן

- 3..... סדר הלימוד ליום א ניסן [יום 178 בשנה]
- 10..... סדר הלימוד ליום ב ניסן [יום 179 בשנה]
- 17..... סדר הלימוד ליום ג ניסן [יום 180 בשנה]
- 24..... סדר הלימוד ליום ד ניסן [יום 181 בשנה]
- 30..... סדר הלימוד ליום ה ניסן [יום 182 בשנה]
- 35..... סדר הלימוד ליום ו ניסן [יום 183 בשנה]
- 41..... סדר הלימוד ליום ז ניסן [יום 184 בשנה]
- 47..... סדר הלימוד ליום ח ניסן [יום 185 בשנה]
- 54..... סדר הלימוד ליום ט ניסן [יום 186 בשנה]
- 60..... סדר הלימוד ליום י ניסן [יום 187 בשנה]
- 66..... סדר הלימוד ליום יא ניסן [יום 188 בשנה]
- 73..... סדר הלימוד ליום יב ניסן [יום 189 בשנה]
- 80..... סדר הלימוד ליום יג ניסן [יום 190 בשנה]
- 87..... סדר הלימוד ליום יד ניסן [יום 191 בשנה]
- 93..... סדר הלימוד ליום טו ניסן [יום 192 בשנה]

100.....	סדר הלימוד ליום טז ניסן [יום 193 בשנה]
106.....	סדר הלימוד ליום יז ניסן [יום 194 בשנה]
113.....	סדר הלימוד ליום יח ניסן [יום 195 בשנה]
120.....	סדר הלימוד ליום יט ניסן [יום 196 בשנה]
125.....	סדר הלימוד ליום כ ניסן [יום 197 בשנה]
131.....	סדר הלימוד ליום כא ניסן [יום 198 בשנה]
137.....	סדר הלימוד ליום כב ניסן [יום 199 בשנה]
143.....	סדר הלימוד ליום כג ניסן [יום 200 בשנה]
150.....	סדר הלימוד ליום כד ניסן [יום 201 בשנה]
156.....	סדר הלימוד ליום כה ניסן [יום 202 בשנה]
163.....	סדר הלימוד ליום כו ניסן [יום 203 בשנה]
170.....	סדר הלימוד ליום כז ניסן [יום 204 בשנה]
176.....	סדר הלימוד ליום כח ניסן [יום 205 בשנה]
184.....	סדר הלימוד ליום כט ניסן [יום 206 בשנה]
190.....	סדר הלימוד ליום ל ניסן [יום 207 בשנה]

תפילה קודם לימוד הזהר

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מזה אנו, מזה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשותם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

סדר הלימוד ליום א ניסן [יום 178 בשנה]

פתח רבי שמעון ואמר, כתיב (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. האי קרא אוקמוה, אבל אית רקיע ואית רקיע, רקיע דלתתא איהו קיימא על גבי ד' חיוון. ומתמן אתפשט ושאר דיוקנא דחד נוקבא, דאחורי דכורא, ודא איהו רזא דכתיב, (שמות לג) וראית את אחורי. כמה דאת אמר, (תהלים קלט) אחור וקדם צרתני. וכתיב (בראשית ב) ויקח אחת מצלעותיו.

רקיע דלעילא איהו קיימא על גבי חיוון עלאין, ומתמן אתפשט ושאר דיוקנא דחד דכורא, דאיהו רזא עלאה. והני תרין רקיעין, חד אקרי קצה השמים. וחד אקרי מקצה השמים. דכתיב, (דברים ד) ולמקצה השמים ועד קצה השמים. ראשי החיה דלתתא אינון ארבע חיוון, דאינון רשימין (נ"א נהורין) עלאין, על אינון ארבע אתוון רשימין, די בגו אינון ארבע פתחין, דבגנתא דעדן.

דף רי"א ע"ב

ואף על גב דאמרן עדן דלתתא בארעא, הכי הוא ודאי. אבל כלא רוא עלאה איהו, כמה דאתמר (דף ר"א ע"ב) דהאי נקודה דקאמרן, כמה דאית לה חולקא לעילא, הכי נמי אית לה חולקא לתתא בארעא. והאי גנתא לתתא, איהו חולקא דההיא נקודה לאשתעשעא ברוחי דצדיקייא בארעא, ואתהני בכל סטרין לעילא (ויצא קנ"ז ע"ב) ותתא. לעילא בצדיק. לתתא בההוא איבא דצדיק, ולא אשתכח שעשועא עילא ותתא אלא בצדיק. והאי גנתא איהו, מההיא נקודה דאקרי עדן (נקודה דנטלא מאימא עילאה טמירא איהי גן עדן דארעא).

אינון ראשי החיה, אלין ארבע רישי אנפין. חד אריה, דכתיב, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. וחד שור, דכתיב ופני שור מהשמאל. וחד נשר, דכתיב ופני נשר לארבעתו. אדם כללא דכלא, דכתיב ודמות פניהם פני אדם. ואלין ארבע רישי נהרין דמטוליהון (ס"א חיוון דנטלין) לכורסייא קדישא, ומגו מטולא דילהון זעין. ומההוא זיעא דמטולא דילהון, אתעביד ההוא נהר די נור. דכתיב, (דניאל ז) נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשוניה.

ונשמתיין פד סלקין, אתסחיין בההוא נהר די נור, וסלקין לקורבנא ולא אתוקדן, אלא אתסחיין. תא חזי מסלמנדרא, דעבדין מנה לבושא. ומגו דאיהי מנורא, לא אתסחייא ההוא לבושא, אלא בנורא, אשא אכיל זוהמא דביה, ואתסחי ההוא לבושא. הכי נמי נשמתיא די נור דאתנטילת מגו פורסייא קדישא. דכתיב בה (דניאל ז) פרסיה שביבין די נור. בזמנא דבעייא לאתסחייא מההוא זוהמא דבה, אתעברת בנורא ואתסחייא. ונורא אכלא כל ההוא זוהמא די בנשמתיא. ונשמתיא אתסחייא ואתלבנת.

ואי תימא אי הכי עונשא לית לה לנשמתיא בהאי. תא חזי, ווי לנשמתיא דסבלת אשא נוכראה, ואף על גב דאיהי אתלבנא. אבל פד זוהמא איהו סגי עלה, ווי לנשמתיא דסבלת ההוא עונשא, בגין דההוא זוהמא בתרי זמני אתלבנת בנורא.

זמנא קדמאה פיון דקבילת עונשא בגופא, אזלא נשמתיא, ונטלי לה, ואעלין לה בגו אתר חד דאקרי בן הנם, ואמאי אקרי בן הנם. אלא אתר חד איהו בגיהנם, דתמן אתצריפו נשמתיין, בצרופא, לאתלבנא עד לא עאלין בגנתא דעדן. (ואי זכאין אינון נשמתיין כד אעלין לון בההוא אתר) תרין מלאכין שליחן זמינין בגנתא דעדן, וקיימין לתרעא, וצווחין לגבי אינון ממנן דבההוא אתר דגיהנם, בגין לקבלא ההיא נשמתיא.

וההיא נשמתא עד לא אתלבנת בנורא, אינון שליחן צווחין לגבייהו, ואמרי הנם. ובזמנא דהיא אתלבנת, אינון ממנן נפקין עמה מההוא אתר, וזמיני לה לגבי פתחא דגנתא דעדן, דתמן אינון שליחן ואמרי לון הנם. הא אינון נשמתין דהא אתלבנו, כדין אעלין לההיא נשמתא בגנתא דעדן.

וכמה איהי תבירא מגו ההוא תבירו דאתלבנותא דגיהנם. (ס"א דהוא) דההיא תבירו דאשא תתאה. ואף על גב דנחית מלעילא, (אבל) פיון דמטא לארעא לתתא, איהו אשא דלא דקיק, ונשמתא אתענשא ביה, ואתברת. כדין קודשא בריך הוא אפיק שמשא דנהיר מאינון ארבע פתחין דנהרין ברקיעא דעל גנתא, ומטא לההיא נשמתא ואתסיאת. הדא הוא דכתיב, (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.

דף רי"ב ע"א

זמנא תניינא, לבתר דיתבא בגנתא דעדן דלתתא, כל ההוא זמנא דיתבא ועד כען לא אתפרשת מאינון מלין דחיוזו דהאי עלמא מפל וכל. וכד סלקין לה לעילא, אצטריך לאתפרשא, מפל חיוזו ומפל מלין דלתתא. ואעברו לה בההוא נהר די נור, כדין נשמתא אתלבנת ביה מפל וכל. ונפקת ואתחזיאת קמי מארי דעלמא בריכא (ד"א בירא) מפל סטרין. פיון דאסתכלת בההוא נהורא אתסיאת ואשתלימת מפלא. וכדין קיימין אינון נשמתין בלבושין, מתעטרין קמי מאריהון. זכאה חולקיהון (דף רי"ב ע"א) דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

ואינון נשמתין דבגנתא דעדן דלתתא, שטאן בכל רישי ירחי ושפתי, וסלקין עד ההוא אתר דאקרי חומות ירושלם. דתמן כמה ממנן ורתיכין דנטרי אינון חומות. דכתיב, (ישעיה סב) על חומותיך ירושלם הפקדתי שומרים. וסלקין עד ההוא אתר, ולא עאלין לגו, עד דאתלבנו. ותמן סגדין, וחדאן מההוא נהירו, ותייבין לגו גנתא.

נפקין מתמן ושטאן בעלמא, וחמאן באינון גופין דחייביא, בההוא עונשא דילהון, (קנ"א ע"א) דכתיב, (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. מאי לכל בשר. לאינון שאר גופין דבסחרנייהו, והא אוקמוה. ולבתר משטטי ומסתפלן באינון מאריהון דכאבין, ובגי מרעין, ואינון דסבלין על יחודא דמאריהון, ותבין ואמרין ליה למשיחא.

בשעתא דאמרין ליה למשיחא צערא דישראל בגלותהון, ואינון חייביא די בהון, דלא מסתפלי למנדע למאריהון, ארים קלא ובכי, על אינון חייבין דבהו.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

הדא הוא דכתיב, (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו תייבין אינון נשמתין וקיימין באתרייהו.

בגנתא דעדן אית היכלא חדא, דאקרי היכלא דבני מרעין. כדין משיח עאל בהווא היכלא, וקרי לכל מרעין וכל כאבין, כל יסוריהון דישראל, דייתון עליה, וכלהו אתיין עליה. ואלמלא דאיהו אקיל מעלייהו דישראל, ונטיל עליה, לא הוי בר נש דיכיל למסבל יסוריהון דישראל, על עונשי דאורייתא. הדא הוא דכתיב (ישעיה נג) אכן חליינו הוא נשא וגו'. כגוונא דא רבי אלעזר בארעא.

בגין דלית חושבנא, לאינון יסורין דקיימין עליה דבר נש בכל יומא, על עונשי דאורייתא, וכלהו נחתו לעלמא, בשעתא דאתיהיבת אורייתא. וכד הוו ישראל בארעא קדישא, באינון פולחנין וקרבנין דהוו עבדי, הוו מסלקין כל אינון מרעין ויסורין מעלמא. השתא משיח מסלק לון מבני עלמא, עד דנפיק בר נש מהאי עלמא, ומקבל עונשיה, כמה דאתמר. כד אינון חובין יתיר דעיילין לון לגו בגו גהינם, באינון מדורין תתאין אחרנין, ומקבלין עונשא סגי מסגיאות זוהמא די בנשמתא, כדין אדליקו נורא יתיר, למיכל ההוא זוהמא. (ווי לההיא נשמתא דסבלת ההוא עונשא. ועל דא אינון מלאכי חבלה דבגיהנם מטרדין לון בחוטרין דאשא לנערא ההוא זוהמא. ווי לנשמתא דסבלת ההוא עונש).

זכאין אינון דנטרי פקודי אורייתא. ההיא נקודה קדישא, דאיהי בעיא לאשתעשעא לעילא ולתתא ברוחיהון דצדיקייא, כמה (רי"א ע"ב) דאתמר. כד ההיא נקודה בעא לאשתעשעא לתתא ברוחיהון דצדיקייא, כאמא דחדאת על בנהא, ואשתעשעא בהון, הכי נמי בפלגות ליליא איהי נחתא ואשתעשעא בהו.

רקיע דקאמרן דקיימא על גנתא, איהי קיימא על ד' רישי חיוון, ואינון ד' אתוון (רי"א ע"א) דקאמרן, אינון רזא דד' חיוון. והאי רקיעא קיימא לתתא (ס"א עליהו), כמה דאתמר. רקיע דההיא נקודה, קיימא לעילא, על אינון ד' חיוון עלאין דקאמרן, וההוא רקיעא (כגוונא דא מן דא) איהו אתרקם בגוונין קדישין.

בהאי רקיע אסתכלן ארבע חיוון, וכל אינון חילין לתתא. כד האי רקיע אנהיר בגוונוי ונציץ, כדין ידעין כל אינון רתיכין, וכל אינון חילין ומשיריין, דהא טרפא דילהון אודמן. רקיעא דא מרקמא בכל גוונין קדישין, ביה קיימין ארבע פתחין רשימין, בארבע אתוון מנצצין.

פתחא חדא רשימא לסטר מזרח, וביה קיימא בההוא פתחא את חד, וההוא את איהו א', ודא נציץ וסליק ונחית בהאי פתחא. פתחא דא נהיר ונציץ מנציצו

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

עֲלָאָה. וְהָאֵי אֶת נְצִיץ וּבְלִיט (ס"א ולהיט) בְּגוּיָה, וְאִיהִי נַחְתָּא וּסְלָקָא, וְאִתְרִשִׁים בְּהֵוּא פְתַחָא.

דף רי"ב ע"ב

פְתַחָא תְנִינָא, רְשִׁמָא לְסֵטֶר צְפוֹן, וּבִיָּה קִימָא אֶת חַד, וְאִיהִי אֶת ד'. (דף רי"ב ע"ב) וְדָא קִימָא וְנִצְצָא, סְלָקָא וְנַחְתָּא, וְלֵהֲטָא בְּהֵוּא פְתַחָא. לְזִמְנִין נְצִיץ בְּנִצְצוֹ, וְלְזִמְנִין אִתְטָמֵר הֵוּא נְהוּרָא, וְלֹא נְהִיר. וְעַל דָּא, אֶת דָּא לֹא קִימָא בְּקִיּוּמָא תְדִיר, וְאֶת דָּא אִתְרִשִׁים בְּהֵוּא פְתַחָא.

פְתַחָא תְלִיתָאָה, אִיהוּ פְתַחָא דְקִימָא לְסֵטֶר מְעַרְב, וּבִיָּה קִימָא אֶת חַד, דְאִתְרִשִׁים וְאִתְנְהִיר בְּהֵוּא פְתַחָא. וְדָא אִיהוּ אֶת נ', וְהָאֵי אֶת נְצִיץ בְּנִצְצוֹ בְּהֵוּא פְתַחָא.

פְתַחָא רְבִיעָאָה, דָּא אִיהוּ פְתַחָא דְקִימָא לְסֵטֶר דְרוֹם, וּבִיָּה קִימָא רְשִׁמוּ דְחַד נְקוּדָה תַתָּאָה זְעִירָא, דְאִתְחַזִי וְלֹא אִתְחַזִי, וְדָא אִיהִי אֶת י', וְאֵלִין אַרְבַּע אֲתוּוֹן לְאַרְבַּע סְטְרִין, (נ"א נציצין) נְצִיץ בְּהֵוּא רְקִיע, בְּאִינּוֹן פְתַחִין.

בְּהָאֵי רְקִיע רְשִׁמִין אֲתוּוֹן אַחְרָנִין, (ד"א לד' סטרין) בְּכַתְרִין עַל רִישֵׁיהוּ. וְאִינּוֹן עֲשְׂרִין וְתֵרִין אֲתוּוֹן, מִתְעַטְרִין בְּכַתְרִין. רְקִיעָא דָּא נְטִיל וּסְחָרָא עַל גְּבִי חִיוּוֹן, בְּרִשְׁמֵי דְאֲתוּוֹן, רְזָא דְחוּשְׁבָן דִּיחֻדָּא, בְּרְזָא דְצְרוּפָא חַדָּא וְאִינּוֹן: א"ט ב"ח ג"ז ד"ו.

אֵלִין אֲתוּוֹן סַחְרִין בְּהֵוּא רְקִיע, בְּרְזָא דְאֲתוּוֹן אַחְרָנִין, (דרתיכני) עֲלָאִין קְדִישִׁין סְתִימִין. וְאִינּוֹן אֲתוּוֹן אַחְרָנִין (ס"א עלאין) סְתִימִין, סַחְרִין לְהֵוּא רְקִיע, וְכַדִּין אִתְחַזִּין אֵלִין אֲתוּוֹן בְּגִלְגוּלָא, (ס"א דהאי רקיעא) דְאִינּוֹן א"ט ב"ח, וְרְשִׁמִין בְּהָאֵי רְקִיעָא.

בְּשַׁעְתָּא דְאִתְנְהִיר הָאֵי רְקִיעָא, אִתְנְהִירִין בֵּיה אַרְבַּע רִזִין דְשִׁמְהֵן קְדִישִׁין, וְאִינּוֹן צְרוּפָא בְּצְרוּפִין דְתַלְתִּין וְתֵרִין שְׁבִילִין. כְּדִין נַחֲתִית טְלָא מֵהָאֵי רְקִיעָא, בְּאִינּוֹן אֲתוּוֹן דְרְזָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא, וְאִתְנַזְנוּ כָּל אִינּוֹן רְתִיכִין, וְכָל אִינּוֹן חִיילִין וּמְשִׁירִין קְדִישִׁין, וְנְטִילִין כְּלָהוּ בְּחַדוֹת.

בְּשַׁעְתָּא דְדִינָא תְלִיָּא, אֵלִין אֲתוּוֹן אִתְטָמְרוּ, וְאִתְגְּנִיזוּ ד' גו' ד', וְאִינּוֹן ט"ח ז"ו. בְּשַׁעְתָּא דְאֵלִין אִתְגְּנִיזוּ וְאִתְטָמְרוּ, כְּדִין קָלָא דְסֵטֶר צְפוֹן אִתְעַר, וְיַדְעִי דְדִינָא שְׂרִיָּא עַל עֲלָמָא. וּבְהָאֵי רְקִיעָא אִתְרִשִׁים גּוּוּנָא חַדָּא, דְכְּלִיל כָּל גּוּוּנִין.

כְּד נְטִיל הָאֵי רְקִיעָא מְסִטְרָא דְמִזְרְחָא, אִינּוֹן אַרְבַּע רִישִׁין דְקְאָמְרוּ, בְּאַרְבַּע (אנפין) אֲתוּוֹן, נְטִילִין כְּלָהוּ בְּמִטְלָנִין, וּסְלָקִי בְּסִלְקוֹ לְעִילָא. וְכַד אִינּוֹן נְטִילִין

וסלקין לעילא, אסתלקת מאן דאסתלקת. ואתון אתהדרו ואתחזיין בשלימו, ברזא קדמאה, א”ט ב”ח ג”ז ד”ו, ואתרקם ההוא רקיעא, כדין אתנהיר בנהירו. וכד האי רקיעא אתנהיר כמלקדמין, באלין אתון, כולהו אתהדרו ושאגי למטרף טרפא ומזונא. כיון דאינון שאגי וסלקין קלא, ההוא קלא אשתמע לעילא לעילא, וכדין נטלא ברכאן וקדושן, מאן דנטלא.

סחרן אתון ומתגלגלן, וסחרן ההוא רקיעא, וקיימן אינון אתון לסטר דרום. כיון דקיימין אינון אתון לסטר דרום, סלקין ונצצן בנציצו ולהטין. כדין באמצעיתא דההוא רקיעא, רשימו חד אתרשים, וההוא רשימו איהו את חד, ואיהו י’. כיון דאת דא אתרשים ואתחזיין, כדין להטין אבתריה, תלת אתון אחרנין, ואינון הו”ה.

אלין אתון מנצצן באמצעו דהאי רקיעא, סלקין ונחתין, מלהטין בתליסר (נ”א בתריסר) להטין. כדין לבתר דאלין תליסר זמנין מלהטן, נחתא מאן דנחתא, ואתפלילת באינון אתון, ואתעטרת בהו, ולא אתיידעת. כדין, פלהו חיילין, וכלהו משיריין, בחידו. וסלקין שירין ותושבחו.

דף רי”ג ע”א

רקיעא דא נטלא תניינות, וסחרא ומתגלגלא, ואינון אתון קדמאי דקאמרו, דאינון א”ט ב”ח, פלהו אתפלילו באינון אתון עלאין, רזא דשמא קדישא דקאמרו, וסחרן ההוא רקיעא, וקיימין אינון אתון דהו באמצעיתא רזא דשמא קדישא, פלהו אתרשימו לסטר צפון, ואתרשימו ולא אתרשימו. לית מאן דיסתפל בההוא סטרא, פלהו אתחפייין, ואמרי בקל נעימו ברוך כבוד יי’ ממקומו. אתחפייין מסטרא דצפון (דף רי”ג ע”א) (ס”א דאנפין) ואמריין דא אתחפייין מכל סטריין ואמריין דא.

רקיעא דא סחרא כמלקדמין, ואתגלגלא מסטרא לסטרא. כדין קל נעימו דמשיריין סגיאיין בסטרא דא, וקל נעימו דמשיריין סגיאיין בסטרא דא, וכן לד’ סטריין. בההיא שעתא ההוא רקיעא אתנהיר בנהירו אחרא, יתיר מכמה דהוה, וקיימא בנהירו בגוון אחרא, כלילא בכל גוויין.

ואלין אתון דקאמרו, סלקין לעילא בההוא רקיעא, ומקבלין לאת חד דאיהי עלאה, דקא מתחברא בשמא דא, דאלין אתון. בגין דאף על גב דאלין אתון דשמא קדישא, האי איהו שמא דאתפליל לתתא, בגין דרזא דא אתפליל לעילא, ואתפליל לתתא, וכד אתפליל לתתא, אלין אתון סלקין לקבלה לאת חד (ד”א יו”ד) דהא מההוא את אתנוו אלין אתון לתתא, וההוא את איהו ו’.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

וְנָחִית וְאֶתְחַבְּרוּ אֵלַיִן אֶתְוֹן. בְּהֵוֵא אַת, וּבְדִיִן כְּלֵהוּ בְּעֵטוּרָא חֲדָא, וְאֶתְעֵבִיד
שְׂמָא שְׁלִים.

סדר הלימוד ליום ב ניסן [יום 179 בשנה]

לַתְּתָא, שְׁמָא שְׁלִים וְלֹא שְׁלִים. שְׁמָא שְׁלִים בְּחֻמְשׁ אַתּוּן (ד"א ולא שלים דתשע אתוון, שמא שלים בחמש אתוון) אִיהוּ, (רכ"ו ע"ב) וַיְדוּ"ד. רְזָא דְכַר וְנוֹקְבָא בְּרַמְיֻזוּ. שְׁמָא שְׁלִים בְּתִשְׁעֵי אַתּוּן, אִינּוּן יְדוּ"ד אֱלֹהִים. דָּא אִיהוּ שְׁמָא שְׁלִים מְכֻלָּא. שְׁמָא אַחְרָא אִיהוּ בְּרַמְיֻזוּ, וְאִיהוּ בְּחֻמְשׁ פְּדֻקָּא מְרַן. אַבְל דָּא אִיהוּ שְׁלִים (בראשית מ"ה ע"ב) בְּכֻלָּא.

כִּיּוֹן דְּמִתְחַבְּרֵן אֵלֵין אַתּוּן, הֵהוּא רְקִיעָא אֲנַהֲרֵר בְּתַלְתִּין וְתַרְיֵן נְהוּרִין, כְּדִין כְּלָא אִיהוּ בְּחֻדוּוּהּ, כְּלָא קָאִים בְּרֻזָּא חֲדָא עֵילָא וְתַתָּא. כָּל אִינּוּן רְתִיכִין, וְכָל אִינּוּן מְשִׁירִיין, כְּלָהוּ קִימִין בְּרֻזָּא דְשְׁלִימוּ. וְכָל דְרַגִּין מְתַקְנֵן עַל אַתְרֵיהוּ, כָּל חַד וְחַד פְּדֻקָּא יָאוּת.

בְּהַאי רְקִיעָא קָאִים לְסִטְר צְפוֹן, חַד שְׁלֵהוּבָא נְהִיר, דְלָא שְׂכִיף תְּדִיר, וְאִיהוּ רְשִׁים בְּאַתּוּן אַחְרַנִּין, לִימִין, וְאִינּוּן עֶשֶׂר שְׁמַהוּ, וְסֻלְקִין לְשִׁבְעִין שְׁמַהוּ, וְכָלְהוּ רְשִׁימִין בְּהַאי רְקִיעָא, וְנְהִרִין כְּלָהוּ כְּחֲדָא.

מְהַאי רְקִיעָא, נְטֻלִין כָּל אִינּוּן רְקִיעִין דְלַתְתָּא, דְלְסִטְר קְדוּשָׁה, עַד דְמָטוּ לְאִינּוּן רְקִיעִין אַחְרַנִּין דְלְסִטְר אַחְרָא, וְאֵלֵין אַקְרוּן יְרִיעוֹת עֲזִים, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאַהֲלֵי עַל הַמִּשְׁכָּן.

בְּגִין דָּאִית יְרִיעוֹת וְאִית יְרִיעוֹת, יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן, אִינּוּן יְרִיעוֹת דְאַקְרוּן רְקִיעִי חִיּוּן דְמִשְׁכַּנָּא קְדִישָׁא. יְרִיעוֹת עֲזִים. אִינּוּן רְקִיעִין (ד"א יְרִיעוֹת) אַחְרַנִּין דְסִטְרָא אַחְרָא. אֵלֵין רְקִיעִין בְּרֻזָּא דְרְתִיכִין דְרוּחִין קְדִישִׁין. וְאֵלֵין רְקִיעִין דְלְבַר, דְקִימִין בְּמֻלִין דְעֵלְמָא, וְאִינּוּן סְטְרִין דְתִיבְתִין, וְעוּבְדִין דְגוּפָא. וְאֵלֵין חֲפִיין עַל אִינּוּן רְקִיעִין דְלְגוּ, כְּקִלִּיפָה עַל מוּחָא. רְקִיעִין דְלְגוּ אִינּוּן הֵהוּא קְלִישׁוּ, דְקִימָא עַל מוּחָא, וְאֵלֵין אַקְרוּן שְׁמַיִם לִי. לְשְׁמָא חֲדָא דָּא דְלַתְתָּא.

רְקִיעִין אַחְרַנִּין לְעֵילָא, וְאִינּוּן רְקִיעִין פְּנִימָאִין, דְאַקְרוּן רְקִיעֵי תַחֲסוּת, דְאִינּוּן רְזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, בְּרֻזָּא דְחִיּוּן רַבְרַבֵּן עֵלְאִין, וְאֵלֵין אִינּוּן רְזִין דְאַתּוּן (ס"א רִזִּין עֵלְאִין) עֵלְאִין, בְּרֻזִי דְאֹרִייתָא, כְּלָלָא דְעֶשְׂרִין וְתַרְיֵן אַתּוּן, מְחַקְקֵן רְשִׁימִין, דְנִפְקִי מְגוּ רְקִיעָא עֵלְאָה תְּמִינָאָה. דְאִיהוּ רְקִיעַ דְעַל גְּבִי חִיּוּן עֵלְאִין, וְהַאי אִיהוּ דְלִית לִיהּ חִיּוּן. הַאי אִיהוּ טְמִיר וְגִנִּיז, לִית בֵּיהּ גּוּוּן.

כָּל גּוּוּנִין מְנִיחַ נִפְקִי. בֵּיהּ לִית גּוּוּן, לָא אַתְחַזִּי, וְלָא אַתְגְּלִיָּא, הַאי אִיהוּ דְאַפִּיק כָּל נְהוּרִין. בֵּיהּ לָא אַתְחַזִּי, לָא נְהִירוּ, וְלָא חֲשׂוּף, וְלָא גּוּוּן כְּלָל, בְּרַ גְּשֻׁמְתִין דְצְדִיקֵיָּא, דְחֲמָאן מְגוּ רְקִיעָא תַתָּא, כְּמַבְתֵּר כּוּתְלָא, נְהִירוּ דְאַפִּיק

ונהיר האי רקיעא עלאה, והוא נהירו דלא פסק, לית מאן דידע ליה, לית מאן דקאים ביה.

דף רי"ג ע"ב

מתחות דא, כל אינון רקיעין אתכלילו בשמא דא אקרי שמים ואלין (ד"א שמא קדישא) (תקון קט"ו ע"ב) אקרון השמים אינון דשמא עלאה אקרי בהון, אינון דשמא קדישא אתעטר בהון. ועל דא פתיב, (תהלים קטו) השמים שמים ליי, להווא גניזו דרקיעא עלאה, דקאים (דף רי"ג ע"ב) עלייהו.

עד הכא רמז לשמא קדישא, (נ"א רוא דשמים קדישין) דקודשא ברין הוא אקרי בשמהן. מכאן ולהלאה, לית חכים בסכלתנו, דיכיל למנדע ולא תדבקא כלל. בר נהירו חד ועיר בלא קיומא, (נ"א קיומא דכלא) לאתישבא ביה. זכאה חולקיה מאן דעאל ונפק, וידע לאסתכלא ברזין דמאריה, ולא תדבקא ביה.

ברזין אלין יכיל בר נש לאתדבקא במאריה, למנדע שלימו דחכמה ברזא עלאה, כד פלח למאריה בצלותא, ברעותא, בכוון לבא, אדבק רעותיה פנורא בגחלתא, לייחדא אינון רקיעין תתאין דסטרא דקדושה, לאעטרא לון בשמא חדא תתאה. ומתמן ולהלאה לייחדא אינון רקיעין עלאין פנימאין, למהוי כלהו חד, בהווא רקיעא עלאה (רל"ט ע"א) דקיימא עלייהו.

ובעוד דפומיה ושפוותיה מרחשן, לביה יכוון, ורעותיה יסתלק לעילא לעילא, לייחדא כלא ברזא דרזין, דתמן תקיעו דכל רעותין ומחשבין ברזא דקיימא באין סוף, ולכוונא בהאי בכל צלותא וצלותא, בכל יומא ויומא לאעטרא כל יומי, ברזא דיומין עלאין בפולחניה.

בליליא ישוי רעותיה, דהא אתפטר מעלמא דא, ונשמתייה נפקת מניה, ויהדר לה למארי דכלא, בגין דכל ליליא ולייליא, (ס"א ההיא נקודה קיימא, לאכללא בגוה אינון נשמתיין דצדיקיא).

רזא דרזין למנדע לאינון חכימי לבא. רקיעא דא תתאה, ברזא דההיא נקודה קיימא, כמה דאמרון. הווא רקיעא איהו כליל מעילא (ויצא קנ"ג ע"ב) ומתתא, ויסודא דיליה לתתא פהאי שרגא דסלקא נהורא אוכמא, (בראשית נ"א ע"א) לאתאחדא בנהורא חוורא, ויסודא דילה איהו לתתא, בההיא פתילה במשחא. אוף הכי לתתא, ההיא נקודה. ביממא אתכלילת מלעילא, ובלייליא אתכלילת מתתא, באינון נשמתיין דצדיקיא.

וכל מלין דעלמא, אהדרו כלהו, לעקרא ויסודא ושרשא, דנפקו מניה. וכמה ליליון זמינין לנטלא כל חד וחד מה דאתחזי ליה. כמה דאת אמר (תהלים טז) אף

לילות יסרוני כליותי. נפש אולת ושטאת, ותבת להווא עקרא דאתחזי לה. גופא קאים שכיד כאבנא, ואהדר להווא אתר דאתחזי ליה, למשרי עלוי, ובגין כך תב גופא לסטריה, ונפשא לסטרה.

גופא שרי עלוי רזא דסטרא אחרא, ובגין כך אסתאבו ידוי, ובעי לאסחאה לון. כמה דאוקימנא, דהא בלילא כלא תב לאתריה, ונשמטהון דצדיקייא סלקין ואתהדרין לאתרייהו, ואתעטרת (בהו) מה דאתעטרת, ואתפלילת מכל סטרין, כדין סלקא יקרא דקודשא בריך הוא ואתעטר מפלא.

בלילא שלטאן ממנן דאתפקדו על אינון נשמתינ דצדיקייא, לסלקא לון לעילא, ולקרבא לון קרבן נייחא, לגבי מאריהון. ההוא ממנא דאתפקד על כל אינון משיריין, (רנ"ג ע"א קנ"ד ע"א) סורי"א שמייה רב ממנא. כיון דנשמטא סלקא בכל אינון רקיעין, כדין מקרבין לה לגביה, וארח בה כמה דאת אמר, (ישעיה יא) והריחו ביראת יי'. כמה דזמין מלכא משיחא למעבד בעלמא, ועל ידיה אעברו כלהו בפקדונא על ידיה, לאתקרבא להלאה.

וכלהו נשמתינ כד אתקריבו להווא אתר דאתקריבו, ואתחזון תמן, דא איהו רזא, כלהו נשמתינ אתפלילו בההיא נקודה, ונטלא לון זמנא חדא, כמאן דבלע בליעו דמלה, ואתעברא פאתתא דמתעברא. רזא דא למארי מדין. כד האי נקודה אתעברת, כאתתא דמתעברא, אתהני מההיא הנאותא, דאתפלילת נשמטא מהאי עלמא, באינון עובדין, ובההיא אורייתא דאשתדלת בה ביממא. ונטלא ההוא רעו דהאי עלמא, וביה אתהני בחדוה, ואתפלילת מכל סטרין.

דף רי"ד ע"א

לבתר אפיקת לון לבר, ואולידת לון כמלקדמין, ונשמטא איהי חדתא השתא כמלקדמין, ורזא דא (איכה ג) חדשים לבקרים. חדשים ודאי כמה דאתמר. מה טעם (דף רי"ד ע"א) אינון חדשים. בגין רזא דכתיב, רבה אמונתך. רבה ודאי, (בראשית י"ט ע"ב) דיכלא לאכללא לון, ולאעלא לון לגווה, ואפיקת לון ואינון חדתינ. ועל דא נקטא אחרנין מלעילא ביממא. זכאין אינון צדיקייא בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

אדהכי נהר יממא, אמר רבי אבא, נקום ונתך, ונודה לרבון עלמא. קמו ואזלו, וצלו, ולבתר אהדרו חברייא לגביה, אמרו ליה, מאן דשרי, לסיים שבחא. זכאה חולקנא באורחא דא, דכל האי זכינא לאעטרא ליה לקודשא בריך הוא, ברזין דחכמתא.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

פתח רבי אבא ואמר, (שמות לו) ויעש בצלאל את הארון עצי שטים וגו'. הכא, אף על גב דכל רזין דמשכנא הא אוקמוהו חברייא באדרא קדישא. הכא אית לאסתכלא, דהא רזא דא מתעטרא בכמה רזין, למילף חכמתא. ארון דא איהו רזא למיעל תורה שבכתב. ואתגניז ביה בשית לוחין (ס"א ואתגניז ביה שית לוחין ואינון שית מסחרין) ודא אקרי ארון. פד סחרן אינון שית למהוי פחדא, פדין איהו גופא חד לאעלא ביה רזא דאורייתא, בשית סחרין וארון.

לוחין אינון חמש, ועאלין ביה חמש ספרים, ואינון חמש אינון שית, בחד דרגא דאעיל בה בגניזו, דאקרי רזא דכלא, והאי איהו רזא דברית. פד עאל דא, גו אינון חמש לוחין, פדין קיימא ארונא ואורייתא, ברזא דתשע דרגין, (רי"ג ע"א) דאינון תרין שמתן, יהו"ה אלהי"ם. ולבתר קיימא לוחא חדא, רזא עילאה דחפיא על כלא וההוא הוי רזא דההוא רקיעא דסחרא וחפי על כלא וכלהו קיימי בגניזו.

הכא אית לן לאסתכלא, ולמנדע רזין דארונא, אית ארון ואית ארון, דא לקבל דא. פתח ואמר, (שמואל ב כד) הכל נתן ארונה המלך למלך וגו'. וכי ארונה מלך הוה ואף על גב דחברייא אוקמוהו, אלא דוד, דכתיב ביה (שמואל ב ה) כל מכה יבوسی ויגע בצנור וגו' ואיהו נטל ותפיס לירושלם, ומדידיה הוה, אמאי קנה בכספא. ואי תימא אף על גב דהוות ירושלם דידיה דוד, ההוא אתר אחסנתיה דארונה הוה, כמה דהוה בגבות היזרעאלי, דאף על גב דשליט אחאב, והוה מלכא, אצטריך למתבע לנבות ההוא פרום, אוף הכי דוד.

אלא ודאי ארונה מלכא הוה, וההוא אתר ברשותיה הוה, והוה שליט עלוי, וכד מטא זמנא לנפקא מתחות ידיה, לא נפיק אלא בסגיאנות דמא וקטולא בישראל. לבתר קאים ההוא מלאכא מחבלא על ההוא אתר, ותמן פד הוה קטיל, וקאים בההוא אתר, לא הוה יכול, ותשש חיליה.

וההוא אתר, אתר דאתעקד ביה יצחק הוה, דתמן בנה אברהם מדבחא, ועקד ליה ליצחק ברית. פיון דחמא קודשא בריך הוא ההוא אתר, אתמלי רחמין, הדא הוא דכתיב, (דברי הימים א כא) ראה יי' וינחם וגו'. מהו ראה יי'. חמא עקידת יצחק בההוא אתר, ותב וריחם עליהו מיד.

ויאמר למלאך המשחית רב עתה וגו'. מהו רב. הא אוקמוהו, טול הרב. אלא הכי הוא, פתיב הכא רב, וכתיב התם, (דברים א) רב לכם שבת בהר הזה. אוף הכי נמי רב, רב לך למהוי האי אתר תחות ידך, שנין סגיאין הוה תחות ידך, מכאן

וְלִהְיֶה רַב, אֶהְדֵּר אֶתְרָא לְמֵאֲרִיָּה. וְעַם כָּל דָּא (בדמא) בְּמוֹתָא וּמְמוֹנָא נִפְקַּי מִתְחֻת יְדֵיהּ.

אִמְאֵי אֶקְרִי אַרְוֹנָה. אֶלָּא כְּתִיב אַרְוֹנָה וְכְתִיב אַרְנָן. בְּעוֹד דִּהְוֵא אֶתְר הוּוּ תְחֻת יְדֵיהּ, אֶקְרִי אַרְוֹנָה אַרְוֹן דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְעַל דְּאֶתּוּסְפוּ בֵּיהּ אֶתּוּוֹן יִתִּיר, הֲכִי אֶצְטְרִיךְ (קס"ד ע"ב) לְאֶתּוּסְפָּא לְהֵוּא רַע עֵין, רְזָא דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְהֵוּא תּוּסְפַת אִיהוּ גְרִיעוּתָא לְגַבִּיָּהּ.

דף רי"ד ע"ב

בְּסִטְר קְדוּשָׁה גְרַעִין לִיה אֶתּוּוֹן, וְאֶתּוּסְפָּא קְדוּשָׁתִּיהּ. וְדָא רְזָא דְכְּתִיב, (מלכים א ז) עַל שְׁנֵי עָשָׂר בְּקָר. גְרַע מ"ם (דף רי"ד ע"ב) דְּלָא כְּתִיב שְׁנַיִם, אֶלָּא שְׁנֵי. וְלְסִטְרָא (קס"ד ע"ב) אַחְרָא יִהְיִין לִיה תּוּסְפַת אֶתּוּוֹן, דְכְּתִיב וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂתִי עֲשֶׂרָה יְרִיעוֹת, תּוּסְפַת אֶתּוּוֹן וְאִיהוּ גְרִיעוּתָא. וּבְסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, שְׁנֵי עָשָׂר וְלֹא יִתִּיר. וְהֲכָא עֲשֵׂתִי עֲשֶׂרָה. וְכֹלָא אִיהוּ גְרִיעוּ לְגַבִּיָּהּ, וְהֲכִי אֶצְטְרִיךְ לְהֵוּא רַע עֵין, לְאֶשְׁלָמָא עֵינִיָּה וְאִיהוּ בְּגְרִיעוּ. (כגוונא דא ארונה, תוספת אתוון ולא כתיב ארון)

תָּא חֲזִי, סִטְרָא דְקְדוּשָׁה אֶקְרִי אַרְוֹן הִבְרִית. וְהֵוּא אַרְוֹן הִבְרִית, אֶתְחֲזִי לְגוּפָא לְמִיעַל בֵּיה דִּיוֹקְנָא דְאָדָם. וְעַל רְזָא דָּא, אִינּוֹן חֲסִידֵי קְדִישִׁין, כִּד הוּוּ מְפִטְרִי מֵהָאֵי עֲלָמָא, הוּוּ אֶעְלִין לֹוֹן בְּאַרְוֹן. דְּהָא סִטְרָא אַחְרָא לָא מִתְתַּקֵּן בְּגוּפָא, וְלֹא אִיהִי בְּכֻלָּלָא דְגוּפָא דְאָדָם. וּבְגִין דָּא לָא אֶתְבְּרוּן גּוּפִיָּא לְהֵוּא סִטְרָא אַחְרָא, בְּגִין דְּלֹא אִינּוֹן (הקדמה ו' ע"ב) בְּכֻלָּלָא דְגוּפָא דְאָדָם.

בְּיוֹסְפָּה מַה כְּתִיב, (בראשית ג) וַיֵּשֶׁם בְּאַרְוֹן תְּרִין יוֹדִין אִמְאֵי. אֶלָּא דְאֶתְחַבֵּר בְּרִית בְּבְרִית. רְזָא דְלִתְתָא בְּרִזָּא דְלַעֲלָא. וְעַל בְּאַרְוֹנָא. מֵאֵי טַעְמָא. (ס"א תא חזי סטרא דקדשה אקרי ארון הברית וההוא ארון הברית אתתקן לאעלא ביה רזא דאורייתא דאיהי רזא דדיוקנא דגופא קדישא. כגוונא דא לתתא אתתקן ארונא לאעלא ביה דיוקנא דגופא רזא דאדם ומאן איהו דקאים ברזא דאדם מאן דנטיר את קיימא קדישא ועל רזא דא אינן חסידי קדישין כד הוּוּ מְפִטְרִי מֵהָאֵי עֲלָמָא הוּוּ עֲלִין לֹוֹן בְּאַרְוֹנָא בְּגִין דְּלֹא אֶתְחֲזִי לְמִיעַל בְּאַרְוֹנָא אֶלָּא מֵאֵן דְּנִטִיר לְהָאֵי בְרִית אֶת קֵימָא קְדִישָׁא. בְּיוֹסְפָּה מַה כְּתִיב וַיֵּשֶׁם בְּאַרְוֹן) בְּגִין דְּנִטִיר בְּרִית קְדִישָׁא, וְאֶתְקִיִּים בֵּיהּ. לְהֲכִי אֶתְחֲזִי לְאֶעְלָה בְּאַרְוֹנָא, וְכֹלָא כְּדָקָא חֲזִי.

בְּכָה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, וְוִי לְבָנֵי עֲלָמָא, דְּלָא יִדְעִי לְהֵוּא כְּסוּפָא. וְוִי לְהֵוּא עוֹנְשָׁא, דְּכָל מֵאֵן דְּבַעֲי עָאל בְּאַרְוֹנָא. בְּגִין דְּלָא אֶצְטְרִיךְ לְמִיעַל בְּאַרְוֹנָא, בְּר צְדִיק, דִּידַע בְּנַפְשִׁיהּ, וְאֶשְׁתַּמּוּדַע בְּגַרְמִיָּהּ, דְּלָא חָטָא בְּהֵוּא בְּרִית, אֶת קֵימָא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

קדישא, מעולמוי, וקא נטיר ליה פדקא יאות. ואי לאו, לא אצטריך ליה למיעל בארונא, ולמפגם ארונא.

רזא אצטריך לאתחברא באת קיימא קדישא דאיהו רזא דאתחזי ליה, ולא לאחרא. דהא ארון לא אתחבר אלא בצדיק, דנטיר את קיימא קדישא. ומאן דפגים ברית ועאל בארונא, ווי ליה, דפגם ליה בחייוי. ווי ליה דפגים ליה במיתתיה. ווי ליה מההוא עונשא. ווי ליה דפגים את וארון קיימא קדישא. ווי ליה לתהוא כסופא, דנקמין מניה נקמת עלמין, נוקמא דעלמא דא, ונוקמא דההוא פגימו. ורזא דא פתיב (תהלים קכה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

בשעתא דדיינין ליה בההוא עלמא, מסתפלן בעובדוי, אי הוה פגים רזא דברית קדישא דחתים בבשריה. והשתא פגים ארונא (דברית) דיליה בהאי. האי לית ליה חולקא בצדיקייא. מסתפלן ביה, ודיינין ליה, ומפקי ליה לבר מפללא דאדם. פיון דאפקי ליה מפללא דאדם, אפקי ליה מפללא דכלהו אחרנין, דאתעתדו לחיי עלמא, ויהבי ליה לההוא (ארון) סטרא דלא אתפליל ברזא דגופא דאדם. פיון דאתמסר לההוא סטרא, ווי ליה, דאעלין ליה בגיהנם, ולא נפיק מניה לעלמין. על דא פתיב (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי וגו'. אינון דאשתארו מפללא דאדם.

והני מלי פד לא עבד תיובתא שלימתא. תיובתא דאיהי אתחזייא לחפייא על כל עובדוי. ועם כל דא טב ליה דלא יעול בארונא, דהא כל זמנא דגופא קייים, נשמתא אתדנת, ולא עאלת לאתרה. בר אינון חסידי עליונין קדישין, דאתחזון לסלקא בגופיהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

בגין דלית חובא דקשיא קמיה קודשא בריך הוא, כהאי מאן דמשקר ופגים להאי את קיימא קדישא. ודא לא חמי אנפי שכינתא, על חובא דא פתיב (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי'. וכתיב (תהלים ה) לא יגורף רע.

מה פתיב הכא, ויעש בצלאל את הארון. וכי אמאי לא עבדו אינון חפימין, דעבדו משכנא, ית ארונא. אלא בצלאל, סיומא דגופא דאיהו (רע"ד ע"א) רזא דברית קדישא, ונטר ליה, ואיהו קאים בעדבא דחולקיה. איהו אשתדל בעובדא דיליה, ולא אחרא. אתו פלהו חברייא, ונשקו ליה.

דף רט"ו ע"א

פד מטו לגבי דרבי שמעון, וסדרו מלין אלין קמיה, כל מה דאתמר בההוא אורחא. פתח ואמר, (משלי ד) ואורח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

(דף רט"ז ע"א) האי קרא אתמר. אבל האי קרא אית לאסתפלא ביה, ואורח צדיקים, תהוא אורחא דצדיקייא אזלו ביה, איהו ארח קשוט. אורחא דקונדשא בריך הוא אתרעי ביה. אורחא דאיהו אזיל קמייהו, וכל אינון רתיכין, אתיין למשמע מלין דאינון ממללן ואמרי בפומייהו. כאור נגה: דנהיר ואזיל, ולא אתחשף (ס"א כלל), כאורח דאינון חייביא, דאורח דילהון אתחשף תדיר, כמה דאת אמר (משלי ד) דרך רשעים כאפלה וגו'.

סדר הלימוד ליום ג ניסן [יום 180 בשנה]

דבר אחר ואורח צדיקים. מה בין אורח לדרך, הא אוקמוה. אבל (קל"ז ע"א ויקרא פ"ח ע"א) אורח הוא, דהשתא אתפתח ואתגלייא, ואתעביד בההוא אתר אורח, דלא פתישו ביה רגלין מקדמת דנא. דרך: כמה דאת אמר (ישעיה סג) כדורך בגת, דכתשין ביה רגלין כל מאן דבעי.

ועל דא לצדיקייא קארי ארע, דאינון הוו קדמאי למפתח ההוא אתר. ולא על אתר איהו אלא אף על גב דאחרנין בני עלמא אזלי בההוא אתר, השתא דאזלין ביה צדיקייא, איהו אתר חדתא, דהשתא חדתא איהו ההוא אתר כמה דלא אזיל ביה בר נש אחרא לעלמין. בגין דצדיקייא עבדין חדתא לכל ההוא אתר, בכמה מלין עלאין דקודשא בריך הוא אתרעי בהון.

ותו, דשכינתא אזלא בההוא אתר, מה דלא הוות מקדמת דנא. ובגין כך ארע צדיקים אקרי, בגין דאתארח ביה אושפיזא עלאה קדישא. דרך: איהו פתוח לכלא, וכתשין ביה כל מאן דבעי, אפילו אינון חייבין. דרך, רזא דא, (ישעיה מג) הנותן בים דרך, בגין דדריך ביה סטרא אחרא, דלא אצטריך, ושלטי לסאבא משכנא. ועל דא, צדיקייא בלחודייהו, קיימי ושלטי בההוא אתר דאקרי אורח. כמה דאוקימנא דרך פתוח לכלא, להאי סטרא ולהאי סטרא.

ואתון קדישי עליונין, אורח קדישא עלאה אזדמן לגביכון, וארחתון ביה ומלין מעליין עלאין (נ"א אלין) אתסדרו קמי עתיק יומין. זכאה חולקיכון.

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים לה) ויהושע בן נון מלא רוח חכמה פי סמך משה וגו', בכמה אתר תנינו, דמשה אנפוי כאנפי שמשא, ויהושע כאנפי סיהרא. דלית נהורא לסיהרא, אלא נהורא דשמשא כד נהר לסיהרא, וסיהרא מגו שמשא אתמלייא. וכד אתמלייא, כדין קיימא באשלמותא.

אשתלמותא דסיהרא, מאן איהו. רזא דכלא, דאקרי דמות ברזא דשמא עלאה יי'. דהא בשמא דא לא קאים, בר בזמנא דקיימא באשלמותא. דהא כמה שמהן אינון דאחסיןא, ואתקרי בהו כך כפום שעתא דקיימא ביה, (וכפום שעתא דקיימא ביה) הכי אקרי בההוא שמא ממש. וכד קיימא ברזא דאשלמותא ואשתלימת מפל סטרין, כדין אקרי ידו"ד אשלמותא דילה, פאשלמותא דלעילא. (ק ע"ב) דירתא ברזא לאמה.

והיינו (ד"א נהירו) בחמיסר יומין, דכתיב, (ויקרא כג) בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה. וכתיב (ויקרא כג) אף בעשור (יום) לחדש השביעי. וכלא רזא חדא,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

כד קיימא עלמא דאתי ברזא דכל עשר אמירן, על האי חדש, אקרי (קפ"ה ע"ב) בעשור. וכד אתרשימת סיהרא באשלמותא חדא בינייהו, אקרי בחמשה עשר, דהא ה' אתחברת ואתחקקת בינייהו.

ורזא דא י"ה וכד קיימא בשמא דא, כדין אתחבר בה', ואיהי אתוספא (ד"א לגביה תתאי למיזן לון ולמיהב לון טרפייהו ואתוספא) איהי, ברזא דאת ה' כמלקדמין. חדא, לאתחקקא ולא אתחברא ברזא דלעילא. וחדא למיהב מזונא לתתא. וכדין קיימא סיהרא באשלמותא לכל סטרין, עילא ותתא, ברזא דשמא דא, למיהוי כלא רזא חדא, ושלמינו חד.

יהושע דא איהו רזא דאשלמותא דסיהרא, באלין אתוון בן נוי', נוי' ודאי דהא נון רזא דסיהרא איהי. מלא ברזא דאשלמותא דשמא קדישא, כדין איהו מלא רוח חכמה ודאי.

דף רט"ו ע"ב

בגין דנקודה עלאה דאיהי י', אתפשט ואפיק רוח, וההוא רוח עביד היכלא. וההוא רוח אתפשט, ואתעביד שית סטרין. ההוא רוח אתפשט, ברזא דכל אלין. ואמלי ועביד היכלא לתתא, ואתמלי כלא, ואתעביד רזא (דף רט"ו ע"ב) דשמא קדישא, באשלמותא חדא.

ובגין דא יהושע מלא רוח חכמה, בגין פי סמך משה את ידיו עליו, דאיהו אריק ברכאן עליה, ואתמלי בירא מניה. ואתון קדישי עליונין, כל חד מנייכו אתמלי רוח חכמה, וקיימא באשלמותא, ברזין דחכמתא. בגין דקודשא בריך הוא הוא אתרעי בכו, ואסמיך ידוי עלייכו. זכאה חולקי דעיני חמו דא, וחמו שלימו דרוח חכמתא בכו.

פתח ואמר, כתיב (ויקרא יט) לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו. האי קרא אוקמוה, ורזא דמלה, האי מאן דאכיל בלא צלותא, דיצלי (ד"א קדם דאכיל) על דמיה, שקיל איהו כמנחש ומעונן.

בגין דבליליא נשמתא סלקת ואתתחת למחמי ברזא דיקרא עלאה, כל חד וחד כמה דאתחזי ליה. ואתאר בר נש בההוא חילא דאשתתף (נ"א דאתפשט) גו דמא, לאתקיימא גופא. ועל דא (ס"א ועם כל דא) טעים טעמא דמותא, וההוא חילא לא מתעתדא לאתערא גו ההוא חילא דנשמתא, ולקבלא ליה. וכד אתער בר נש, לאו איהו דכי. והא אוקימנא, דסטרא אחרא שליט, על אתר דקיימא בלא נשמתא.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

פִּיּוֹן דְּאַתְדָּפִי בְּמִיָּא, וְאַף עַל גַּב דְּאַשְׁתַּדַּל בְּרַ נֶשׁ בְּאוֹרֵייתָא, (נ"א טעים טעמא דְּמוּתָא, דְּסִטְרָא אַחְרָא שְׁלִיט עַל אַתְר דְּקִימָא בְּלֹא נִשְׁמַתָּא וְכַד אַתְעַר בְּרַ נֶשׁ אַף עַל גַּב דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא) הָהִיא נִשְׁמַתָּא לָא אַתְקִימַת בְּאַתְרָהּ, וְלֹא שְׁלֵטָא בֵּיהּ בְּפַר נֶשׁ, בְּרַ חֵילָא דְּדָמָא בְּלַחְדוּי, דְּאַקְרִי נֶפֶשׁ, הָהִיא דְּאַתְפַּשְׁטָא בְּדָמָא תְּדִיר, וְהָא אוֹקִימָנָא. וְכַד יְצִלִי בְּרַ נֶשׁ צְלוּתָא דְּפּוֹלְחָנָא דְּמַאֲרִיָּה, כְּדִין מְתִישְׁבָא חֵילָא דְּדָמָא בְּאַתְרִיָּה, וְאַתְגַּבְּר חֵילָא דְּנִשְׁמַתָּא, וְאַתִּישְׁבָא עַל הָהוּא אַתְר. וְכַדִּין בְּרַ נֶשׁ אֲשְׁתַּלִּים קָמִי מַאֲרִיָּה, כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ, נֶפֶשׁ לְתַתָּא, וְרוּז דְּמַלְהָ דְּנִשְׁמַתָּא לְעֵילָא. וְעַל דָּא, מֵאֵן דְּצִלִי צְלוּתָא עַד לָא יִיכּוֹל, קָאִים גְּרַמִּיָּה כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ, וְסִלְקָא נִשְׁמַתָּא עַל אַתְר מוֹתְבָה כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ, וְאִי אֲכִיל עַד לָא צִלִי צְלוּתִיָּה לְאַתִּישְׁבָא דְּמָא עַל אַתְרִיָּה, הָא אִיהוּ כְּמִנְחָשׁ וּמְעוּנָן. בְּגִין דְּהָא אִיהוּ אֲרַחֲיָה דְּמִנְחָשׁ, לְסִלְקָא לְסִטְר אַחְרָא, וְלִמְאַכָּא סִטְרָא דְּקַדוּשָׁה.

אַמַּאי אֲקָרִי בְּרַ נֶשׁ הָהוּא דְּאַשְׁתַּדַּל בְּהָהוּא סִטְרָא מִנְחָשׁ. עַל דְּאַשְׁתַּדַּל בְּהָהוּא נַחֲשׁ, לְאַתְקַפָּא חֵילִיָּה וְלְאַתְגַּבְּרָא. וְדָא אִיהוּ כְּמֵאֵן דְּפִלְחָ לְאַלְהִים אַחֲרִים. וְכֵן הָאִי פִלְחָ לְהָהוּא חֵילָא דְּדָמָא, וְלֹא פִלְחָ לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַתְקַפָּא סִטְרָא דְּנִשְׁמַתָּא, סִטְרָא דְּקַדוּשָׁה.

מְעוּנָן, דְּאַשְׁתַּדַּל בְּחוּבָא, וְלֹא אֲשְׁתַּדַּל בְּזַכּוּ. וְאִי תִימָא הָא קִימָא נ' בְּאַמְצְעִיתָא. הֲכִי הוּא וְדָאִי, דְּהָא לָא יִכְלִין לְשִׁלְטָאָה בְּהָהוּא סִטְרָא אַחְרָא, עַד דְּאַתְעַרְבִי בֵּיהּ עֲרוּבָא דְּסִטְר קַדוּשָׁה, כְּחוּטָא חַד דְּקִיק. מֵאֵן (הַקְדָּמָה ב ע"ב) דְּבְעִי לְקִימָא שְׁקָרָא, יְעַרְבָ בְּהַ מְלָה דְּקִשׁוּט, בְּגִין דִּיתְקִיִּים הָהוּא שְׁקָרָא. וְעַל דָּא עוֹן מְלָה דְּשְׁקָר הוּא, וּבְגִין לְקִימָא לִיָּה, עָאֲלִין בְּהַ מְלָה דְּקִשׁוּט, וְדָא אִיהוּ נ', בְּדָא מְקִימִי לְהָהוּא שְׁקָר. וּמֵאֵן דְּלֹא צִלִי צְלוּתָא לְקָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַד לָא יִיכּוֹל עַל דְּמִיָּה, כְּמִנְחָשׁ וּמְעוּנָן.

צְלוּתָא דְּבְר נֶשׁ, כְּמָה דְּאַמְרַתוֹן אַתוֹן קַדִּישֵׁי עֲלִיוֹנִין, זַכָּאָה חוֹלְקִיכּוֹן, דְּהָא בְּצְלוּתָא מִתְתַּקֵּן גּוּפִיָּה וּנְפִשִׁיָּה דְּבְר נֶשׁ, וְאַתְעַבִּיד שְׁלִים. צְלוּתָא אִיהִי תְּקוּנָן מְתַקְנָן דְּמִתְתַּקְנָן כְּחַדָּא, וְאַיִנוֹן אַרְבַּע. תְּקוּנָא קַדְמָאָה, תְּקוּנָא דְּגְרַמִּיָּה, לְאַשְׁתַּלְמָא. תְּקוּנָא תְּנַיִנָּא, תְּקוּנָא דְּהָאִי עֲלָמָא. תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה, תְּקוּנָא דְּעֲלָמָא לְעֵילָא, בְּכַל אִינוֹן חֵילִי שְׁמִיָּא. תְּקוּנָא רְבִיעָאָה, תְּקוּנָא דְּשְׁמָא קַדִּישָׁא, בְּרוּזָא דְּרַתִּיכִין קַדִּישִׁין, וּבְרוּזָא דְּעֲלָמִין פְּלָחוּ, עֵילָא וְתַתָּא בְּתְּקוּנָא (דְּרוּזִין דְּשְׁמָא קַדִּישָׁא) כְּדָקָא יָאוּת.

תְּקוּנָא קַדְמָאָה תְּקוּנָא דְּגְרַמִּיָּה, בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְקַנָּא גְּרַמִּיָּה, בְּמִצְוָה וּקְדוּשָׁה, וְלְאַתְתַּקְנָא בְּקַרְבְּנִין וְעֲלוּוֹן לְאַתְדַּכָּאָה.

תקוּנָא תְּנִינָא, בְּתִקּוּנָא דְקִיּוּמָא דְהָאֵי עֲלָמָא, בְּעוּבְדָא דְבִרְאשִׁית, לְבִרְכָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל כָּל עוּבְדָא וְעוּבְדָא, בְּאִינוּן הִלְלוּיָהּ, (תהלים קמח) הִלְלוּהוּ כָּל כִּכְבֵּי אוֹר הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְגו' לְקִיּוּמָא קִיּוּמָא דְהָאֵי עֲלָמָא. וְעַל דָּא בְּבִרוּךְ שְׁאֲמַר, בְּרוּךְ, בְּרוּךְ עַל כָּלֵא.

דף רט"ז ע"א

תְּקוּנָא תְּלִיתָא, דְאִיהוּ תְּקוּנָא (דף רט"ז ע"א) לְעֲלָמָא לְעִילָא, בְּכָל אִינוּן חִיילֵי חִיילִין וּמְשָׁרְיִין. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתֵי וְגו', וְהָאוּפְנִים וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ. תְּקוּנָא רְבִיעָא, תְּקוּנָא דְצִלוֹתָא, בְּתִקּוּנָא דְרוּזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא אֲמַרְתוּן, זַכָּאָה חוּלְקִיכוּן. וְהָכָא רוּזָא דְתִקּוּנָא דְשְׁמָא שְׁלִים. זַכָּאָה חוּלְקֵי עֲמֻכוּן בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתֵי.

פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא (ר"ב ע"ב) דְאֲמַרְתוּן בְּצִלוֹתָא וְדָאֵי הָכֵי הוּא. פֶּתַח וְאֲמַר, כְּתִיב (דברים י') אֵת יי' אֱלֹהֶיךָ תִירָא אוֹתוֹ תַעֲבֹד. וְכָתִיב, (ויקרא יט) וִירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ. הָאֵי קָרָא אֵית לְמִימַר הָכֵי, וִירָאתָ אֱלֹהֶיךָ, בְּגִין דְהָא כְּתִיב אֵת יי' אֱלֹהֶיךָ תִירָא, מִהוּ מֵאֱלֹהֶיךָ. אֵלָא רוּזָא אִיהוּ, מֵאֱלֹהֶיךָ וְדָאֵי, מִהֵוּא אֲתֵר דְאֲתַחְבֵּר וְסַחְרָא לְמוֹחָא דְלָגוּ, וְדָא אִיהוּ מֵאֱלֹהֶיךָ, דְחִילוֹ דָּא לְמַדְחַל לִיָּהּ, דְהָא תַמְן שְׁרִיֵּא דִינָא, וְאִיהוּ דִינָא דְאֲשֶׁתֵּיב מִגּוֹ דִינָא דְלְעִילָא, בְּהָאֵי אֲתֵר. (אֵית אֲשָׁא וְאֵית אֲשָׁא) תְּלַת גּוּוּנֵי אֲשָׁא הָכָא. אֲשָׁא קְדָמָאָה, אִיהוּ אֲשָׁא דְקָבִיל אֲשָׁא בְּחִידוֹ, וְחֲדָאן דָּא בְּדָא בְּרַחֲמֵי. אֲשָׁא תְּנִינָא, אִיהוּ אֲשָׁא דְכְּתִיב בֵּיהּ (יחזקאל א) וְנִגְהָ לְאֵשׁ דְאֲתַחְזִי בֵּיהּ נִגְהָ. וְדָא אִיהוּ אֲשָׁא, דְקִיּוּמָא גּוֹ אֲשָׁא פְּנִימָאָה בְּחִידוֹ, כְּמָה (ר"ג ע"ב) דְאֲתַמַּר. אֲשָׁא תְּלִיתָאָה, אִיהוּ אֲשָׁא (דלבר) דְסַחְרָא לְהֵוּא נִגְהָ. וּבְהָאֵי אֲשָׁא שְׁאֵרֵי דְחִילוֹ דְדִינָא, לְאֵלְקָאָה חִיִּיבָא.

וְאֵף עַל גַּב דְתַנִּינָן, דְאֲרַבְעָה גּוּוּנֵי אֲשָׁא נִינְהוּ, וְאִינוּן אַרְבַּע דְאִינוּן חַד. אֲבָל הָכָא בְּהֵוּא אֲשָׁא דְקְאָמְרֵן, שְׁאֵרֵי דְחִילוֹ דְדִינָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, וִירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ, מִהֵוּא עוֹנֵשָׁא דִילֵיהּ.

וּבְהֵוּא יְרָאָה בְּעֵי לְשׁוּוּאָה רְעוּתֵיהּ, בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוֹ כְּחֲדָא, לְמַדְחַל בְּהָאֵי סְטְרָא, וְלְמַרְחָם בְּהָאֵי סְטְרָא. וּבְאִינוּן גּוּוּנֵי דְקְאָמְרֵן, וְהֵוּא דְחִילוֹ לְהוּי לְמַדְחַל מְעוֹנֵשָׁא. דְמָאן דְעֵבֵר עַל פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא, אֲתַעֲנֵשׁ בְּהֵוּא סְטְרָא דְכַד שְׁאֵרֵי הֵוּא סְטְרָא לְאֵלְקָאָה, לָא שְׁכִיךְ עַד דְשְׁצִי לִיָּהּ מִהָאֵי עֲלָמָא, וּמְעֲלָמָא דְאֲתֵי. וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵי לְמַדְחַל מִהָאֵי אֲשָׁא, דְדְחִילוֹ שְׁרִיֵּא בֵּיהּ.

וּמִנִּיהּ אֲתַפְּשֵׁט אֲשָׁא לְבַר דְדְחַלָּא אַחְרָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שופטים ו) לָא תִירָאוּ אֶת אֱלֹהֵי הָאֲמֹרִי, דְאֲסִיר לְמַדְחַל מִנִּיהּ. וְהָאֵי אֲשָׁא דְדְחִילוֹ דְקְאָמְרֵן, אִיהוּ קְדֵשׁ

ואשתתף בקדושה, והאי איהו דסחרא ליהוא נגה דקאמרן. וההיא אשא אחרא דלבר, איהו דאתחבר בהאי לזמנין. ולזמנין אתעבר מניה, ולא אתחבר בהדיה. וכד גרים דאתחבר בהאי, כדין הוא אשא דחשוך, ואחשיך וכסי נהירו דאלין אחרנין. וסימניך (יחזקאל א) ואש מתלקחת, ולא דקיימא תדיר, והא אתמר

לבתר אהבה, כמה דאוקמוה דאהבה שרייא לבתר יראה. ורזא דמלה, כיון דשאר יראה על רישיה דבר נש, אתער לבתר אהבה, דאיהו ימינא. דמאן דפליח מגו אהבה, אתדבק באתר עלאה לעילא, ואתדבק בקדושה דעלמא דאתי, בגין דהא סליק לאתעטרא ולא תדבקא בסטר ימינא.

ואי תימא דפולחנא דאיהו מסטרא דיראה לאו איהו פולחנא. פולחנא יקרא איהו, אבל לא סליק לאתדבקא לעילא. וכד פליח מאהבה, סליק ואתעטר לעילא, ואתדבק בעלמא דאתי, ודא איהו בר נש דאודמן לעלמא דאתי, זכאה חולקיה דהא שליט על אתר דיראה, דהא לית מאן דשליט על דרגא דיראה, אלא אהבה, רזא דימינא.

רזא דיחודא דאצטריך ליה ליהוא דאתחזי לעלמא דאתי, ליחדא שמא דקודשא בריך הוא, ולייחדא שייפין ודרגין עלאין ותתאין, לאכללא פלהו, ולא עלאה באתר דאצטריך לקשרא קשרא. ודא איהו רזא דכתיב, (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד.

ורזא (ק"ס ע"ב) דשמע, שם דסליק לע' שמהן, ודא פללא חדא. ישראל: ישראל סבא, בגין דאית (מ"ג ע"א) זוטא, דכתיב (הושע יא) נער ישראל ואהבהו. ודא איהו ישראל סבא, רזא חדא בכללא חדא. שמע ישראל, הכא אתפלילת אתתא בבעלה.

דף רט"ז ע"ב

ולבתר דאתפלילו דא בדא בכללא חדא, כדין אצטריכו לייחדא (דף רט"ז ע"ב) שייפין, ולחברא תרין משכנין פחדא, בכלהו שייפין, ברעו דלבא, לאסתלקא בדבקותא דאין סוף, לאתדבקא כלא תמן, למהוי רעותא חדא עלאי ותתאי.

ורזא דא יהיה, כמה דאת אמר (זכריה יד) יהיה יי' אחד, ברזא דיהיה. יי' ליחדא ולא תדבקא בה', דאיהו היכלא פנימאה, לאתר (נ"א אתר) גניזו דהאי נקודה עלאה, דאיהי יי'. ודא איהו רזא ידו"ד אלהינו. אלין תרין אתוון (נ"א שמהן) דאינון י"ה.

ולאכללא כל שייפין בהוא אתר דנפקו מניה, דאיהו היכלא פנימאה, לאתבא מלין לאתריהון, לעקרא ויסודא ושרשא דילהון, עד ההוא אתר דשרשא דברית.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

וּלְבַתֵּר אֵינּוֹן תְּרִין אַתְּוֹן אַחֲרֵינִין (דאיהו י"ה) לְיַחְדָּא וּלְאַתְדַּבְּקָא י' בַּהּ. י' אִיהוּ רְזָא דְבְּרִית קַדִּישָׁא. וְהָאֵי ה' אִיהוּ הִיכְלָא, אַתְרֵי גְּנִיזוּ דְהָאֵי רְזָא דְבְּרִית קַדִּישָׁא דְאִיהוּ י'. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקִימְנָא דְאִיהוּ ו' תְּנַיִנָא. אֲבָל י', רְזָא דִּילִיָּה לְיַחְדָּא לֹוֹן כַּחֲדָא.

אַחַד, לְיַחְדָּא מִתְּמֵן וּלְעֵילָא, כֻּלָּא כַּחֲדָא, וּלְסַלְקָא רְעוּתָא לְאַתְקַשְׂרָא כֻּלָּא (ממתא לעילא) בְּקַשׁוּרָא חַד. לְסַלְקָא רְעוּתִיה בְּדַחִילוּ וּרְחִימוּ לְעֵילָא לְעֵילָא עַד אֵין סוּף וְלֹא יִשְׁתַּבֵּק רְעוּתָא מִכָּל אֵינּוֹן דְּרַגִּין וְשִׁיפִין, אֲלֵא בְּכַלְהוּ יִסְתַּלַּק רְעוּתִיה לְאַדְבַּקָא לֹוֹן, וּלְמַהוּי כֻּלָּא קַשׁוּרָא חַדָּא בְּאֵין סוּף.

וְדָא הוּא יַחְדָּא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, דְּאוּלִּיף מְאֹבִי, וְאֲבֹי מְרַבִּיה, עַד פּוּמָא דְּאִלְיָהוּ, וְשִׁפִּיר אִיהוּ, וְיַחְדָּא בְּתַקּוּנָא. וְאַף עַל גַּב דְּאֵנִן אוּקִימְנָא לְהָאֵי בְּכַמָּה רְזִין, כֻּלְּהוּ רְזִין סַלְקִין לְחַד. אֲבָל רְזָא דָּא אֲשַׁכְּחָנָא בְּסַפְרִיה, וְשִׁפִּיר אִיהוּ, וְיַחְדָּא בְּתַקּוּנָא. וְהָא אֵנִן בְּיַחְדָּא דְרְזָא אַחֲרָא אַתְעֲרַנָּא מְלִין, וְאִיהוּ שִׁפִּיר, וְיַחְדָּא כַּדְקָא חֲזִי וְהָכִי הוּא. אֲבָל יַחְדָּא דָּא, יַחְדָּא בְּתַקּוּנָא, וְדָא אִיהוּ יַחְדָּא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא.

וְתוּ הוּוּ אָמַר, מֵאֵן דְרַעוּתִיה לְאַכְלָלָא כֻּל רְזִין דְיַחְדָּא בְּמַלְּה דְאַחַד שִׁפִּיר טְפִי. וְלְהָכִי אֵנִן מְאַרְיִכִין בְּאַחַד, לְסַלְקָא רְעוּתִיה מְעֵילָא לְתַתָּא, וּמִתְתָּא לְעֵילָא, לְמַהוּי כֻּלָּא חַד. אֲבָל בְּרְזָא דָּא יְהִי'ה, סִימְנָא (בעלמא) אִיהוּ לְהָאֵי.

וְהָא דְתַנְיִנֵן אַחַד (למהוי ד') רְזָא עֵילָא וְתַתָּא, וְאַרְבַּע סְטְרִין דְעֵלְמָא, הָכִי אִיהוּ. לְיַחְדָּא עֵילָא וְתַתָּא כַּמָּה דְאַתְמַר (ס"א ולארבע) וְאַרְבַּע סְטְרִין דְעֵלְמָא, אֲלֵין אֵינּוֹן רְזָא רְתִיכָא עֵלְמָה, לְאַתְכַּלְלָא כֻּלָּא כַּחֲדָא, בְּקַשְׂרָא חַדָּא, בְּיַחְדָּא חַדָּא עַד אֵין סוּף, כַּמָּה דְאוּקִימְנָא.

רְזָא לְאַדְכַּרָא יְצִיאַת מְצָרִים לְבַתֵּר. בְּגִין דְהוּוֹת שְׁכִינְתָא בְּגִלּוּתָא, וּבְזַמְנָא דְאִיהִי בְּגִלּוּתָא, לָאוּ אִיהוּ חַבּוּרָא, לְאַתְחַבְּרָא דָּא בְּדָא עֵלְמָא תַתָּא בְּעֵלְמָא עֵלְמָה, וּלְאַחְזוּאָה חִירוּ דְתַהִיא גְּאוּלְּה, דְהוּוֹת בְּכַמָּה אֲתִין, בְּכַמָּה נִסִּין דְעַבְד קוּדְשָׁא בְרִין הוּא. וְאַצְטְרִיף הוּוּא פּוּרְקָנָא לְאַתְדַּכַּרָא, וּלְאַתְחַזוּאָה דְאַף עַל גַּב דְהוּוֹת בְּגִלּוּתָא, הִשְׁתָּא חִירוּ אִית לָהּ, מִיּוּמָא דְאֵינּוֹן קִשְׁרִין בְּמְצָרִים אֲשַׁתְרִיאוּ, אֵינּוֹן אֲתִין וְנִסִּין אַתְעֲבִידוּ.

וְאַצְטְרִיף לְאַחְזוּאָה חִירוּ דִּילָהּ, בְּגִין דְאַתְחַבְּרָא בְּבַעֲלָהּ וּבְגִין לְאַסְמַכָּא גְּאוּלְּה לְתַפְלָה, לְמַהוּי כֻּלָּא חַד בְּלֹא פְרוּדָא, וְלֹא לְאַחְזוּאָה תְרוּכִין, וְסִימְנִיף (ויקרא כא) וְאַשָׁה גְרוּשָׁה מְאִישָׁה לֹא יִקְחוּ.

ואי תימא, והא בגלותא איהי, והא אתתרכת, לאו הכי, אלא ודאי בגלותא איהי, לדיירא עמהון דישראל, ולאגנא עלייהו, אבל לא אתתרכת. והא שכינתא לא אתחזי בבית ראשון ובבית שני. עד דלא גלו ישראל סלקא לעילא, ולבתר איהי שויאת מדורה עמהון. אבל תרוכין לא הוות לעלמין.

ובגין דא בעי לאחזאה פורקנא, דאית בה ארבע גאולות. ורזא הכא, בשעתא דנפקא שכינתא מגלותא דמצרים, תבעת מקודשא בריך הוא, דיפרוק לה השתא ד' זמנין, דאינון ד' גאולות, לקבל ארבע גליות. בגין דתהא בת חורין, ולא תהא מתתרכת. ובההיא שעתא קיימא ואתפרקת ארבע גאולות, בההיא יציאת מצרים. והשתא דאצטריכת בתקונהא לאתחברא בבעלה, אצטריך לאחזאה ההיא גאולת מצרים, דאית בה ארבע גאולות.

דף רי"ז ע"א

ועל דא אית (דף רי"ז ע"א) לאדפרא בההיא גאולה, ד' זמנין אמת. אמת. אמת. אמת. עד עזרת אבותינו. דדא הוא עזרה וסמך לישראל כלהו. ומתמן ולהלאה ארבע זמנין אחרנין, אמת, אמת, אמת, אמת. למהוי ארבע גאולות אלן בקיומא תקיף, בחותמא תקיף דגושפנקא דמלכא. ד' גאולות כפולין בקיומא.

וכלהו בההיא יציאת מצרים, דאילו לא אשתכחו אינון ד' גאולות בההיא יציאת מצרים, כל זמנא דלהוי גלותא, לא אתחברת בתקונהא לאתיחדא שמא קדישא. ועל דא אית לאדפרא גאולה דמצרים תדיר, בכל קדושין דקודשא בריך הוא, בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמייא.

סדר הלימוד ליום ד ניסן [יום 181 בשנה]

רזא דקדושה (דשמיה) הא אוקימנא, דהא בקדושה מתקדשי כלא, עילא ותתא, וכל דרגין, וכל רתיכין עלאין ותתאין, כלהו מתקדשי בקדושתא דא. ובקדושה דא, אוקימנא רזין עלאין, לאינן מארי רזין דמסתכלין בקדושה דמאריהון, זכאה חולקיהון.

רזא לממסר נפשא למאריה, שפיר איהו, דקא (ר' ע"ב) אמרתון חבריא, זכאה חולקיכון, וזכאין עיני דחמו כה, דזכינא בחיי, דמתערין מלין קדישין אלין בהאי עלמא, (ס"א בגין דכלהו) וכלהו פתיבי לעילא קמי מלכא קדישא.

פתח ואמר (מלאכי ג) אז נדברו יראי יי' איש אל רעהו ויקשב יי' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי' ולחושבי שמו. האי קרא אית לאסתכלא ביה, אז נדברו, אז דברו מבעי ליה, מאי נדברו. אלא נדברו לעילא, מכל אינן רתיכין קדישין, וכל אינן חייילין קדישין.

בגין דאינן מלין קדישין, סלקין לעילא, וכמה אינן דמקדמי ונטלין לון קמי מלכא קדישא, ומתעטרן בכמה עטרין, באינן נהורין עלאין, וכלהו נדברו מקמי מלכא עלאה. מאן חמי חדוון, מאן חמי תושבחון, דסלקין בכל אינן רקיעין, כד סלקין מלין אלין, ומלכא קדישא מסתכל בהו, ואתעטר בהו, ואינן סלקין (נ"א על רישיה דהו עטרה ונחתין ויתבין וכו') ויתבין על חיקיה, ומשתעשע בהו, מתמן סלקין על רישיה, והו עטרה. ועל דא אמרה אורייתא, (משלי ח) ואהיה שעשועים יום יום. והייתי לא פתיב, אלא ואהיה, בכל זמן, ובכל עידן, דמלין עלאין סלקין קמיה.

תרי זמני פתיב יראי יי' יראי יי'. אלא יראי יי' לעילא, יראי יי' לתתא. יראי יי' קיימין לתתא, ואינן מלין קיימין בדיוקניהון לעילא. ורזא דא אשכחנא בספרא דחנוך, דכל מלין דצדיקייא די בארעא, אינן מתעטרן, וקיימין קמי מלכא, ומשתעשע בהו קודשא בריך הוא. ולבתר אינן נחתין, וקיימין קמיה בדיוקנא דההוא צדיק דקאמר לון, ואשתעשע קודשא בריך הוא בההוא דיוקנא. ולבתר אכתבו בספר זכרון לפניו, לקיימא קמיה בקיימא תדיר.

ולחושבי שמו, מאי ולחושבי שמו. הא אוקמוה, (אבל) כל אינן דמחשבי מלין דאורייתא, לאדבקא למאריהון ברזא דשמא קדישא, בגין למנדע ליה, ולאשתקנא חכמה דשמיה בלביהו, דכתיב ולחושבי שמו, דהוא רזא דשמא קדישא.

כתיב (יחזקאל א) וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא, האי קרא הא אוקמוה. אבל וממעל לרקיע, בההוא רקיע לתתא, כמה דאמרתון חברייא, זכאה חולקי, וזכאה חולקיכון. (בההוא רקיע לתתא) דהא ברקיעא דלעילא, לית מאן דאסתכל ביה. ומלעילא מניה קיימא ההוא אבן ספיר, דהא אתערנא ביה ברזא דההוא מרגלית טבא יקירא, כמה דאוקימנא.

דף רי"ז ע"ב

דמות כסא, ולא כתיב דמות הכסא. בגין דאית כסא, ואית כסא. הכסא: עלאה טמירא גניזא דלא אתגלייא, ולית מאן דקיימא ביה למנדע ולאסתכלא. ועל דא כתיב כסא סתמא, דא כסא דלתתא. דמות כמראה אדם, פיון דאמר דמות, אמאי כמראה, דהא סגי ליה דמות אדם. אלא דמות אדם, דא איהו רזא עלאה, בההוא כבוד עלאה, דיוקנא דאדם. אבל הא דאתוסף כמראה, לאכללא אינון דיוקנין דמלין דחכמתא, ואינון רזין דחכמתא (דף רי"ז ע"ב) דסלקן ומתעטרן לעילא, ולבתר קיימין בדיוקנא דאדם בההוא דיוקנא דצדיקייא דמעטרין לון, ובכלהו אשתעשע קודשא בריך הוא בעטרוי.

ואתון חברייא, הא קודשא בריך הוא אשתעשע השתא, באינון מלין דקא אמריתו, מתעטרן בההוא אורחא. והא קיימתון קמי מאריכון בדיוקניכו קדישין, דהא אנא בשעתא דחמינא לכו, ואסתכלנא בדיוקניכו, חמינא בכו דאתון רשימין ברזא דאדם, וידענא דהא דיוקנא דילכון אתעתדא לעילא. והכי אודמנן צדיקייא לזמנא דאתי, לאשתמודעא לעיניהון דכלא, ולאחזאה פרוצופא קדישא לקמי כל עלמא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה סא) כל רואיהם יפירום פי הם זרע ברך יי'.

אדהכי חמא לרבי יוסי, דהוה מהרהר במלי דעלמא. אמר ליה, יוסי קום אשלים דיוקנך, דאת חד חסר בך. קם רבי יוסי וחדי במלין דאורייתא, וקם קמיה, אסתכל ביה רבי שמעון, אמר ליה, רבי יוסי, השתא אנת שלים קמי עתיק יומין, ודיוקנך שלים.

פתח ואמר, (שמות כח) ויעש את ציץ נזר הקדש זהב טהור וגו'. אמאי אקרי ציץ. אסתכלותא לאסתכלא ביה. ובגין דהוה קיימא על אסתכלותא דבר נש, אקרי ציץ. וכל מאן דאסתכל ביה בההוא ציץ אשתמודעא ביה.

בציץ הוה אתוון דשמא קדישא גליפן בגלופא, ומחקקן ביה. ואי זכאה הוה ההוא דקיימא קמיה, אינון אתוון דמחקקן ביה גו דהבא, הוה בלטין מתתא לעילא, וסלקין מההוא גליפו בנהירו, והוה נהרין באנפין דההוא בר נש.

נְצִיץ נְצִיצוּ בֵּיתָה, וְלֹא נְצִיץ. בְּשַׁעֲתָא קְדָמִיתָא דְאִסְתָּכַל כְּהֵנָּא בֵּיתָה, הוּוּ חָמִי נְהִירוּ דְאִתּוּן כְּלָהוּ בְּאַנְפִין. וְכֹד הוּוּ מִסְתַּכְלָא לְעֵינָא בֵּיתָה, לֹא הוּוּ חָמִי מְדִי, אֲלֵא נְהִירוּ דְאַנְפוּי דְנְהִיר, כְּאִילוּ נִיצוּצָא דְדַהֲבָא הוּוּ נְצִיץ בֵּיתָה, בְּרַ דְכְהֵנָּא הוּוּ יָדַע חִיזוּ דְאִסְתַּכְלוּתָא קְדָמָא, דְהוּוּ חָמִי לְפִנּוּם שַׁעֲתָא, דְהָא רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ בֵּיתָה בְּהֵוּא בְּרַ נֶשׁ, וְיָדַע דְאִהוּ זְמִין לְעֵלְמָא דְאִתִּי, בְּגִין דְחִיזוּ דְאִנְהִירִין עֲלֵיהּ מְלַעֲיָלָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ אֲתֵרְעֵי בֵּיתָה. וְכֹד מִסְתַּכְלִין בֵּיתָה לֹא חֲמָאן מְדִי, בְּגִין דְחִיזוּ דְלַעֲיָלָא לֹא אֲתַגְלִיָּא אֲלֵא לְפִנּוּם שַׁעֲתָא.

וְאִי קִיָּמָא בְּרַ נֶשׁ קָמִי הֵוּא צִיץ, וְאַנְפוּי לֹא אֲתַחְזִיין לְפִנּוּם שַׁעֲתָא, חִיזוּ קוּדְשָׁא. הוּוּ יָדַע כְּהֵנָּא דְהָא אִהוּ תְקִיף מְצַחָא, וּבְעֵי לְכַפְרָא עֲלֵיהּ, וְלִמְבַעֵי עֲלוּי רַחֲמִין. (שמות מ) וַיַּעַשׂ אֶת צִיץ גֹּזֵר הַקֹּדֶשׁ. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח קָרָא בְּרוּת, (רות ב) עֵינִיךְ בְּשֹׁדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְגו'. הָאִי קָרָא אִית לְאִסְתַּכְלָא בֵּיתָה, אֲמַאי אֲצִטְרִיךְ הָכָא לְמַכְתָּב. אֲמַר לִיה רַבִּי יִצְחָק, אִי הָכִי כְּמָה קָרָאִין אִינוּן בְּאוּרִיָּתָא דְאִתְחַזִּיאוּ דְלֹא אֲצִטְרִיכוּ לְמַכְתָּב, וְחֲמִינֵן דְכְלָהוּ רִזִין עֲלֵאִין. אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִי קָרָא מֵאן דְחָמִי וְלֹא אִסְתַּכַּל בֵּיתָה, כְּמָה דְלֹא טְעִים תְּבַשְׁיָלָא דְמִי.

אֲלֵא רִזָּא הָכָא, וּבְרוּחַ קוּדְשָׁא אֲתַמַּר, בְּגִין דְחֲמָא בְּעִזוּ דֵינָא דִישְׂרָאֵל, עֲנוּתְנוּתָא דְהֵחִיא צְדָקָת, דְלֹא מִסְלָקָא עֵינָא לְמַחְמִי בְּאַתֵּר אַחֲרָא, אֲלֵא לְקַמָּה. וְחֲמָתָא כָּל מָה דְחֲמָתָא, בְּעֵינָא טְבָא, וְתוּקְפָא דְמְצַחָא לֹא הוּוּ בְּה, שְׂבַח עֵינָהָ.

דף רי"ח ע"א

בְּגִין דְאִית עֵינִין דְבְּגִינִיהוּן לֹא שְׁלֵטָא בְּרַכְתָּא בְּהֵוּא אֲתֵר, וְאִהוּ עֵינָא טְבָא חֲמָא בְּה, דְכָל מָה דְאִסְתַּכְלַת הוּוּ בְּעֵינָא טְבָא. וְתוּ, דְחֲמָא, דְהוּוּ אֲצִלַּח בִּידְהָא, כָּל מָה דְהוּוּ לְקָטָא, אֲתוּסַף בְּחַקְלָא. וּבְעִזוּ אִסְתַּכַּל דְרוּחָא קוּדְשָׁא שְׂרִיָּא עֲלֵהּ, כְּדִין פֶּתַח וְאֲמַר, עֵינִיךְ בְּשֹׁדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְגו'. אִי תִימָא בְּגִין אִינוּן לְקָטִין כָּל אִינוּן אַחֲרֵינִי, הִיךְ אֲמַר דְתַהֲךְ אַבְתְּרִיָּהוּ, לֹא אֲצִטְרִיךְ לְמַכְתָּב אֲלֵא וְלְקָטָת אַחֲרֵיהוּן, מֵאִי וְהִלְכַת אַחֲרֵיהוּן, אֲלֵא בְּגִין עֵינָהָ קָאמַר. עֵינָהָ דְהוּוּ גְרַמִין (נ"א בְּרַכָּאן סְגִיאִין, וְעַל דָּא וכו'), בְּרַכְתָּא לְקָטִין סְגִיאִין וְעַל דָּא וְהִלְכַת אַחֲרֵיהוּן, בְּתֵר עֵינִיךְ. כָּל שְׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא לִית לְהוּ (דף רי"ח ע"א) רְשׁוּ לְמִיָּהָ בְּתֵר עֵינִי. וְאַנְתְּ לְבַתֵּר עֵינִיךְ, דְעֵינִיךְ גְרַמִין בְּרַכָּאן סְגִיאִין.

דְּבַר אַחַר עֵינִיךְ בְּשֹׁדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן. בְּעִזוּ חֲמָא בְּרוּחַ קוּדְשָׁא, דְזִמִּינִין לְנַפְקָא מִינָהּ מְלָכִין עֲלֵאִין שְׁלִיטִין דְאִינוּן עֵינִין דְכָלָא. כְּמָה דְהוּוּ תַמַּר, דְכְּתִיב בְּה, (בראשית לח) וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינִים. אֲתִיִּשְׁבַת בְּפֶתַח דְנַפְקִין מִינָהּ מְלָכִין שְׁלִיטִין עֲלֵאִין, דְאִקְרוּן עֵינִין, כְּמָה דְאִתְּ אֲמַר (במדבר טו) אִם מְעִינֵי הָעֵדָה. כְּמָה דְכָל

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

שִׁיפֵי גּוּפָא לָא אֶזְלִין אֶלָּא בְּתַר עֵינַיִן, וְעֵינַיִן אֵינּוּן מְנַהֲגִין לְכָל גּוּפָא. אֹנָה הֶכִי מַלְכִין וְסַנְהֶדְרִין, וְכָל אֵינּוּן שְׁלִיטִין, כְּלָא אֶזְלִין אֲבַתְרִייהוּ (ס"א דאזלין שייפין בתר עיינין) וּבְגִין כִּךְ אָמַר לָהּ עֵינִידָא אֶלִין מַלְכִין וְשְׁלִיטִין, דְּזַמִּינִין לְמִיפְק מִינְהָ.

בְּשָׂדָה. מֵאֵן שָׂדָה. דָּא צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, דְּכַתִּיב, (מִיכָה ג) צִיּוֹן שָׂדָה תַּחְרַשׁ. וְכַתִּיב (בְּרַאשִׁית כז) כְּרִיחַ שָׂדָה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ יי', דָּא יְרוּשָׁלַם. וְעַל דָּא כְּתִיב עֵינִידָא בְּשָׂדָה, דְּאֵינּוּן עֵינַיִן דִּילָהּ, דְּזַמִּינִין לְמִיפְק מִינְהָ, לָא יְהוֹן שְׁלִיטִין אֶלָּא בְּשָׂדָה. אֲשֶׁר יִקְצְרוּן, דִּהָא מִתְהוּא שָׂדָה, הוּוּ נִקְטִין כָּל בְּנֵי עַלְמָא תּוֹרָה, וְנַהוּרָא דְנַהֲרָה, דְּכַתִּיב, (ישעיה ב) כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה.

וְהַלַּכְתָּ אַחֲרֵיהּ, בְּאֶלִין עוֹבְדִין דְּכַשְׁרוֹן, דְּאֵנָא חֲמִינָא בְּךָ. הֵלָא צוּיְתֵי אַתְּ הַנְּעָרִים וְגו'. כְּמִשְׁמְעוּ דִּילֵיהּ, בְּגִין דְּאֵתְתָא דְעֵתָא קִלְהָ. וְצִמִּית, לִישְׁנָא דְנִקְיוֹת נִקְטָא, וְצִמִּית, דָּא תִיאוּבְתָךְ לְאֲדַבְקָא בְּבַר נֶשׁ לְקִיּוּמָא זְרַעָא בְּעַלְמָא, וְהַלַּכְתָּ אֶל הַכְּפָלִים, אֶלִין אֵינּוּן צְדִיקִיָּא, דְּאֶקְרוּן כְּלֵי יי', דְּכַתִּיב, (ישעיה נב) הִפְרוּ נִשְׂאֵי כְּלֵי יי'. דְּזַמִּינִין צְדִיקִיָּא לְאֵיִתְאַה לֹון כָּל עַלְמָא, דּוֹרוּנָא לְמַלְכָא מְשִׁיחָא, וְאֵינּוּן כְּלֵי יי', מְאֵנִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אַתְהֵנִי בְּהוּ, אֶלִין אֵינּוּן מְאֵנִין תְּבִירִין, תְּבִירִין אֵינּוּן בְּהָא עַלְמָא, בְּגִין לְקִיּוּמָא אֹרִיִיתָא. וְשִׁימוּשָׁא דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲשֶׁתְּמַשׁ בְּהוּ, לָא אֲשֶׁתְּמַשׁ אֶלָּא מִגּוֹ הַנִּי כְּלֵים. וְכַד תִּתְדַבֵּק בְּהוּ וְשִׁתִּיתָ וְגו'.

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (רות ג) וַיֹּאכֵל בַּעַז וַיִּשֶׁת וַיִּיטֵב לְבוֹ. מַהוּ וַיִּיטֵב לְבוֹ. דְּבְרִידָא עַל מְזוֹנֵיהּ, וְאֹיְקוּמוּהָ. וְדָא הוּא רְזָא, דְּמֵאֵן דְּמִבְּרַךְ עַל מְזוֹנֵיהּ, דָּא אוֹטִיב לְלִבֵּיהּ, וּמֵאֵן אוֹטִיב (נ"א איהו) כְּמָה דְּכַתִּיב, (תהלים כז) לֵךְ אָמַר לִבִּי. וְכַתִּיב (תהלים עג) צוּר לִבְבִי וְגו'.

וּבְגִין דְּבִרְכַת מְזוֹנָא חֲבִיבָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, כָּל מֵאֵן דְּבְרִידָא עַל שְׁבַעָא, אוֹטִיב וְחֵדִי לְאַתְרָא אַחְרָא, וְסִימְנָךְ סְעוּדַתִּי דְשַׁבַּת, דְּאַתְרָא אַחְרָא אַתְהֵנִי מִתְהֵיא בְּרַכָּה (ר"ד ע"ב) דְּשַׁבַּעָא וְחִידוֹ. וְהֵכָא אַתְהֵנִי מִתְהוּא בְּרַכָּה דְשַׁבַּעָא דִּהוּא צְדִיק בַּעַז וְדָא וַיִּיטֵב לְבוֹ.

מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמְזוֹנָא אִיהוּ קָשָׁה קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא הֵהוּא אַתְרָא, וְכִיּוֹן דְּבַר נֶשׁ אֲכִיל וְשִׁתִּי, וְקָא מְבַרַךְ. הֵהִיא בְּרַכְתָּא סְלִקָא, וְאַתְהֵנִי מֵאֵינּוּן מְלִין דְּשַׁבַּעָא דְּסִלְקִין, וְאַשְׁתַּכַּח דְּאַתְהֵנִי מְזוֹנָא מִתְתָּא וּמִלְעִילָא.

וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּבִין חֲבֵרִיָּא. רְזָא בְּחוּל לָא אַתְהֵנִי הֵהוּא אַתְרָא, אֶלָּא מֵאֵינּוּן מְלִין דְּסִלְקִין מִגּוֹ שְׁבַעָא, וְכִלְהוּ מְלִין מִתְעַטְרוּן וְרוּוֹן וְשַׁבַּעִין בְּחִידוֹ, וְהֵהוּא אַתְרָא אַתְהֵנִי מְנִיִּיהוּ. בְּשַׁבַּת אִיהוּ רְזָא אַחְרָא, בְּמְזוֹנָא מְמַשׁ, וּבְהֵהוּא חֲדוּה דְּמְזוֹנָא דְּמַצּוֹה דְּשַׁבַּת, וּבְכִלָּא אֲשֶׁתַּכַּח כְּלִילָא מְעִילָא וְתֵתָא. וְרְזָא דָּא (דְּבַה הִימִים א כט) כִּי

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ממך הכל ומידך נתנו לך. ודאי בהנאותיה דא, ובההוא חדוה דמוזנא דמצוה דשבת, כמה דאוקמוה.

מאן דמברך לקודשא בריך הוא מגו שבועא, בעי לכוזנא לביה, ולשוואה רעותיה בחדוה, ולא ישתכח עציב, אלא דיברך בחדוה ברזא דא, ולשוואה רעותיה דהא איהו יהיב השתא לאחרא בחדוה, בעינא טבא, וכמה דאיהו מברך בחדוה ובעינא טבא. הכי יהבין ליה בחדוה ובעינא טבא. ובגין כך לא ישתכח עציב כלל, אלא בחדוה, ובמלין דאורייתא, וישוי לביה ורעותיה למיהב ברכה דא, ברזא דאצטריך.

רזא הכא, ארבע רתיכין שליטין, בד' סטרין ומשיריין, אתזנו מההיא ברכתא דשבועא, ובאינון מלין דברוך אתה, אתהני ואתרבי ואתעטר ביה. ומאן דמברך אצטריך רעותא בחדוה, ובעינא טבא, ועל דא כתיב, (משלי כב) טוב עין הוא יבורך.

דף רי"ח ע"ב

והכא שפיל לסיפיה דקרא, דכתיב פי נתן מלחמו לדל. דאי לא תימא הכי, האי קרא לאו רישיה סיפיה, ולאו סיפיה רישיה. אלא טוב (דף רי"ח ע"ב) עין, כמה דאוקמונא, הוא יברך ודאי, בעינא טבא בחדוה. ולא איהו למגנא לברכא בחדוה, דהא מההיא ברכתא, ומההוא חידו נתן מלחמו לדל, אתר דאצטריך לאתזנא מפל סטרין. אתר דלית ליה מגרמיה פלום. אתר דאתהני מפל סטרין ואתפליל מפל סטרין. מלין אלין לא אתמסרו אלא לחכימין דינדעין רזין עלאין ואורחין דאורייתא.

תא חזי, בעז טב עינא הוה תוקפא דמצחא לא הוה ביה לעלמא. מה כתיב, (רות ג') ויבא לשכב בקצה הערמה, רזא דכתיב, (שיר השירים ז) בטנך ערמת חטים. מהכא אולפינא, כל מאן דמברך ברפת מוזנא כדקא יאות, בחדוה ברעותא דלבא, כד סליק מהאי עלמא, אתר אתתקנא ליה, גו רזין עלאין בהיכלין קדישין. זכאה איהו בר נש דנטיר פקודי דמאריה, וידע רזא דילהון, דלית לך פקודא ופקודא באורייתא, דלא תליין ביה רזין עלאין, ונהורין וזוין עלאין, ובני נשא לא ידעי, ולא משגיחין ביקרא דמאריהון. זכאה חולקיהון דצדיקייא, אינון דמשתדלי באורייתא זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תא חזי דהא אמרו, דכל אינון תקיפי מצחא, דלית להו פסופא, לית להון חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי. כל אינון תקיפי מצחא דהו בהו בישראל, כד הו מסתפלן בההוא ציץ, הו מתברן לביהו, ומסתפלן בעובדיהו. בגין דציץ על

את הוה קאים, וכל מאן דמסתכל ביה, הוה מכסיף בעובדוי. ועל דא ציץ מכפרא על אינון תקיפי אנפין, תקיפי מצחא.

אתוון דרזא דשמא קדישא דהו גליפין על ציצא, הו גהרין ובלטין ונצצין. כל מאן דהוה מסתכל בההוא נציצו דאתוון, אנפוי נפלין מאימתא, והוה אתבר לביה, וכדין ציצא מכפרא עליהו. כגוונא דא פיון דאיהו גרים לתברא לביה, ולאתכנעא מקמי מאריה.

כגוונא דא קטרת, כל מאן דארח בההוא תננא, כד סליק ההוא עמונדא מההוא מעלה עשו, הוה מברר לביה, בבירוי בנהירו בחדוה למפלח למאריה, ואעבר מיניה זוהמא דיצר הרע, ולא הוה ליה אלא לבא חדא, לקבל אבוה דבשמיא. בגין דקטרת, תבירו דיצר הרע איהו ודאי בכל סטרין. וכמה דציץ הוה קאים על גיסא, אוף קטרת. דלית לך מלה בעלמא, למתבר ליה לסטרא אחרא, בר קטרת.

תא חזי מה כתיב, (במדבר יז) קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. מאי טעמא. כי יצא הקצף מלפני יי, החל הנגף. דהא לית תבירו לההוא סטרא בר קטרת. דלית לך מלה חביבה קמי קודשא בריך הוא, פקטרת. וקיימא לבטלא חרשין, ומלין בישין מביתא. ריחא ועשנא דקטרת דעבדי בני נשא, בההוא עובדא איהו מבטל, כל שכן קטרת.

מלה דא גזרה קיימא קמי קודשא בריך הוא, דכל מאן דאסתפל וקרי בכל יומא עובדא (נ"א פרשתא) דקטרת, ישתזיב מכל מלין בישין חרשין דעלמא. ומפל פגעין בישין, ומהרהורא בישא, ומדינא בישא, וממותנא, ולא יתזק כל ההוא יומא, דלא יכיל סטרא אחרא לשלטא עליה, ואצטריך דיכוין ביה.

סדר הלימוד ליום ה ניסן [יום 182 בשנה]

אמר רבי שמעון, אי בני נשא הוו ידעי כמה עלאה איהו עובדא דקטרת קמי קודשא בריך הוא, הוו נטלי כל מלה ומלה מניה, והוו סלקי לה עטרה על רישיהו, ככתרא דדהבא. ומאן דאשתדל ביה, בעי לאסתכלא בעובדא דקטרת, ואי יכוין ביה בכל יומא, אית ליה חולקא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי, ויסתלק מותנא מניה, ומעלמא, וישתזיב מפל דינן דהאי עלמא, מסטרין בישין, ומדינא דגיהנם, ומדינא דמלכו אחרא.

בההוא קטרת כד הוה סליק תננא בעמודא, כהנא הוה חמי אתוון דרזא דשמא (דף ריט ע"א) קדישא, פרישא (נ"א פרחין) באוירא, וסלקי לעילא בההוא עמודא. לבתר כמה רתיכין קדישין סחרין ליה מפל סטרין, עד דסליק בנהירו וחדוה, וחדי למאן דחדי, וקשר קשרין לעילא ותתא ליחדא כלא, והא אוקימנא. ודא מכפר על יצר הרע, ועל עבודה זרה, דאיהו סטרא אחרא. והא אוקמוה.

פתח ואמר, (שמות לז) ויעש מזבח מקטר קטרת וגו'. האי קרא אית לאסתכלא ביה, בגין דתרין מדבחין הוו, מדבחא דעלוון, ומדבחא דקטרת בוסמין, דא לבר, ודא לגו. האי מדבחא דקטרת, דאיהו פנימאה, אמאי אקרי מזבח, והא לא דבחין ביה דבחין, ומזבח על דא אקרי.

אלא בגין דבטיל וכפית לכמה סטרין בישין, ובגין דההוא סטרא בישא כפית לא יכיל לשלטאה, ולא למהוי קטיגורא, ועל דא אקרי מזבח. כד ההוא סטרא בישא הוה חמי (ס"א עמודא דעשנא) עשנא דקטרת דסליק, אתכפייא וערק, ולא יכיל לקרבא כלל למשכנא. ובגין דא אתדכי ולא אתערב בההוא חדוה דלעילא, בר קודשא בריך הוא בלחודוי, ובגין דחביבא כל פך, לא קאים ההוא מזבח, אלא (ד"א פנימאה) לגו. דהאי איהו מזבח דברכאן אשתכחו ביה, ועל דא סתים מעינא.

מה פתיב באהרן, (במדבר יז) ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, דכפית ליה למלאך המות, דלא יכיל לשלטאה כלל, ולא למעבד דינא. סימנא דא אתמסר בידנא, די בכל אתר דקאמרי בכוונה, ורעותא דלבא עובדא דקטרת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר, ולא יתזק, ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר.

תא חזי מה כתיב, מזבח מקטר קטרת. פיון דכתיב מזבח, אמאי אקרי מקטר קטרת. אלא בגין דנטלי מהאי אתר לאקטרא, כמה דעבד אהרן. תו, מזבח

אצטרף לאקטרא לקדשא ליה בההוא קטרת, ועל דא מקטר קטרת. תו, מקטר קטרת, כתרגומו, לאקטרא קטרת, דהא אסיר לאקטרא באתר אחרא קטרת, בר ממחתה. (נ”א ממחתה דיום הכפורים)

תא חזי, האי מאן דדינא רדיף אבתריה, אצטרף להאי קטרת, וילאתבא קמי מאריה, דהא סיועא איהו לאסתלקא דינן מגיה, ובהאי ודאי מסתלקין מגיה, אי הוא רגיל בהאי, לאדכרא תרין זמנין ביומא, בצפרא וברמשא, דכתיב קטרת סמים בבקר בבקר וכתיב בין הערבים יקטירנה. ודא איהו קיומא דעלמא תדיר, דכתיב, (שמות ל) קטרת תמיד לפניי ל” לדרותיכם ודאי הוא קיומא דעלמא לתתא, וקיומא דעלמא לעילא.

בההוא אתר דלא אדכר בכל יומא עובדא דקטרת, דינן דלעילא שריין ביה, ומותנין סגיא ביה, ועמין אחרנין שלטין עליה. בגין דכתיב, קטרת תמיד לפניי. תמיד איהו קיימא לפניי, יתיר מפל פולחנין אחרנין, חביבא איהו עובדא דקטרת, דהוא יקיר וחביב קמי קודשא בריה הוא, יתיר מפל פולחנין ורעותין (נ”א ועובדין) דעלמא. ואף על גב דצלותא איהי מעלייא מפלא, עובדא דקטרת הוא יקיר וחביב קמי קודשא בריה הוא.

תא חזי, מה בין צלותא לעובדא דקטרת. צלותא אתקיננו לה באתר דקרבנין, דהו עבדי ישראל, וכל אינון קרבנין דהו עבדין ישראל, לאו אינון חשיבין כקטרת. ותו מה בין האי להאי. אלא צלותא איהו תקווא לאתקנא מה דאצטרף, קטרת עביד יתיר, מתקין וקשיר קשרין, ועביד נהירו יתיר מפלא. ומאן איהו דאעבר זוהמא ואידפי משכנא, וכלא אתנהיר ואתתקן ואתקשר כחדא. ועל דא בעינן לאקדמא עובדא דקטרת לצלותא, בכל יומא ויומא, לאעברא זוהמא מעלמא, דאיהו תקווא דכלא, בכל יומא ויומא. כגוונא דההוא קרבנא חביבא דאתרעי ביה קודשא בריה הוא.

דף רי”ט ע”ב

מה כתיב במשה (שמותל) ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף וגו’ אף על גב דאוקמוה, אבל מאי שנא בעובדא דא יתיר מפל מה דאמר ליה. אלא קח לך, להנאתך ולתועלתך. בגין דכד אתתא אתדפאת, הנאותא דבעלה איהו. ורזא דא קח לך סמים, לאעברא זוהמא, לאתקדשא אתתא בבעלה. זכאה חולקיה (דף רי”ט ע”ב) דמשה.

כגוונא דא (ויקרא ט) קח לך עגל בן בקר, דאתמר לאהרן. לכפרא על חוביה, על ההוא עגל דאיהו גרים לון לישראל. ועל דא כתיב במשה, קח לך, להנאתך,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

וּלְתוֹעֲלֹתָיָךְ. (ס"א לכך אוקמוה בפסל לך, מההוא פסולת דלוח אבנא נתעשר משה אוף הכי לך להנאתך ולטובתך)

קְטֹרֶת קָשִׁיר קָשִׁירוּ, נִהִיר נִהִירוּ וְאֶעֱבֵר זוּהֵמָא. וְד' אֶתְחַבֵּר בֵּה' (ד"א ד' אתעביד ה'), ה' אֶתְחַבֵּר בּו'. ו' סָלִיק וְאֶתְעַטֵּר בֵּה'. ה' אֶתְנַהִיר בִּי'. וְכֹלָא סָלִיק רְעוּתָא לְאִין סוּף. וְהוּי כֹּלָא קָשִׁירוּ חֵד, וְאֶתְעֵבִיד חֵד קָשִׁירוּ, בְּרֹזָא חֵדָא דְאִיהוּ קָשְׂרָא עֲלָאָה דְכֹלָא.

מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, פִּיּוֹן דְכֹלָא אֶתְקַשְׂרָא בֵּהָאִי קָשְׂרָא, אֶתְעַטֵּר כֹּלָא בְּרֹזָא דְאִין סוּף. וְרֹזָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא אֶתְנַהִיר, וְאֶתְעַטֵּר בְּכֹל סְטְרִין, וְעֲלָמִין כֹּלְהוּ בְּחֻדוֹת. וְאֶתְנַהִירוּ בּוֹצִינִין וּמְזוּנִין וּבְרַפָּאן אֶשְׁתַּכְּחוּ בְּכֹל עֲלָמִין, וְכֹלָא בְּרֹזָא דְקְטֹרֶת. וְאִי זוּהֵמָא לָא אֶתְעַבֵּר, כֹּלָא לָא אֶתְעֵבִיד. דְכֹלָא בֵּהָאִי תִלְיִיא.

תָּא חֲזוּ, קְטֹרֶת אִיהוּ קְדָמָאָה תְּדִיר, קְדָם לְכֹלָא. וּבְגִין כֶּךָ עוֹבְדָא דְקְטֹרֶת אֶצְטְרִיךְ לְאֶקְדָּמָא לְצִלוֹתָא, לְשִׁירִין וְתוֹשְׁבַחָן. בְּגִין דְכֹל דָּא לָא סָלְקָא, וְלֹא אֶתְתַּקֵּן, וְלֹא אֶתְקָשֵׁר, עַד דְאֶתְעַבֵּר זוּהֵמָא, מֵה פְתִיב (וּיְקָרָא ט"ו) וְכֹפֵר עַל הַקֹּדֶשׁ וְגו' בְּקְדָמִיתָא, וְלִבְתֵּר וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכֹל חֲטָאתָם. וְעַל דָּא בְּעִינָן לְכַפֵּרָא עַל קוּדְשָׁא, וְלְאֶעֱבֵרָא זוּהֵמָא, וְלְאֶתְדַכְּפָאָה קְדָשָׁא. וְלִבְתֵּר שִׁירִין וְתוֹשְׁבַחָאן וְצִלוֹתֵין, כֹּלָא בְּדַקְאֲמָרֵין.

זִכָּאִין אִינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְאֶתִי, דְהָא אִינּוּן יַדְעִין לְתַקְנָא תַקוּנָא דְלַעֲיִלָא וְתַתָּא, כְּדַבְעִינָן לְתַקְנָא תַקוּנָא מִתַּתָּא לְעִילָא עַד דְאֶתְקָשֵׁר כֹּלָא כְּחֵדָא, בְּקָשׁוּרָא חֵד, בְּהֵהוּא קְטוּרָא (ס"א קשורא) עֲלָאָה כְּדַבְעִינָן לְתַקְנָא (תַקוּנָא לַתַּתָּא בְעִינָן לַתַּקְנָא) בְּתַקְנָא דְאֶתְוּוֹן רְשִׁימִין, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְקָרִי בְהוּן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהֵ, הוּוּ יִתְבִי לִילִיא חֵד, וְלַעָאן בְּאוּרִייתָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי. הָא פְתִיב (בראשית ג) וְאֵל הָאִשָּׁה אָמַר הֲרֵבָה אֲרֵבָה עֲצָבוֹנָךְ וְהֲרֹנָךְ בְּעֵצֵב תִּלְדִּי בָנִים וְאֵל אִישׁךָ תִּשׁוּקְתָךְ וְגו'. וְאוּלִּיפְנָא דְדָא אִיהוּ רֹזָא עֲלָאָה. תִּינַח לְתַתָּא, אָבֵל אִיהוּ כְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָא, מֵאִי אִיכָא לְמִימַר.

פְתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים מב) כָּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם וְגו'. הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ. אָבֵל חִיָּה חֵדָא אִית בְּעֲלָמָא, וְאִיהִי שְׁלֵטָא בְּשִׁלְטָנָא עַל אֶלְף מִפְתַּחָן בְּכֹל יוּמָא. וְאִיהִי נוֹקְבָא וְתִיאוּבָתָא דִּילָהּ תְּדִיר עַל אֲפִיקֵי מַיִם לְמִשְׁתִּי וְלְאֶתְרוּוָּאָה מִצְחוּתָא, דְכְּתִיב כָּאֵיל תִּעְרוֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם.

הָכָא אִית לְאֶסְתְּכֹלָא. בְּקְדָמִיתָא פְתִיב כָּאֵיל, וְלֹא פְתִיב כָּאֵילָת, וְלִבְתֵּר תִּעְרוֹג, וְלֹא פְתִיב יַעְרוֹג. אָבֵל רֹזָא דָּא, דְכֵר וְנוֹקְבָא תְרוּוִייהוּ כְּחֵדָא דְלֹא לְאֶפְרָשָׁא לֹון, וְחֵד אִיהוּ, דְלֹא אֶצְטְרִיךְ לְסָלְקָא דָּא מִן דָּא, אֶלָּא תְרוּוִייהוּ כְּחֵדָא. וְהָאִי נוֹקְבָא,

תערוג על אפיקי מים, ואיהי מתעברא מן דכורא, וקשי עלה דהא על דינא קיימא.

וכד אולידת קודשא בריה הוא זמין לה חד חויה עלאה רברבא, ואתי ונשיך לגבי ההוא אתר, ואולידת. ורזא דא הרבה ארבה עצבונך והרונך, בגין דאיהי מתחלחלא בכל יומא, ובעציבו על עובדין דעלמא. בעצב תלדי בנים. בעצב, דא רזא דחויה, דעציב אנפיהון דעלמא.

ואל אישך תשוקתך, כמה דאת אמר תערוג על אפיקי מים. והוא ימשל בך, הא אוקימנא רזא, דאיהו שליט עלה. וכל דא למה. בגין דאמרה סיהרא, כמה דתנינן. ובגין כך אזעירת נהוראה, ואזעירת שולטנהא, ולית לה רשו מגרמה, בר כד יהבין לה חילא.

בעצב תלדי בנים, כמה דאוקימנא. ואי תימא אמאי אצטריך חויה לדא. אלא דא פתח אורחא לנחתא כל (ס"א בכל) אינון נשמתין דעלמא. דאלמלא לא פתח אורחין לנחתא לתתא, לא ישרי בגויה דבר נש, מה פתיב לפתח חטאת רבין. מאי לפתח. למהוא פתח דאתעתדא לאולדא, לאפקא נשמתין לעלמא, איהו קאים לגבי ההוא פתח.

דף ר"כ ע"א

וכל אינון נשמתין דאצטריכו לנחתא בגופין קדישין, לא קאים איהו למהוא פתח, ולית ליה רשו בההיא נשמתא. ואי לאו, הא חויה נשיך, ואסתאב ההוא נהר (ס"א אתר), ולא איהי נשמתא דאתדכייא והכא איהו רזא עלאה, בעצב תלדי בנים. רזא דא, דא נחש, דהא (דף ר"כ ע"א) עמיה אולידת נשמתין, בגין (שלה ק"ע ע"א) דדא איהו על גופא, ודא על נשמתא, ותרווייהו דא בדא. דא נקיט נשמתא, ודא נקיט גופא.

וזמינא דא חויה, לאולדא כל אינון גופין, עד לא ייתי זמנא דיליה, הדא הוא דכתיב, (ישעיה 50) בטרם תחיל ילדה. זמנא דחויה לאולדא בשבע שנין, והכא בשית, מה דלאו איהו זמניה. ובההוא זמנא דאוליד לון, מההוא לידה ימות. דכתיב, (ישעיה כה) בלע המות לנצח. וכתיב (ישעיה כו) יחיו מתיה נבלתי יקומון.

אמר רבי שמעון, בההוא זמנא דיתערוון מתי עלמא, ויתעטדון בארעא קדישא, יקומון חיילין חיילין, פלהו על ארעא דגליל, בגין דתמן זמין מלכא משיחא לאתגלאה, בגין דאיהו חולקיה דיוסף, ותמן אתברו (אתחרב) בקדמיתא. ומתמן שארו לאגלאה מפל אתרייהו, ולא תבדרא ביני עממיא, כמה דאת אמר (עמוס ו) ולא נחלו על שבר יוסף.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ואמאי יקומו תמן, בגין דאיהו חולקיה דההוא דאשתוי בארונא, דכתיב, (בראשית ג) ויישם בארון במצרים, ולבתר אתקבר בארעא קדישא, דכתיב, (יהושע כד) ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם. ודא איהו דקאים בקיומא דברית, יתיר מכלא.

ובההוא זמנא דיתערוך פלהו חיילין חיילין, פלהו יחיון, דא לחולק אבהתהון, ודא לחולק אבהתהון, דכתיב (ויקרא כה) ושבתם איש אל אחוזתו. וישתמודעון דא לדא. וזמין קודשא בריך הוא לאלבשא לון לכל חד וחד לבושי מרקמן, וייתון פלהו וישבחון למאריהון בירושלם, ויתחברון תמן אוכלוסין אוכלוסין, וירושלם יתמשך לכל סטרין, יתיר ממה דאתמשך פד אתחברו תמן מגלותא.

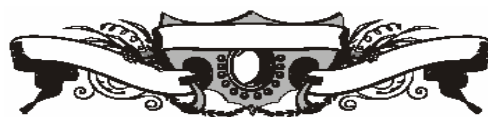
פיון דיתחברון וישבחון למאריהון, קודשא בריך הוא יחדי עמהון, דא הוא דכתיב, (ירמיה לא) ובאו ורננו במרום ציון, ולבתר ונהרו אל טוב יי' וגו', כל חד וחד לחולקיה, וחולק אבהתוי. ואחסנתהון דישאל תהא, עד (נ"א רמתא דרומא), דמתא דרומאי, ותמן ילפון אורייתא, והא אוקמוה, וכתיב (ישעיה כו) הקיצו ורננו שוכני עפר וגו'.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

פרשת פקודי

(שמות לח) אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה וגו'. רבי חייא פתח, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא וגו'. האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל כל הנחלים אלין רזין דנחלין ומבוועין קדישין, דאתמליין, ונפקין (מבוועין קדישין) לאנהרא ולמלייא להאי ימא רבא, וכיון דהאי ימא רבא אתמלי מסטרא דאינון נחלין פדין הוא אפיק מיא, ואשקי לכל חיוון ברא, כמה דאת אמר (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי.

מה פתיב לעילא, המשלח מעינים וגו', ולבתר, ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם. אלין אינון רתיכין דלתתא, דכד ימא נקיט לון, פלהו נקיט לון, ושאיב לון בגויה, ולבתר אפיק מיין לסטרא אחרא, דאינון רתיכין קדישין דלתתא, ואשקי לון. וכלהו אתמנון ואתפקדון בשמא, כמה דאת אמר (ישעיה מ) לכלם בשם יקרא. ובגין פד, (שמות לח) אלה פקודי המשכן משכן העדות.

סדר הלימוד ליום ו ניסן [יום 183 בשנה]

דף ר”כ ע”ב

רבי יוסי פתח, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם. מה רב טובך. כמה אית לון לבני נשא, לאסתכלא ולמנדע באורחוי דקודשא בריך הוא, דהא בכל יומא ויומא (דף ר”כ ע”ב) קלא נפיק, ואכריז ואמר, אסתמרו בני עלמא, טרוקו גלי חובין, אסתלקו מרשתא דתפיס, עד לא יתפסון רגלייכו בהאי רשתא. (רל”ה ע”ב) גלגלא סחרא תדיר, סליק ונחית. ווי לאינן דדחין רגלייהו מגו גלגלא, דהא נפלי לגו עומקא, דטמיר לאינן חייבי עלמא.

ווי לאינן דנפלין ולא יקומון, ולא ינהרו בנהורא דגניז לצדיקיא לעלמא דאתי. זכאין אינן צדיקיא לעלמא דאתי, דכמה נהורין גניזין לון, כמה עדונין בההוא עלמא טמירין לון, דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. מה רב טובך, הא אוקמוה, דא הוא אור דגניז לצדיקיא לעלמא דאתי, דכתיב, (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב, וכתיב (תהלים צז) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. ועל דא מה רב טובך.

כתיב הכא מה רב טובך, וכתיב התם וירא אלהים את האור כי טוב. אשר צפנת, בגין דאסתכל קודשא בריך הוא בההוא נהורא, ואסתכל באינן חייביא דזמינן למחטי בעלמא, וגניז ליה לההוא נהורא, למזכי ביה צדיקיא לעלמא דאתי, כמה דאתמר.

פעלת, בקדמיתא צפנת, ולבתר פעלת. אלא צפנת כמה דאתמר. פעלת בגין דההוא נהורא דגניז, ביה עביד קודשא בריך הוא אומנותא דעלמא. מנלן. דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, באברהם כתיב, וההוא נהורא דאברהם, גניז ליה קודשא בריך הוא, וביה עביד אומנותא דעלמא, דכתיב פעלת לחוסים בך, לאינן דיתבי תחות צלא דקודשא בריך הוא.

נגד בני אדם, דהא בהאי אומנותא דאתעביד בהאי נהורא, קיימין בני נשא בעלמא, וקיימא דילהון הוי. אף על גב דאיהו גניז, ביה קיימין בני נשא בעלמא דין. פעלת, אומנותא דעלמא דא, דביה אתעביד כלא בחושבנא, אומנותא דעלמא, כגוונא דא אומנותא דמשכנא, דאיהו אומנותא כגוונא דעלמא, והא אוקימנא.

כתיב הכא אלה פקודי המשפן, וכתיב התם אלה תולדות השמים והארץ. בגין דכל אינון תולדין דעבדו ואפיקו שמיא וארעא, פלהו בחילא דההוא נהורא דגניז אתעבידו ונפקו. פקודי המשפן בההוא חילא נפקו. מנלן. דכתיב ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה, דא איהו מסטרא (רכ"ב ע"א רל"ז ע"א) דימינא. ואתו אהליאב דא (רכ"ב ע"ב) איהו מסטרא דשמאלא. ומשכנא מסטרא דימינא ושמאלא אתקם ואתעביד. ומשה דהוה בינייהו, אוקים ליה.

רבי אלעזר פתח ואמר, (ישעיה טז) והוכן בחסד פסא וישב עליו באמת וגו'. והוכן בחסד פסא, הא אוקימנא, כד מחשבה סליק, ברעו דחדוה מטמירא דכל טמירין דלא אתיידע ולא אתדבק, מטי ההוא חדוה, ובטש גו מחשבה, וכדין עאל באתר דעאל.

עד דאתגניז בחד היכלא עלאה, דאיהו טמיר לעיל. ומתמן נגדין ואתמשכן כל נהורין, דימינא דנטיל בקדמיתא, ולבתר נטיל פלהו. ומההוא סטר ימינא, אתקן כורסייא לתתא. דהא קודשא בריך הוא, אתקין לההוא כורסייא בחסד, וישב עליו באמת, דאיהו תקונא דחותמא דכלא. ולא יתיב על ההוא כורסייא, אלא בחותמא דא דאיהו אמת. באהל דוד, דאיהו בי כורסייא לתתא.

דף רכ"א ע"א

שופט ודורש משפט ומהיר צדק. שופט מסטרא דדינא. ודורש משפט, מסטרא דרחמי. ומהיר צדק, איהו כורסייא דדינא, דאיהו בי דינא לתתא. תא חזי, כגוונא דא, משכנא לא אתתקן אלא בסטרא דא כגוונא דא, דחסד כדקאמרן לעיל, ועל דא אתמנון תולדין ואתתקנו פלהו לתתא. (שמות לח) אלה פקודי המשפן משפן העדות אשר פקד על פי משה. רבי שמעון פתח, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, האי קרא (דף רכ"א ע"א) אוקמוה ואתמר בכמה סטרין. אבל כד ברא קודשא בריך הוא עלמא, ברא ליה כגוונא דלעילא, למהוי עלמא דא בדיוקנא דעלמא דלעילא. וכל אינון גוונין דלעילא, אתקין לון לתתא, לאתדבקא ולא תקשרא עלמא בעלמא.

וכד בעא קודשא בריך הוא למברי עלמא, אשגח באורייתא וברא ליה. ואסתפל בשמא קדישא, (ויקרא י"ט ע"א כ"א ע"א) פללא דאורייתא, וקיים עלמא. בתלת סטרין אתקיים עלמא, ואינון חכמה ותבונה ודעת. בחכמה, דכתיב, (משלי ג) " בחכמה יסד ארץ. בתבונה, דכתיב כוונן שמים בתבונה. בדעת, דכתיב בדעתו תהומות נבקעו. הא פלהו בקיומא דעלמא. ובאלין תלתא אתבני משכנא, דכתיב ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת.

וכִּלְהוּ תִּלְתָּא רְמִיזִין בְּקִרְא דָּא, בְּרֵאשִׁית, הֵינּוּ דְכְּתִיב בְּחֻכְמָה. בְּרֵא אֱלֹהִים, הֵינּוּ דְכְּתִיב בְּתִבְנֵה. אֵת הַשָּׁמַיִם, הֵינּוּ דְכְּתִיב בְּדַעַת. וְכִלְהוּ פְּתִיבֵי בְּעֵבִידַת מִשְׁכָּנָא. וּבְרֹזָא דָּא פְּתִיב, אֱלֹה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן, דָּא רֹזָא דְחֻכְמָה. מִשְׁכַּן הָעֵדוּת, דָּא רֹזָא דְתִבְנֵה, אֲשֶׁר פִּקַּד עַל פִּי מֹשֶׁה, דָּא רֹזָא בְּדַעַת. וְכִלְא דָּא לְקַבֵּל דָּא, בְּגִין דְּכָל מַה דְּבִרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵלְמָא דִּין, בְּרֵא לִיהַּ פְּגוּוּנָא דְלַעֲלֵלָא. וְכִלְא אֲתֵרְשִׁים בְּעֵבִידַת מִשְׁכָּנָא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְאָמַר לִיהַּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה עֵבִיד מִשְׁכָּנָא, הוּוּ קְאִים מֹשֶׁה תוּהָא, דְלֹא יָדַע מַה לְמַעְבַּד, עַד דְאֲחֲזִי לִיהַּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵינָא, כְּמַה דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת כה) וּרְאָה וַעֲשֵׂה בְּתִבְנֵיתֶם אֲשֶׁר אֶתָּה מֵרְאָה בְּהַר. מֵאִי בְּתִבְנֵיתֶם. אֲלֵא אֹלִיפְנָא, דְאֲחֲמִי לִיהַּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה, דִּיּוֹקְנָא דְכָל מְלָה וּמְלָה, כְּהוּוּ דִּיּוֹקְנָא דְאִיהוּ לְעִילָא, וְכָל חַד וְחַד הוּוּ עֵבִיד דִּיּוֹקְנָא דִּילִיָּהּ כְּדִיּוֹקְנָא (דְאִיהוּ לְעִילָא וְכָל חַד הוּי עֵבִיד דִּיּוֹקְנָא דִּילִיָּהּ כְּדִיּוֹקְנָא) דְאִיהוּ אֲתַעְבִּיד בְּאַרְעָא. אֲשֶׁר אֶתָּה מֵרְאָה בְּהַר, אֲשֶׁר אֶתָּה רֹזָא מְבַעֲי לִיהַּ. אֲלֵא אֹלִיפְנָא, דְאֲסַפְקִלְרִיא דְלֹא נְהָרָא, הוּוּ אֲחֲמִי לִיהַּ בְּגוּיָה כָּל אֵינּוּן גְּוֹנִין וְדִיּוֹקְנִין דְאֲתַעְבִּידוּ לְתַתָּא, כְּהֵאִי חֲזִיו דְאֲחֲזִי בְּגוּיָה כָּל אֵינּוּן דִּיּוֹקְנִין.

מִשְׁמַע דְכְּתִיב אֲשֶׁר אֶתָּה מֵרְאָה, (קל"ח ע"ב) אֶתָּה, רֹזָא דְאֲסַפְקִלְרִיא דְלֹא נְהָרָא, דְאֲחֲזִי לִיהַּ בְּגוּיָה כָּל אֵינּוּן דִּיּוֹקְנִין. וְהוּוּ חֲמִי לֹון מֹשֶׁה כָּל מְלָה וּמְלָה עַל תְּקוּנֵיהַּ, כְּמַה דְחֲמִי גו עֲשִׂשִׁיתָא, וְגו חֲזִיו דְאֲחֲזִי כָּל דִּיּוֹקְנִין. וְכַד אֲסַתְּכַל בְּהוּ מֹשֶׁה, אֲתַקְשִׁי קַמִּיָּהּ, אָמַר לִיהַּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מֹשֶׁה, אֵת בְּסִימְנִיךָ, וְאֲנִי בְּסִימְנִי כְּדִין אֲתֵיִשֵּׁב מִשֶׁה בְּכָל עֵבִידַתָּא.

כַּד אֲתַעְבִּיד כָּל עֵבִידַתָּא, אֲצַטְרִיךְ מֹשֶׁה לְמַמְנִי כְּלָא, בְּגִין דְלֹא יִמְרוּן יִשְׂרָאֵל דְאֲשַׁתָּאֵר כְּסַפָּא וְדַהְבָּא, וְאֲסַתְּלִיק לְנַטְלָא לִיהַּ. וְעַל דָּא אֲצַטְרִיךְ לְמַמְנִי חוּשְׁבָּנָא קַמִּיָּהּ דִּישְׂרָאֵל, בְּגִין דְכְּתִיב, (בְּמַדְבָּר לז) וְהֵייתֶם נְקִיִּים מִיִּי וּמִיִּשְׂרָאֵל.

וּבְגִין דָּא פְּתִיב, אֱלֹה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת, דְהֵא רֹחָא דְקוּדְשָׁא, הוּוּ אֲחֲזִי לְכִלְא, חוּשְׁבָּנָא דְכָל דַּהְבָּא וְכְסַפָּא דְנְדִיבוּ יִשְׂרָאֵל, וְרוּחַ קוּדְשָׁא הוּוּ אָמַר וְכִסֵּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כְּפָר וְגו', כָּל הַזֶּהָב הָעֲשׂוּי לְמִלְאכָה וְגו'. בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ, בְּאֵינּוּן אֹמְנִין, וּבְעָא לְאַפְקָא מְהִימְנוּתָא דִּילְהוֹן קַמִּי כְּלָא.

דף רכ"א ע"ב

אֱלֹה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. תָּא חֲזִי, בְּהֵיִא שַׁעְתָּא דְעֵבִידַתָּא דְמִשְׁכָּנָא אֲתַעְבִּיד, הוּוּ סְטָרָא אַחְרָא אֲזִיל וְשָׂאט לְאַסְטָאָה, וְלֹא אֲשַׁכַּחַת עִילָה עַל מְהִימְנוּתָא דְאֹמְנִין,

עד דקודשא בריך הוא כפייה ליה לקמיה דמשה, ואיהו עביד חושבנא דמהימנותא בעל כרחיה, וסליק מהימנותא דילהון לגבי כלא. ורזא דא דכתיב אלה פקודי המשכן. והא אוקימנא, אלה: כמה דאת אמר, (ישעיה מט) גם אלה (מ"ז ע"ב) תשכחנה. וכתיב, אשר פקד על פי משה, דתמן אתמני ואתפקיד, עד דאתעביד חושבנא דבי משכנא, קמי משה וישראל כלהו. (דף רכ"א ע"ב) (שמות לח) אלה פקודי המשכן משכן העדות. מאן עדות. אלא תרי זמני פתיב הכא משכן, חד לעילא, וחד לתתא. ומשכן אקרי משכן העדות. ומאן עדות. כמה דאת אמר (תהלים קכב) שבטי יה עדות לישראל. שמא דא, איהו עדות לישראל.

כגוונא דא (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו, עדות שם יה ביהוסף, איהו עדות ודאי, אלן תרין אתוון סהדין סהדותא בכל אתר, והכא איהו עדות. ובגין פך, משכן העדות, משכנא דהאי עדות. ועל דא משכנא אקרי, על רזא דשמא דא קדישא. והיינו דכתיב, (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם, בגין דהאי אתר, איהו סתימו וגניזו דכלא.

אשר פקד על פי משה, עד הכא לא ידענא, אי האי משכנא פקד, או האי עדות. אלא פקד ודאי האי עדות. בגין דמן יומא דאסתליקו אבהן מעלמא, וכל אינון שבטין בנוי דייעקב, ואשתארו ישראל בגלותא, באינון עאקו, אתנשי מנייהו ידיעא דרזא דשמא קדישא עלאה דא, דאיהו (רכ"ט ע"ב) שמא דעדות, קיומא דשמא וארעא, דאלן תרין אתוון, אוקימו עילאי ותתאי, וכלהו סטרין דעלמא.

פיון דאתא משה, אתפקד ואדכר שמא דא בעלמא. דכד הוה בסנה מיד שאיל על שמא דא, דכתיב, (שמות ג) ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם. ותמן אתפקד שמא דא על פי משה.

עבדת הלויים, מאי עבדת הלויים. אלא רזא דא דכתיב, (במדבר יח) ועבד הלוי הוא. הוא: דא רזא דשמא (ויצא קנ"ד ע"ב) קדישא, דאקרי הוא, ולא אקרי אתה. ובגין דא עבודת הלויים ודאי. דבר אחר עבדת הלויים, דאינון נטלין משכנא על כתפיהו מאתר לאתר, דכתיב, (במדבר ז) ולבני קהת לא נתן פי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו. (שמות לח) אלה פקודי המשכן משכן העדות וגו'. רבי אבא פתח, (ישעיה יא) והיה ביום ההוא שרש ישי וגו'. והיה ביום ההוא, בזמנא דקודשא בריך הוא יסגי שלמא בעלמא, יתקיים שרשא דאילנא דחיי, וההוא שרשא, מניה יתקיימו שאר שרשין לתתא, דכלהו אשתרשן ואתקיימן מניה.

אשר עומד לגס עמים, דהאי איהו קיימא לגסא ולאת לרזא דשמא קדישא. אליו גוים ידרשו, דתמן רזא דקיימא דשמא קדישא, ובגין כך אליו גוים ידרשו. כמה דאת אמר, (ישעיה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יי וגו', ועל דא, אליו גוים ידרשו. והיתה מנוחתו כבוד, מנוחתו, דא בי מקדשא. דכתיב, (תהלים קלב) זאת מנוחתי עדי עד. כבוד, דהכי אקרי כבוד יי בההוא זמנא, דכתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים.

ומנוחתו דההוא שרש ישי, דאתקרי כבוד יי, לא יתמני, ולא יקום בחושבנא לעלמא. מאי טעמא. (ד"א בגין דהא קיימא בחושבנא השתא וההוא זמנא לא יתקיים בחושבנא. מאי טעמא) בגין דכל מה דקיימא בחושבנא, לא שריין תמן ברכאן בשלימו. וברכאן שריין כמה דלא קיימא בחושבנא. בזמנא קדמא קיימא בחושבנא, דכתיב אלה פקודי המשפן.

תא חזי, משפנא דא קיימא בחושבנא, ובגין כך אצטריך לצלותא דמשה, דישרי עליה ברכאן, דכתיב ויברך אותם משה, ומה ברכה בריך לון, יהא רעוא דתשרי ברכה על עובדי ידיכון. וברכאן לא שראן על האי חושבנא עד דאקשר ליה משה במשכנא דלעילא, דכתיב אלה פקודי המשפן משכן העדות אשר פקד על פי משה. דאי לאו דאתעבד חושבנא על ידא דמשה, לא יכלין אינון למעבד חושבנא, דכתיב אשר פקד על פי משה.

פתח ואמר, (מלכים א יז) ויהי דבר יי אל אליהו לאמר קום לך צרפתה וגו' הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך. וכי אן פקיד לה קודשא בריך הוא. אלא עד לא ייתי לעלמא, פקיד קודשא בריך הוא בגזירה דיליה לעילא על העורבים, למיתי מזונא לאליהו, ולההיא אתתא למיהב ליה מזונא.

מה פתיב, (רכ"ב ע"א) (מלכים א יז) ותאמר חי יי אלהיך אם יש לי מעוג פי אם מלא כף קמח בפד ומעט שמן בצפחת וגו'. והא הכא מדידו הוה בההוא קמחא, דהא הוה ביה מלא כף קמח בפד, כף הוא מדידו דיליה, ואתחזי דלא שריין ביה ברכן, הואיל וקאים במדה. מה פתיב, (מלכים א יז) פי כה אמר יי אלהי ישראל פד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תת יי גשם.

תת, תתן פתיב, מאי טעמא. בגין דבכל דרא לא אשתכח מאן דיזפי לזכו כהאי אתתא, ועל דא פתיב תתן, אנת תתן מטרא על עלמא, בגין דזכותך סגי.

וכתיב (מלכים א יז) פד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר פדבר יי אשר דבר ביד אליהו. וכי אם ההוא קמחא דקיימא במדידו, דהוה מלא כף קמח, לא פסקו מניה ברכאן בגין מלה דאליהו, דכתיב פד הקמח לא תכלה, וכתיב פד

הקמח לא כלתה. משפן העדות אף על גב דקיימא בחושבנא, הואיל ואתפקד על ידא דמשה, כל שפן וכל שפן דשריין ביה ברכאן. ועל דא פתיב, אלה פקודי המשפן משפן העדות אשר פקד על פי משה. (שמות לח) אלה פקודי המשפן. רבי חזקיה פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך וגו'. האי קרא אוקמוה, דפריש ליה קודשא בריך הוא מאתתיה, בגין לאתדבקא בשכינתא, דכתיב, (שמות ג) פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אדמת קדש, דא שכינתא, אתדבקותא קדישא אתדבק משה בהיא שעתא לעילא.

דכדין קודשא בריך הוא קשיר ליה בחביבותא דלעילא, ואתפקד רב ממנא על ביתא, ואיהו גזיר, וקודשא בריך הוא עביד, דכתיב, (במדבר טז) ופצתה האדמה את פיה וגו', וכתיב (במדבר טז) ויהי ככלותו לדבר וגו', ותפקע האדמה. וכתיב, (במדבר י) קומה יי'. שובה יי'. הדיא הוא דכתיב אשר פקד על פי משה. על פי משה אתתקן, ואתפקד בכלא. (ויצא קנ"ט ע"ב) פקידה דמשפן הוה על ידא דמשה, דכתיב (שמות ג) פקד פקדתי אתכם, דאיהו הוה קול, דאפיק ליהווא דבור, ועביד ליה פקידה לנפקא מן גלותא. והשתא אתפקדא לאמשכא קדושה מעילא לתתא, כמה דאת אמר (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. (שמות לח) ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וגו'. אמר רבי יהודה, הא אתמר, דהא בצלאל מסטרא דימינא הוה, ואיהו אתקין תקונא דכלא. ותו, דהא יהודה איהו שליטא ומלכא על כל שאר שבטין, ומניה נפק מאן דאתקין כל משכנא. בצלאל, הא אוקמוה, בצל אל, ומאן איהו בצל אל. דא ימינא. ותו, מסטרא דא אתקין כלא, וירית חכמתא למעבד כל עבידא.

ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן, דא איהו מסטרא דשמאלא, דא איהו מסטרא דדינא קשיא, (נ"א קדישא) והא אוקמוה, דהא מתרין סטרין אלין, אתעביד משכנא, ואתתקן בהו, לאתקשרא בהו, למהוי בין ימינא ושמאלא, והא אתמר ואוקמוה.

סדר הלימוד ליום ז ניסן [יום 184 בשנה]

דף רכ"ב ע"ב

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צְפוֹן קְרִית מְלֶךְ רַב. תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, אֲשֵׁי חַד אַבְנָא יִקְרָא מִתְחַת כְּרִסֵי יִקְרִיה, וְשִׁקַּע עַד תְּהוּמָא, וְרִישָׁא חֲדָא דְתַהוּא אַבְנָא נְעִיץ גּוֹ תַהוּמִי, וְרִישָׁא אַחְרָא לְעֵילָא, וְתַהוּא רִישָׁא אַחְרָא עֲלָאָה, אִיהוּ חַד נְקוּדָה (עֵילָאָה) דְקִיּוּמָא בְּאֻמְצָעִיתָא דְעֲלֵמָא, וּמִתְמָן אֲתַפְשֻׁט עֲלֵמָא לְיַמִּינָא וּשְׂמָאלָא וּלְכָל סְטְרִין, וְאֲתַקְיָים בְּהֵיא נְקוּדָה אֻמְצָעִיתָא, וְתַהוּא אַבְנָא אֲתַקְרִי שְׁתִּיָּה, דְמִנָּה אֲשֵׁתִיל עֲלֵמָא לְכָל סְטְרִין. תּוּ (ויחי רל"א ע"א) שְׁתִּיָּה, שְׁתִּיָּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שׁוּי לָהּ לְמַהוּי יְסוּדָא דְעֲלֵמָא וּשְׁתִּילוּ דְכֻלָּא. (דף רכ"ב ע"ב) בְּתַלַּת גּוּוּנִין אֲתַפְשֻׁטת אַרְעָא סַחְרָנִיָּה דְתַהוּא נְקוּדָה, אֲתַפְשֻׁטוּתָא קַדְמָאָה, סַחְרָנִיָּה דְתַהוּא נְקוּדָה, כָּל צַחוּתָא וְזַכוּתָא דְאַרְעָא קִיּוּמָא תְּמָן, וְתְּמָן אִיהוּ. וְהֵאֵי קִיּוּמָא לְעֵילָא עַל כָּל אַרְעָא סַחְרָנִיָּה דְתַהוּא נְקוּדָה. אֲתַפְשֻׁטוּתָא תַנְיִינָא, סַחְרָנִיָּה דְתַהוּא אֲתַפְשֻׁטוּתָא קַדְמָאָה, לָאו אִיהוּ צַחוּתָא וְזַכוּתָא כְּתַהוּא קַדְמָאָה, אֲבָל אִיהוּ דְקִיק וְצַח בְּצַחוּתָא דְעַפְרָא, יִתִּיר מְכַל שְׁאָר עַפְרָא אַחְרָא. אֲתַפְשֻׁטוּתָא תְּלִיתָאָה, אִיהוּ חֲשׁוּף וְגִסוּ דְעַפְרָא יִתִּיר מְכַלָּהוּ, וְסַחְרָנִיָּה דְהֵאֵי, קִיּוּמִין מִיַּין דִּימָא דְאוּקְיָנוּס, דְאַסְחַר כָּל עֲלֵמָא. אֲשֵׁתִכַּח דְתַהוּא נְקוּדָה קִיּוּמָא בְּאֻמְצָעִיתָא, וְכֻלָּהוּ גּוּוּנִין דְאֲתַפְשֻׁטוּתָא דְעֲלֵמָא סַחְרָנִיָּה.

אֲתַפְשֻׁטוּתָא קַדְמָאָה אִיהוּ בִּי מְקַדְשָׁא, וְכָל אֵינּוֹן הֵיכְלִין וְעֶזְרוֹת, וְכָל תַּהוּא תַקוּנָא דִּילֵיה, וִירוּשָׁלַם, וְכָל מְתָא מְשׁוּרָא וְלַגּוּ. אֲתַפְשֻׁטוּתָא תַנְיִינָא, כָּל אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל דְאַתְקַדְשַׁת בְּקַדוּשָׁה. אֲתַפְשֻׁטוּתָא תְּלִיתָאָה, אִיהוּ כָּל שְׁאָר אַרְעָא, אֲתַר בִּי מוֹתְבָא דְשְׁאָר עַמִּין. וַיִּמָּא דְאוּקְיָנוּס דְסַחְרָא כֻלָּא.

וְהֵא (רכ"ז ע"א) אוּקְמוּתָה, דְרָזָא דָּא גּוּוּנִין דְעֵינָא, דְסַחְרָן לְתַהוּא נְקוּדָה דְאֻמְצָעִיתָא דְעֵינָא, דְאִיהוּ חִיזוּ דְכָל עֵינָא, כְּגוּוּנָא דְתַהוּא נְקוּדָה אֻמְצָעִיתָא דְקַאמְרוֹן, דְאִיהוּ חִיזוּ דְכֻלָּא, וְתְּמָן קָאִים בֵּית קַדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְאֲרוֹן וְכַפֶּרֶת, דְאֵינּוֹן חִיזוּ דְכֻלָּא. אֲשֵׁתִכַּח, תַּהוּא נְקוּדָה חִיזוּ דְכָל עֲלֵמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן וְגו'. יִפֶּה: שְׁפִיר תַּהוּא חִיזוּ וְחֲדוּה דְכֻלָּא. נוֹף: נוֹפָא דְאֵילָנָא דְאִיהוּ שְׁפִירוּ דְכֻלָּא.

תָּא חֲזִי, שְׁפִירוּ דְעֲלֵמָא, וְחִיזוּ דְעֲלֵמָא, לָא אֲתַחְזִי בְּעֲלֵמָא, עַד דְאַתְבְּנִי וְאַתְקַם מְשַׁכְנָא, וְעַל אֲרוּנָא לַגּוּ קוּדְשָׁא. מִתַּהוּא שְׁעֵתָא, אֲתַחְזִי חִיזוּ דְכֻלָּא

בְּעֶלְמָא, וְאִתְתַּקַּן עֲלֵמָא, וְאִזְלִי בְּהֵוּא מְשַׁכְּנָא וּבְהֵוּא אַרְוֵנָא, עַד דְּמָטִי לְהֵיָא נְקוּדָה דְּאִיְהִי יְפֵה נוֹף חֲדוּה דְּכֻלָּא. כִּיּוֹן דְּמָטוּ לְהֵתֵם כְּדִין פְּתַח אַרְוֵנָא וְאָמַר, (תהלים קלב) זֹאת מְנוּחָתִי עַדִּי עַד פֶּה אֵשֶׁב כִּי אֹיִתִיָּה.

רַבִּי יִיסָא אָמַר, הָאִי קָרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמְרָה לִיָּה, בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְבְּנִי בִּי מְקַדְּשָׁא, וְעָאֵל אַרְוֵנָא לְאִתְרִיָּה. רַבִּי תוֹזְקִיָּה אָמַר, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִיָּה, עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כִּד יִשְׂרָאֵל עֲבַדִּין רְעוּתִיָּה, דְּהָא כְּדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל פּוֹרְסֵי יְקָרִיָּה, וְחַיִּים עַל עֲלֵמָא, וּבִרְכָה וְשָׁלוֹם וְחִבִּיבוּתָא דְּכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח. וְכִדִּין אָמַר זֹאת מְנוּחָתִי עַדִּי עַד.

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְּכֻלְּהוּ אוּמְנִין שָׂאֵרוּ לְמַעַבְד אוּמְנוּתָא, הֵהוּא עוּבְדָא מְמִשׁ דְּשָׂרָאן, אִיְהִי אֲשַׁתְּלִימַת מְגַרְמָה. אִינּוֹן שָׂרָאן, וְאִיְהִי אֲשַׁלְּימַת עֲבִידְתָּא, אִיְהִי מְמִשׁ, מְנַלְן, דְּכְתִיב וְתִכַּל כָּל עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן אֶהְל מוֹעֵד.

כְּגוּוֹנָא דָּא (בראשית ב) וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְאִי תִימָא, וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְדָאִי הֲכִי הוּא, דְּכָל עֲלֵמָא, אִף עַל גַּב דְּכָל עֲבִידִין אֲשַׁתְּלִימוּ כָּל חַד וְחַד, עֲלֵמָא כְּלָא לָא הוּוּה שְׁלִים בְּקִיּוּמִיָּה, עַד דְּאִתָּא יוּמָא שְׁבִיעָאָה, דְּכִד אִתָּא יוּמָא שְׁבִיעָאָה, כְּדִין אֲשַׁתְּלִימוּ כָּל עֲבִידִין, וְאֲשַׁלְּיִים בֵּיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. בְּהָאִי, אֲשַׁתְּלִים בְּקִיּוּמָא כָּל עֲבִידְתָּא דְּעַבְד, וְעַל דָּא וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

דף רכ"ג ע"א

וְכִד אִתְבְּנִי בִּי מְקַדְּשָׁא, כָּל עֲבִידְתָּא דְּאִתְעַבְּדִי, אִיְהִי מְגַרְמָה אִתְעַבְּדִי אוּמְנִין שָׂרָאן, וְעֲבִידְתָּא אִתְחַזִּיאת לֹון לְמַעַבְד, וְאִתְרְשִׁימַת קְמִיָּהוּ, וְאֲשַׁתְּלִימַת הִיא מְגַרְמָה. וְהָא אוּקְמוּהָ, דְּכְתִיב, (מלכים א ו) וְהִבִּית בְּהַפְּנוֹתוֹ. וְהִבִּית כְּאֲשֶׁר בְּנָהוּ לָא כְּתִיב. אֶלָּא בְּהַפְּנוֹתוֹ. דְּאִיְהִי אֲשַׁתְּלִימַת מְגַרְמָה. וְכְתִיב אַבְן שְׁלֵמָה מִסַּע נְבִנָּה. בְּנוּהוּ לָא כְּתִיב. אֶלָּא נְבִנָּה הוּא מְגַרְמִיָּה נְבִנָּה, וְכֵן בְּכָל עֲבִידְתָּא דְּאִיְהִי קְדִישָׁא, אִיְהִי אֲשַׁתְּלִימַת מְגַרְמָה. (דף רכ"ג ע"א)

(שמות לח) וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר. הָאִי קָרָא אוּלִּיפְנָא, דְּרוּחַ קוּדְשָׁא אֲכַרִּיז עָלֵיהּ לְעִינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְאָמַר וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה. וְאִתּוּ אֶהְלִיאֵב בֶּן אַחִיסָמֶךְ. מֵאִי וְאִתּוּ. אֶלָּא אוּלִּיפְנָא, דְּאֶהְלִיאֵב לָא עֲבִיד עֲבִידְתָּא בְּלַחֲדוּי, אֶלָּא עִם בְּצַלְאֵל, וְעִמִּיָּה עֲבַד כָּל מַה דְּעֲבַד. הִדָּא הוּא דְּכְתִיב וְאִתּוּ, וְאִתּוּ וְלֹא בְּלַחֲדוּי. מְכָאן דְּשִׁמְאֵלָא אִיְהִי בְּכָלֵל יְמִינָא תְּדִיר. וְעַל דָּא כְּתִיב וְאִנִּי הִנֵּה נֹתֵתִי אִתּוּ אֶת אֶהְלִיאֵב, דָּא יְמִינָא וְדָא (ר"כ ע"ב) שְׁמָאֵלָא. (שמות לח) אֶלָּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה

וגו'. רבי ייסא אמר, כיון דעבדו כל חפמייא ית משכנא, אצטריך למהדר חושבנא, מפל אינון עבידן דאתעבידו ביה. מאי טעמא. בגין דכל חושבון וחושבון, כד הוה אתעביד חושבנא, הכי אתקיים ההוא עבידא, ואתקיים באתריה. וישראל פלהו כמה דאתרעו במה דנדיבו בקדמיתא, הכי נמי אתרעו בההוא חושבנא, וכדין אתקיים כל עבידא, בההוא רעותא. ועל דא אצטריך הכא חושבנא, בגין דבהאי אתקיים עבידא. אלה פתיב, ולא פתיב ואלה. אלא דא איהו חושבנא דפסיל כל חושבנן דעלמא, ודא אתקיים יתיר מפלהו, דבהאי אתקיים משכנא, ולא באחרא.

פתח ואמר, (ישעיה לג) והיה אמונת עתך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יי' היא אוצרו. האי קרא אוקמוה חברייא, אבל הא תנינן, כל בר נש דאתעסק באורייתא בהאי עלמא, וזכי למקבע עתין לה, אצטריך באמונה, דרעותא דיליה יתפויין לקודשא בריה הוא, יתפויין לשם שמים, בגין דאמונה להכי אתפווין. חסן ישועות, לאכללא רחמי בדינא. חכמת ודעת, דתרין אלין שראן דא על דא. דא טמיר וגניז, לאשראה דא על דא.

יראת יי' היא אוצרו. אוצרו דכל אלין, בגין דהאי יראת יי', נקיט כל אינון נחלין, ואיהי אתעבידת אוצר לכלהו. וכד נפקין מנה כל אינון גניזין פלהו, אפיק לון בחושבנא. מנלן. דכתיב, (שיר השירים ז) עיניך ברכות בחשבון. בחשבון ודאי עביד, ואפיק אינון ברכות מים, ואשגח לאפקא פלא בחושבנא. (נ"א ואשקו לכלא).

ועל דא אקרי אמונה. ובכלא אקרי אמונה, והא אוקימנא. ומה אי הכא אצטריך לאחזאה מהימנותא, לשאר מלי דעלמא על אחת כמה וכמה. ועל דא, קודשא בריה הוא הוה אודע להו לכל ישראל, רזא דמהימנותא דילהו, בכל מה דעבדו, וכלא אתמר.

רבי יוסי ורבי יצחק הוו אזלי בארחה, אמר רבי יוסי, ודאי דקודשא בריה הוא אתרעי ביה בבצלאל לעבידת משכנא, יתיר מפל ישראל, אמאי. אמר ליה, שמא גרים, והא אוקמוה, דקודשא בריה הוא שויי שמיהן בארעא, לאתעטרא (ס"א לאתערא) בהו, ולמעבד בהו עבידתא בעלמא, הדא הוא דכתיב, (תהלים מו) אשר שם שמות בארץ.

אמר ליה, רזא איהו הכא, יהודה מסטר שמאלא הוה, ואהדר ואתדבק בימינא. ועל דא, בסטרא דא אתעביד משכנא, שארי מסטר שמאלא, ואתדבק בסטר ימינא, ולבתר אתפליל דא בדא, ואתעביד פלא ימינא. כגוונא דא אורייתא,

שָׂאֲרֵי מִשְׁמַאלָא, וְאַתְדַּבֵּק בְּיַמֵּינָא, וְאַתְכַּלִּיל דָּא בְדָא, וְאַתְעֵבִיד כְּלָא יַמֵּינָא. רְאוּבֵן שָׂרָא מִיַּמֵּינָא, וְסָטָא לְשְׁמַאלָא, וְנִטְלוּ עִמָּיהָ אֵינּוֹן שָׂאֲרֵי שְׁבִטִין, דְּאֵינּוֹן שְׁמַאלָא, בְּגִין דְּשָׂאֲרֵי מִיַּמֵּינָא וְסָטָא לְשְׁמַאלָא.

דף רכ"ג ע"ב

יְהוּדָה שָׂרָא מִשְׁמַאלָא, וְסָטָא לְיַמֵּינָא, שָׂרָא מִשְׁמַאלָא, בְּגִין דְּאֵתִי מִסְטָר שְׁמַאלָא, וְאַתְדַּבֵּק בְּיַמֵּינָא, וּמִשְׁכָּנָא בְּסִטְרָא דָּא אֶתְעֵבִיד. שָׂאֲרֵי מִסְטָר שְׁמַאלָא, וְאַתְדַּבֵּק בְּסִטְרֵי יַמֵּינָא, וְעַל דָּא, בְּצִלְאֵל אֵיהוּ דְּאֵתִי מִסְטָרִיהָ, עֵבֵד מִשְׁכָּנָא וְאַתְתַּקֵּן לְגַבֵּיהָ. וְהָא אוּקְמוּהָ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בֵּיהָ, וּבְרִיר לֵיהָ מִכְּלָא (דף רכ"ג ע"ב) לְעֵבִידְתָּא דָּא.

וַיְהִי לֵיהָ חֲכָמָה וְתְבוּנָה וְדַעַת, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. בְּגִין דְּעִמָּיהָ הוּוּ בְּקַדְמִיתָא סְכֻלְתָּנוּ דְּלָבָא, דְּכַתִּיב וּבְלֵב כָּל חָכָם לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה. בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא יְהִיב חֲכָמָתָא, אֶלָּא לְמָאן דְּאֵית בֵּיהָ חֲכָמָתָא, וְאוּקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא וְאַתְמַר. וְכֵן כְּגוּוֹנָא דָּא בְּצִלְאֵל. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּצִלְאֵל שְׁמִיהָ גָרִים לֵיהָ, וְעַל חֲכָמִיתָהּ אֶקְרִי חָכִי, וְרוּז דְּמִלְּהָ בְּצִלְאֵל, בְּצִלְ אֵל.

פְּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ב) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוּדֵי וְגו'. בְּצִלּוֹ: הֵינּוּ בְּצִלְאֵל, דְּאֵיהוּ אֶתְקִין מִשְׁכָּנָא, וְעֵבִיד לֵיהָ. דְּכַתִּיב חֲמִדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי. דְּמִשְׁכָּנָא חֲמִידָא אֵיהוּ לְמִיתַב בֵּיהָ, דְּאֵיהוּ עֵבִיד חֲמוּדָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל יִתְבָּא בְּצִלְאֵל דָּאֵל. וְדָא אֵיהוּ בְּצִלְאֵל.

וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֻפִּי, דְּדָא (ר"ד ע"ב) אֵיהוּ דְּעֵבִיד פִּירִין טְבִין בְּעֵלְמָא, דְּכַתִּיב, (הושע יד) מִמְּנֵי פְרִיךָ נִמְצָא. מָאן הוּא פְרִי. אֵלִין אֵינּוֹן נִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקֵיָּא, דְּאֵינּוֹן אֵיבָא דְּעוֹבְדֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָהוּא נְהַר דְּנַפְיָא מְעַדָּן, אֵיהוּ אֶפְיָא וְזַרְיק נִשְׁמַתִּין לְעֵלְמָא, וְאֵינּוֹן פִּירִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כֵּךְ פְרִיּוֹ. דָּא אֵיהוּ כְּדַקְאָמְרוֹן.

בְּצִלּוֹ: דָּא הוּא בְּצִלְאֵל. וְעַל דָּא תְקוּנָא דְּמִשְׁכָּנָא עַל יְדָא דְּבְצִלְאֵל הוּוּ. וּבְגִין כֵּךְ וּבְצִלְאֵל בֵּן אוּרִי בֵּן חוּר. בֵּן אוּרִי, דָּא נְהוּרָא דְּשִׁמְשָׁא דְּנַפְיָא. בֵּן אוּרִי, דָּא יַמֵּינָא. בֵּן חוּר, דָּא אֵיהוּ שְׁמַאלָא. בֵּן אוּרִי בֵּן חוּר, (ס"א בן חור בן חורי) וְעַל דָּא אֲשַׁתְּלִים בֵּיהָ דֵּינָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעוֹבְדָא דְּעַגְלָא. (שמות לח) כָּל הַזֹּהָב הָעֲשׂוּי. מֵהָחִיא שַׁעֲתָא דִּיהִבּוּ לֵיהָ יִשְׂרָאֵל, הוּוּ עֲשׂוּי וְאַתְתַּקֵּן מְקַדְמַת דֵּנָא, בְּכָל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ, כָּל הָהוּא דְּהָבָא, אֶתְעֵבִיד וְאַתְתַּקֵּן בְּכָל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּבְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, הוּוּ אֶתְתַּקֵּן בֵּיהָ דְּהָבָא. דְּלִית שְׁלִימוֹ אֶלָּא רַחֲמֵי

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

וְדִינָא, וְעַל דָּא דְהֵבָא הוּוּ אֲזִיל בְּכַל מְלָאכְתָּהּ הַקְדָּשׁ, בְּכַל הַהֵיא עֲבִידְתָּא דְאֶקְרִי קְדָשׁ, הוּוּ אֲזִיל בְּהַ דְהֵבָא, דְהֵבָא בְּכַלְּא.

רַבִּי אַבָּא רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזַקְיָה הוּוּ יְתִבִּין וְלַעְאֵן בְּאוֹרֵייתָא, אָמַר לִיה רַבִּי חֲזַקְיָה לְרַבִּי אַבָּא, הָא חֲמִינֵן דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ אַתְרַעִי בְדִינָא בְּכַלְּא, לְאַתְרַבָּא דָּא בְדָא, וְאִיהוּ אַרְיָךְ דִּינָא בְּחֵיבֵי עֲלָמָא, אִי אִיהוּ אַתְרַעִי בְדִינָא, אָמַרִי סְלִיק לִיה מִחֵיבֵיָא. אָמַר לִיה, כְּמָה טוֹרִין אַתְעֲקְרוּ בְמַלְהָ דָּא, אֲבָל כְּמָה מַלִּין גְּלִי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בְהָאִי.

וְתָא חֲזִי, דִּינָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ אַתְרַעִי בֵּיה, אִיהוּ דִינָא בְרִיר, אִיהוּ דִינָא (נח ס"ד ע"א) דְאַתְרַעִי רְחִימוּ וְחֻדְוָה. אֲבָל חֵיבֵיָא כַּד אִינּוֹן בְּעֲלָמָא, כְּלָהוּ דִינָא דְזוּהֲמָא. כְּלָהוּ דִינָא דְלָא אַתְרַעִי בֵּיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ כְּלָל. וְעַל דָּא, לָא בְּעֵי לְאַתְרַבָּא דִּינָא קְדִישָׁא בְדִינָא מְסַבָּא דְזוּהֲמָא, עַד דְאִיהוּ אֲשַׁתְּצִי מְגַרְמִיָה, וְלְאוּבְדָא לִיה מִן עֲלָמָא דְאַתִּי, וְהֵוּוּ דִינָא דְזוּהֲמָא דְבֵיה אִיהוּ אוּבִיד לִיה מְעֲלָמָא.

פְּתַח וְאָמַר (תהלים צב) בְּפֶרַח רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹן לְהַשְׁמָדָם עַדִּי עַד, הָאִי קְרָא אוּקְמוּהָ, אֲבָל תָּא חֲזִי, בְּפֶרַח רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. כְּהָאִי עֲשָׂבָא דְאִיהוּ בִּיבִישׁוֹ דְאַרְעָא, וְאִיהוּ יְבִישָׁא, כַּד שְׂרָאֵן בֵּיה מֵיָא אַפְרִיחַ, וְהֵוּוּ יְבִישׁוֹ אַתְפָּרַח. וְכֵהָאִי אֵילָנָא קְצִיצָא דְנִצְיָן, וְלָא סְלִיק אֵלָא אִינּוֹן פְּאָרוֹת, לְסַטְרָ דָּא וְלְסַטְרָ דָּא, דְאִינּוֹן עֲנַפִּין דְסְלִיקִין, וְלַעֲלָמִין לָא סְלִיק אֵילָנָא, כַּד הוּוּ בְקַדְמִיתָא לְמַהוּי אֵילָנָא. וְכַל דָּא, לְהַשְׁמָדָם עַדִּי עַד, לְאַעְקָרָא לֹון מְשַׁרְשִׁין וּמְכַלָּא.

דף רכ"ד ע"א

תו רזא אחרא אית בהאי, על דקודשא בריך הוא אריך רוגזיה בחייביא בהאי עלמא, בגין דהאי עלמא, איהו חולקא דסטרא אחרא. ועלמא דאתי איהו סטרא דקדושה. ואיהו חולקא דצדיקייא, למהוי צדיקייא אינון בעטרא דיקרא דמאריהון ביה. ותרין סטרין אליו, קיימין דא לקבל דא. דא (דף רכ"ד ע"א) סטרא דקדושה. ודא סטרא אחרא דמסאבא. דא קיימא לצדיקייא, ודא קיימא לרשיעייא, וכלא דא לקבל דא. וכאין אינון צדיקייא, דלית לון חולקא בהאי עלמא, אלא בעלמא דאתי.

תָּא חֲזִי כְּלָא אַתְתַּקֵּן וְאַתְגְּלִי קַמִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ. וְאַף עַל גַּב דְבִלְק וּבְלָעָם לָא אַתְפּוּוֹנוּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ, כְּלָא אִיהוּ מִתְתַּקֵּן קַמִּיָה, וְלָא גָרַע מֵאַגְרָ דְלָהוֹן כְּלוּם בְּהָאִי עֲלָמָא. בְּהֵוּוּ זְמַנָּא שְׁלִיטוֹ עַל יִשְׂרָאֵל, דְגָרַם הֵוּוּ קוּרְבָנָא, לְאַסְתַּלְקָא מִיִּשְׂרָאֵל אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִין אַלְפִין, בַּר כָּל אִינּוֹן דְאַתְקַטְלוּ, דְכַתִּיב,

(במדבר כה) הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור, וכתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליי'. ועד כען ההוא קרבנא הוה תלי לאתפרעא מנהון דישראל. שבועה מדבחן כחושבן ארבעין ותריין.

רבי שמעון אמר, תא חזי, אינון ארבעין ותריין קרבנין עבדו בלעם ובלק, ונטלו לון מההוא סטרא אחרא לגבי קודשא בריך הוא, ועל דא הוה תלי תהוא קרבנא, לנטלא ליה ההוא סטרא אחרא דאקרי קללה מישראל, ועד השתא לא גבה מנייהו. ודא איהו רזא (מלכים ב ב) ויפן אחריו ויראם. ויפן אחריו, אחורי שכינתא, דקיימא סטרא אחרא לאחורא. ויראם. אסתפל בהו ההוא סטרא אחרא, וחמא לון דאתחזון לאתענשא, ועל דא ויקללם בשם יי'. בשם יי' לאפקא ההוא שם יי' מחיובא דא. מההוא חיובא דההוא קרבן דאקריב ההוא סטרא לגביה. וכלא איהו מתתקן קמיה דקודשא בריך הוא, ולא אתאביד מלה. כגוונא דא, כלא אתתקן קמיה דקודשא בריך הוא, הן לטב הן לביש.

תא חזי, דוד איהו הוה דערק קמיה דשאויל. ועל דא גרים, דאתאבידו כל אינון כהני דנוב, ולא אשתאר מפלהו בר אביתר בלחודוי דערק. ודא גרים כמה בישיין בישראל, ומית שאויל ובנוי, ונפלו מישראל כמה אלפין ורבבן. ועם כל דא, תהוא חובה הוה תלי על דוד לגבות מניה, עד דכל בנוי דדוד אתאבידו ביומא חד, ולא אשתאר מנייהו אלא יואש בלחודוי, דאתגניב. כגוונא דלא אשתאר מאחמלך בר אביתר בלחודוי. ועד כען ההוא חובא הוה תלי, למעבד דינא על נוב, על ההוא חובה דנוב, דכתיב, (ישעיה י) עוד היום בנוב לעמוד ואוקמוה.

כגוונא דא, כל הזהב העשוי למלאכה. מאי העשוי. הכא אסתפל קודשא בריך הוא, כד יהבו ישראל דהבא לעגלא, וקודשא בריך הוא אקדים (קצ"ה ע"א) לון דהבא דא לאסוותא, דהאי דהבא דמשכנא אקדים לון, לההוא דהבא דיהבו לעגלא, דכל דהבא דהוה עמהון, ואשתכח עמהון, יהבו לארמת משכנא. סלקא דעתך, דכד עבדו ית עגלא אשתכח עמהון דהבא, ואינון פריקו אודנייהו לנטלא ההוא דהבא, דכתיב, (שמות לב) ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם. ועל דא אקדים דהבא דארמותא. לכפרא על עובדא דא. (חסר) (ובגין כך)

סדר הלימוד ליום ה ניסן [יום 185 בשנה]

דף רכ"ד ע"ב

וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה, מִסְטָרָא דְמַלְכוּתָא עָשָׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יי' אֶת מֹשֶׁה. דְּהָא כָּל אוּמְנוּתָא דְמִשְׁכַּנָּא אֶתְתַקְנַת בְּהוּ, וְעַל יְדִייהוּ. בְּצִלְאֵל אִיהוּ עֶבֶד אוּמְנוּתָא, וּמֹשֶׁה אִיהוּ אֶתְקִין כְּלָא לְבַתֵּר. מֹשֶׁה וּבְצִלְאֵל כְּחֵדָא הוּוּ, מֹשֶׁה לְעִילָא, בְּצִלְאֵל תַּחֲוֹתֶיהָ, סִימָא (רנ"ט ע"א, רי"ד ע"ב) דְּגוּפָא כְּגוּפָא. בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב, הָא אוּקְמוּהָ, דָּא יְמִינָא, וְדָא שְׂמָאלָא, וְכֹלָא חֵד. וּבְגִין כֶּךָ, וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה וְגו', וְאִתּוּ אֶהֱלִיאֵב בֶּן אַחִיסָמָךְ לְמִטָּה דֵן וְגו'. (שמות לח) כָּל הַזֶּהב הָעֲשׂוּי לְמַלְאכָה בְּכָל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח קָרָא בְּאֵלִישַׁע, דְּכַתִּיב, (מלכים ב ב) וַיַּעַל מֶשֶׁם בֵּית אֵל וְהוּא עוֹלָה בְּדֶרֶךְ וְגוּמֵר. וְנִעְרִים קִטְנִים. הָא אוּקְמוּהָ, מְנוּעְרִים הוּוּ מִכָּל מְלִי אוּרִייתָא וּמִכָּל פְּקוּדֵי אוּרִייתָא. קִטְנִים (דף רכ"ד ע"ב) זְעִירֵי מְהִימְנוּתָא, וְאֶתְחַיְיבוּ בְּחִיּוּבָא דְהָאֵי עֲלֵמָא, וּבְחִיּוּבָא דְעֲלֵמָא דְאִתֵּי. יְצֵאוּ מִן הָעִיר, נִפְקוּ מִרְזָא דְמְהִימְנוּתָא. כְּתִיב הֲכָא יְצֵאוּ מִן הָעִיר, וְכְתִיב הֲתָם (הושע יא) וְלֹא אָבָא בְּעִיר. (ס"א מרזא דְמְהִימְנוּתָא אֶקְרִי עִיר (תהלים מח) עִיר יי' צְבָאוֹת עִיר אֱלֹהֵינוּ).

וַיִּפְּן אַחֲרָיו וַיֵּרָאם, וַיִּפְּן אַחֲרָיו, דְּאֶסְתַּכַּל לְאַחֲרָא, אִי יְהַדְרוּן בְּתִיּוּבָתָא, וְאִם לָאו. וַיֵּרָאם, מֵאֵי וַיֵּרָאם. אֶסְתַּכַּל בְּהוּ, דְּהָא לִית זִרְעָא מִתְתַקְנָא זִמִּין לְנַפְקָא מִנֵּיהוּ, וְאוּקְמוּהָ. וַיֵּרָאם, הָא אוּקְמוּהָ, דְאֶתְעִבִּידוּ בְּלִילִיא דְכַפּוּרִי. מִיַּד וַיִּקְלָלם בְּשֵׁם יי'.

וְרָזָא אִיהוּ בְּהָאֵי קָרָא, וַיִּפְּן אַחֲרָיו, אֶסְתַּכַּל בְּהוּ, אִי יִתְעַנֵּשׁ עֲלֵייהוּ, וְאֶתְפְּנֵי מְהָאֵי. כְּמָה דְאֵת אָמֵר, (במדבר יב) וַיִּפְּן אַחֲרָיו, דְאֶתְפְּנֵי מִצְרַעְתֶּיהָ. אוּף הֲכָא אֶתְפְּנֵי מְעוֹנֵשָׁא דְלֵהוֹן. וַיֵּרָאם, דְהוּוּ קִיִּימִין לְבַתֵּר לְמַעַבְד כְּמָה בִישׁוּן בִּישְׂרָאֵל.

וַיִּפְּן אַחֲרָיו, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (בראשית יט) וּתְבַט אֲשֶׁתּוּ מֵאַחֲרָיו. מֵאֵי מֵאַחֲרָיו. מֵאַחֲרֵי שְׂכִינְתָא. אוּף הֲכָא וַיִּפְּן אַחֲרָיו, אֶסְתַּכַּל מֵאַחֲרֵי שְׂכִינְתָא. וְחָמָא לְכַלְהוּ, דְהָא בְּהוּא לִילִיא דְשִׁלְטָא עַל כְּפָרָה דְחוּבִיִּהוֹן דִּישְׂרָאֵל, אֶתְעַבְרוּ אִמְהוֹן מִנֵּיהוּ, מִיַּד וַיִּקְלָלם בְּשֵׁם יי'. וְתַצְאָנָה שְׁתֵּים דוּבִים מִן הָעִיר. שְׁתֵּים דוּבִים, שְׁנַיִם דוּבִים מִבְּעֵי לֵיה, מֵאֵי שְׁתֵּים דוּבִים. נוֹקְבִין הוּוּ, וּבְנֵייהוּ. וְתַבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם יְלָדִים, הָא אוּקְמוּהָ לְקַבֵּל קְרַבְנִין דְבִלְק. (שמות לח) וַיְהִי זֶהב הַתְּנוּפָה, אִמְאֵי אֶקְרִי זֶהב הַתְּנוּפָה, וְלֹא אֶקְרִי הֲכִי כֶסֶף הַתְּנוּפָה. אֲלֵא, תֵרִין אִינוּן דְאֶקְרוּן הֲכִי. זֶהב הַתְּנוּפָה,

ונחשת התנופה. ולא אקרי הכי כסף התנופה, אלא אלן אקרון הכי, בגין דאיהו אסתלקותא לעילא, דהא אית הכי לתתא. ולא איהו זהב (כגוונא) דארמותא. ובכל אתר תנופה איהו ארמותא לעילא ולא לנחתא לתתא.

ואיהו רזא דחושבנא דא, דכל אלן דרגין ורתיכין בלהו, קיימי בארמותא (דא), ואיהו דהב ארמותא, ודא איהו דהבא. דכל מה דמתפשטא לתתא, אסתים חיזו וטיבו ונהירו דיליה, וכד איהו בארמותא, פדין איהו דהב טב ברזא דנהירו דיליה. וכל ההוא דלתתא, סוספיתא דדהבא, ואיהו התוכא דיליה. (שמות לח) וכסף פקודי העדה, בגין דהאי, איהו כל מה דאתפשט לתתא הכי הוא טב, ואף על גב דלאו איהו בהאי ארמותא, פלא הוא לטב. אבל דהבא, כל מה דאתפשט לתתא, פלא הוא לביש. דא, אתפשט לטב. ודא אתפשט לביש. ובגין כך, דא אצטריך לארמא ארמותא, ולאסתלקא לעילא. ודא, אצטריך לאתפשטא לתתא, ולכל סטרין, בגין דכלהו קאים לטב.

פתח ואמר (תהלים פד) כי שמש ומגן יי' וגו'. פי שמש, דא קודשא בריך הוא. ומגן, דא קודשא בריך הוא. שמש: דא הוא רזא דשמא קדישא ידו'ד, דהכא קיימין כל דרגין לנייחא. ומגן; דא איהו רזא דשמא קדישא דאקרי אלהים. ורזא דא דכתיב, (בראשית טו) אנכי מגן לך. ושמש ומגן דא איהו רזא דשמא שלים. חן וכבוד יתן יי', למהוי פלא רזא חדא.

לא ימנע טוב להולכים בתמים, רזא דא (ההוא) דכתיב, (איוב לח) וימנע מרשעים אורם. ודא איהו נהורא קדמאה, דכתיב ביה (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב, דגניז וסתים ליה קודשא בריך הוא, פמה דאוקמוה, ומן חייביא גניז ליה, ומנע ליה בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. אבל לצדיקייא מה פתיב, לא ימנע טוב להולכים בתמים. דא אור קדמאה דכתיב ביה וירא אלהים את האור כי טוב.

ועל דא, לא אצטריך דא לאסתלקא ולארמא ליה, אלא לאתפשטא ולאתגלאה, ולא לאסתלקא פההוא אחרא, דאיהו שמאלא, ועל דא אקרי תהוא תנופה, ולאו האי. ובגין כך וכסף פקודי העדה מאת כפר וגו'.

דף רכ"ה ע"א

תא חזי, סטרא דימינא, איהו תדיר קיימא לקיימא בכל עלמא, ולאנהרא (דף רכ"ה ע"א) ולברכא ליה. ובגין כך, פהנא דאיהו מסטרא דימינא, אזדמן תדיר לברכא עמא, דהא מסטרא דימינא, אתיין כל ברכאן דעלמא, וכהנא נטיל ברישא, ועל דא אתמנא איהו לברכא לעילא ולתתא.

תא חזי, בשעתא דכהנא פריש ידוי לברכא עמא, כדין שכנתא אתיא ושריא עלוהי, ואמלי ידוי, ידא דימינא וקפא לעילא על ידא דשמאלא, בגין לסלקא ימינא, ולא תגברא על שמאלא. וכדין פלהו דרגין דקא פריש בהו ידוי, פלהו אתברכאן ממקורא דכלא. מקורא דבירא מאן איהו. דא צדיק. (רס"א ע"א) מקורא דכלא, דא איהו עלמא דאתי, דאיהו מקורא עלאה דכל אנפין נהירין מתמן, דהא איהו מבוועא ומקורא דכלא. וכל בוצינין ונהורין, מתמן אתדליקו.

כגוונא דא, מקורא ומבוועא דבירא, כל אינון בוצינין דלתתא, פלהו אתנהרין ואתמליין נהורין מניה. ודא קיימא לקבל דא. ובגין כה, בשעתא דכהנא פריש ידוי, ושאר לברכא עמא. כדין שראן ברכאן עלאין, ממקורא עלאה, לאדלקא בוצינין, ונהרין כל אנפין. וכנסת ישראל אתעטרת בעטרין עלאין. וכל אינון ברכאן נגדין ואתמשכן מעילא לתתא.

תא חזי, משה פקיד, ובצלאל עביד, למהוי פלא ברזא דגופא, (רכ"ד ע"א) וסימא דגופא דאיהו את קיימא קדישא, לאסגאה רחימו וקשורא דיחודא במשכנא. וכלא ברזא דימינא קא אתעביד. ועל דא, בכל אתר דסטרא דימינא אשתכח, עינא בישא לא שלטא ביה. ובגין כה, וכסה פקודי העדה. בגין דההוא כסה מסטרא דימינא קא אתיא. ועל דא אתמנא פלא במניינא.

רבי יצחק שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, הא אוקמוה דברכתא לא שריא במלה דקאים במדידו, ובמלה דקאים בחושבנא, הכא במשכנא אמאי הוה פלא בחושבנא. אמר ליה הא אתמר, אבל בכל אתר דסטרא דקדושה שריא עליה, אי ההוא חושבנא אתיא מסטרא דקדושה, ברכתא שריא עליה תדיר, ולא אתעדי מניה. מנלן. ממעשר. בגין דאתיא חושבנא לקדשא. ברכתא אשתכח ביה. כל שפן משכנא דאיהו קדש, ואתיא מסטרא דקדש.

אבל כל שאר מלי דעלמא, דלא אתיין מסטרא דקדושה, ברכתא לא שריא עליהו, כד אינון בחושבנא. בגין דסטרא אחרא, דאיהו רע עין, יכיל לשלטאה עליה. וכיון דיכיל לשלטאה עליה, ברכתא לא אשתכח ביה, בגין דלא ימטו ברכאן לההוא רע עין. (ולא הוי מסטרא דקדושה).

ומדידו דקדושה, וחושבנא דקדושה, תדיר ברכאן אתוספאן ביה. ועל דא, וכסה פקודי העדה. פקודי העדה בקושטא ודאי, ולא דחילו מעינא בישא, ולא דחילו מפל חושבנא דא, דהא בכלא שראן ברכאן מלעילא.

ותא חזי, בזרעא דיוסף לא שלטא ביה עינא בישא, בגין דאתי מסטרא דימינא, ועל דא אתעביד משכנא על ידא דבצלאל, דהא איהו ברזא דיוסף קא

שריא, דאיהו רזא דברית קדישא. ועל דא, משה פקיד, ובצלאל עביד, למהוי כלא ברזא דגופא, וסיימא דגופא, דאיהו את קיימא קדישא, לאסגאה רחימו וקשורא דיחודא במשכנא, וכלא ברזא דימינא קא אתעביד, ובגין כך וכסף פקודי העדה, ויהוא חושבנא, איהו חושבן דרגין רברבין ממנן, דאתאחדן מסטרא דימינא. ועל דא כתיב מאת כפר וגו'.

דף רכ"ה ע"ב

רבי אבא, ורבי אחא, ורבי יוסי, הוו אזלי מטבריה לצפורי, עד דהוו אזלי, חמו ליה לרבי אלעזר דהוה אתי, ורבי חייא עמיה. אמר רבי אבא, ודאי נשתתף בהדי שכינתא. אוריכו להו, עד דמטו לגבייהו. כיון דמטו גבייהו, אמר רבי אלעזר, כתיב (תהלים לה) עיני יי' אל צדיקים ואזניו אל שועתם. האי קרא קשיא, מאי עיני יי' אל צדיקים. אי בגין דאשגחותא דקודשא בריך הוא עליהו לאוטבא לון בהאי עלמא, הא חמינן, כמה זכאין אינון בהאי עלמא, ואפילו מזונא פערבוי ברא לא יכלין (דף רכ"ה ע"ב) לאדבקא, אי הכי מאי עיני יי' אל צדיקים.

אלא רזא הכא, תא חזי, כל אינון בריין דעלמא, כלהו אשתמודעאן לעילא, בין לסטרא דא, ובין לסטרא דא. אינון דלסטרא דקדושה, אשתמודעאן לעילא לגביה, ואשגחותא דיליה תדיר עליהו. ואינון דלסטרא מסאבא, אשתמודעאן לגביה, ואשגחותא דיליה תדיר עליהו. ובאתר דשלטא ההיא אשגחותא דסטרא דקדושה, לא אשגח עליה סטרא אחרא, ולא יקרב לגביה לעלמין, ולא יכיל לדחייא ליה מאתריה, בכלא, בכל מה דאיהו עביד. ועל דא, עיני יי' אל צדיקים וגו', בגין דא סטרא אחרא לא יכיל לשלטא עליה. והשתא סייעתא דשמיא הכא, וכל אשגחותא טבא דלעילא הכא, וכל סטרא אחרא, וכל מלה בישא, לא יכיל לשלטא עליכו.

אמר רבי אבא, הא אוליפנא דבכל אתר דסטרא דקדושה שריא עלוי, אף על גב דקיימא בחושבנא, ברכתא לא אתמנע מתמן. אמר רבי אלעזר, ודאי הכי הוא. אמר ליה, הא ישראל אינון קדש, ואתיין מסטרא דקדש, דכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל ליי', וכתיב (ויקרא כ) והייתם קדושים כי קדוש אני, אמאי פד עבד דוד חושבנא לישראל, הוה בהון מותנא, דכתיב, (שמואל ב כד) ויתן יי' דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד.

אמר ליה, בגין דלא נטל מנייהו שקלים, דאיהו פורקנא. דכתיב, (שמות ל) ונתנו איש כפר נפשו ליי' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם. בגין

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

דאצטריך קדש, (דאיהו באתגלייא) למיהב פורקנא דקדש, ויהיא פורקנא דקדש לא אתנטיל מנייהו. תא חזי, ישראל איהו קדש, דקיימא בלא חושבנא, (דגרמייהו) ועל דא אצטריך פורקנא דיתנטיל מנייהו, ויהוא פורקנא קיימא בחושבנא, ואינן לא קיימו בחושבנא.

מאי טעמא. בגין דקדש איהו רזא עלאה דכל דרגין, מה ההוא קדש איהו סליק על כלא, ואית ליה לבר קדש אחרא לתתא דקיימא תחותיה, וקאים בחושבנא ובמניין. אוף הכי ישראל אינן קדש, דכתיב קדש ישראל ליי, ואינן יחבי קדש אחרא, פורקן דלהון, דקיימי בחושבנא, ורזא דא, ישראל אינן אילנא דקיימא לגו, פורקנא (נ"א קדש) אחרא קיימא לבר, וסליק לחושבנא, ואגין דא על דא. אזלו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (הושע ב) והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר וגו'. מהו כחול הים. תרין גוונין אינן הכא. חדא כחול הים, בגין דימא כד סלקין גלוי בזעפא ורוגזא, ואינן גלין סלקאן לשטפא עלמא, כד מטאן וחמאן חולא דימא, מיד אתברו ותבין לאחורא, ואשתככי, ולא יכלין לשלטה ולשטפא עלמא.

כגוונא דא, ישראל אינן חולא דימא, וכד שאר עמין דאינן גלי ימא, מארי דרוגזא, מארי דדינין קשין, בעאן לשלטה ולשטפא עלמא, חמאן להו לישראל דאינן מתקשראן בקודשא בריך הוא, ותבין ואתברו קמיייהו, ולא יכלין לשלטה בעלמא. גוונא אחרא, בגין דחולא דימא לית ליה חושבנא, ולא קיימא בחושבנא, ולא במדידו, דכתיב אשר לא ימד ולא יספר, אוף הכי ישראל לית להו חושבנא, ולא קיימין בחושבנא.

תא חזי, אית מדידו טמיר וגניז, ואית חושבן דקיימא בגניזו טמיר וגניז, והאי קיימא במדידו, והאי קיימא בחושבן. ודא איהו רזא וקיימא דכלא דלעילא ותתא, בגין דההוא מדידו לא אתיידע לעלמין, על מה קיימא רזא דההוא מדידו. ועל מה קיימא רזא דההוא חושבנא, ודא איהו רזא דמהימנותא דכלא.

דף רכ"ו ע"א

וישראל לתתא לא קיימין בחושבנא, אלא בסטרא דמלה אחרא, ופורקנא איהו דקיימא בחושבנא. ובגין כך ישראל כד עאלין (דף רכ"ו ע"א) בחושבנא נטלי מנייהו פורקנא כמה דאתמר. ועל דא ביומי דדוד, כד עבד חושבנא בישראל, ולא נטיל מנהון פורקנא, הוה רוגזא, ואתאבידו מישראל כמה חילין וכמה משריין.

ובגין כך פתיב בעובדא דמשכנא, וכסף פקודי העדה וגו', וכל העובר על הפקדים. וכלא אתקדש לעבדת משכנא, והא אוקמוה כפרין חושבנא חדא. שקלים חושבנא חדא. בגין דאית עלאין דסלקון לחושבנא עלאה, ואית אחרנין דסלקון לחושבנא אחרא. דא עלאה ודא תתאה. ובגין כך פתיב ויהי מאת כפר הכסף לצקת את אדני הקדש וגו'. אלין אדנים הא אוקמוה.

תו פתח ואמר, (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם יי' לא יבנה בית וגו', האי קרא שלמה מלכא אמר ליה, בשעתא דהוה בניי בי מקדשא ושארין למבני, והוה חמי דעובדא אתתקנת בידיהו, והוה מתבני מגרמיה, כדין שארין ואמר אם יי' לא יבנה בית וגו', היינו רוא דכתיב בראשית ברא אלהים, דהא קודשא בריך הוא, ברא ואתקין להאי עלמא, בכל מה דאצטריך, דאיהו בית.

שוא עמלו בוניו בו, אלין רוא דאינון נהרין, (נ"א נחלין) דנפקין ועאלין פלהו בגו האי בית, לאתקנא ליה בכל מה דאצטריך. ואף על גב דכלהו קא אתיין לאתקנא למעבד תקונייה, ודאי אם יי', דאיהו רוא דעלמא עלאה, דאתקין (ס"א ביתיה לא אתקין) ועביד ביתא פדקא יאות, אינון בונין למגנא אינון, אלא מה דאיהו עביד ואתקין. אם יי' לא ישמר עיר, כמה דכתיב (דברים יא) תמיד עיני יי' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה ואוקמוה. ובאשגחותא דא, איהו נטירא בכל סטריין.

ואף על גב דכתיב, (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. וכלהו נטרי לה. מאי טעמא נטרי לה. בגין דכתיב מפחד בלילות, דא פחדא דגיהנם, דקאים לקבלה, בגין לדחייא לה, ובגין דא פלהו סחרין לה. (נדפס רס"ח ע"ב)

ואף על גב דכלהו קיימי בנהירו דמחשבה דלא אתיידע. וכדין, האי נהירו דמחשבה דלא אתיידע, בטש בנהירו דפריסא ונהרין פחדא ואתעבידו (רס"ט ע"א) תשע היכלין.

והיכלין לאו אינון נהורין, ולא אינון רוחין, ולא אינון נשמתין, ולא אית מאן דקיימא בהו. רעותא דכל תשע נהורין דקיימי פלהו במחשבה, דאיהי חד מנייהו בחושבנא, דכלהו למרדף אבתרייהו, בשעתא דקיימי במחשבה. ולא מתדבקו, ולא אתיידעו, אלין לא קיימי, לא ברעותא, ולא במחשבה עלאה. תפסין בה ולא תפסין. באלין קיימין כל רזי מהימנותא, וכל אינון נהורין מרוא דמחשבה עלאה. דלתתא פלהו אקרון אין סוף. עד הכא מטון נהורין ולא מטון, ולא אתיידעו. לאו הכא מחשבה ולא רעותא.

כַּד נְהִיר מַחְשְׁבָה, וְלֹא אֶתִידֵעַ מִמָּה נְהִיר כְּדִין אֶתְלַבֵּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִּינָה, וְנִהִיר (מאן) לְמָה דְנִהִיר, וְעֵאִיל דָּא בְדָא, עַד דְּאֶתְפְּלִילוּ כְּלָהוּ כְּחֵדָא, וְהָא אוּקְמוּהָ. וּבְרִזָּא דְקַרְבְּנָא, כַּד סְלִיק כְּלָא, אֶתְקַשֵּׁר דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא, כְּדִין קִימִין כְּלָהוּ בְסִלְיָקוּ, וּמַחְשְׁבָה אֶתְעֵטֵר בְּאִין סוּף, הֵהוּא נְהִירוּ דְנִהִיר מִנִּיהּ מַחְשְׁבָה עֲלָאָה, אֶקְרִי אִין סוּף. (ע"כ)

כִּיּוֹן דְּאֶנְהִיר וְאֶתְפְּשֵׁטוּ מִנִּיהּ חִילִין, הֵהִיא מַחְשְׁבָה אֶסְתִּים וְאֶגְנִיו וְלֹא יְדִיעַ, וּמִתְמָן אֶתְפְּשֵׁט פְּשִׁיטוּתָא לְכָל סְטְרִין, וְאֶתְפְּשֵׁט מִנִּיהּ חַד פְּשִׁיטוּ, דְּאִיהוּ רִזָּא דְעֲלָמָא עֲלָאָה.

דף רכ"ו ע"ב

וְדָא קִימָא (ל"א ע"א) בְּשִׂאֲלֵתָא, וְאִיהוּ מְאָמֵר עֲלָאָה, וְאוּקְמוּהָ דְאֶקְרִי מ"י. דְכִתְיֵב, (ישעיה מ) שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. שְׂאֲלֵתָא הֵהוּא דְבִרָא אֱלֹהִים. לְבִתֵּר אֶתְפְּשֵׁט וְאֶתְעֵבִיד יָם, (נ"ז ע"א) סוּפָא דְכָל דְרָגִין, דְּאִיהוּ לְתֵתָא. וּמִתְמָן שְׂאֲרֵי לְמִבְנֵי לְתֵתָא. וְכִלָּא עֵבִיד בְּהֵהוּא גּוּוּנָא מִמֶּשׁ (דף רכ"ו ע"ב) דְלֵעִילָא דָּא, לְקַבֵּל דָּא. וְדָא כְּגוּוּנָא דְדָא. וּבְגִין כֶּף, נְטִירוּ דְכִלָּא מֵעִילָא וְתֵתָא.

וְהֵאֵי פְּשִׁיטוּ, דְמַחְשְׁבָה אִיהוּ, דְּאִיהוּ עֲלָמָא עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ אִם י"י לֹא יִשְׁמַר עֵיר שׁוּא שְׁקֵד שׁוּמֵר, דְּאִיהוּ שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל. (נ"א שקד שומר ההוא דכתיב ביה (משלי כז) ושומר אדוניו יכובד) דְלָאוּ בִּיהּ קִימָא נְטִירוּ, אֱלָא בְעֲלָמָא עֲלָאָה.

תָּא חֲזִי, תְּכִלָּא דְמִשְׁכְּנָא, כְּלָא קִימָא בְרִזָּא עֲלָאָה, וְאוּקְמוּהָ. תְּכִלָּת וְאַרְגָּמָן חַד, לְאֶתְקַשְׁרָא בְּחַד. וְהָא אֶתְמַר בְּרִזָּא דְכִתְיֵב, (דברים ד) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אִשׁ אֲכֹלָה הוּא. וְהָא אֶתְמַר דְּאִית אֶשָּׁא אֲכֹלָא אֶשָּׁא, וְאֲכִיל לִיהּ וְשִׁצִי לִיהּ. בְּגִין דְּאִית אֶשָּׁא תְּקִיפָא מְאֶשָּׁא. (מאן דבעי למנדע חכמתא ביחודא קדישא וכו'. מכאן עד דקיימא עליה בפרשת בראשית דף נ"א ע"ש. ואלו החילופים מצאנו בין הכתוב כאן לבין הכתוב שם. שורה א' במקום גסה מצאנו אחרא. בשורה ב' דאתאחיד ביה. בשורה י"א לאדלקא ולאתאחדא ביה. בשורה י"ב שיצי ליה ואכיל ליה. בשורה כ"ג ועל נהורא חוורא שרייא לעילא נהורא סתימא דאקיף ליה רזא עילאה הכא וכלא תשכת. בשורה ל"ג כלא אתחבר. בשורה ל"ד ביה לתתא. בשורה ל"ה דסליק. בשורה ד' ואיהו. בשורה ה' דאיהו דליק. שורה ו' וכלא אתקשר. שורה י' על תרבין. שורה י"ד וכלהו קיימי ת"ח. שורה ט"ז מלה אחרא לתתא. שורה י"ז ולית לך. (וכבר נתקן הכל בנוסחא אמיתית. הרש"ב)). (שמות לח) וְאֶת הָאֱלֹהִים וְשִׁבְעַת הַמַּאֲוֹת וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִים עֶשֶׂה וְוִים לְעֲמוּדִים וְצִפָּה רְאשֵׁיהֶם וְגו'. תָּא חֲזִי, אוּלְפִנָּא דְאִינּוֹן תְּקַלִּין אֲנָשִׁי לִוְן מִשָּׁה, וְלֹא יְדַע מָה דְאֶתְעֵבִיד מִנִּיהּ, עַד דְנִפְקַ קְלָא וְאָמֵר, וְאֶת הָאֱלֹהִים וְשִׁבְעַת הַמַּאֲוֹת וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִים עֶשֶׂה וְוִים לְעֲמוּדִים.

סדר הלימוד ליום ט ניסן [יום 186 בשנה]

רבי חזקיה פתח ואמר, (שיר השירים א) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. האי קרא אתמר, אבל עד שהמלך במסבו, דא קודשא בריך הוא, פד יחב אורייתא לישראל, ואתא לסיני. וכמה רתיכין הוו עמיה, פלהו רתיכין קדישין, וכל קדושין עלאין, דקדושה דאורייתא, פלהו הוו תמן, ואורייתא אתייהבת בלהטי אשא, וכלא בסטרא דאשא, וכתיבא באשא חוורא, על גבי אשא אוכמא. ואתון הוו פרחין וסלקין באורא.

ואת קדמאה דאורייתא, אתפליג לשבע מאה ושבעים וחמשה לכל סטר, וכלהו אתחזון באורא דרקייעא באת ו', ו' לסטרא דא, ו' לסטרא דא. וכן לכל סטרי.

ואלין ויין הוו קיימין על עמודין, ואיבון עמודין הוו קיימין על ניסא, וכלהו ויין עליהו. בגין דרזא דאורייתא על ר"ו קיימא. ואיבון ויין דאיבון רזא (בראשית נ"ב) דמהימנותא דאורייתא, פלהו על איבון עמודים קיימין, דאיבון רזין דנפקין בהו נביאים, רזא דלהון בכל סטר. ועל איבון קיימין, קיימן איבון ויין.

ו' עלאה, איהו רזא דקול דאשתמע, ואיהו רזא דקיימא ביה אורייתא, בגין דאורייתא נפקא מההוא קלא פנימאה, דאקרי קול גדול. ודא קול גדול איהו רזא דאורייתא. ועל דא פתיב (דברים ה) קול גדול ולא יסף.

תא חזי, האי קול גדול, איהו עקרא דכלא, ורזא דשמא קדישא עלאה, ועל דא אוקמוה, דאסיר ליה לבר נש לאקדמא שלמא לחבריה, עד לא יצלי צלותיה. ורזא דא אוקמוה, דכתיב, (משלי כז) מברך (קפ"ב ע"א) רעהו בקול גדול בבקר השכם קללה תחשב לו. ולא איהו אסור, עד דמברך ליה ברזא דקול גדול, דאיהו עקרא דשמא קדישא.

דף רכ"ז ע"א

ועל דא, רזא דאורייתא נפקא מההוא קול גדול, ודא איהו מלך. במסבו: דא מעמד הר סיני, ואוקמוה נרדי נתן (דף רכ"ז ע"א) ריחו, דא פנסת ישראל. בגין דאמרו ישראל, (שמות כד) כל אשר דבר יי' נעשה ונשמע. שהמלך: דא איהו מלך עלאה, ואוקמוה.

תא חזי, פד קודשא בריך הוא אייתי טופנא על עלמא, בגין לחבלא פלא, אמר ליה קודשא בריך הוא לנח, בעי לך (ס"א לאסתרא) לאסתמרא, ולא תחזי

גרמך קמיה דמחבלא, דלא ישלוט עלך, בגין דלא הוה מאן דיגין עלוי. פיון דאתקריב קרבנא, דקריב נח, כדין אתבסם עלמא, ולא אתבסם כולי האי עד דקיימו ישראל על טורא דסיני. פיון דקיימו ישראל על טורא דסיני, כדין אתבסם עלמא, ומחבלא לא אשתכח בעלמא.

ובעא קודשא בריך הוא בהווא זמנא, לאעפרא ההוא מחבלא מעלמא, (וכד) בר דישראל סרחו בהווא זמנא, ליומין זעירין, ועבדו ית עגלא. וכדין מה פתיב, (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. ועדים הוה רזין דשמא (בראשית נ"ב ע"ב) קדישא, דאעטר לון קודשא בריך הוא, ואתנטל מנייהו, כדין שלטא מחבלא על עלמא, ואהדר כמלקדמין, פההווא זמנא דשלטא בעלמא, ועביד דינא.

אמר רבי יוסי, ביומין דטופנא, מאן יהיב תמן מחבלא, דהא מיא הוה דאתגברו, תא חזי, לית לך דינא בעלמא, או כד אתמחי עלמא בדינא, דלא אשתכח (קצ"ו ע"א) ההוא מחבלא בינייהו, דאזיל בגו אינון דינין דאתעבידו בעלמא. אוף הכא, טופנא הוה, ומחבלא אזיל בגו טופנא, ואיהו אקרי הכי. ועל דא אמר ליה קודשא בריך הוא לנח, לטמרא גרמיה, ולא יתחזי בעלמא. והא אוקמוה.

תא חזי, אמר רבי יוסי לך אתיישב עלמא ולא נפקת ארעא מוזהמא וכו'. אמר רבי יוסי לך אתיישב עלמא ולא נפקת ארעא ומוזהמא וכו'. עד כן ישראל עם קודשא בריך הוא. בפרשת נח דף ס"ג ב' וס"ד א' וב' ואלו החילופים מצאנו בין הכתוב כאן לבין הכתוב שם. דף ס"ג ב' שורה כ"ד. לתתא ואיהו אמשיך ליה לעלמא לבתר דכתיב וישת מן היין וישכר ויתגל והא אתמר. שורה כ"ח עלמא צ"ל על מיא. שורה ל"א אמר לן. שורה ל"ז צ"ל בראש השנה שורה ח' ורזא חדא. שורה י"ג בדיוקנא דשייפי. שורה י"ד נמי איהו. שורה כ"ז דלתתא. שורה ה' דעלמא ובעוד דאיהו בלחודוי עם מלכא שאיל ליה כל צרכוי ויהיב ליה. (וכבר נתקן הכל בנוסחא אמיתית – הרש"ב)

תא חזי, אמר רבי אלעזר, ואת האלה ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים. אמאי ווים. אלא כמין ו'ו' הוה, ורישיהון חפא בדהבא. אינון דכסף, ורישיהון מחפן בדהבא, בגין דכל ו'ו' בסטרא דרחמי קא אתיא, וכלהו הוה אשתמודען לעילא בחושבנא. ובגין דאתו מסטרא דרחמי, הוה אקרון ווים. וכל שאר תליין בהו. ולית ו'ו' אלא דהבא וכספא כחדא. ובגין כן, כל אינון אקרון,

ווי דאינון עמודים. מאן עמודים. כמה דאת אמר והעמודים שנים וגו'. בגין דהא אלין לבר מגופא, לתתא הו קיימין.

אמר רבי יצחק, לא ידענא אי דא עבידתא דקדש, או חול. בגין דכתיב ואת האלה, דהא פתיב הכא האלה, וכתיב התם (שיר השירים ח) האלה לך שלמה, מה להלן האלה חול, אוף הכא האלה חול.

אמר ליה, לאו הכי, דאי הוא הוה חול, לא יתעביד מנייהו וויים. ותו, דהא תמן פתיב האלה ולא יתיר, והכא פתיב האלה ושבע המאות וחמשה ושבעים. האלה דהתם אינון חול, דכתיב האלה לך שלמה. ודא איהו חול, בגין דכל חול לאו איהו בסטרא דקדושה כלל. חול איהו מסטרא אחרא מסאבא. ועל דא הבדלה בין קדש לחול, בגין דבעינון לאפרשא בין קדש לחול. ורזא דקרא הכי הוא, (ויקרא י) ולהבדיל בין הקדש ובין החול ובין הטמא ובין הטהור.

דף רכ"ז ע"ב

ועם כל דא אף על גב דפרישו אית לקדש מן החול, חולקא חדא אית ליה בקדושה (דף רכ"ז ע"ב) מסטרא דשמאלא. הדא הוא דכתיב האלה לך שלמה, דאינון אלה יומי החול. ואינון יומי דגלותא. כמה דאית אלה יומין דקדושה, הכי נמי אלה יומין לסטרא אחרא.

ועל דא אתעררו חברייא, אינון יומין דגלותא, אלה שגין הוו. ועל דא, אית אלה ואית אלה, ואינון אלה שגין דגלותא, אף על גב דישראל יהון בגלותא, ויתמשכון יתיר, בהני אלה שגין יתמשכון, דאינון אלה יומין דקאמרן. ובגין דא אוקמוה, כל שלמה דאית בשיר השירים קדש, בר מהאי דאיהו חול. האלה דהכא, קדש איהו, וכל עובדוי קדש, ועל דא עשה וויים לעמודים.

תא חזי, הא אמרן כל ו' ברזא דרחמי איהו, וכל אתר דאתי ו' בשמא קדישא, רחמי איהו. (נדפס נח ס"ד ע"ב) כגון (בראשית יט) וי' המטיר על סדום. (בראשית יג) וי' אמר אל אברם. רחמי ודינא פחדא. דמאי שנא בטופנא, דכתיב אלהים בכל אתר, אמאי לא פתיב וי'. אלא תנינו, בכל אתר דכתיב וי', הוא ובית דינו. אלהים סתם, דינא בלחודוי.

אלא בסדום, אתעביד דינא, ולא לשיצאה עלמא. ובגין כך אתערב איהו בהדי דינא. אבל בטופנא, כל עלמא שצי, וכל אינון דאשתכחו בעלמא. ואי תימא, דהא נח ודעמיה אשתזיבו. הא סתים מעינא הוה, דלא אתחזי. ועל דא כל מה דאשתכח בעלמא שצי ליה.

ועל דא וי' באתגלייא, ולא שצי פלא. אלהים סתים, ובעי לאסתמרא, דהא פלא שצי. ועל דא אלהים בלחודוי הוה, ורזא דא (תהלים כט) יי' למבול ישב. מהו ישב. אלמלא קרא פתיב, לא יכלינן למימר. ישב ישב בלחודוי, דלא אתא עם דינא. פתיב הכא ישב, וכתיב התם (ויקרא יג) בדד ישב בלחודוי.

ורזא אוליפנא, קודשא בריה הוא סתים וגליא. גליא הוא בי דינא לתתא. סתים הוא אתר דכל ברכאן נפקי מתמן, בגין כך, כל מלוי דבר נש דאינון בסתימו, ברכאן שריין עליה וכל דאינון באתגלייא, ההוא אתר דבי דינא שריא עלוי, בגין דאיהו אתר באתגלייא. וכלא איהו ברזא עלאה, כגוונא דלעילא. (ע"כ) (שיר א) עד שהמלך במסבו, בההוא חבורתא ותפנוקא דעדן עלאה, (הא אוקמוה דהא) בההוא שביל דסתים וגניז ולא אתיידע, ואתמליא מניה, ונפקין בנחלין ידיעאן. (ויקרא ס"א ע"א) נרדי נתן ריחו, דא ים בתראה, דברא עלמא תתאה, כגוונא דלעילא, וסליק ריחא טבא עלאה, לשלטאה ולמעבד, ויכיל ושלטי ונהיר בנהורא עלאה.

תא חזי, בשעתא דהאי נרדא סלקא ריחא לעילא, פדין חביבותא אתקשרת, וסלקא האי נרדא לאתאחדא לעילא. וכלהו רתיכין קדישין, פלהו סלקין ריחין לאתעטרא לגבי דלעילא. אינון רתיכין פלהו אקרון עלמות שיר, כמה דאת אמר (תהלים מו) על עלמות שיר, והא אוקמוה. מאי עלמות שיר. אלא כמה דאת אמר, (שיר השירים ו) ועלמות אין מספר. מאי ועלמות אין מספר. כמה דאת אמר (איוב כה) היש מספר לגדודיו. ובגין דלית להו חושבנא פתיב ועלמות אין מספר. (שמות לח) ויום לעמודים, פלהו דכורין. כל אינון דסלקין ברבו משח לעילא, פלהו קיימין ברזא דדכורין, ולא אקרי דכר אלא ו', רזא דשמיא, דאינון דכורין. וכל אינון דלתתא, אקרון נוקבי. ובגין כך כל אינון דאתיין מסטרא דשמאלא, מסטרא דנוקבא, אתמנן על השיר, ואמרי שירתא תדיר. ועל דא פתיב, על עלמות שיר. וכלהו נפקו ברזא דה'. ה' אפיקת כמה חילין לזנייהו ברזא דו'. ו', דא רזא דדכורא דקיימא למיהב מזונא לנוקבא.

דף רכ"ח ע"א

ובגין כך, כל אינון ווין עבד בצלאל, למיהב לון לאשראה על נוקבי. ונפקי מרזא דאלף, דאיהו חושבן שלים. ושבע מאות, דאיהו רזא שלים. וחמשה הכי נמי. ושבעים פלא רזא חדא. ועל דא, מרזא דנא, וחושבן דא, עשה ווים. וכלהו ברזא דו', ובדיוקנא דו' אתעבידו, וכלא ברזא עלאה, ובחושבנא נטלי. (דף רכ"ח ע"א) (שמות לח) ונחשת התנופה שבעים כפר, אמר רבי יהודה, כל דא נחתא

לתת, בדיוקנא עלאה דרזא דמהימנותא. כגוונא דא עבד (דניאל ג) נבוכדנצר הרשע ההוא צלמא דאתקין. אמר רבי יוסי, איהו לא עביד הכי, אבל בחלמיה חמא הכי, דהא בחלמיה חמא, (דניאל ב) רישא די דתבא, ולבתר כספא, ולבתר נחשא. ואי תימא פרזלא וחספא אמאי לאו הכי. בגין דלאו אינון כדאי לאעלא לקודשא, ואלין תלתא אחרנין עאלו.

ורזא דייליה דמשפנא, בתלת תלת באלין מתכן. ובשאר ארבע, כגון תכלת וארגמן ותולעת שני ושש. וכגון ארבעה טורי אבן.

אמר רבי יהודה, מנהון בתלת. מנהון בד'. מנהון בתרין. מנהון בחד. אבל כל סדרא וסדרא לאו איהו אלא בתלת. (ויצא קנ"ט ע"א) תלת סדרין אינון דמתפרשין לכל סטר, לארבע סטרי עלמא, וכל סדרא וסדרא דאיהו לכל סטר, תלת סדרין אינון. ואוקימנא.

סדרא קדמאה דלסטר מזרח, תלת סדרין אינון ואינון תשעה סדרין, בגין דכל סדרא מאינון ג', אית ליה תלת סדרין, ואשתכחו דאינון תשעה. וכמה אלה ורבבן תחותייהו. והני סדרין תשעה, פלהו מתנהגי באתוון רשימן. וכל סדרא אסתכי לאינון אתוון רשימן, והא אוקמוה. וכן לכל סדרא וסדרא, וכלהו בטלי באתוון רשימן. ואלין עלאי מאלין, וקיימן אלין על אלין. (ג"א ומתחברן כולהו ואמרי שירתא)

וכד אינון אתוון פרחין, גו אוירא דרוחא, ההוא דממנא על פלא, פדין פלהו בטלי, (ג"א ושירתא אתבסס) והא אוקמוה. וחד את בטש מתתא, וההוא את סלקא ונחתא, ותרין אתוון פרחי עליה. והאי את מתתא, סלקא מתתא לעילא, ואתחבר בהו, ואתעבידו תלת אתוון, פלהו לפום אתוון יד', דאינון תלת גו אספקלריא דנהרא. מאלין אתפרשו תלת סדרין. ואינון אתוון תרין, וההוא את דסלקא מתחברא עמהון, ואינון תלת.

תא חזי, אינון תרין אתוון עלאין דסלקין באוירא, אינון כלילן דא בדא, רחמי ודינא, ובגין כך אינון תרין, ואינון מעלמא דלעילא. ברזא דדכורא. והאי דסלקא ומתחברא עמהון, איהי נוקבא, ואתכלילת בתרווייהו.

כגוונא דנוקבא אתכלילת בתרין סטרין, בימינא ושמאלא, ואתחברת בהו. הכי נמי, האי את נוקבא, ואתחברת בתרין אתוון אחרנין, ואינון בתרין סטרין, אלין עלאין, ואלין תתאין, וכלא איהו חד, דכר ונוקבא.

דכד אתברי עלמא, אינון אתוון מעלמא עלאה גינהו, דאינון אולידו כל עובדין לתתא, פגוונא דלהון ממש. בגין פה, מאן דינע לון, ואזדהר בהו, רחים לעילא רחים לתתא.

רבי שמעון אמר, אלין אתוון פלהו דכר ונוקבא, לאתפללא פחדא, ברזא דמיין עלאין ומיין תתאין, וכלא חד, ודא הוא יחודא שלים. ועל דא, מאן דינע לון, ואזדהר בהו, זכאה איהו בהאי עלמא, וזכאה איהו בעלמא דאתי. בגין דאיהו עקרא דיחודא שלים פדקא חזי. תלת תלת מסטרא דא ומסטרא דא, ביחודא חדא, בשלימו דכלא. וכלהו רזא דסדרא עלאה פדקא חזי פגוונא דלעילא, דההוא סדרא תלת תלת ברזא חדא.

דף רכ"ח ע"ב

סדרא תניינא דלסטר דרום, (דאיהו רזא דכסה) תלת סדרין אינון לההוא סטרא. וכל סדרא וסדרא תלת תלת, ואינון ט', כמה דאתמר. ואתוון אתפלגו הכי לכל סטרי, לאתחברא פלא בחד, בגין דאית אתוון ברזא דנוקבא, ואתוון ברזא דדכורא, ואתחברו פלהו פחדא, והווי חד, ברזא דשמא קדישא שלים. ולגבייהו סדרין ממנו, תלת תלת, כמה דאתמר. וכלא נפקא מסדרא דאבהו דלעילא פסדרא (דף רכ"ח ע"ב) דאתתקנו אתוון דשמא קדישא יד"ו, כמה דאתמר. הני סדרין פלהו, מתנהגי באלין אתוון ידיעו, ונטלי בהו. וכמה חילין ורברבו, פלהו לתתא, דנטלי ואתנהגי בסדרא דא.

סדרא תליתאה דלסטר צפון, בתלת סדרין אינון לההוא סטרא, ואינון תשעה. ובתלת סטרי תלת תלת לכל סטר, ואינון תשעה. ואינון סדרין מתלת סטרי כמה דאתמר.

שבעה ועשרין ברזא דאתוון, דאינון שבעה ועשרין. ואף על גב דאינון תריין ועשרים, שלימו דאתוון שבעה ועשרין אינון. ואשתכחו, כמה דאתוון כ"ז, הכי סדורא דסדרין אלין, שבעה ועשרין, לתלת תלת סדרין לכל סטר. ואשתכחו אלין תלת דהאי סטרא דאינון ט'. ואלין תלת דהאי סטרא דאינון ט'. ואלין תלת דהאי סטרא דאינון תשעה. אשתכחו פלהו לשבעה ועשרין.

ורזא דאלין שבעה ועשרין, אינון ט' אתוון דאינון ברזא דנוקבא, לאתחברא עם אינון תמניסר אחרנין ברזא דדכר, וכלא איהו פדקא חזי.

סדר הלימוד ליום י ניסן [יום 187 בשנה]

תא חזי, פגוונא דאתון עלאין דעלמא עלאה, הכי נמי אתון אחרנין לתתא. אתון עלאין רברבין, (הקדמה ג' ע"ב) ואתון תתאין זעירין. וכלא דא פגוונא דא. וכל הנני רזין ברזא דדכר ונוקבא כלא חד בשלימו. ועל דא כלא איהו ברזא עלאה. (ע"כ) (נדפס בראשית כ"א ע"ב) בארבעין וחמש זיני גווני נהורין אתפליג עלמא. שבעה מתפלגין לשבעה תהומין. כל חד בטש בתהומא דיליה, ואבנין מתגלגלן בגו תהומא, ועייל ההוא נהורא, באינון אבנין, ונקיב לון, ומיין נפקין בהו. ושקעין כל חד וחד על תהומא, וחפיא לתרין סטרין.

נפקי מיא באינון נוקבין, ועאל נהורא, ובטש לארבע סטרי תהומא, מתגלגלא נהורא בחברתיה, ואערעו בחד, ופלגין מיא.

ואחידן כל אינון שבעה, בשבעה תהומי, וכראן בחשוכי תהומי, וחשוכי אינון מתערבי בהו. סלקין מיין, ונחתין מתגלגלן באינון נהורין, ואתערבן פחדא, נהורין וחשוכין ומיין, ואתעבידו מנייהו נהורין דלא אתחזיין חשוכאן. בטש כל חד בחבריה, ומתפלגין לשבעין וחמש צנורי תהומין ובהו נגדין מיא.

כל צנורא וצנורא סליק בקליה, ואודעזען תהומין. וכד ההוא קלא אשתמע, כל תהומא קארי לחבריה, ואמר פליג מימך, ואיעול בך, הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה.

תחות אלין, תלת מאה ושתין וחמש גידין, מנהון חורין, מנהון אוכמיין, מנהון סומקין, אתפלילן דא בדא, ואתעבידו גוון חד. אינון גידין אתרקימו בשבע עשרה רשותות, וכל חד רשת גידין אקרי. אתרקימו דא בדא, ונחתין בשפולי תהומא. תרין רשתין קיימין בחינו דפרזלא, ותרין רשתין אחרנין בחינו דנחשא.

תרין פורסוון קיימי עליהו, חד מימינא, וחד משמאלא. כל אינון רשתין מתחברן פחדא, ומיין נחתין מאינון צנורין, ועאלין באלין רשתין. אינון תרין פורסוון, חד פורסייא דרקיעא אוכמא, וחד פורסייא דרקיעא ססגונא.

אלין תרין פורסוון, כד אינון סלקין, סלקין בהווא פורסייא (רמ"ג ע"ב) דרקיעא אוכמא. וכד נחתין, נחתין בהווא פורסייא דרקיעא ססגונא. אלין תרין פורסוון, חד מימינא וחד משמאלא. ההוא פורסייא דרקיעא אוכמא מימינא. וההוא פורסייא דרקיעא ססגונא משמאלא. כד סלקין בכורסייא דרקיעא אוכמא.

מאיך פורסייא דרקייעא שמאלא ונחתין ביה. מתגלגלן פורסוון חד בחד. נקטין כל אינון רשתין בגווייהו, ועאלין לון בשפולי דתהומא תתאה.

דף רכ”ט ע”א

קאים חד פורסייא, וסליק לעילא מפל אינון תהומי, וקאים פורסייא אחרא, לתתא דכל תהומי. (דף רכ”ט ע”א) בין תרין פורסוון אלין מתגלגלן כל אינון תהומי, וכל אינון צנורין, אתנעיצו בין תרין פורסוון אלין.

שבעין וחמש צנורין אינון, שבעה אינון עלאי דכלא. וכל אינון אחרנין אחידן בהו, וכלהו נעיצין בגלגלוי דהאי פורסייא בסטרא דא, ונעיצין בגלגלוי דהאי פורסייא בסטרא דא.

בהו, מיין (בתהומא) סלקין ונחתין, אינון דנחתין פראן בתהומי, ובקעי לון. אינון דסלקין עלין באינון נוקבי אבנין, וסלקין ומליין לשבעה ימים. עד פאן שבעה גוויי נהורין ברזא עלאה. (ע”כ).

תא חזי, נחשת התנופה דקא אמרו, אלין אינון (רל”ג ע”א) טורי נחשת, דאקרון הרי נחשת. ואינון דאקרון אדני נחשת. (ואלין) קיימין תרעין, בכל אינון פתחין, וסחרין להו, לכל אינון דקיימן לגו, בגין דאלין אינון תרעין דקיימין לפתחין לבר, ואלין עלין ונפקי בבי מלפא.

ומן נחשת דא, כל אינון מאנין דמדבחא לשמשא בה. ואלין אינון מאנין למדבחא, דכד נשמתין מתקרבין לסלקא על גבי מדבחא, אלין אינון פלחין ההוא פולחנא דמדבחא, וכלהו מסייעי לשמשא ההוא שמושא, ואקרון כלי המזבח. וכל אלין מאנין, וכל אינון יתדות המשכן, פלהו בשמהן אקרון, מאני דשמושא לשמשא בקודשא. ועל דא קיימין פלהו ממנן ידיעאן, ורתיכין ידיעאן, ורוחין ידיעאן, כל חד וחד פדקא חזי ליה. ובהיכלין דקודשא דאינון היכלין ידיעאן, פלהו בחושבנא.

קשורא דדהבא בדהבא. כספא בכספא. נחשא בנחשא. אלין דנחשת דלתתא, נטלי חילא מנחשת דלעילא, וכן כלא. כל אינון גוויין מתערבי אלין באלין, לאחדא לאתקשרא אלין באלין.

קרסי זהב אינון קיימין לקשרא אינון יריען חד בחד. קרסי נחשת אינון קיימאן לקשרא משכנא. ואלין לקבל אלין. וכלהו קיימין פככביא (רל”ב ע”ב) אלין ברקייעא, פמה דנהירין פככביא ברקייעא ואתחזון, הכי נמי נהירין אינון קרסים במשכנא. והא אוקימנא. ונהרין אינון קרסים ואתחזון, פככביא דקיימי ובלטי

וּנְצִיצִי. (נ”א ולהטי) וְאֵינּוֹן חֲמִשִּׁין דְּדִהְבָא, וְחֲמִשִּׁין דְּנַחֲשָא, וְנִהְרִין אֲלִין לְקַבֵּל אֲלִין.

מְגוּ נְהוּרָא דְלַעֲיָלָא, נֶפֶק חַד נְצִיצוּ דְנְצִיץ, וְאַנְהִיר בְּגוּ אֲסַפְקִלְרִיא דְלָא נִהְרָא, וְהֵהוּא נְצִיצוּ כְּלִיל מִכָּל גְּוֹנִין דְנִהְרִין, וְאַקְרִי אַרְגָּמֶן. וְכַד בְּטַש הָאִי אַרְגָּמֶן בְּהֵהוּא נְהוּרָא חֲשׂוּכָא (ס”א תכלא), כְּדִין נֶפֶק חַד נְצִיצוּ אַחְרָא דְלָא לְהִיט, וְאַתְעַרְבוּ דָא בְּדָא. וְאֵינּוֹן הוּוּ לְבוּשִׁין דְקוּדְשָא, דְאַתְלַבֵּשׁ בְּהוּ מִיכָאֵל כְּהֵנָּא רַבָּא.

וְכַד אַתְלַבֵּשׁ בְּהוּ בְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי יֶקֶר, כְּדִין עָאֵל לְשִׁמְשָא בְּקוּדְשָא, וְעַד לָא לְבִישׁ בְּמַלְבוּשִׁין אֲלִין, לָא עָאֵל לְקוּדְשָא. כְּגוּוֹנָא דָא, (שמות כד) וְיָבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֵנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר, (צ”ט ע”א) וְאוֹלִיפְנָא דְהוּוּ מִתְלַבֵּשׁ בְּעֵנָּא. וְכַד הוּוּ מִתְלַבֵּשׁ בְּעֵנָּא, כְּדִין וַיַּעַל אֶל הָהָר. וְעַד לָא אַתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ, לָא יָכִיל לְמִיעַל לְגוּ. כְּגוּוֹנָא דָא כְּהֵנָּא רַבָּא, לָא עָאֵל לְקוּדְשָא, עַד דְאַתְלַבֵּשׁ בְּאֲלִין לְבוּשִׁין, בְּגִין לְאַעְלָא לְקוּדְשָא.

וּבְגִין דְנֶפְקוּ מְרִזִין עֲלָאִין, וְאֵינּוֹן כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, אֲקָרוּן בְּגַדֵי שְׂרָד. בְּגִין דְאַשְׁתָּאֲרוּ מְאֵינּוֹן לְבוּשִׁין עֲלָאִין, בְּגִין דְהוּוּ מִמָּה דְאַשְׁתָּאֲר מְנִהוּרִין דְזִיוִין עֲלָאִין. תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמֶן, גְּוֹנִין דְרִזָּא דְשִׁמָּא קְדִישָא, דְאַקְרִי שְׁמָא (בראשית מ”ח ע”ב) שְׁלִים, יְדוּד אֱלֹהִים. וְדָא אִיהוּ רִזָּא, לְאַתְלַבֵּשׁ כְּהֵנָּא רַבָּא, לְמִיעַל לְקוּדְשָא. תּוֹלַעַת שְׁנִי אֵינּוֹן גְּוֹנִין סוּמְקָא, וְתַכְלָא וְאַרְגָּוֹנָא, דְאִיהוּ כְּלִיל בְּכָל אֵינּוֹן גְּוֹנִין. וּמְגוּ דְאִיהוּ אַתְלַבֵּשׁ בְּהוּ בְּלְבוּשִׁין דְגְּוֹנִין אֲלִין, הוּוּ עָאֵל לְגוּ וְלָא דְחִיין לִיהּ לְבַר.

דף רכ”ט ע”ב

תָּא חֲזִי, כְּלָא אַתְעֵבִיד בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, לְמַהוּי כְּלָא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, בְּגַדֵי הַשְּׂרָד לְשֵׁרֵת בְּקוּדְשׁ. וְאַקְרוּן בְּגַדֵי (קודש) שְׂרָד בְּגִין דְלָא אֲקָרוּן קוּדְשׁ, אֲלָא כַּד שְׂרָאן בֵּיהּ אֵינּוֹן גְּוֹנִין. דְכְּתִיב, (ויקרא טז) בְּגַדֵי (דף רכ”ט ע”ב) קוּדְשׁ הֵם. וְכְּתִיב (ירמיה ב) קוּדְשׁ יִשְׂרָאֵל לֵי”י רֵאשִׁית תְּבוּאַתָּה. קוּדְשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּגִין דְבִישְׂרָאֵל אַתְחֻזֶּן כָּל גְּוֹנִין. כְּהֵנִים וְלֹאִים וְיִשְׂרָאֵל. וְאַלִין אֵינּוֹן גְּוֹנִין לְאַתְחֻזָּה לְגוּ.

תָּא חֲזִי, (נח ב, רל”א ע”א) נִשְׁמַתָּא לָא סְלִקָא לְאַתְחֻזָּה קָמִי מְלַכָּא קְדִישָא, עַד דְזֻכָּאת לְאַתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשָא דְלַעֲיָלָא לְאַתְחֻזָּה תַּמָּן. וְכֵן כְּגוּוֹנָא דָּא לָא נִחְתָּא לְתַתָּא, עַד דְאַתְלַבֵּשׁת בְּלְבוּשָא דְהָאִי (ק”ג ע”א) עֲלָמָא.

כְּגוּוֹנָא דָּא מְלַאכִין קְדִישִׁין דְלַעֲיָלָא, דְכְּתִיב בְּהוּ (תהלים קד) עוֹשֶׂה מְלַאכִיו רִחוּת מְשֻׁרְתֵיו אֵשׁ לוֹהֵט. כַּד עֲבַדִין (רל”א ע”א) שְׁלִיחוּתָא בְּהָאִי עֲלָמָא, לָא נִחְתִין

לתת, עד דמתלבשין בלבושא דהאי עלמא. וכלא איהו פגוונא דההוא אתר דאזיל תמן. והא אוקימנא, דנשמתא לא סלקא, אלא בלבושא דנהיר.

ותא חזי, אדם הראשון פד הוה בגנתא דעדן, הוה מתלבש בלבושא פגוונא דלעילא, ואיהו לבושא דנהורא עלאה. פיון דאתתרף מגנתא דעדן, ואצטרף לגוונין דהאי עלמא, מה פתיב (בראשית ג) ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם. בקדמיתא הוה פתנות אור, אור, דההוא נהורא עלאה, דשמש ביה בגן עדן.

בגין דהא גנתא דעדן, נהורא עלאה דנהיר משמש ביה. ועל דא, אדם קדמא פד עאל לגו גנתא, אלביש ליה קודשא בריך הוא בלבושא דההוא נהורא, ואעיל ליה תמן. ואי לא אתלבש בקדמיתא ביההוא נהורא, לא ייעול לתמן. פיון דאתתרף מתמן, אצטרף למלבושא אחרא, פדין, ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור. וכלא פמה דאצטרף. והכא פגוונא דא, עשו בגדי שרד לשרת בקדש, לאעלא בקודשא.

והא (ב' ע"א) אוקמוה, דעובדין טבין דבר נש דעביד בהאי עלמא, אינון עובדין משכי מנהורא דזיוא עלאה, לבושא, לאתתקנא ביה לההוא עלמא, לאתחזאה קמי קודשא בריך הוא. ובההוא לבושא דלביש, אתהני וחמי גו אספקלריא דנהרא, פמה דאת אמר (תהלים כז) לחזות בנעם יי' ולבקר בהיכלו.

ועל דא, נשמתא אתלבשת בתרין עלמין, למהוי לה שלימו בכלא, בהאי עלמא דלתתא, ובצלמא דלעילא. ועל דא פתיב, (תהלים קמ) אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך בההוא עלמא. (שמות לט) ויעש את האפוד זהב, הא אוקמוה. אמר רבי יוסי, אפוד וחשן כחדא הו, ואוקמוה דהא באתר דהוא קיומא, קיימן כל אינון תריסר אבנין, פלהו נטלי שמחן בני ישראל, וכלהו תריסר תחומין עלאין, פלהו ברזא דשבטי ישראל אינון.

ורזא דא פתיב, (תהלים קכב) ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי'. ששם עלו שבטים, אלין אינון תריסר שבטין עלאין לעילא, דאינון שבטי יה, דהא שמא דא עדות לישראל.

אמר רבי חייא, תרי זמני פתיב שבטים. אלא, ששם עלו שבטים, אלין שבטין דלתתא. שבטי יה, אלין שבטין דלעילא. עדות לישראל, דא רזא (רכ"א ע"ב) דשמא קדישא עלאה דא, דאקרי עדות, פמה דאת אמר, (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם. ואינון תריסר שבטין קדישין עלאין, אינון תריסר אבנין קדישין. ועל

דא אינון קיימין לתתא, כגוונא דלעילא, וכל אינון שמהן דתריסר שבטין, כלהו גליפאן באינון אבנין, וכהנא רבא נטיל לון.

דף ר"ל ע"א

תא חזי, יעקב כד הוה אזיל לחרון, מה פתיב (בראשית כח) ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו. אליו תריסר אבנין קדישין, וכלהו אתעבידו חד אבנא, דכתיב והאבן הזאת אשר שמת מצבה. וקרי להו אבן, מאי טעמא. בגין דכלהו תריסר אבנין, אתפלילו באבנא חד קדישא עלאה, דאיהי לעילא מנהון, דכתיב והאבן הזאת (דף ר"ל ע"א) אשר שמת מצבה יהיה בית אלהים.

ועל דא הכא, כהנא רבא שוי לון על לביה, לדכרא להון תדיר, דכתיב, (שמות כח) ונשא אהרן את שמות בני ישראל על לבו לפני יי' תמיד. ובגין כד, כלא איהו ברזא דתריסר, (מקץ קצ"ט ע"א) תריסר עלאין טמירין לעילא, דאתגניזו ברזא עלאה קדישא, ואינון רזא דאורייתא, ונפקי מקול חד דקיק והא אוקמוה. תריסר אחרנין טמירין לתתא, כגוונא דלהון, ונפקי גו קלא אחרא, דאיהי אבן דכתיב, (בראשית מט) משם רועה אבן ישראל.

ועל דא אוקמוה ברזא דקרא דכתיב, (בראשית כט) ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן. דא שכונתא, דאקרי אבן בחון, אבן ישראל. דמגנדרין לה, ועאלין לה בגלותא, וכתיב והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה, ועל שמה אקרון כלהו אבנין.

וכמה אבנין לאבנין. אית אבנין ואית אבנין, אית אבנין יסודי ביתא, דכתיב, (מלכים א ה) ויצו המלך ויסיעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית. ואית אבנין עלאין יקירין, ואינון (אליו) תריסר. ואינון ארבע סדרין, תלתא תלתא לכל סדרא, לארבע רוחי עלמא. כגוונא דא אינון ארבע דגלים, דהו אזלי במדברא, ואינון תריסר שבטין, תלתא תלתא לכל סדרא, לארבע רוחי עלמא. וכלא רזא חדא והא אוקמוה.

ותא חזי, בשעתא דכהנא רבא הוה שוי אליו תריסר אבנין, ולביש לון בחושנא ואפודא, כדין שריא עליה שכונתא. ואינון תריסר אבנין, גליפין בשמהן דכלהו שבטין. וכל שבטא ושבטא אתגליף על אבנא חד. משקען הוה אתוון על אבנין. וכד נהירין אבנין, אתוון הוה בלטין לבר, ונהרין על מה דאצטריכו. (ובאתוון דשבטין) ובשבטין כלהו, לא הוה תרין (קנ"ב ע"א) אתוון ח' ט', בגין דלא אשתכח חובה בכלהו. אמר רבי חזקיה, אי הכי ח' דשמא גרים יאות. אבל ט', דאיהי את טב, ותנינן מאן דחמי את ט' בחלמיה, טב ליה, בגין דביה פתחא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

אורייתא פי טוב. דכתיב, (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב, והואיל והיא את טב, אמאי לא אכתוב באינון שבטין.

אמר ליה, בגין דסמיכין תרין אתוון אהדדי. ותו, דהא את ט' גניז וטמיר. ואיהו נהיר דכלהו, דהא את דא נהירו דכלהו הוי. ולא נהירו אשתכח בר מאת דא, דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב. והוא נהירו דהוא נהורא דגניז וטמיר. ועל דא פתיב, (תהלים פד) לא ימנע טוב להולכים בתמים. ודא איהו נהורא דכלהו שבטין. ובגין כך לא אתגלף בהו. ותו, דכלהו תריסר נפקי מגו אכסדרא דא טמירא, דאיהי ברוא דאת ט', ובגין כך איהו טמיר וגניז, ולא אתחזי בהו.

תא חזי, כל הני אבנין, קיימי באורח את וניסא. וכלהו פד הו נהרין, כדין כהנא רבא הו נהרין אנפוי, ואתוון נהרין ובלטין לאשתמודעא לבר. וכד הו נהרין אנפוי דכהנא כדין הו אשתמודען בליטו דאתוון, דאיהו לטב. ובדא אשתמודע כהנא, אי זכאה הוא אי לאו. ועל דא כלא איהו באת וניסא, והא אוקמוה.

סדר הלימוד ליום יא ניסן [יום 188 בשנה]

רבי אבא הוה שכיח קמיה דרבי שמעון, אמר ליה, הא דכתיב, (שמות כח) ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התומים, ותנינן, אורים: דנהרין במלה דאצטריכו. תומים: דאשלימו במלייהו. תו אנן צריכין למנדע. (האי רזא)

דף ר"ל ע"ב

אמר ליה, ודאי, והכי איהו, חשן ואפוד לקבל אורים ותומים. ודא רזא, דתפלין, וקשרא דתפלין, לקבל תרין אלין. פתח ואמר (שמות לג) וראית את אחורי ופני לא יראו. וראית את אחורי, הא תנינן, דאחוי ליה קודשא בריך הוא למשה, קשר של תפלין. ופני: אלין תפלין ממש. ופני אינון תפלין, דאינון רזא עלאה שמא קדישא. (דף ר"ל ע"ב) אחורי, איהו רזא דקשרא דתפלין. והא ידיעא לגבי חברייא. בגין דדא אספקלריא דנהרא. ודא איהי אספקלריא דלא נהרא.

לקבל דא, אורים: דנהרין במלייהו. תומים: דאשלימו במלייהו. דא פנים. ודא אחור. ורזא דא קול ודבור. קול אנהיר לדבור, למלא. דבור אשלים מלה. ותדיר דא בדא סלקון, ולא (הקדמה ז' ע"ב) אתפרשן דא מן דא לעלמין, ובגין כך, חשן ואפוד, דא פנים ודא אחור וכלא רזא חדא בלא פרישו כלל.

אמר ליה, אי הכי דלא מתפרשן לעלמין, ומאן דאפריש לון, הא תנינן, דכתיב, (משלי טז) מפריד אלוף, מהו דכתיב, (שמואל א כג) ויהי בברוח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו, ואלו חשן לא קאמר.

אמר ליה, ודאי הכי הוא, כל מה דהוא חשיב, איהו טמיר וגניז, ולא אדפר כל כך. כגוונא דא נושאי אפוד בד, מה דאיהו באתגלייא יתיר, איהו אדפר, בגין דיתפסי מה דאיהו בגניזו וטמירו. ועל דא אדפר מה דאיהו באתגלייא יתיר.

ובגין כך, שמא עלאה איהו רזא בטמירו וגניזו, ולא אדפר אלא בשמא דאיהו באתגלייא. דא אדפר, ודא אגניז. דא באתגלייא, ודא בסתירו, וכל מה דאתגלייא איהו אדפר לעלמין. שמא דגניז איהו ידו"ד, שמא דאיהו באתגלייא איהו אדנ"י, ועל דא אכתוב באתוון טמירין, ואקרי באתוון אלין, ואתפסי דא בדא, למהוי יקרא עלאה טמיר וגניז לעלמין. דכל (צ"ט ע"א) אורחי דאורייתא הכי הוא, אתגלייא וסתמיא. וכל מלין דעלמא בין דעלמא דין, ובין דעלמא דלעילא, בלהו איהו טמיר וגליא.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

פָּתַח וְאָמַר, (יונה א) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי הִרְעָה הַזֹּאת לָנוּ וְגו'. הַאִי קָרָא אֵית לְאִסְתַּכְלָא בֵּיהּ, כְּלָהּוּ בְּרֹזָא דְחֻכְמָתָא שְׁאִילוּ. דְּכַתִּיב הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי, בְּאֲשֶׁר, רֹזָא דְחֻכְמָתָא שְׁאִילוּ. הֵכָא שְׁאִילוּ רֹזָא דְאִיהוּ בְּאִתְגַּלְיָא, לְמַנְדַּע אִי מְזַרְעָא דִּיּוֹסָף קָאֲתִי, דִּימָא פִּיּוֹן דְּחֻמָּא אַרְוֵנָא דִּילֵיהּ, מִיַּד אֲתַבְקַע, וְהוּוּ יְבֻשְׁתָּא, דְּכַתִּיב (תהלים קיד) הַיִּם רָאָה וַיָּנוּס, הַיִּם רָאָה, הַהוּא דְּכַתִּיב בֵּיהּ (בראשית לט) וַיָּנֹס וַיֵּצֵא חֻצּוֹתָהּ. מִיַּד הִירְדֵן יִסּוּב לְאַחֹר.

וְעַל דָּא שְׁאִילוּ לֵיהּ בְּאֲשֶׁר, דְּכַתִּיב בֵּיהּ בְּיוֹסָף, (בראשית לט) בְּאֲשֶׁר אֲתָ אֲשִׁתּוֹ. אִי מֵהֵהוּא זֹרְעָא קָא אֲתִית, צְלִי דִּישְׁתּוּק יִמָּא מִיָּנָן. לָמִי, וְאִי מְזַרְעָא דִּיעֻקֵּב קָא אֲתִית, דְּכַתִּיב בֵּיהּ, (בראשית לב) לָמִי אֲתָה וְאָנָּה תִּלְךָ, וְאִינּוֹן הוּוּ מְלֹאכִין קִדִּישִׁין, דְּשֻׁדְר בְּשְׁלִיחוֹתֵיהּ, וְאֲשִׁתּוֹזִיב מֵהֵהוּא עֲאָקוּ. צְלִי לְמַרְךָ, וַיִּשְׁדַּר מְלֹאכֵיהּ, וְנִשְׁתּוֹזִיב מֵהֵהוּא עֲאָקוּ.

וְאִי לָאוּ, מַה מְלֹאכְתָךְ, בְּמַה אֲשִׁתְּדִלוֹתָךְ בְּכָל יוֹמָא. וּמֵאִין תְּבֵא, מֵאִין אִינּוֹן אֲבַהֲתָךְ. מַה אַרְצָךְ, אִי הִיא אַרְעָא דְּאִתְחַזְיָא לְאִתְעַנְשָׂא. וְאִי מִזֵּה עִם אֲתָה, אִי הוּא עֲמֻלְק, אוּ חַד מִשְׁבַּעַה עֲמֻמִּין, דְּאִתְחַזּוֹן לְאִתְעַנְשָׂא. כְּלָא שְׁאִילוּ לֵיהּ כְּדָקָא יְאוֹת.

מַה אָתִיב לוֹן, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִכִּי, מֵהֵהוּא זֹרְעָא דְּאַבְרָהָם הַעֲבָרִי, דְּאִקְדִּישׁ שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה בְּכָל יוֹמָא בְּעֵלְמָא. וְאֵת יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אָנִי יֵרָא וְגו', אִינּוֹן לָא שְׁאִילוּ לֵיהּ אָלָא מְלָה בְּאִתְגַּלְיָא וּבְאִתְכַסְיָא לְמַנְדַּע בֵּיהּ. וְאִיהוּ אָתִיב לוֹן כְּלָא בְּאִתְגַּלְיָא.

מַה פְּתִיב וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יֵרָאָה גְּדוּלָּהּ, פִּיּוֹן דְּשִׁמְעוּ שְׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִיַּד דְּחִילוּ, בְּגִין דְּכְלָהּוּ הוּוּ יַדְעִין נִסִּין וּגְבוּרָאֵן דְּעֵבֵד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיָמָא, וְכִיּוֹן דְּאָמַר לוֹן שְׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִיַּד דְּחִילוּ קַמֵּיהּ דְּחִילוּ סְגִיא.

תּוּ אָמַר לוֹן, דְּאִיהוּ עֶרְק מְקַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא אָמְרוּ לֵיהּ, מַה זֹאת עֲשִׂיתָ, דְּאֲנָת עֶרְקַת מְקַמֵּיהּ, וְלָא עֵבֵדַת פְּקוּדוֹי. וּבְגִין כִּךְ מַה זֹאת עֲשִׂיתָ דְּאֲנָת עֵבֵרַת עַל פְּקוּדֵי דְּמֵאֲרָךְ.

דף רל"א ע"א

וְתָא חֲזִי, כָּל אֲלִין אֲתַגְיִירוּ לְבִתְרָא, כִּד חֲמוּ נִסִּין וּגְבוּרָן דְּעֵבֵד לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיוֹנָה בְּיָמָא. וְכְלָהּוּ חֲמוּ לֵיהּ כִּד נִפְל בְּיָמָא, (דף רל"א ע"א) וְהוּא נוֹנָא דְּסֻלִיק וּבִלְע לֵיהּ קַמֵּיהּ. וְכִד אֲתָא הַהוּא נוֹנָא רַבָּא לְעִינֵיהוֹן דְּכֻלָּא, וּפְלִט לֵיהּ לְיְבֻשְׁתָּא, אֲתוּ לְגַבֵּיהּ וְאֲתַגְיִירוּ כְּלָהּוּ. הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (יונה ב) מִשְׁמַרִּים הִבְלִי שׁוּא חֲסָדִים יַעֲזוּבוּ.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ותא חזי, פלהו אלין הו גרי צדק, ואתחפמו באורייתא, והו חפימין עלאין, בגין דהא קודשא בריך הוא אתרעי בהו, ובכל אינון דמקרבי לגביה, ומקדשין שמייה באתגליא דכד אתקדש שמייה באתגליא, שמייה דאתכפיא, אסתליק על כורסי יקריה, דכתיב, (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל. (תא חזי מה כתיב) (שמות לט) וירכסו את החשן מטבעותיו אל טבעות האפוד בפתיל תכלת. אמאי בפתיל תכלת. אלא לאחזאה בהאי (רל"ה ע"ב) תכלא אתקשר בכלא. ועל דא פלא איהו ברזא עלאה.

מה פתיב, פעמון זהב ורמון, ואוקימנא, וכלא איהו ברזא עלאה פדקאמרן. מה פתיב, ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יי'. בגין דאצטריך (בראשית נ' ע"ב) קלא דאשתמע, וברכאן ישרון על עלמא בגיניה דכהנא, דאיהו מברך פלא, ופלא פלא. פעמון זהב, הא אוקימנא. רמון, דאתמלייא כרמונא דא, דאיהו אתמלייא מפלא, וכלא אוקימנא. (שמות לט) ויעש את מעיל האפוד מעשה אורג כליל תכלת. הא אתמר ברזא דחשן ואפוד, וכלא חד. כליל תכלת, דהכי אתחזי פמה דאוקימנא, דתכלא איהו רזא דנהורא דכורסייא תכלא. דאיהו בקשורא דנהירו (בראשית נ"א ע"א) חורא, פלא פחדא. ועל דא תכלא לאפודא איהו.

אמר רבי שמעון, הני מאני דלבושין דכהנא, פלהו ברזא עלאה איהו, למהוי לבושין דלתתא, פגוונא דלעילא. תא חזי, פיון דמיכאל פהנא רבא איהו, ואתי מסטרא דימינא, אמאי פתיב בגבריאל, (דניאל יב) האיש לבוש הבדים, דהא לבושין לכהנא רבא איהו, ומיכאל איהו פהנא, ואתי מסטרא דימינא. אלא מהכא, דשמאלא אתכליל בימינא תדיר, ואתלבש גבריאל (רל"ג ע"א) בלבושין אלין.

תו, דהא גבריאל איהו אתמנא שליחא בהאי עלמא, וכל שליחא דאתמנא בהאי עלמא, אצטריך לאתלבשא בלבושין דהאי עלמא, והא אוקימנא ברזא דנשמטא, פד סלקת לעילא אתלבשת בלבושא פגוונא דלעילא, בגין למהוי תמן. וכן פד נחתת לתתא מלעילא, פלא איהו פגוונא דההוא אתר דאזלת תמן. פגוונא דא כל אינון שליחן דאתמנן בשליחותא בהאי עלמא, והא (רכ"ט ע"ב) אוקימנא.

ותא חזי, האי מעילא דאפודא, לחפיא עליה, פד לביש ליה. פתיב (תהלים קלט) אחור וקדם צרתני ותשת עלי פפכה. האי קרא הא אוקמוה.

אבל תא חזי, בשעתא דברא קודשא בריך הוא לאדם הראשון. דכר ונוקבא אתבריא, והו תרווייהו דא עם דא קשורא, נוקבא לאחורא, ודכורא לקמא, עד

דנסר לון קודשא בריך הוא, ואתקין לה, ואעיל לה לקמיה דאדם, לאסתפלא אנפין באנפין, וכיון דאסתפלו אנפין באנפין, כדין אתסגי רחימותא בעלמא, ואולידו תולדין בעלמא, מה דלא הוות מקדמת דנא, והא אוקימנא.

ולבתר דחב אדם ואתתא, ואתא נחש על חוה, ואטיל בה זנהמא, אולידת חוה לקין, וחוה דיוקניה, דיוקנא דלעילא (קס"ז ע"א) ותתא, מרוא דזנהמא דסטרא אחרא, ומסטרא דלתתא. ועל דא איהו חוה קדמאה, דעבד מותא בעלמא, בגין דסטרא דיליה גרים. חויה אורחיה הוא למחוי כמין לקטולא, תהוא דאתי מניה אורחיה נקיט ואזיל, ועל דא כתיב (בראשית ד) ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו. (בראשית נ"א ע"ב).

דף רל"א ע"ב

אשכחנא בספרין קדמאין, דכד קטל ליה קין להבל, חוה נשיך ליה נשיכין, (דף רל"א ע"ב) כחויא, עד דאפיק נשמתיה, וקטל ליה.

וכל מלין אהדרו ליסודא קדמאה, ואי לאו דהוה קין מההוא סטרא, לא אשתכח הכי לגבי אחוה. ועל דא, כיון דחזא אדם דאתקטיל הבל, ואתתריך קין, אמר, מה אנא אוליד מכאן ולהלאה, אתפרש מאתתיה מאה ותלתין שנין, ורוחין נוקבי מסאבי, הוו אתיין ומתחממן מניה, וחוה אוליד רוחין ושדין, ואקרוון נגעי בני אדם, ואוקימנא.

לבתר קני ואתלבש בקנאה, ואתחבר באתתיה, ואוליד לשת. דכתיב, (בראשית ה) ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת. דא איהו בדמותו כצלמו, מה דלא הוה הכי בקדמיתא, באינון בנין קדמאי, דהוו מקדמת דנא.

בגין, דהא בקדמיתא, אתחברותא אחרא הוות לגביה, ואוקמוה, עד דאתת חוה, ואתקין לה קודשא בריך הוא לגביה דאדם, ואתחברו אנפין באנפין. ועל דא כתיב, (בראשית ב) לזאת יקרא אשה, דא איהי אתתא, אבל אחרא לא אקרי הכי. והא אוקמוה. ובגין כן, דאדם וחוה פחדא אתבריאו, כתיב (בראשית ה) זכר ונקבה בראם ויברך אותם, תרווייהו פחדא הוו. ועל דא כתיב, אחר וקדם צרתני.

תא חוי, אפוד וחשן, אחר וקדם הוו, וכד פהנא אתלבש בהו, הוה דמי בדיוקנא עלאה. והא אתמר, דכדין אנפוי נהירין, ואתוון בלטין, וסלקין לעילא מנהרן, וכדין חוה ידע מלה.

ובגין כן, תקונא דחושנא, ותקונא דאפודא, פחדא מתקשרן. ואף על גב דתקונא דדא לאו איהו כתקונא דדא, וכלא ברוא חדא. קשורא דדא בדא,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

לְאַתְּאֲחָדָא חוּשְׁנָא בְּאַפּוּדָא, בְּאַרְבַּע עֲזָקוֹן, דְּאַתְקִשְׁרוּ בְּהַאי אֲתֵר, וּבְהַאי אֲתֵר. וְאַיְנוּן רְזָא דְּאַיְנוּן רְתִיכִין, דְּמִתְקִשְׁרִין בְּהַאי סְטְרָא דְּלִתְתָּא, לְאַיְנוּן דְּלַעֲיִלָּא, וְכֻלָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דְּאַוּפְּנִין וְחִיּוֹת.

כְּתִיב, בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וְאַוּקְמוּהָ, דְּהָא כְּלָא כְּגוּוּנָא דָּא אֲתַעְבִּיד מִשְׁכְּנָא, כְּגוּוּנָא דְּעֵלְמָא תְּתָאָה, עֵבֵד כְּגוּוּנָא דְּעֵלְמָא עֵלְאָה, וְכֻל עוֹבְדוּי דְּעֵבֵד כְּגוּוּנָא דְּלַעֲיִלָּא. הֵכִי נְמִי מִשְׁכְּנָא, כֻּל עוֹבְדוּי אִינּוּן פְּעוּבְדָּא וְכְּגוּוּנָא דְּעֵלְמָא (עֵלְאָה). (ס"א וְאַוּקְמוּהָ כְּגוּוּנָא דָּא אֲתַעְבִּיד מִשְׁכְּנָא וְכֻל עוֹבְדוּי דְּעֵבֵד בְּהַאי עֵלְמָא כְּגוּוּנָא דְּלַעֲיִלָּא עֵבֵד. וְהֵכִי נְמִי מִשְׁכְּנָא כֻל עוֹבְדוּי אִינּוּן כְּגוּוּנָא דְּלַעֲיִלָּא כְּגוּוּנָא דְּעֵלְמָא תְּתָאָה וְכְּגוּוּנָא דְּעֵלְמָא עֵלְאָה)

וְרִזָּא דָּא כֻל עוֹבְדִין דְּמִשְׁכְּנָא, כְּלָהוּ עוֹבְדִין וְתִקּוּנִין דְּלַעֲיִלָּא וְתְתָאָה, בְּגִין לְאַשְׂרָאָה שְׂכִינְתָּא בְּעֵלְמָא, בְּדִיּוּרִין עֵלְאִין, וּבְדִיּוּרִין תְּתָאִין. כְּגוּוּנָא דָּא, גֵּן עֵדוּן לְתְתָאָה, אִיהוּ כְּגוּוּנָא עֵלְאָה. וְכְּגוּוּנָא תְּתָאָה, כֻּל צִיּוּרִין, וְכֻל דִּיּוּקְנִין דְּעֵלְמָא כְּלָהוּ תְּמֵן. וְעַל דָּא, עֵבִידַת מִשְׁכְּנָא, וְעֵבִידַת (ר"כ ע"א) שְׁמַיִם וְאַרְצִין, כְּלָהוּ בְּרִזָּא חֲדָא.

כְּתִיב (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינַיְכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים וְגו'. הַאי קְרָא אֲוּקְמוּהָ, אֲבַל תָּא חֲזִי, וְכִי בְּגִין דִּיסְתַּפֵּל בְּרִזָּא עֵינּוּי לַעֲיִלָּא, וְזִקְיָה לֹון לַעֲיִלָּא, יְכִיל לְמַנְדַּע וְלֵאסְתַּפֵּל בְּמָה דְּלָא אֲתֵרְשׁוּ לְמַנְדַּע וְלְמַחְמִי.

אֲלָא שָׂאוּ מְרוֹם עֵינַיְכֶם, מֵאַן דְּבַעֲי לְאַסְתַּפֵּלָא וְלְמַנְדַּע בְּעוֹבְדוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְזַקְיָה עֵינּוּי לַעֲיִלָּא, וְיַחְמִי כְּמָה חֵיילִין, וְכְּמָה מִשְׁרִיין, עוֹבְדִין מִשְׁנִיין דָּא מִן דָּא, רַבְרַבִּין אֲלִין מֵאֲלִין. וְכִדִּין תְּחַמּוּן וְתִשְׁאַלּוּן וְתִימְרוּן, מֵאַן בָּרָא אֲלִין. מִי בָּרָא אֱלֹהִים, הָא אֲוּקִימְנָא רְזָא דְּמִי, בָּרָא אֱלֹהִים. דְּהוּא אֲתֵר דְּקִימָא מְרוֹם וְגִנְזוּ וְסִתִּים וְלָא יְדִיעַ, (צ"ב ע"א, קס"ח ע"ב) וְקִימָא תְּדִיר לְשַׁאֲלָה, בְּגִין דְּלָא אֲתַגְלִייא לְתַהוּא אֲתֵר. (בראשית ב' ע"א)

דף רל"ב ע"א

הַמוֹצִיא בְּמִסְפֵּר צְבָאָם, מֵאַי הַמוֹצִיא. אֲלָא בְּגִין דְּתַהוּא אֲתֵר דְּאִיהוּ טְמִיר וְגִנְזוּ, אִיהוּ אֲפִיק כְּלָא, בְּרִזָּא דְּקוּל דְּנַפִּיק מִשׁוּפֵּר. וְתַהוּא קוּל, אִיהוּ מִסְפֵּר דְּכֻל חֵילִין עֵלְאִין, וְחוּשְׁבְּנָא דְּכֻלָּא. וּמִתְמֵן אֲשַׁתְּכַח רְזָא דְּמַהִימְנוּתָא עֵלְאָה, בְּכֻל אִינּוּן סְטְרִין עֵלְאִין, עַד דְּנִגְדִין דְּרִגִין, וְאַתְמַשְׁכָּאן לְתַתָּא, וְאַתְפְּרִשְׁאן כְּמָה (ק"מ) חֵילִין לְזַנְיָהוּ, וְכֻלָּהוּ קִימֵן בְּחוּשְׁבְּנָא, וְאַקְרוּן בְּשִׁמָּא. מְרֻב אֲוֹנִים, דָּא סְטְרָא דִּימִינָא. וְאַמִּיץ כַּח, דָּא סְטְרָא דְּשִׁמָּאֲלָא. אִישׁ לֹא נַעְדַּר, סְטְרִין דְּנִגְדִין מִתְרִין עֲבְרִין. (דף רל"ב ע"א) דְּבַר אַחַר שָׂאוּ מְרוֹם עֵינַיְכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים, הַאי קְרָא כֻּל אֲתַקְּמֵם

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

משכנא. והוה אתתקון, כל מאן דחמי ליה למשכנא, אסתפל ביה לעילא ותתא, וכלא חמי ביה במשכנא. בגין דכל עובדין דעלמא עלאה ותתאה, כלהו אתתקונו ביה במשכנא, והא אוקימנא, כל מאן דחמי אינון קרסים במשכנא, ואסתפל בהו, הוה מסתפל בנהירו דלהון, בנהירו (רכ"ט ע"א) דככביא, בגין דהכי קיימן ככביא ברקיעא.

פתח ואמר, (תהלים קמח) הללויה הללו את יי' מן השמים וגו', תא חזי תושבחתא דא אמר דוד, לקבל רזא דשמא קדישא, דאיהו פללא דתושבחתא דכלא. תרין תושבחון אינון, פגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה, דאיהו פללא דתושבחתא דכלא. ואינון: דא, ותושבחתא בתראה, דאיהו פללא דתושבחתא דכלא, דכתיב, (תהלים קג) הללויה הללו אל בקדשו וגו'. אבל דא הוה, על עשר מינים. ודא הוא על שבע, וכלא רזא חדא בשמא קדישא.

הללויה הללו את יי' מן השמים, איהו שירותא דשית סטרין לאתפשטא לתתא, דדא איהו רזא דקיימא לשאלה, כמה דאת אמר, (דברים ד) כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך וגו', עד הכא אית רשו לשאלה, מן היום אשר ברא וגו', ועד קצה השמים מכאן ולהלאה, לאו קיימא לשאלא, בגין דאיהו אתר טמיר וגניז.

ועל דא הללו את יי' מן השמים הללוהו במרומים, אלין תרין סטרין, (דאינון רומא דשירותא) ימינא ושמאלא. ומהכא אתפשטאן כלהו אחרנין לתתא, ברזא דדרגין לאתתקנא בדקא יאות. הללוהו (קס"ז ע"א) כל מלאכיו, אלין תרין קיימין דקיימי תחות גופא, למשען גופא עלייהו.

תא חזי, אינון קיימין דגופא אשתען עלייהו, קיימי הכא ברזא דמלאכיו, בגין דירכין אינון שליחן, למיזל מאתר לאתר, ומרזא דא, נפקין אינון דאקרון מלאכיו, דאינון שליחן למהך בשליחותא דמאריהון, מאתר לאתר.

הללוהו כל צבאיו, דא איהו אתר דנפקי מניה כל חילין קדישין עלאין, רזא דאת קיימא קדישא, ואיהו רשים בכל שאר רבוון, פדקא אמרן, דכתיב, (ישעיה מח) יי' צבאות שמו, אות איהו בכל שאר חילין ורבוון. הללוהו שמש וירח, ביה קיימא רזא דא, ואיהו שמשא לאנהרא, וביה קיימין ככביא עלאין דנהרין, ומזלי, והא אוקימנא. לבתר אהדר לעילא, לתהוא אתר דקאים ברומא דמרומים, ותמן תקיעו דכלא, הללוהו שמי השמים. לבתר הללו את יי' מן הארץ, לקבל אלין אש וברד וגו'.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

תא חזי, אינון ככבים לתתא, קיימין במשיכו דאתמשכאן מרזא עלאה, בגין דכלא קיימא בדיוקנא עלאה, והא (בראשית ל"ד ע"א) אוקימנא. ובגין כך כל אינון ככבייא ומזלי, מרום רקיעא, פלהו קיימי לאנהגא ביה עלמא דלתתא מניה, ומתמן אתפשטאן דרגין, עד דקיימין דרגין לאינון ככבייא דלתתא, דכלהו לא קיימי ברשותיהו פלום, והא אוקימנא, וכלהו קיימאן ברשותא דלעילא. ועל דא כתיב, (ישעיה מז) יעמדו נא וישיעך הוברי שמים החוזים בפוכבים, וכלא איהו ברשותא ואתמר. (שמות לט) ויעשו את הפתנות שש וגו' ואת המצנפת שש וגו'.

סדר הלימוד ליום יב ניסן [יום 189 בשנה]

רבי יוסי פתח, (ישעיה ב) והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יי' בראש ההרים וגו'. והיה באחרית הימים, כד יפקוד לה קודשא בריך הוא לברתא דיעקב, ויוקים לה מעפרא, ויתחבר שמשא בסיהרא, כדין נכון יהיה הר בית יי', דא ירושלם לעילא, דתהא מתתקנא בתקונהא לאתנהרא בנהורא דלעילא, דכל נהורא לאו איהו מתתקנא, אלא בנהורא דלעילא. ובההוא זמנא יתנהיר עלה נהורא עלאה, על חד שבועה ממה דהות מקדמת דנא, כמה דכתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים וגו'.

דף רל"ב ע"ב

בראש ההרים. בראשי ההרים מבעי ליה. מאי בראש אלא נהורא דא דיהא לה (דף רל"ב ע"ב) בראש ההרים איהו. ומאן איהו ראש ההרים. דא כהנא רבא. דאיהו ראש ההרים. רישא דכלא סטר ימינא. ודא איהו דמתקן לביתא תדיר, ומברך לה לאנהרא אנפיהא. ועל דא, יהיה נכון.

ובמה יתקן לה. באינן לבושין דאינן כגוונא דלעילא, כמה דאוקמוה. ואינן לבושין פלהו קיימן ברנא דשית. והאי ביתא כד יהא מתתקן בהאי ראש ההרים, דאיהו כהנא רבא, כדין אתקשר ואסתלק לעילא בקיומא עלאה, ויתנהיר עלמא מההוא נהירו עלאה, (כדין) ודא הוא ונשא מגבעות, מכל שאר חילין ומשריין עלאין, וכדין ונהרו אליו כל הגוים.

תא חזי, בשעתא דכהנא דלתתא פריש ידוי, כדין רוחא עלאה אנהיר, ונפיק, וכל בוצינן נהרין, ונהורין אתמשכאן ואתנהרין ואתקשרן אלין באלין, עד דיתנהירו אנפיהא דכנסת ישראל, וכלא על ידא דנהורא קדמא דאיהו כהנא. וכד כהנא אתער לתתא, כהנא אתער לעילא. ובעובדין דלתתא, אתער אתערותא דלעילא.

ועל דא נכון יהיה הר בית יי' בראש ההרים וגו', ונהרו אליו כל הגוים. בגין דהשתא, כל שאר עמין, אית לון ממנן ברקיעא עלייהו. ובההוא זמנא, יבער לון, ויפיל לון קודשא בריך הוא משולטניהון, דכתיב, (ישעיה כד) יפקוד יי' על צבא המרום במרום, וכיון דכלהו יתעברון משולטניהון, כדין קודשא בריך הוא יתקף בלחודיה, כמה דאת אמר (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא, וכדין

וְנִהְרֻ אֱלֹהֵי כָל הַגּוֹיִם. וְהָדָא הוּא דְכִתְיָב, וְהִלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר יי' אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְגו'.

וְכֹלָא אִיהוּ, בְּשַׁעֲתָא דְכִתְנָא, דְאִיהוּ רֵאשׁ הַהָרִים יִנְהִיר לָהּ, וְכֹלָא אִיהוּ בְרוּא דְשֵׁשׁ, שֵׁית אֵינוֹן בְּכָל סְטָרִין דִּינְהִיר לָהּ, דְהָא בְרוּא דְשֵׁית יִנְהִיר לָהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָווּ אֲזֵלֵי בְּאוֹרְחָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עֵידָן אִיהוּ לְמַהֲךָ בְּשִׁכְיִנְתָּא, בְּגִין דְשִׁכְיִנְתָּא לֹא תִשְׂרִי עֲלֵךְ, אֶלָּא מַגּוּ מַלְי דְאוֹרִייתָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאֵן דְאִיהוּ רִישָׁא, לִיפְתַח בְּרִישָׁא.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קיט) צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזָה פְּקוּדֵיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזָה, דְּוֹד מְלָכָא, לְזִמְנִין אִיהוּ קָא מְשַׁבַּח גְּרַמְיָה, דְכִתְיָב, (תהלים יח) וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. וְכִתְיָב, (שמואל ב כג) נָאִם דְּוֹד בֶּן יִשְׂי וְנָאִם הַגָּבֵר הַיּוֹקֵם עַל מַשִּׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְלְזִמְנִין עֶבֶד גְּרַמְיָה מְסַכְנָא, דְכִתְיָב, (תהלים פו) כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי. וְכִתְיָב צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזָה. וְאִיהוּ אָמַר (תהלים קיח) אֲבֹן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֵאשׁ פְּנָה.

אֶלָּא, בְּזִמְנָא דְהוּהוּ סְלִיק בְּדַרְגָּא דְשְׁלָמָא, וְאִסְתַּלַּק בְּדִינָא דְקָשׁוּט, וְהוּהוּ שְׁלִיט עַל שְׁנָאוֹי, הוּהוּ קָא מְשַׁבַּח גְּרַמְיָה. וּבְזִמְנָא דְחִמָּא גְּרַמְיָה בְּעַקּוּ, וְשְׁנָאוֹי קָא דְחִקִּין לֵיהּ, כְּדִין מְאִיךְ גְּרַמְיָה, וְהוּהוּ קָרִי גְּרַמְיָה מְסַכְנָא, זַעֲרָא לְכֹלָא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין, דְהָא לְזִמְנִין הוּהוּ שְׁלִיט, וְלְזִמְנִין הוּהוּ בְּעַקּוּ דְשְׁנָאוֹי.

וְעַם כָּל דָּא אִיהוּ שְׁלִיט עַלֵּיהּוּ תְדִיר, וְלֹא יִכִּילוּ לֵיהּ. וְדוֹד מְלָכָא, תְּדִיר אִיהוּ הוּהוּ שְׁפִיל גְּרַמְיָה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכָל מֵאֵן דְמֵאִיךְ גְּרַמְיָה קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִיהוּ זְקִיף לֵיהּ עַל כֹּלָא. וּבְגִין כֵּן, אִתְרַעֵי בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאֵתִי. בְּעֲלָמָא דִּין, דְכִתְיָב, (ישעיה לז) וּגְבוּתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַנִי וּלְמַעַן דְּוֹד עֶבְדִּי. וּבְעֲלָמָא דְאֵתִי, דְכִתְיָב, (הושע ג) וּבִקְשׁוּ אֶת יי' אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוֹד מְלָכָם וּפְחָדּוּ אֶל יי' וְאֵל טוֹבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. דְּוֹד אִיהוּ הוּהוּ מְלָכָא בְּהַאי עֲלָמָא, וְדוֹד יְהֵא מְלָכָא לְזִמְנָא דְאֵתִי. וְעַל דָּא אָמַר, אֲבֹן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֵאשׁ פְּנָה.

דף רל"ג ע"א

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְשִׁמְשָׁא מִהֲדַר אַנְפוּי, וְלֹא נִהִיר לְסִיְהָרָא, אִתְעַבַּר נְהוּרָהָא (לסיהרא) וְלֹא נִהִירָת, כְּדִין אִיהִי בְּמִסְכְּנוֹתָא בְּכָל סְטָרִין, וְאִתְקַדְרָת. וְלִית לָהּ נְהוּרָא כֹּלָל. וְכַד שִׁמְשָׁא אֶהְדָּר לְקַבְּלָהּ, וְאִנְהִיר לָהּ, כְּדִין אִתְנַהִירָת אַנְפָּהָא, וְאִתְקַשְׁטָת לְגַבֵּיהּ, כְּנוֹקְבָא דְאִתְקַשְׁטָת לְגַבֵּי דְכוּרָא, וְכְדִין אִיהִי שְׁלֵטָא (דף רל"ג ע"א) בְּשׁוּלְטָנוֹ בְּעֲלָמָא.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ועל דא, דוד הוה מעטר גרמיה, בההוא גוונא ממש. לזמנין איהו מספנא, ולזמנין איהו בעותרא בעתירו דכלא, ובגין כך הוה אמר, צעיר אנכי ונבזה. ועם כל דא, פקודיך לא שכחתי. כגוונא דא, אית ליה לבר נש למהוי נבזה בעיניו, (ס"א ונבזה ומה אי דוד מלכא כך כל שכן בר נש אחרא דאית ליה) לאשפלא גרמה בכלא, למהוי איהו מאנא דקודשא בריך הוא אתרעי ביה, והא אוקמוה, דכתיב, (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח. השתא אנא אפתח ברישא.

פתח ואמר, (יחזקאל מ) ויבא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עומד בשער. האי חמא ליה יחזקאל, בההוא חיזו דנבואה, והאי איהו איש, דאיהו שליחא באינן לבושין.

והכא לא אמר אלא איש, ולא אמר איש לבוש הבדים. אלא, בשעתא דעביד שליחותא למעבד דינא, או לאחזאה דינא, אקרי לבוש הבדים. ובשעתא דלא אתי להכי, אשתני לגוונא אחרא, כפום שליחותא, הכי שני חיזו דיליה באינן לבושין, ואשתני מלבושין ללבושין, בגין דאיהו תדיר בסטר שמאלא, וכמה גוונין אינן דאתלבש בהו, וכל אינן דאתיין מסטריה.

מראהו כמראה נחשת, הכא אתלבש בההוא לבושא דאינן (ר"ס ע"א, קל"ט ע"א, רכ"ט ע"א) טורי נחשת, דאקרון (זכריה ו) הרי נחשת. ודא אייתי מדידו, למעבד משחתא. האי (קנה המדה) לאו איהו בוצינא דקרדינותא דטמיר וגניז, אלא מתמן נפקת האי קנה לתתא, דאתגליד מגו נהירו דאשתביק מבוצינא דקרדינותא, כד אסתלקת לעילא, ואתגלפת גו (רמ"ה ע"ב) ספירו דנציץ ולא אתידע. ועל דא, ההוא קנה המדה איהו קיימא במדידו דמשחתא, דקיימא לתתא.

ולזמנין קנה המדה, ולזמנין (רנ"ח ע"א) קו המדה, ועל דא פתיל וקנה, וכלא משחתא למעבד מדידו, (התם) כל מדידו דייחזקאל, איהו הוה בההוא קנה המדה, ובעובדא דמשפנא כלא הוה בקו המדה.

במשפנא, בההוא מדידו דלתתא, דאיהו קו המדה, כגוונא דההוא פתיל, דכד שרי לאתפשטא, בכל אמה חד קשרא, ובההוא משחתא מדיד, ואקרי אמה. ובגין כך, שמנה ועשרים באמה, דדא הוא ארכא ופותיא ארבע באמה, ולא פתיב ארבע אמות, בגין דאמה מדיד לכל סטר.

והאי נפקא, מרזא דבוצינא דלעילא, דמדידו דהאי לתתא מהאי מדידו דלעילא אשתכת. מדידו דלתתא, אלה וחמש מאה סטרין, וכל סטרא וסטרא תריסר אלפי אמין, ועל דא אמה חד אזיל בכלהו, וההוא אמה דמדיד דא,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

אתפשט קו משחתא ואתגלייא אמה ומדיד, וכן בכל אינון משחתי. (ס"א תריסר אלפי אמין אתפשט קו משחתא ואתגלייא אמה ומדיד וכן בכל אינון משחתי ועל אמה חד אזיל בכלהו והוא אמה דמדיד דא מדיד דא).

שמנה ועשרים באמה, איהו ארפא, דחד אמה, ופותיה ארבע בההוא אמה. אשתכת, אמה חד דאיהו תלתין ותריין שלישים. כמה דאת אמר (ישעיה מ) וכל בשליש עפר הארץ, ואינון ל"ב, לקבל ל"ב שבילין דנפקין מלעילא.

וכד אתעביד משחתא דארפא בהאי מדידו, איהו ארבע סטרין ההוא ארפא. וכל סטרא ז' אמין, דלהכי סלקן אינון שבעה אמין, לארבע סטרין, ברזא דשבע, (ס"א ומתחומין) דאינון תמניא ועשרים דאינון בארפא, בגין דשבע איהו רזא עלאה בכלא. וכל אינון תלתין ותריין שבילין כלילן בשבע, ברזא דשמא קדישא. ואי תימא, הא פתיב מדה אחת לכל היריעות. ודאי מדה אחת איהו, אף על גב דאתפשט אמה בתר אמה, ודא בתר דא, וכלא ברזא (ס"א מרוא) דבוצינא דלעילא קא אתיא, למהוי עילא ותתא משחתא חדא.

דף רל"ג ע"ב

ודא איהו משחתא דאיהו בקדושה יתיר, בגין דאית משחתא אחרא, דאיהי לחפיא על דא דאיהי לגו. דהא במשחתא אחרא דחפיא על דא, סלקא בחושבנא בחושבן ד"ל, ולגאו בחושבן ל"ב (ס"א דאיהי דחפיא על דא דאיהי לגו וסלקא בחושבנא, בחושבן ד"ל ולגאו בחושבן ל"ב) ודא איהו רזא (דף רל"ג ע"ב) דחפיא דא על דא, ל"ב לגו, ד"ל (ל"ב איהו קיימא לגו, ד"ל איהו קיימא) לבר.

בגין דהא משחתא קדמאה, דאיהו קדישא בגוונין קדישין, דאינון שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני, אלין גוונין קדישין, וכל חושבן דיליה סלקא לחושבן ל"ב. ומשחתא תננינא דאיהו לבר לחפיא על דא, איהי סלקא לחושבן ד"ל. ודא איהו רזא דכתיב, (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי. ביום רעה ממש, ימלטהו יי.

רזא דחושבנא לגו, דאיהו רזא ל"ב. ובההוא חושבנא דלבר, מה פתיב, ועשית יריעות עזים, יריעות עזים, אמאי עזים. אלא רזא דגוונא דיליה, למיהב דוכתא ברזא דקודשא, ובגין כך יריעות עזים ודאי. כתיב (שיר השירים ו) אל גנת אגוז ירדתי וגו', הא אוקמוה, אבל מה אגוז אית ליה קליפה, דסחרא וחפיא על מוחא, ומוחא לגו, אוף הכי בכל מלה דקודשא, קדושה לגו, וסטרא אחרא לבר. ורזא דא, (חבוקק א) רשע מכתיר את הצדיק. ועל דא אקרי אגוז, והא אוקמוה.

תא חזי, בהוא דלבר, כל מה דאוסיה גרע, וסימניה פרי החג, דמתמעטין ואזלין. אוף הכא נמי, במה דלגאו (קס”ד ע”ב) כתיב, ואת המשכן תעשה עשר יריעות. במה דלבר כתיב, עשתי עשרה יריעות. אוסיה אתון וגרע מחושבנא. אוסיה חושבנא וגרע (אתון), אוסיה חושבנא, דכתיב, (שמות כו) אך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה. וכד סליק לחושבנא, סליק לחושבן ד”ל. דלית בכל אינון זיני מספנותא, כההוא דאקרי ד”ל, ובגין כך כד סליק לחושבנא יתיר, סליק בגרעו.

וכד איהו גרע בחושבנא (גרע), סליק בסליקו, דסליק לרזא דל”ב, דאיהו רזא דכל מהימנותא, ואיהו רזא דשמא קדישא, ועל דא, דא סליק, ודא גרע. דא סליק וגרע. ודא גרע וסליק. דא לגו. ודא לבר.

האי קו המדה, שרי לאתפשטא, ומדיד משחתא לקרשים, דכתיב (שמות לו) ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים, ואלין אינון רזא דשרפים, והא אוקמוה, דכתיב עצי שטים עומדים, וכתיב (ישעיה ו) שרפים עומדים.

מדידו דמשחתא דא, עשר אמות אך הקרש ואמה וחצי האמה. הכא כתיב עשר אמות, ולא כתיב עשר באמה. אלין תלת תלת תלת, דאינון תשע, וחד דשריא עלייהו, ודא איהו רוחא חדא דשריא עלייהו.

והא אמרן, כמה איהו שיעורא דאמה. ודא איהו רזא דשיעורא חד סרי ופלגא, דסלקין, ולא סלקין, בגין דגרעין מאינון אופנים. ואוקמוה ברזא דרתיכא קדישא, ואינון עשרין, להאי סטרא עשר, ולהאי סטרא עשר, עד דסלקין לרזא דשרפים עלאין. ולבתר סליק רזא דקודשא, עד דאתערו (ס”א דאתעדו) כלהו, ברזא דההוא בריח התיכון, כמה דאוקמוה, ועל דא פלג אית ביה בלא שלימו.

רזא דהאי משחתא, לעשרין דפין אינון מאתן ותלתין. וכל האי קיימא במדידו בחושבנא, והכי סליק כל חושבן דנפקא מהאי מדידו ברזא דאינון שרפים.

יריעות דמשפנא דאמרן דאינון רזין עלאין. רזא דשמיא והא אוקמוהא (תהלים קד) נוטה שמים פיריעה. ורזא דהאי בההוא חושבן דקאמרן. ואית יריען דקאמרן ברזא חדא ואית יריען ברזא אחרא, וכלא איהו ברזא דלעילא. ועל דא כלא איהו למנדע חכמתא, דכל סטרא וסטרא, וכל מלה ומלה. ועל דא אבחין בר נש בין טב לבייש, בין רזא דחכמתא, ובין מלה דלא קיימא בחכמתא. וברזא דמדידו קדמאה, הא אתמר בכמה סטרין איהו.

דף רל”ד ע”א

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

רָזָא דָא רְזָא דְאָרוֹנָא דְקָאִים בְּחוּשְׁבְּנָא, מָמָה דְאִיהוּ נְטִיל, וּמָמָה דְאִיהוּ קַבִּיל, וּמָמָה דְאִית בֵּיה, וּמָמָה אִיהוּ מְקַבֵּל: דְאִיהוּ תְרִין סְטְרִין, וְנְטִיל מְאִינּוֹן (דָּף רל"ד ע"א) תְרִין סְטְרִין. וְעַל דָּא אִמָּה אִיהוּ בְּסִטְרָא דָא, וְאִמָּה בְּסִטְרָא דָא, וּפְלָגָא דִילֵיה. וּבְגִין כֶּךָ אִמְתִּים וְחֲצֵי אַרְכּוֹ, אִמְתִּים מִתְרִין סְטְרִין, וּפְלָגָא דִילֵיה, הָאִי בְּאַרְכָּא. בְּפוּתֵיא וְרוּמָא, אִמָּה וְחֲצֵי, חֵד מִהֵוּא סְטְרָא יְתִיר, דְקָא נְטִיל כְּגוּוֹנָא דִימִינָא וּשְׂמַאלָא. וּפְלָגָא דִילֵיה. דְהָא לָא שְׂרִיא מְלָה, אֶלָּא עַל מְלָה וּבְגִין כֶּךָ, פְּלָגָא בְּכָל חוּשְׁבֹן וְחוּשְׁבֹן, וּבְגִין כֶּךָ, אָרוֹנָא מְקַבֵּל מְכֻלָּא, וְקִימָא בְּרִזָּא דְחוּשְׁבְּנָא דְכֻלָּא.

וְהָא אוּקְמוּהּ, עַל מָה אִיהוּ מְחַפֵּיא בְּדַהְבָּא, לְגוּ וּלְבַר, וְהָא אִיהוּ שִׁיעוּרָא לְמִיקָם בְּמִדֵּי קְדָמָה, וְכֻלָּא קָאִים בְּרִזָּא חֲדָא. פְּתוּרָא, כְּהָאִי גְוֹנָא דְמִדֵּי בְּהֵוּא שִׁיעוּרָא קְדָמָה.

אֲבַל הָאִי מִדֵּי דְאָרוֹנָא, דְקִימָא בְּרִזָּא דְאִרְיִיתָא, וּבְהֵוּא מְשַׁחְתָּא קְדָמָה דְקָאֵמֵר אַבָּא, לִית בְּהָ לְמַעַבְדֵּי שִׁיעוּרָא יְתִיר כְּמָה דְאִיהוּ גְלִי בְּרִזָּא לְחַפְיָי מִי עֲלִינִין, לְמַנְדַּע בְּהָ רְזָא דְחַכְמָתָא, לְאַבְחָנָא בִּין טַב לְבִישׁ, בִּין חַכְמָתָא עֲלָאָה, לְחַכְמָתָא אַחְרָא. כְּלָהוּ עוּבְדִין אַחְרִינִין, כְּלָהוּ בְּמִדֵּי דְאִמָּה, בְּהֵוּא מְשַׁחְתָּא, בְּרִזָּא מְשַׁחְתָּא דְחֻשְׁן, דְאִיהוּ זֵרֵת, וְהָא אוּקְמוּהּ.

תָּא חֲזִי, כְּתַנְתָּ (אָף עַל גַּב) דְכֻלָּהוּ אַתְעֵבִידוּ בְּרִזָּא דְקְדוּשָׁה, כְּלָא אִיהוּ בְּרִזָּא דְשֵׁשׁ, וּבְעוּבְדָא דְשֵׁשׁ, וְקִימָא בְּשֵׁשׁ. וְכֻלָּהוּ תְקוּנִין, לְאַתְלַבְּשָׁא וּלְאַתְקַנָּא בְּהוּ שֵׁשׁ, וּבְרִזָּא דְשֵׁשׁ.

וְכֻלָּא בְּרִזָּא דְקוּ הַמְדָּה. וְקִנְהַ הַמְדָּה בְּהֵוּא מִדֵּי דִיחֻזְקָאֵל, בְּגִין דְאִיהוּ בֵּיתָא לְאַתְקִימָא (נ"א בְּגִין דָּא הֵוּא בֵּיתָא לָא אִיתְקִימָא) בְּאַתְרֵיהּ, בְּאִינּוֹן כּוּתְלִין, בְּאִינּוֹן שׁוּרִין, בְּאִינּוֹן פְּתַחִין, בְּאִינּוֹן דְלֵתִין, בְּגִין לְמַהוּי כְּלָא בְּמִדֵּי.

אֲבַל לְזַמְנָא דְאַתִּי, מְשַׁחְתָּא הֵוּא מָה כְּתִיב בְּהָ, (יחזקאל מא) וְרַחֲבָה וְנִסְבָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה. בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרֵי לְמַבְנֵי בֵּיה הָאִי קִנְהַ הַמְדָּה, סְלָקָא לְעֵילָא לְעֵילָא, לְאַרְכָּא וּלְפוּתֵיא, לְמַהוּי אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְבֵּיתָא בְּכָל סְטְרִין וְלָא יִשְׁגַּחוּן עֲלֵיה לְבִישׁ, כְּמָה דְאוּקְמוּהּ, דְכְּתִיב, (זכריה ט) וְדַמְשֶׁק מְנוּחָתוּ. דְהָא בְּהֵוּא זְמַנָּא דִּינָא לָא יִשְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא, בְּגִין כֶּךָ כְּלָא אַתְקִימָא עַל קִיּוּמֵיהּ בְּקִיּוּמָא שְׁלִים, כְּמָה דְאַתְ אָמֵר (שְׂמוּאֵל ב ז) לָא יִרְגֹז עוֹד וְלָא יוֹסִיפוּ בְנֵי עוֹלָה לְעַנּוּתוֹ וְגו'.

וְתָא חֲזִי, כָּל מְשַׁחְתִּין, וְכָל מִדֵּינִין, כְּלָהוּ קִימִין בְּהָאִי עֲלָמָא, (ס"א וְכָל מִדֵּינִין דְהָאִי מְשַׁכְּנָא וְהָאִי בֵּיתָא כּוּלָּהוּ) בְּגִין לְאַתְקִימָא הָאִי עֲלָמָא, בְּרִזָּא דְגְוֹנָא דְלְעֵילָא, לְאַתְקִשְׂרָא הָאִי עֲלָמָא בְּעֵלְמָא דְלְעֵילָא, לְמַהוּי כְּלָא חֵד בְּרִזָּא חֲדָא. וּבְהֵוּא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

זמנא דקודשא בריה הוא אתער לחדתותי עלמא, כדין ישתכחון פלהו עלמין
ברזא חדא, ויקרא דקודשא בריה הוא בכלא, וכדין כתיב, (זכריה יד) ביום תהוא
יהיה יי אחד ושמו אחד.

סדר הלימוד ליום יג ניסן [יום 190 בשנה]

פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֲבִתְרִיָּה וְאָמַר, (תהלים כה) סוּד יי' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. הָאִי קָרָא הָא אוּקְמוּהָ, אֲבָל סוּד יי' לִירְאָיו, הֵהוּא רְזָא עֲלָאָה דְקַיִמָא בְּגַנְיָזוּ, (דאיהו סתים וגניז) לָא קַיִמָא אֶלָּא לִירְאָיו, דְּאִינּוֹן דְּחֵלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא תְּדִירָה, וְאִינּוֹן אֲתַחְזוֹן לְאִינּוֹן רְזִין עֲלָאִין, וְלִמְהוּי אִינּוֹן רְזִין עֲלָאִין בְּגַנְיָזוּ וּבְסִתְיָמוּ כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דְּאִינּוֹן רְזִין עֲלָאִין. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, רְזָא דְּאִיהוּ קַיִמָא בְּבְרִית קַיִמָא, לְהוֹדִיעֵם, בְּגִין דְּאִיהוּ אֲתֵר דְּקַיִמָא לְגַלְאָה לְמַנְדַּע.

תו סוּד יי' לִירְאָיו, דְּאִינּוֹן רְזִין דְּקַיִמָן בְּדַחִילָה, וְאִינּוֹן דְּחֵלִי חֲטָאָה דְּחֵלִין בְּהוּ, בְּאִינּוֹן רְזִין עֲלָאִין. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: לְמַנְדַּע וּלְפִרְשָׁא מְלִין, בְּגִין דְּאִינּוֹן מְלִין דְּקַיִמָן לְפִרְשָׁא.

תָּא חֲזִי, בְּאַרְבַּעִין וּתְרִין אֲתוּוֹן אֲתַגְלִיף עֲלֵמָא, וְאַתְקִיִּים. וְכִלְהוּ עֲטָרָא דְשִׁמָּא קַדִּישָׁא. כִּד מְצִטְרִפִין, (בראשית ל' ע"ב) סִלְקִין בְּאַתּוּוֹי לְעֵילָא, וּנְחַתִּין לְתַתָּא, מִתְעַטְרִין עֲטָרִין, בְּאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלֵמָא, וְיִכִּיל לְאַתְקִיִּמָא.

דף רל"ד ע"ב

וּלְבַתֵּר נִפְקוּ אֲתוּוֹן וּבְרוּ עֲלֵמָא לְעֵילָא וְתַתָּא. בְּעֲלֵמָא דִּיחֻדָּא, וּבְעֲלֵמָא דִּיפְרוּדָא, וְאַתְקִרוּן הָרִי בְתֵר, טוּרֵי (בראשית ר"מ ע"ב) דִּיפְרוּדָא דְמִשְׁתַּקִּיִן. כִּד סְטָרָא דְדֵרוּם שְׁאֵרֵי לְקִרְבָּא (דף רל"ד ע"ב) בְּהַדְיָה, וְכַדִּין מֵיָא נְגִדִין, וּבְחֵילָא דָּא דְעֵילָא, נְגִיד, כִּלָּא הוּא בְּחִידוּ.

כִּד מַחְשְׁבָה, סִלִּיק בְּרַעוּ דְחֻדוּת, מִטְמִירָא דְכָל טְמִירִין, מְטִי וּנְגִיד מַגִּוּיָה חַד זִיְהֵרָא, מִתְקִרְבִין דָּא בְדָא, וְהָא אוּקְמוּהָ.

וְאִינּוֹן אַרְבַּעִין וּתְרִין אֲתוּוֹן, אִינּוֹן רְזָא עֲלָאָה, וּבְאִינּוֹן אֲתַבְרִי עֲלֵמָא עֲלָאָה וְעֲלֵמָא תַתָּאָה. וְאִינּוֹן קִיּוּמָא וְרְזָא דְכָל עֲלָמִין. וְעַל דְּאִיהוּ רְזָא דְעֲלָמִין, פְּתִיב סוּד יי' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. דָּא רְזָא, דְּאֲתוּוֹן גְּלִיפִין, בְּגַלְפּוּי בְּאַתְגְּלִיָּא.

כְּתִיב וְנָתַתְּ אֶל חֲשׁוֹן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאֹרִים וְאֶת הַתּוֹמִים, וְהָא אוּקְמוּהָ. אֶת הָאֹרִים: דְּנַהֲרִין, רְזָא דְאַסְפֵּקְלָרִיא דְנַהֲרָא, וְדָא אִיהוּ גְּלִיפּוּ דְאֲתוּוֹן דְשִׁמָּא קַדִּישָׁא, בְּרְזָא דְאַרְבַּעִין וּתְרִין, דְּבַהוּ אֲתַבְרוּן עֲלָמִין, וְהוּוּ מְשַׁקְעִין בֵּיה. וְאֶת הַתּוֹמִים: רְזָא דְאִינּוֹן אֲתוּוֹן, דְּכִלְלִין בְּאַתֵּר דְאַסְפֵּקְלָרִיא דְלָא נַהֲרָא. וְאִיהִי (קל"ב ע"א) אֲתַנְהַגָּא (ד"א אֲתַנְהַרָא) בְּע"ב אֲתוּוֹן גְּלִיפִין, דְּאִינּוֹן רְזָא דְשִׁמָּא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ אֲקִרוּן אֹרִים וְתוֹמִים.

תא חזי, כד אינון אתוון משקעאן תמן, בההוא חילא, נהרין אתוון אחרנין, בגליפו דאינון שמהן דשבטין, ונהרין או אתחשכאן, וכלא בההוא רזא דאינון אתוון דשמהן קדישין כדקאמרן. ואינון אתוון דשמהן קדישין, אינון אתיין על רזא דאורייתא, וכלהו עלמין אתוון (ס"א אתברון), ברזא דאלין אתוון. אלין שמהן הוּו גניזין משקעין תמן, ושמהן דשבטין הוּו בלטין אתוון דלהון לעילא. ועל דא כלא מרזא דאינון אתוון, וכלא אוקימנא.

והא אתמר ברזא דאתוון דאורייתא. ב', דאורייתא שראת בה, והא אוקמוה ב' ברא ודאי בחילא עלאה, בתקיפו דרזא דאינון אתוון. ב' נוקבא, א' דכורא. כמה דב' ברא, הכי נמי א', אפיק אתוון, כללא דעשרין ותרין אתוון.

ה', זויגא חדא בשמים, למיהב ליה חיון, ולאשראה ליה. ו', הארץ, למיהב לה מזונא, ולא תקנא לה ספוקא דאתחזי לה. ורזא דא בראשית וגו', עד השמים ואת הארץ. ו' ואת, כללא דעשרין ותרין אתוון, ומתון ארעא, וארעא כליל לון לגווה כמה דאת אמר, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים, והיינו רזא, ואת הארץ, דכניש לכלא בגווה, וקבילת לון. הארץ נטלת ו', וקבילת לון לאתזנא.

ורזא דא, משכנא לא אתקן אלא על ידא דמשה, בגין דמההוא סטרא, אתער דרגא אחרא עלאה, לקיימא ליה, למהוי קיומא דכלא. ורזא דא, ויקם משה את המשכן, קיומא דיליה הוה, באינון אתוון דאתבריאן בהו שמיא וארעא.

ובגין כך, כל עבידאן דמשכנא, הוה בצלאל עביד לון, ברזא דגלופא (דצופא) דאתוון, דאתבריאן בהון שמיא וארעא. ועל דא אקרי בצלאל, בגין דהוה ידע בצלאל, גלופא (צופא) דאתוון, דאתבריאן בהו שמיא וארעא. ואי לא דהוה ידע להו בצלאל, לא הוה יכיל למעבד איהו אינון עבידאן דמשכנא. מאי טעמא. אלא, כמה דמשכנא עלאה, לא הוה ולא אתקינו כל עובדוי, אלא בההוא רזא דאינון אתוון, אוף הכא משכנא דלתתא, לא הוה ולא אתתקן, אלא ברזין דאינון אתוון.

בצלאל הוה מצרף אינון אתוון, וברזא דכל צרופא וצרופא הוה עביד אומנותא. וכל עבידא ועבידא דמשכנא, בכל צרופא הוה עביד חד אומנו, וכל מה דאתחזי ליה. וכן בכל עבידאן דמשכנא, וכל אינון שייפין ותקונין דמשכנא, כלא הוה בצרופא דאתוון דשמיא קדישא.

דף רל"ה ע"א

וכד אתא לאקמא ליה, לא הוה יכיל למיקם ליה. מאי טעמא. בגין דרעותא דסליק על אינון אתוון, לא אתמסר אלא למשה בלחודוי, ואיהו הוה ידע ההוא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

רעותא דסליק לאינון אתוון, ועל דא (דף רל"ה ע"א) אתקם משכנא על ידיה, דכתיב ויקם משה. ויתן משה. וישם משה. ובצלאל לא הוה ידע, ולא הוה יכיל למיקם ליה.

פתח רבי יצחק אבתריה ואמר, (תהלים כא) יי' בעזר ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד תאות לבו וגו', חיים שאל ממך וגו', שירתא דא לא אמר לה דוד, אלא על תושבחתא דכנסת ישראל, דקודשא בריך הוא חדי לה בחידו דאורייתא, דאקרי עז, דכתיב, (תהלים כט) יי' עז לעמו יתן וגו'. ישמח מלך: דא קודשא בריך הוא (ד"א דא כנסת ישראל) דאתקרי מלך, דכתיב, (דברים לג) ויהי בישרון מלך.

ובישועתך מה יגיל מאד, דא (רכ"ג ע"א) ישועה דימינא, כמה דאת אמר (תהלים ס) הושיעה ימינך וענני. ותושע לו ימינו. מה (דבר אחר) יגיל מאד, י' יתירה, ודא איהו רזא דברית קיימא קדישא, דאיהו חדוה דכלא (דילה), וכלא על האי מלך אתמר.

חיים שאל ממך נתת לו ארץ ימים עולם ועד. מהכא אוליפנא, דדוד מלכא לא הוה ליה חיים כלל, בר דאדם קדמא יהב ליה מדיליה. והא אוקמוה, דדוד דמלכא אתקיים שבעין שנין. ואינון ע' שנין יהב ליה קודשא בריך הוא מאינון שנין דאדם קדמא, ובהו אתקיים, ואתייהיב ליה אורכו דיומין בהאי עלמא, ובצלמא דאתי, ועל דא חיים שאל ממך נתת לו.

גדול כבודו, בגין דאיהו גדול, דכתיב, (תהלים קמז) גדול אדונינו רב כח. ודאי אקרי גדול, ורזא דא, (בראשית א) ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים, גדולים הוו ודאי. ועם כל דא, איהו אקרי גדול, כמה דאתמר גדול אדונינו ורב כח. וקודשא בריך הוא לא אקרי גדול, אלא בהאי, דכתיב, (תהלים מח) גדול יי' ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו. במה איהו גדול, (ויקרא ה' ע"א) בעיר אלהינו הר קדשו. (תהלים כא) פי תשיתו ברכות לעד. פי תשיתו ברכות, בגין דהאי איהו ברכתא דכל עלמא, וכל ברכאן דכל עלמא מהכא נפקי, ודא איהו ברכה. ורזא דא, (בראשית יב) והיה ברכה. דהא הכא שריאן כל ברכאן דלעילא, ומהכא נפקי לכל עלמא, ועל דא אקרי ברכה.

תחדהו בשמחה, פתיב הכא תחדהו בשמחה, וכתיב ה'תם (שמות יח) ויחד יתרו, בגין דזמין קודשא בריך הוא לאקמא לה לפנסת ישראל מעפרא, ולא אתקפא בה ברזא דימינא, ולחדותי לה חדתותא דסיגרא בשמשא.

פתיב תחדהו בשמחה את פניך, את פניך, למיהוי קמך, ולמהוי בחידו לקבל אנפך, בההוא שלימו דתשתלים בההוא זמנא. דהא בזמנא דאתחרב בי מקדשא,

אתרקינת מפל מה דאתמלייא. כמה דאת אמר (ירמיה טו) אמללה יולדת השבעה. וכתוב (יחזקאל כו) אמלאה החרבה. (כאן חסר)

תא חזי, בההוא זמנא דאוקים משה ית משפנא, אסתפל בכל אינון עבידאן, דהו פדקא יאות, וכדין אוקים ליה. וכל אינון עבידאן דהו ביה במשפנא, כל חד וחד אייתיאו ליה למשה. ורזא דא (תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה מובאות לך. מובאות לך דכתיב. (שמות לט) ויביאו את המשכן אל משה.

תוספתא השלמה מההשמטות (סימן ה) פקודא לאקרבא קרבנא דאיהו חדותא דסיהרא בכל ירחא וירחא, ובחדותי דילה למקרב חביבותא עילא ותתא, ולאעברא זותמא מבי מקדשא וקרנא דראש חדש סליק לעילא. בגין לאמשכא נהירו דאנפין ממקורא דלעילא, לתתא. דדא איצטריך בגין מיעוטא וזעירו דסיהרא, וההוא שער דראש חדש אעבר זותמא וסליק ליה דלא חפי לסיהרא. וכדין אנגיד נגידן לגבה מעילא לתתא ואתנהרת סיהרא פדקא יאות. בגין דשער מפני זותמא תדיר ממקדשא, וגרם לאמשכא נהירו מעילא לתתא. וקרנא דא סליק לעילא. ובגין כך פתיב בו (ביה) (במדבר כ"ט) חטאת לה. בגין ההוא זותמא דחפי לסיהרא, ואיהו רזא דכתיב (בראשית ד') לפתח חטאת רובץ.

ואי תימא אמאי פתיב חטאת ליי, אלא ודאי ההוא שער מעברא ההוא חטאת, וגרם לאמשכא נהירו מעילא. ודא איהו ושער עזים אחד לחטאת, לאעברא ליה מן מקדשא. ליי, לאמשכא נהירו מעילא. דכד חטאת אתעבר, ההוא נהירו וחדוה נחית מעילא לתתא. ועל דא סליק קרבנא דא לעילא וקרנא דא אקרי כפרה, לפנאה מקדשא ולאעברא זותמא: (עד כאן מההשמטות)

אמאי ויביאו את המשכן. בגין דהא בההיא שעתא, הוה זווגא דמשה לאזדווגא, ועל דא ויביאו את המשכן אל משה, כמה דאייתי פלה לבי חתן. בגין דהא בקדמיתא אצטריך לאעלא לכלה לגבי חתן, כמה דאת אמר (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הנה לאשה. ולבתר איהו (רל"ח ע"א) ייתי לגבה, דכתיב ויבא אליה. וכתוב (במדבר יז) ויבא משה אל אהל העדות.

דף רל"ה ע"ב

והכא מה פתיב, ולא יכל משה לבא אל אהל מועד פי שכן עליו הענן וגו'. מאי טעמא. בגין דהות איהי מתתקנא, כהאי אתתא דאתתקנת ואתקשטת לגבי בעלה, ובההיא שעתא דאיהי קא מתקשטת, לא אתחזי לבעלה לאעלא לגבה. ועל דא ולא יכל משה לבא אל אהל מועד פי שכן עליו הענן בגין כך ויביאו

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

את המשכן אל משה. עוד מה פתיב וירא משה את כל המלאכה וגו'. (רל"א ע"א)
(דף רל"ה ע"ב)

תא חזי, בכל עבידן דמשכנא, בכלהו הוה גוונא דתכלא. בגין דתכלא איהו גוונא לאתעטרא ברזא דכל גוונין. מה פתיב ויעשו את ציץ נזר הקדש וגו', ויתנו עליו פתיל תכלת וגו', והא אוקמוה, ברזא דכתיב, (שמות כח) ויעשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש לה'. ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש לה'.

תוספתא ברזין עילאין. טסקורי קמיטין שכחין אלין סלקין ונחתין ואלין קיימין בקיימיהו גלגלין דסחראן הוו קיימן מההוא זמנא דעפרא אתפניש. אינון גלגלין סחרין עלמא בסחרנותא.

סחרנותא דסחרין מדברין, טיפסרא דקולטא בגווייהו. חד גלגלא אית בגווייהו, האי גלגלא סחרא ולא סחרא. קיימא בתריסר אלפי עלמין. בינייהו שכחין, סליק ונטיל בגווייהו.

תחות ההוא גלגלא, קיימא חד עמודא דנעיע עד תהומא רבא. ביה, מתגלגלאן אבנין גו תהומי, אינון סלקין ונחתין. ההוא עמודא קאים עלייהו, נטיל ולא נטיל, נעיע מעילא לתתא, סחראן מאתן ועשרין גלגלין אחרנין, סחרניה דההוא עמודא. ההוא גלגלא אחרא דעליה, דקאים בתריסר אלפי עלמא, איהו סחרא גו משכנא, סחרא ולא סחרא. ההוא משכנא קאים על תריסר אלפי עלמין, ביה קיימא ההוא פרוזא, דקרי אסתמרו (ר"כ ע"ב) מגלגלא דסחרא.

מאן דאיהו מארי דעיינין בסכלתנו, ינדע ויסתפל בחכמתא דמאריה, וינדע דאינון מלין עלאין, דמפתחן דמאריה קיימן תמן, די אינון טמיראן גו משכנא קדישא. זכאין אינון בהאי עלמא, וזכאין אינון בעלמא דאתי, עלייהו פתיב (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם. (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרוב ישכון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. (ע"כ תוספתא)

ברזא דמשכנא קיימן רזין עלאין, ברזא דשמא קדישא (עלאה) אדנ"י, האי איהו רזא דמשכנא, כגוונא רזא עלאה, רזא דארונא, כמה דכתיב, (יהושע ג) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. אדון כל הארץ, דא הוא רזא קדישא דשמא דאל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. ודא הוא כגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה ידו"ד. ואתוון אלין כגוונא דאלין.

א' איהי י', רזא דיו"ד (נ"א דא) כגוונא דא א', והא אוקמוה. ד', איהו רזא ה', ודא כגוונא דדא, וכלא כגוונא ורזא חדא. (ויקרא קנ"ה ע"א) נ', איהי רזא דאת

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ו', ואף על גב דדא דכר, ודא (ק"פ ע"ב) נוקבא. אבל דא אתפליל בדא, והא אוקמוהו ו' (קפ"ג ע"ב) איהו באמצעיתא, בגין דאיהו כללא חדא. ה' איהו רזא דאת י' (נ"א י' איהי רזא דאת ה'), בגין דהכא (נ"א דה'), דא איהי חכמה ועירא, דאקרי חכמת שלמה.

ואתכלילו אתוון אלין באלין, וכלא איהי רזא חדא, כלילין אלין באלין, וכלא חד, וכלא איהו רזא חדא, באתוון קדישין. ועל דא משכנא דלתתא בארעא, קיימא ברזא דמשכנא עלאה, וההוא משכנא עלאה, קיימא ברזא דמשכנא אחרא עלאה על פלא. וכלא איהו כליל דא בדא למהוי חד, ועל דא פתיב, והיה המשכן אחד.

פתיב (במדבר כד) ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד. תא חזי, ביומא דאתקם משכנא, דאקים ליה משה, כמה דאתמר, דכתיב ויקם משה את המשכן, דלא הוה יכיל למיקם, עד דאוקים ליה איהו. למטרוניתא, דלית רשו לבר נש אחרא למיקם לה אלא בעלה. אוף הכי, כל אינון אומנין, פלהו אתי לאקמא משכנא, ולא יכיל למיקם על ידיהו, עד דאתא משה, ואוקים ליה, בגין דאיהו (בראשית נ"א ע"ב) מאריה דביתא.

פיון דאקים משה ית משכנא לתתא, אתקם משכנא אחרא לעילא, כמה דאוקמוהו, דכתיב הוקם, ולא פריש על ידא דמאן, (אלא) דלא אתקם אלא מרזא דעלמא עלאה, דאיהו סתים וגניז, על ידא דרזא דמשה, בגין לאתתקנא בהדיה.

דף רל"ו ע"א

מה פתיב לעילא, ויבאו כל החכמים העושים (דף רל"ז ע"א) את כל מלאכת הקדש וגו', מאן אינון חכמים העושים. אלין אינון ימינא ושמאלא, וכל שאר סטרין, דאינון אורחין ושבילין לאעלא גו ימא, ולמליא ליה, ואינון עבדו משכנא לעילא, ואתקינו ליה.

כגוונא דא לתתא, ועשה בצלאל ואהליאב, דא בסטר ימינא, ודא בסטר שמאלא, (ר"כ ע"ב) בצלאל לימינא, ואהליאב לשמאלא, דא מיהודה, ודא מדין, ולבתר וכל איש חכם לב, ויבאו כל החכמים העושים, והא אוקימנא, וכלא כגוונא דלעילא.

בההוא יומא דאתקם משכנא, אתבטל מותא מעלמא. אתבטל לא תימא, אלא אסתלק מעלמא, דלא יכיל לשלטאה. כמה דאוקימנא. בגין דלא יתבטל יצר הרע מעלמא, עד דייתי מלכא משיחא, וקודשא בריך הוא יחדי בעובדוי וכדין (ישעיה כה) בלע המות לנצח. כד אתקם משכנא על ידי דמשה, כדין אתפרשת

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

חילא דיצר הרע, ואתכפיא, ולא הוה יכיל לשלטאה. בההיא שעתא, אתפרש
סמא"ל, תקיפא רוגזא דשמאלא, מעל תוקפא דחויא בישא, ולא יכיל לשלטא
על עלמא, ולא יכיל לאתחברא ביה בבר נש, ולמסטי ליה.

סדר הלימוד ליום יד ניסן [יום 191 בשנה]

רבי יהודה אמר, כד עבדו ישראל ית עגלא, מה פתיב (שמות לג) ומשה (בראשית נ"ב ע"ב) יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה. מאי טעמא. בגין דחמא יצר הרע דהוה אזיל בנייהו. אמר משה, סטרא דקדושה לא תשרי בגו סטרא דמסאבא. רבי אלעזר אמר, כל זמנא דסטרא דקדושה שלטא, סטרא מסאבא לא יכיל לשלטאה, ואתפפיא קמיה. ועל דא תנינן, כל זמנא דירושלם תהיה מלאה, צור חייבא יהא חרבה.

פתח ואמר, (בראשית כד) ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההולך בשדה לקראתינו ויאמר העבד וגו'. מה פתיב לעילא, ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפול מעל הגמל. האי קרא אמאי אצטריך למכתב באורייתא. ותו, וכי בגין דחמאת שפירו דיצחק (מאי טעמא) אתרפינת מגמלא.

אלא, האי קרא רזא איהו. תא חזי, (ותרא את יצחק מנא ידעא דאיהו יצחק, אלא ותרא את יצחק חמאת בהיא שעתא מה דלא ידעת) (ס"א בשעתא דמטאת רבקה לגבי דיצחק, שעתא דצלותא דמנחה הות, ובההוא זמנא דינא אתער בעלמא), וחמאת ליה ברוגזא דדינא קשיא, וחמאת דהא סיום דרוגזא קשיא איהו גמל לתתא, ודא איהו רזא דמותא, ובגין כך אתרפינת ואשמיטת גרמה מההוא גמל. דהא כד אסתפל דינא קשיא, ההוא גמל אתתקף. ובגין כך אשמיטת גרמה מיניה, ולא יתבת תמן. (ס"א רזא דמותא וכד האי דינא קשיא אתער ההוא גמל אתתקף ובגין כך אתרכנת ואשמיטת גרמה מההוא גמל)

תא חזי, האי גמל, היינו רזא דכתביב, (משלי יט) וגמולו ישלם לו, דא גמול דאינון חייביא, דכתביב, (ישעיה ג) אוי לרשע רע פי גמול ידיו יעשה לו. והאי איהו גמל, דקיימא לאכלא פלא, ולשיצאה פלא. והאי איהו זמין תדיר לקבל (נ"א לקטלא נ"א לחבלא) בני נשא. ובגין כך (רמ"ח ע"ב אמור ק"ז ע"ב) האי מאן דחמי בחלמיה גמל, אחמיו ליה מותא דאתגזרת עליה, ואשתויב מניה.

תא חזי, האי סטרא דמסאבא אקרי הכי, דגרים מיתא לכל עלמא, והאי הוה דאסטי לאדם ולאנתתיה, וההוא דרכיב עליה איהו סמאל, ואיהו אתא למטעי עלמא, וגרם מותא לכלא. ובגין כך אתא ושלטי על פלא. אדם איהו אמשיך ליה לגביה, וכיון דאיהו אמשיך ליה לגביה, כדין איהו אתמשך אבתריהו, עד דאסטי לון. ובגין כך אמר שלמה, (משלי ה) ואל תקרב אל פתח ביתה, דכל מאן דאתקריב לביתה, כדין איהי נפקת ומתקשרת ואתמשכת אבתריה.

ועל דא רבקה, כד חמאת דהוה ליה לאתדבקה בסטרא דינא קשיא. כיון דחמאת ליה ליצחק ברוא דינא קשיא, וחמאת דמהווא סטרא נפק דינא אחרא תקיפא, מוזהמא דדהבא, כד חמאת האי, מיד ותפול מעל הגמל, בגין לאתרפויי מן דינא מהווא זוהמא. כתיב (ישעיה סו) קול יי' משלם גמול לאויביו, מהווא זוהמא.

דף רל"ו ע"ב

תא חזי (דף רל"ו ע"ב) כד עבדו ישראל ההוא עובדא, וגרמו להווא חובא, מאי טעמא עגל, ולא סטרא אחרא. ואי תימא, דאינון ברירו עגלא, לאו הכי. אלא אינון אמרו, (שמות לב) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, ואהרן רעותיה הוה לאעכבא לון.

אלא ודאי עבידתא אתעביד כדקא חזי, דהא מסטרא דדהבא, נפקא סוספיתא, כד אתבריר דהבא, ומתמן מתפשטי כל אינון סטרי שמאלא, דאינון התוכא דהווא (כ"ד ע"ב) סוספיתא דדהבא, ומתפרשאן לכמה סטריין. וכל אינון דאית לון חיוזו סומקא, גוון דדתבא קיימא בטורי, כד שמשא בתוקפיה, בגין דתוקפא דשמשא אחזי דהבא, ואוליד ליה בארעא. והווא דממנא בהווא תוקפא דשמשא, חיוזו דיליה כעגלא, ואקרי (תהלים צא) קטב ישוד צהרים, ודא נפקא מגו עגלא התוכא סומקא דדהבא, וכל הגי אתיין מהווא סטרא סומקא, רוח מסאבא, דכל אינון דמתפרשי מרוח מסאבא מתפשטי בעלמא.

והאי רוח מסאבא, איהו חויה בישא. (ויחי רכ"ה ע"א) ואית מאן דרכיב עליה, ואינון דכר ונוקבא. ואקרון אלה, דאינון מזדמנין בעלמא, בכל אינון סטריין דלהון. ורוח קודשא אקרי זאת, דאיהי רזא דברית, רשימא קדישא דאשתכח תדיר עמיה דבר נש. וכן (ישעיה כה) זה יי', (שמות טו) זה אלי, אבל אלין אקרון אלה, ועל דא כתיב, אלה אלהיך ישראל. ובגין כף כתיב, (ישעיה מט) גם (רכ"א ע"א) אלה תשפחנה. ואנכי רזא דזאת, לא אשפחה. וכתיב (איכה א) על אלה אני בוכיה, דהווא חובה גרים למבפי לון כמה בכיין.

דבר אחר על אלה אני בוכיה. מאי טעמא. בגין דאתייהיב רשו לאתר דא לשלטאה על ישראל, ולחרבא בי מקדשא. ובגין דאתייהיב לון רשו לשלטאה, כתיב על אלה אני בוכיה, רזא דמלה על אלה דא סטרא דמסאבא דאתייהיב לון רשו לשלטאה. אני בוכיה דא רוח קודשא דאקרי אני.

ואי תימא, הא כתיב (דברים כח) אלה דברי הברית. הכי הוא ודאי, דכל אינון לא מתקיימין, אלא מגו אלה, דתמן כל לוטין כמה דאוקימנא דאיהו ארוה,

דְּכַתִּיב (בראשית ג) אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה. וּבְגִין כֶּךָ, אֶקְדִּים וְאָמַר אֱלֹהִי, דְּקִימָא לְמֵאן דְּעֵבֵר דְּבֵרֵי הַבְּרִית. (ויקרא כז) אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יי' אֶת מֹשֶׁה, בְּגִין דְּפִקּוּדֵי דְּאוּרִייתָא לְאַתְדַּכָּא בַּר נֶשׁ, וְלֹא יִסְטִי לְאוּרְחָא דָּא, וְיִסְתַּמַּר מִתַּמּוֹן, וְיִתְפָּרֵשׁ מִנִּייהוּ.

וְאִי תִימָא (בראשית ו) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת נַח נַח. הֵכִי הוּא וְדָאִי, דְּהָא נִפְק חָם, דְּאִיהוּ אָבִי כְנַעַן, (בראשית ט) וְכַתִּיב אָרוּר כְּנַעַן, וְאִיהוּ רִזָּא דָּא דְּאֱלֹהֵי. וְעַל דָּא כָּל הַנִּי הַתּוֹכָא סוּסְפִיתָא דְּדַהֲבָא. וְאַהֲרֹן קָרִיב דְּהֲבָא, דְּאִיהוּ סְטָרָא (אחרא) דִּילֵיהּ, דְּכִלְיִל אִיהוּ בְּתוֹקְפָא דְּאִשָּׁא, וְכֹלָא חַד, וְסְטָרָא דָּא דְּהֲבָא וְאִשָּׁא.

וְרוּחַ מְסֻבָּא דְּאַשְׁתַּכַּח תְּדִיר בְּמַדְבְּרָא, אֲשַׁכַּח אֲתֵר בְּהוּא זְמַנָּא לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיהּ. וּמַה דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל דְּכִיִּין, מִהֵהוּא זוּהֵמָא קַדְמָתָא, דְּאֲטִיל בְּעֵלְמָא, וְגָרִים מוֹתָא לְכֹלָא, כִּד קִיִּימוּ עַל טוּרָא דְּסִינַי, גְּרַם לֹון כְּמִלְקַדְמִין, לְסֻבָּא לֹון, וְלְאַתְתַּקְפָּא עֲלֵיהוּ, וְגָרִים לֹון מוֹתָא, וְלְכֹל עֵלְמָא, וְלְדִרְיֵהוּן בְּתַרְיֵהוּן, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (תהלים פב) אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגו'. אֲכֹן כְּאַדָּם תִּמּוֹתוֹן וְגו'. (ע"כ) וּבְגִין כֶּךָ, אַהֲרֹן אַהֲדַר לְבַתֵּר לְאַתְדַּכָּא, בְּרוּזָא דְּמַהִימְנוּתָא עֲלָא, בְּאִינוּן שְׁבַעַה יוֹמִין קַדִּישִׁין, וְלְבַתֵּר לְאַתְדַּכָּא בְּעַגְלָא.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלָא בְּעָא אַהֲרֹן לְאַתְדַּכָּא, דְּאֵלוּ אִיהוּ לָא הוּוּ, לָא נִפְק עַגְלָא. מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּאַהֲרֹן אִיהוּ (רפ"א ע"א) יְמִינָא. וְאִיהוּ תוֹקְפָא דְּשִׁמְשָׁא, וְדַהֲבָא מְשִׁמְשָׁא. רוּחַ מְסֻבָּא נַחַת, וְאַתְכִּלִּיל תַּמּוֹן, וְאַסְתָּאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַסְתָּאב אִיהוּ, עַד דְּאַתְדַּכוּ.

דף רל"ז ע"א

מְאִי טַעְמָא אַסְתָּאב. בְּגִין דְּנִפְק עַגְלָא, דְּאִיהוּ מְסֻבָּא דְּשִׁמְאֵלָא, דְּאִיהוּ שׁוֹר, וּמִימִינֵיהּ עַגְלָא. וְאִיהוּ שִׁמְאֵלָא, כְּמַה דְּאַתְמַר, דְּכַתִּיב (דף רל"ז ע"א) (יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּן. וְאַהֲרֹן דְּאִיהוּ יְמִינָא, אַתְכִּלִּיל בֵּיהּ שִׁמְאֵלָא, וְנִפְק עַל יְדֵיהּ. וְעַל דָּא, אַתְיִיחֵיב לִיהּ עַגְלָא, כְּמַה דְּאִיהוּ גָרִים.

וּבְגִין כֶּךָ, כִּד הָאִי רוּחָא מְסֻבָּא אַתְתַּקַּף, וְשִׁלִּיט כְּמִלְקַדְמִין עַל עֵלְמָא, דְּהָא בְּזְמַנָּא דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל, אֲמָשִׁיכוּ עֲלֵיהוּ הַהוּא יִצְרַח הָרַע כְּמִלְקַדְמִין. כִּד אַתְדַּכוּ יִשְׂרָאֵל, וּבְעוּ לְאַתְדַּכָּא, אֲצַטְרִיכוּ לְקַרְבָּא שְׁעִיר, בְּגִין דְּשְׁעִיר אִיהוּ חוּלְקָא דְּהַהוּא יִצְרַח הָרַע, הַהוּא רוּחַ מְסֻבָּא כְּדַקְאמְרוּן.

כְּתִיב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אוֹכֵל עֵשֶׂב. מְאִי תַבְנִית שׁוֹר. דָּא עַגְלָא. שׁוֹר מְסֻבָּא דְּשִׁמְאֵלָא, אַהֲרֹן יְמִינָא, אַתְכִּלִּיל שִׁמְאֵלָא בֵּיהּ, וְאַתְתַּקַּף בֵּיהּ, וְנִפְק עַל יְדֵיהּ. תָּא חֲזִי, וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם, דָּא שְׁכִינְתָא, דְּאַזְלַת קַמִּייהוּ.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ואחלפו לה בדוכתא מסאבא, אל אחרא. ובגין כך לא אתעבר זוהמא דא מעלמא, עד ההוא זמנא דיעבר ליה קודשא בריך הוא מעלמא, כמה דאת אמר (זכריה יג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, והא אוקימנא.

כתיב (שמות לב) ויעשו עגל מסכה, וכתיב ואשליכוהו באש ויצא העגל הזה, משמע דלא עבד ליה, אי הכי מאי ויעשוהו. אלא ודאי כמה דאוקימנא, דאלמלא אהרן, לא אתתקף רוחא מסאבא לאתפללא בדהבא, אבל כל תקונא דאצטריך, אשכח לאתבנאה. (ס"א לאתרוואה)

תא חזי, אית מאן דעביד חרשין ואצלח בידוי. ואית מאן דעביד לון כההוא גוונא ממש, ולא אצלח בידוי, דהא לעובדין אלין גברא מתקנא אצטריך.

תא חזי מבלעם, דאיהו הוה מתקנא, לאינון חרשין דיליה, לאצלחא בידוי, בגין דכתיב, (במדבר כד) ונאם הגבר שתם העין. שתום העין, סתום העין כלא חד. דחד עינא סתים תדיר, וחיזו דעינוי לא הוה בארץ (ויקרא ס"ג ע"ב) מישר, מומא הוה ביה בעינוי. כתיב (ויקרא טז) ושלח ביד איש עתי, זמין בכלא, חזו דעינוי דלא יתפשר. אבל רוח קודשא, מאן דישתמש בהדיה מה כתיב, (ויקרא כא) כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסת.

והכא, כלא אתקן לרוחא מסאבא, למיהב ליה דוכתא לשלטאה. אשכח מדברא דאיהו חרוב מפלא, כמה דכתיב, (דברים ח) נחש שרף ועקרב וגו', דמתמן איהו שולטנותא דיליה. אשכח דהבא ספוקא כדקא יאות. אשכח אהרן, לאתתקפא בימינא, ולאתפללא ביה. כדן אשלים דוכתיה כדקא יאות, ונפיק ואשתלים עובדא.

ומנלן דרוח מסאבא הוה. דכתיב, (שמות לב) אנא חטא העם הזה חטאה גדולה, דא רוח מסאבא, נחש קדמאה, כדקאמרן בכמה דוכתין. ובזמנא דבעא אהרן לאתדכאה, אקריב עגל, מההוא סטרא, למעבד ביה דינא. כדקדמיתא עבד ליה לשלטאה, והשתא דיעביד ביה דינא, לאכפייא ליה, דהא כד אתעביד דינא בסטרא דא, אתכפייין כל אינון דשלטין מסטריה.

תא חזי, במצרים, בההוא סטרא דלהון כתיב, (שמות יב) אל תאכלו ממנו נא וגו'. צלי אש, בגין דיסלק ריחו נודף. ראשו על פרעיו, לתברא ליה ולאכפייא ליה, וכדין כל אינון דאתיין מסטריה לא שלטי. כגוונא דא (במדבר יט) פרה אדומה תמימה וגו', בגין לאכפייא כל אינון סטרי מסאבא, דלא ישלטון.

אמר ליה רבי אבא, והא פרה קדישא איהי, דכיא איהי, ואמאי. אמר ליה הכי הוא, והא אוקמוה, כללא דארבע מלכוון הות. פרה, כמה דאת אמר (הושע ד) כי

כפרה סוררה סדר ישראל. אדומה, דא מלכות בבל, דכתיב, (דניאל ב) אנת הוא רישא די דהבא. תמימה, דא מלכות מדי. אשר אין בה מום, דא מלכות יון. (דאינון קריבין לארחי מיהמנותא) אשר לא עלה עליה עול, דא מלכות אדום, דלא סליק עליה עול. ורזא דמלה דא, אף על גב דכמה מלין אתייהיבו למדרש בקראי, בלהו חד.

דף רל"ז ע"ב

הא אתמר, דכתיב, (איוב יד) מי יתן טהור מטמא לא אחד. מי יתן טהור (דף רל"ז ע"ב) מטמא, רזא דא, הכי הוא, דדא איהו טהור דנפק מטמא. דהא בקדמיתא טמא, והשתא דאתעביד ביה דינא, ואתייהיב ליקידת אשא בנורא דדליק, ואתעביד עפר, השתא איהו טהור מטמא, טהור דנפיק מטמא.

ובגין כך, כל אינון דמשתדלי בה, בלהו מסתאבי, דהא הכי הוא ודאי, וכיון דאתעביד אפר, כדין עד דיתכניש ויסתליק מתמן, מסאיב לכלהו, כמה דאת אמר וכבס האוסף וגו' וטמא. אפר, מאי טעמא. כמה דאת אמר (מלאכי ג) ועסותם רשעים פי יהיו אפר תחת כפות רגליכם. וכיון דאתייהיב על ההוא אפר מים, כדין איהו טהור מטמא.

ורזא דמלה, דכתיב, (במדבר ח) מי חטאת, כמה דאת אמר (בראשית ד) לפתח חטאת רובץ. ובגין דאיהי פתח חטאת רובץ ודאי, בקדמיתא כתיב, והוציא אותה אל מחוץ למחנה. ובגין כך אתייהיבת לסגן, ולא לכהנא רבא, ודא הוא טהור מטמא, בקדמיתא טמא, והשתא טהור. וכל סטר רוח מסאבא, פיון דחמא דא, ערק, ולא יתיב בההוא דוכתא.

מי חטאת ודאי, מי גדה, כלא מסאבא. ועל דא שלטא רוח קודשא, ורוח מסאבא אתכפיא, דלא שלטא כלל. ודא הוא דינא דרוח מסאבא, מחוץ למחנה. בגין דאיהי רוח מסאבא, דכתיב, (דברים כג) והיה מחניף קדוש. אתא רבי אבא ונשקיה.

אמר רבי שמעון, אף על גב דכל הגי מלין כדקאמרן, קודשא בריך הוא יהיב ליה שולטנו. ורוח מסאבא בעי לאכפיא ליה בכל סטרין. תא ואימא לה רזא חדא, ולא אתייהיב לגלאה בר לאינון קדישי עליונין.

תא חזי, להאי אתר דאיהו רוח מסאבא. קודשא בריך הוא יהיב ליה שולטנו, למשלט בעלמא, בכמה סטרין, ויכיל לנזקא, ולית ליה (נ"א לו) רשו, לאנהגא ביה קלנא, דבעינן לאסתמרא מניה, דלא יקטרג עלן בגו קדושה דילן. ועל דא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

רַזָּא חֲדָא אִית לָן, דְּבַעֲיָנָן לְמִיָּהֵב לִיָּה דּוּכְתָא זְעִיר, בְּגוּ קְדוּשָׁה דִּילָן (דְּלֵא אִשְׁתַּכַּח מְקַטְרָגָא בְּגוּ קְדוּשָׁה דִּילָן) דְּהָא מְגוּ קְדוּשָׁה נְפִיק שׁוּלְטָנוּ דִּילָיָה.

דְּבַעֲיָנָן גּוּ רַזָּא דְתַפְלִין, לְאַצְנָעָא (סוּד שַׁעַר שְׁבַת־פִּילִין) חַד שְׁעָרָא דְעַגְלָא, דִּיפּוּק לְבַר וְיִתְחַזִּי. דְּהָא חוּטָא דְשְׁעָרָא דָּא לָא מְסַאִיב, בַּר דָּאי אֲתַחְבֵּר הָאי שְׁעָרָא, וְאֲתַעְבִּיד פְּשְׁעוּרָא, אֲבָל פְּחוּת מִן דָּא לָא מְסַאִיב. וְהָוֵא שְׁעָרָא בְּעִי לְאַעְלָא לִיָּה בְּגוּ קְדוּשָׁה עַלְאָה דִּילָן, וְלְמִיָּהֵב לִיָּה דּוּכְתָא, בְּגִין דְּלָא יְקַטְרָג לָן בְּקְדוּשָׁן.

וְיפּוּק מִן הָהוּא שְׁעָרָא לְבַר, דִּיִּתְחַזִּי, דְּכַד חָמִי לְהָוֵא בַר נֶשׁ בְּקְדוּשָׁה עַלְאָה, וְחוּלְקָא דִּילָיָה מְשַׁתְּתָה לְתַמָּן, כְּדִין לָא יְקַטְרָג לִיָּה, וְלָא יְכִיל לְאַבְאָשָׁא לִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא, דְּהָא דּוּכְתָא יְהֵב לִיָּה. וְאִי הָהוּא חוּלְקָא לָא יְהֵבִין לִיָּה (דּוּכְתָא) בְּהָאי קְדוּשָׁה, יְכִיל לְאַבְאָשָׁא לִיָּה לְתַתָּא, וְסָלִיק מְקַטְרָגָא לִיָּה לְעֵילָא, וְאָמַר פְּלוּנִי דְקָא מְקַדֵּשׁ הַשְּׁתָּא, כֶּךָ וְכֶךָ עֲבַד יוֹמָא פְּלוּנִי, וְכֶךָ אֵינּוֹן חוּבוּי, עַד דִּימַטִּי דִּינָא עַל הָהוּא בַר נֶשׁ, וְיִתְעַנֵּשׁ עַל יְדוּי. (וְכֵן שַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח).

וְכֶךָ הוּוּ יִשְׂרָאֵל עֲבַדִּי, דְּהוּוּ יַדְעִי רַזָּא דָּא, כַּד שְׂרָאן לְאַתְקַדְשָׁא בְּקְדוּשָׁה עַלְאָה בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, הוּוּ מְסַתְּפְלִי מִיַּד לְמִיָּהֵב חוּלְקִיָּה לְהָאי אֲתַר, וְלְמִיָּהֵב לִיָּה חוּלְקָא בִּינִיָּיָהוּ, בְּגִין דְּלָא יִשְׁתַּכַּח מְקַטְרָגָא עֲלֵיָּהוּ, וְלָא יִיתוֹן לְאַדְכַּרָא חוּבִיָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל. דְּכַמָּה חֲבִילִין, וְכַמָּה מִשְׁרִיָּין, אֵינּוֹן דְּאַזְדַּמְנָן לְנִטְלָא מְלָה מְנִיָּה, כַּד אֲתִי לְקַטְרָגָא. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דִּיכִיל לְאַסְתַּמְרָא, דְּלָא יִדְכַּרוֹן חוּבוּי לְעֵילָא, וְלָא יִשְׁגַּחוּן עֲלֵיָּה לְבִישׁ.

אֲדַהְכִי הוּוּ זְלָגִין עֵינּוּי דְרַבִּי אַבָּא. אָמַר לִיָּה, אַבָּא אַבָּא, זִיל טַנְפִיר קְטוּרָךְ, וְאַקְפִיד בְּקוּלְטָךְ, דְּהָא רַזִּין דְּאוּרִיָּתָא לְזַכָּאי אֲתִיָּיָהֵבוּ דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים כה) סוּד יִי לִירָאִיו.

סדר הלימוד ליום טו ניסן [יום 192 בשנה]

דף רל"ח ע"א

תא חזי, ביומא דראש השנה, עלמא אתדון, ובי דינא קדישא (קודשא בריך הוא) יתיב, ודן כל עלמא. והוא סטרא אחרא קאים מסטרא דא, וכל אינון דאתדנו למותא אשגח עליהו, ואתרשימו קמיה. ובשעתא (דף רל"ח ע"א) דישראל מתערי רחמי, בהוא קול שופר, כדין אתערבבא ליה פלא, דלא ידע ולא משגח, באינון דאתדנו. עד דלבתר כל אינון דלא מהדרי בתיובתא, ואגזר עליהו מותא, ודאי נפקין פתקין מבי מלכא, ואתמסרו ליה, פיון דאתמסרו ליה, לא אהדרו פתקין, עד דאתעביד דינא.

וישראל פלהו, בעיין לאסתמרא מגיה, כל שפן בר נש בלחודוי. (וכל שכן וכל שכן) דהא ברזא עלאה דלעילא, בעינן לאסתמרא, ולמיהב ליה בכל ירחא וירחא, פד סיהרא בעי לאתחדתא, חד שעיר, בגין דלא יקטרג חדותא (נ"א חדותא) ויטול חולקיה פדקא חזי ליה. וסיהרא קדישא לינקא בקדושה לחדותותי פדקא יאות.

וכד מתחדשא בכל ירחא וירחא, בגין (בראשית קמ"ט ע"ב) כף אקרי נער, והא אוקימנא. והאי אחרא דא, דאיהו תדיר במסאבו, ולא נפיק מגיה, אקרי מלך זקן וכסיל. ובגין כף, ישראל קדישין דאינון עמא חד, ביחודא קדישא, קודשא בריך הוא יהיב לון עיטא, לאשתזבא מכלא. וכאין אינון בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דכתיב, (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר.

השלמה מההשמטות (סימן ה, עי' עליו לעיל דף רל"ח ע"ב)

(שמות לט) ויביאו את המשפן אל משה וגו'. פתיב (יחזקאל א) וממעל לרקיע, דא איהו רקיעא, דקיימא עליהו דארבע חיוון, דכד מסתלקי בגו חד אורא דבטש בהו, לא זקפין רישא לאסתכלא לעילא.

בגין דההוא רוח החיה, בטש בכלהו, ובההוא רוח מסתלקי פלהו, דכתיב, ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם. וכתיב פי רוח החיה באופנים.

אמאי מסתלקי. אלא כד בטש ההוא אורא עליהו, סליק לאלין ארבע דתחות האי חיה, ואינון סלקי לה לעילא, עד דמתין לה לגבי זהרא עלאה, והיינו רזא

דְּכַתִּיב, (תהלים מה) בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהֶּ רְעוּתֶיהָ מוּבְאוֹת לָךְ, בְּגִין דְּהֵי אַרְבַּע אֲקִרוּן הַכִּי, וְלֹא זָזוּ מִן חִיהָ דָּא, דְּאִיהִי פּוֹרְסִיָּא, לְעִלְמִין. וְסִלְקִין לָהּ מִתְתָּא לְעִילָא, לְאַתְקִנָּא פּוֹרְסִיָּא לְגַבֵּי עִילָא, וְרִזָּא דָּא (בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וַתֵּרָם מֵעַל הָאָרֶץ. וְכַד אֶסְתַּלַּקְתָּ לְעִילָא, וְאַלִּין סִלְקִין לָהּ, כְּדִין כְּתִיב, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר מוּבְאוֹת לָךְ, וְכַתִּיב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה. אֶל מֹשֶׁה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר דְּמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה, וְהֵינּוּ רִזָּא דְאָדָם. וּמְנַלָּן דְּאֲקָרִי אָדָם, דְּכַתִּיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשֶׁגֶם הוּא בָּשָׂר, וְהֵינּוּ מֹשֶׁה. וּבְגִין כֶּךָ, עַל הָאִי פּוֹרְסִיָּא, דִּיֻּקְנָא דְאָדָם קִיִּימָא עָלֶיהָ, וְהֵינּוּ מֹשֶׁה. וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, אֶלִּין אַרְבַּע חִיּוֹן, כְּדִין סִלְקִין כְּדַקְאֲמָרִין.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, אֶלִּין כָּל שְׁיִיפִין דְּגוּפָא, דְּכִלְהוּ בְּתִיאוּבְתָא קְדִישָׁא, (אמר רבי אבהו) כְּלָהוּ אַחְדִּין בֵּיהּ, לְאַתְדַּבְּקָא דְכַר וְנוֹקְבָא כְּחַדָּא. וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, לְמִיעַל כְּלָהּ לְחוּפָה בְּקַדְמִיתָא, אֵינּוֹן צְרִיכִין לְסִלְקָא לָהּ, וְלֹאִיִּתְתָּא לָהּ לְגַבֵּיהּ, וְלִבְתֵּר אִיהוּ יִיתִי לְגַבֵּה תְדִיר, וְהָא (רל"ח ע"א) אוֹקִימָנָא.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, רִזָּא דְכָל אֵינּוֹן דְּקִשְׁרֵי קִשְׁרִין דִּיחֻדָּא, וַיְחַדִּי יְחֻדָּא דְרִזִּין דְּמַהִּימְנוּתָא כָּל יוֹמָא, (אלין ארבע חיון) אֵינּוֹן סִלְקִין לָהּ לְכוֹרְסִיָּא דָּא, עַד דְּאַתִּין לָהּ לְגַבֵּי מֹשֶׁה, וְכִיּוֹן דְּדַבְּקִי לָהּ לְגַבֵּי מֹשֶׁה, כְּדִין אֵינּוֹן הוּוּ דְרוּחִי בְּרַכָּאן מְמַקְוֵרָא דְחִי, עַל רִזָּא דָּא, בְּקִשּׁוּרָא דִּיחֻדָּא דְאֵינּוֹן קִשְׁרִין. וְרִזָּא דָּא, כְּדִין מְתַקְשְׁרִין יְחֻדָּא דְכִלָּא כְּדַקָּא יְאוּת, וְרִזָּא דָּא כְּתִיב, וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכֶה וְגו', וַיְבָרַךְ אוֹתָם מֹשֶׁה, רוּחִי בְּרַכָּאן מֵאַתֵּר דְּרַגָּא דְּמֹשֶׁה שְׂרִיא בֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ הַחֲכָמִים הַעוֹשִׂים אֶת כָּל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ, בְּגִין דְּאֵינּוֹן יַדְעִי לְסִדְרָא עֲבִידְתָּא דְּקוּדְשָׁא כְּדַקָּא חֲזִי.

דף רל"ח ע"ב

וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּצִלִּי צְלוּתָא, (וקשורא) וְקִשְׁרֵי יְחֻדָּא, מִסְתַּכְּלִין בֵּיהּ אִי אִיהִי צְלוּתָא וְקִשּׁוּרָא כְּדַקָּא יְאוּת, וְאִי הֵהִיא צְלוּתָא (דף רל"ח ע"ב) וְהֵהוּא קִשּׁוּרָא כְּדַקָּא יְאוּת, כְּדִין אַתְבְּרָךְ אִיהוּ בְּקַדְמִיתָא, מֵאַתֵּר דְּכָל בְּרַכָּאן נְפִקִין. הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב וְהִנֵּה עָשׂוּ אוֹתָהּ וְגו', מִיַּד וַיְבָרַךְ אוֹתָם מֹשֶׁה.

וּבְגִין כֶּךָ, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, דְּאִיהוּ מְאָרִי (בראשית נ"א ע"ב) דְּבֵיתָא, לְאַחֲזָאָה בְּתַקּוּנָא דְּבֵיתֶיהָ, וְלִיהּ אֲצַטְרִיךְ לְמַחְזִי תְקוּנָהָא וְרִזִּין דִּילָהּ, דְּלֹא אַתִּיחִיבוּ לְאַחֲרָא, לְאַסְתַּכְּלָא וְלְמַחְזִי בֵּהּ, בְּאֵינּוֹן סְתָרִין וּבְאֵינּוֹן רִזִּין דִּילָהּ, כְּדִין מֹשֶׁה בְּלַחֲוֹדִי.

ועל דא ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו. וכד אייתאו ליה למשה, כלא אייתאו ליה בשייפין ידיעאן, כל חד וחד לאתקנא, שייפא בשייפא, לאעלא דא בדא, וכד הוו בעאן לתקנא דא בדא, ולאעלאה דא בדא, לא הוה סליק בידיהון. כיון דאייתאו ליה למשה, מיד כלא אסתליק בידיה, וכל שייפא ושייפא הוה אסתליק ועאל בדוכתיה, הדא הוא דכתיב, ויקם משה את המשכן וכתב הוקם המשכן, והא אוקימנא.

תא חזי, בההיא שעתא כד שארי משה לאקמא משכנא, ושארי לאתקנא תקונא דשייפין, לאעלא דא בדא. כדין, אתרפיו כל שייפין וכל תקונין דסטרא אחרא מסאבא, כד שרי לאתקפא האי סטרא דאיהי קדישא, אתרפי סטרא אחרא מסאבא, אתקף דא ואתרפי דא. והא אוקימנא, דכל זמנא דהיא בתקיפו, סטרא אחרא אתרפן כל שייפוי, דא מליא, ודא חרוב, ורזא דא ירושלם וצור חייבא, כד מליא דא, חרוב דא. ועל דא, כד אתקף דא אתרפי דא.

ובגין כך, ויקם משה את המשכן, לאתתקפא מרזא דלעילא, ולא יתקף מרזא דלתתא. ועל דא משה דהוה מרזא דגו אספקלריא דנהרא, אצטריך איהו לאקמא משכנא, לאנהרא מניה, ולא מאחרא. (ועל דא) סיהרא אצטריך לאנהרא מן שמשא, ולא מאחרא. תא חזי, כנסת ישראל אצטריכת לאסתלקא לעילא, ולא תדבקא גו שמשא. (צו כ"ו ע"א)

פתח ואמר, (ויקרא ו) זאת תורת העולה היא העולה, אמר רבי שמעון, כתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. עולה סליקו וקשירו דכנסת ישראל לעילא, ודבוקא דילה בגו עלמא דאתי, למהוי כלא חד. אקרי עולה קדש קדשים. ובגין כך אקרי עולה, דסלקא ואתעטרא למהוי כלא חד. בקשורא חדא בחדו.

ובגין דסלקא לעילא לעילא, כתיב זאת תורת העולה. רזא דכר ונוקבא פחדא, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. העולה: דסלקא גו עלמא דאתי, לאתקשרא בגויה, דאקרי קדש הקדשים ודאי, ועולה נמי קדש הקדשים היא.

ובגין כך, סדורא דנכיסו דילה לסטר צפון, דאיהו סטר שמאלא. דהאי תורה שבעל פה לא סלקא בחביבותא, אלא כד אתער סטרא דצפון, דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני, וכדין איהי סלקא בחביבותא, ואתעטרא בימינא, ואתחברת באמצעיתא, ואתנהיר כלא, מרזא דקדש הקדשים, ודא מגו רזא דאדם, ברעו דכהנא, ובשירתא דליואי, ובצלוחתא דישראל.

והא אוקימנא, דעולה קדש הקדשים, ברזא דרוח עלאה, בגין דתלת רוחין קשירין פחדא, רוח תתאה, דאקרי (ויקרא ס"א ע"א) רוח הקדש רוח דלגו

בְּאִמְצָעֵיתָא דְאֶקְרִי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן אֶקְרִי רוּחַ תְּתָאָה, אֲבָל הָאִי אֶקְרִי רוּחַ דְנִפְיָק מִגּוֹ שׁוּפֵר, כְּלוּל בְּאִשָּׁא וּבְמִיא. רוּחַ עֲלָאָה, דְאִיהוּ סְתִים בְּחִשָּׁאִי, דְבִיָּה קְיִימָן כָּל רוּחִין קְדִישִׁין, וְכָל אֲנָפִין נְהִירִין. וּבְגִין כֵּן, אֶהְדְּרַת עוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ.

דף רל"ט ע"א

וּלְבַתָּר, מִרְזָא דְבְּהִמָּה, מְסַתְּפָקִי וְאֶתְזַנְנִי, לְאֶתְקַשְׂרָא רוּחַ אַחְרָא דְאִיהוּ גּוֹ מְסָאָבו, מְאִינּוֹן תְּרַבִּין וְשִׁמְנוּנִין כְּמָה דְאֶתְמַר. בְּגִין כֵּן, עוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, שָׂאָר קְרַבְנִין לְמַעַבְדַּ שְׁלָמָא בְּעֲלָמָא, כְּלָהוּ מִכְּמָה סְטָרִין, וּמְאָרִי דִינִין (נ"א לַאֲתַעְבְּרָא) לְאֶתְעַרְבָּא (נ"א לַאֲתַעְטָרָא) וְלַאֲתַנְהָרָא מִגּוֹ רְעוּתָא לְאֶתְבְּסָמָא, אֶקְרוּן קְדוּשִׁים קְלִים, בְּגִין דְלָא מִתְעַטָּרָא לְעֵילָא (דף רל"ט ע"א) לְעֵילָא בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְעַל דָּא אִינּוֹן קְדוּשִׁים קְלִים, וְנִכְסוּ דִילְהוֹן בְּכָל אֶתְרָא כְּמָה דְאִוְקִימְנָא. אֲבָל עוֹלָה דְאִיהוּ רְזָא דְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, לָאוּ אִיהוּ כְּשָׂאָר קְרַבְנִין, דְכָל עוֹבְדָהָא קֹדֶשׁ.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב (ויקרא ו) וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד, אֲלִין לְבוּשִׁין מִיַּחֲדִין לְקֹדוּשָׁה. בַּד: יַחֲדָאִי, מִיַּחֲדָא לְקֹדוּשָׁה. וְכְתִיב בְּגִדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרוּחַץ בְּמִים אֶת בְּשָׂרוֹ וְלִבְשָׁם. מְאִי טַעְמָא. (דא קדש) אֶלָּא רְזָא דְמְלָה כְּדַקְאֲמָרֵן, דְאִיהִי קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְסִלְקָא כְּלָא וְאֶתְעַטָּרָא בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, בְּקִשׁוּרָא חֲדָא. וּלְבַתָּר מִפְּנֵי וְאֶעְבֵּר רוּחַ מְסָאָבָא דְסָאִיב כְּלָא, דְלָא שְׁלֵטָא, וְלָא יִתְקַרִיב גּוֹ מְקֹדֶשָׁא, וְאֶתְעַבְּרָ מִכָּל סְטָרֵי קוּדְשָׁא, וְאֶשְׁתָּאָר כְּלָא קֹדֶשׁ בְּקֹדוּשָׁה יַחֲדָאִי.

וְאִמֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא אֶתְמַר (רס"ב ע"ב, רמ"ד ע"ב) דְכְּתִיב, (תהלים לו) אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יי'. וְהִכִּי סִלְקָא רְזָא דְאָדָם, מְסַטְרָא דְאָדָם וְדָאִי. בְּהִמָּה, מְסַטְרָא דְבְּהִמָּה. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב, (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם, אָדָם וְדָאִי, דְדָא קְרַבְנִיָּה לְעֵילָא, לְקִשְׂרָא קִשְׂרָא בְּרְזָא דְאָדָם. וּלְבַתָּר מִן הַבְּהִמָּה, וְכִלָּא אִיהוּ בְּרְזָא דְאָדָם וּבְהִמָּה. וְדָא הוּא רְזָא דְאֶצְטָרִיף לְקְרַבְנָא, אָדָם וּבְהִמָּה כְּדַקְאֲמָרֵן. תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלָמָא, הִכִּי עֵבַד אָדָם וּבְהִמָּה.

וְאִי תִימָא, וְהָא כְּתִיב (בראשית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, דְהָא מְנַיְיָהוּ מְקַרְבִּין קְרַבְנִין, וְאֶפִּילוּ עוֹלָה, כְּמָה דְכְּתִיב, (ויקרא א) וְאִם מִן הָעוֹף עוֹלָה קְרַבְנִין. תָּא חֲזִי, מִכָּל אִינּוֹן עוֹפִי, לָא מְקַרְבִּין אֶלָּא תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה, (אלא רזא דא) מַה דְאֶתְפָּשֵׁר בְּדָא, פְּסִיל בְּדָא דָא יְמִינָא, וְדָא שְׁמָאָלָא.

אֲבָל רְזָא דָּא הָא אִוְקִימְנָא, כְּתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, דְאִינּוֹן רְזָא דְרִתִּיכָא, וּבְהוּ אֶסְתַּלַּק רוּחַ הַקְּדוּשׁ, לְסִלְקָא לְעֵילָא, דְאִינּוֹן תְּרִי, חַד לְיְמִינָא, וְחַד לְשְׁמָאָלָא, עוֹף לְיְמִינָא, וְדָא מִיכָּאָל. יְעוֹפֵף, לְשְׁמָאָלָא, וְדָא (בראשית מ"ו ע"א) גְּבִרְיָאֵל. דָּא לְיְמִינָא וְדָא לְשְׁמָאָלָא. וּבְגִין כֵּן, מְקַרְבִּין תְּרִין אֲלִין, לְסִלְקָא רוּחַ

קודשא, ושמאלא מעטר וזיין לתתא, להווא סטר שמאלא. וימינא לימינא ואתקשרא אתתא בבעלה, למהוי חד, וכלא אסתלק ואתקשר כחדא לעילא ותתא, וקודשא בריך הוא אסתלק בלחודוי ואתקף.

ובספרי קדמאי, מסכנא, לא יהיב חולקא לאתונא, אלא לעילא לאתקשרא, אבל כלא לעילא ותתא מתקשר, כל חד וחד לסטריה כדקא יאות, והא אוקימנא. (ויקרא כ"ו ע"ב)

רבי אלעזר שאיל לרבי שמעון, אמר, הא קשורא דכלא (נ"א דעולה), אתקשר בקדש הקדשים, לאתנהרא. אתדבקוּתא דרעותא דכהנא וליואי וישראל לעילא, עד היכן (רמ"ד ע"ב, רי"ג ע"ב) איהו סלקא.

אמר ליה, הא אוקימנא, עד אין סוף, דכל קשורא ויחודא ושליומו, לאצנעא בהווא צניעו, דלא אתדבק, ולא אתיידע, דרעוא דכל רעוין ביה, אין סוף לא קיימא לאודעא, ולא למעבד סוף, ולא למעבד ראש, כמה דאין קדמאה אפיק ראש וסוף. מאן ראש. דא נקודה עלאה, דאיהו רישא דכלא סתימאה, דקיימא גו מחשבה. ועביד סוף, דאקרי (קהלת יב) סוף דבר. אבל להתם, אין סוף.

לאו רעותין, לאו נהורין, לאו בוצינין, בהווא אין סוף, כל אלין בוצינין ונהורין, תליין לאתקיימא בהו, ולא קיימא לאתדבקא מאן דידע ולא ידע, לאו איהו אלא רעו עלאה, סתימא דכל סתימין, אין. (צו כ"ו ע"ב)

וכד נקודה עלאה, ועלמא דאתי, אסתלקו, לא ידעי בר ריחא, כמאן דארח בריחא ואתבסם. ולא דא גייחא נחות, דהא פתיב (ויקרא כו) ולא אריח בריח גיחחכם, דהא ריח גיחח, ריחא דרעותא דכל הגי רעותא דצלוחתא, ורעותא דשירתא, ורעותא דכהנא, דכלהו רזא דאדם. פדין פלהו אתעבידו רעותא חדא, והווא אקרי גיחח, רעוא, פתרגומו. פדין כלא אתקשר ואתנהיר כחדא, כדקא יאות, כמה דאתמר.

דף רל"ט ע"ב

ועל דא אתייהיבת האי סטרא אחרא, בינא דכהנא, דכתיב, (ויקרא ו) צו את אהרן (דף רל"ט ע"ב) ואת בניו לאמר, רזא הכא, דהא אוקימנא לית צו אלא עבודת כוכבים ומזלות, והכא אתייהיבת ליה, לאתוקדא ההיא מחשבה רעה, ולאעברא לה מגו קודשא, בהאי רעותא דסלקא לעילא, ובהא תננא, ותרבין דאתוקדן. בגין לאתעברא מן קודשא. והאי צו, ברשותיהו קיימא, לאפרשא לה מן קודשא, מגו האי קרבנא. ואי תימא (במדבר כח) צו את בני ישראל. הכי נמי,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

דְּהָא בְּרִשׁוּתֵיהּוּ קִיּוּמָא, (ד"א לאפרשא לה מן קדושה) כּל זְמַנָּא דְּעֵבְדֵי רְעוּתָא דְּמֵאֲרִיחוֹן, דְּלֹא יִכְלֹא לְשִׁלְטָאָה עָלֵיהּוּ.

וְהָאֵי קָרָא כְּלָא, אֲתֵיא לְאַחֲזָאָה רְזָא דְּמַלְהָ, לְאַעְטָרָא לְהֵהוּא רִוּחַ קוּדְשָׁא, לְעֵילָא לְעֵילָא, וְלֹא־פְרָשָׁא לְהָ לְדָא רִוּחַ טוּמְאָה, לְנַחְתָּא לְהָ לְתַתָּא לְתַתָּא, דָּא בְּרְעוּתָא וּבְצִלוּתָא כְּדַקְאֲמָרְן, וְדָא בְּעוּבְדָא, כְּלָא כְּדַקְחוּי לֵיהּ.

וְהָאֵי קָרָא מוֹכַח עָלֵיהּוּ, דְּכַתִּיב, צוּ אֶת אֶהְרֵן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוּ: דָּא עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת רִוּחַ מְסֻבָּא. לֵאמֹר: (נח ס' ע"א) דָּא אֲתַתָּא, דְּאֲקָרִי (משלי לא) יְרֵאת יי'. כְּתִיב הִכָּא לֵאמֹר, וּכְתִיב הֵתֵם לֵאמֹר (ירמיה ג) הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָא אוּקְמוּהָ. וּבְגִין כֶּךָ, כְּלָא אֲתַמַּר, וְכֵהֲנָא קִיּוּמָא לְאַתְקֵנָא כְּלָא, בְּרִזָּא (רמ"ד ע"ב) דְּאָדָם וּבִהֲמָה. זַכָּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצִדִיקֵי, בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתֵי, לְאַיְנוֹן יַדְעֵי אֲרַחֵי דְּאוּרִייתָא, וְאֲזִילֵי בַּהּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, עָלֵיהּוּ כְּתִיב, (ישעיה לח) יי' עָלֵיהֶם יַחֲיוּ. מֵאֵי עָלֵיהֶם. אֲלִין אֲרַחֲוֵי דְּאוּרִייתָא. יַחֲיוּ, יִתְקִימוּ בַּהּ אֵי עֵלְמָא, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתֵי.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, אֲמַר רַבִּי חֲזִינָא, הָאֵי קָרָא אוּקְיָמָנָא לֵיהּ בַּהּ אֵי גְוֹנָא, זֹאת תּוֹרַת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה: דְּאֵיחֵי סִלְקַת וְאַתְעֻטְרַת לְעֵילָא לְעֵילָא, לְאַתְקֻשְׂרָא כְּדַקָּא יֹאוּת, עַד אֲתַר דְּאֲקָרִי קֻדְשׁ הַקְּדוּשִׁים.

דְּבַר אַחֲרָ, זֹאת תּוֹרַת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה: דָּא מַחְשְׁבָה רְעָה, דְּאֵיחֵי סִלְקָא עַל רְעוּתָא דְּבַר נֶשׁ, לְאַסְטָאָה לֵיהּ מְאוּרְחָא דְּקְשׁוּט. הֵיא הָעוֹלָה, הֵיא הֵיא דְּסִלְקָא, וְאַסְטִיאת לֵיהּ לְבַר נֶשׁ, בְּעֵי לְאוּקְדָא לֵיהּ בְּנוּרָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְיַיְהִיב לְהָ דְּיֹכְתָא (נ"א לאסטאה) לְאַסְגָּאָה.

וּבְגִין כֶּךָ, עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזַבַּח כָּל הַלַּיְלָה, מֵאֵן לֵילָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (דאֵיחֵי זֹאת בְּגִין) דְּאֲתֵיא לְדַכְּפָאָה לֵיהּ לְבַר נֶשׁ, מֵהֵהוּא רְעוּתָא. עַל מוֹקְדָה. בְּגִין דֵּי נְהַר דִּינּוּר, אֵיחֵי אֲתַר לְאוּקְדָא לְכָל אֵינּוֹן, דְּלֹא קִיּוּמֵי בְּקִיּוּמֵיהּוּ, דְּהָא עֵאֲלִין לֹון בַּהּ הוּא נוּרָא דְּדִלִיק, וּמְעַבְרֵי שׁוּלְטָנְהוֹן מְעֵלְמָא. וּבְגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט, אֲצֻטְרִיד עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזַבַּח כָּל הַלַּיְלָה, וְאַתְכַּפֵּיָא וְלֹא שִׁלְטָא.

וְעַל דָּא, כְּדֵ אֲתַכַּפֵּיָא הָאֵי, סִלְקָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֵיחֵי רִוּחַ קוּדְשָׁא, דְּסִלְקָא וְאַתְעֻטְרָא לְעֵילָא, דְּהָא סִלְקוּ דִּילָהּ, כְּדֵ אֲתַכַּפֵּיָא הָאֵי חֵילָא אַחֲרָא, וְאַתְפְּרָשָׁא מִיָּנָה. וּבְגִין כֶּךָ, בְּעֵינָן בְּרִזָּא דְּקַרְבְּנָא, לְאַפְרָשָׁא לְהָאֵי סְטְרָא מְרוּחַ קוּדְשָׁא, וְלְמִיָּהֵב לְהָ חוּלְקָא, בְּגִין דְּרוּחַ קוּדְשָׁא אֲסִתְלַק לְעֵילָא.

וְתָא חֲזִי, בּוּזְמָנָא דְּאַתְבְּנֵי בֵּי מְקַדְשָׁא, וְאַתְעֵבִיד. אֲתַכַּפֵּיָא סְטְרָא אַחֲרָא, וְאַסְתְּלַק מְעֵלְמָא. וְכֵד אֲסִתְלַק מְעֵלְמָא, וְאַתְקַם מְשַׁכְּנָא עַל יְדָא דְּמִשְׁהָ, כְּדִין

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

אתקם לעילא ותתא. הדיא הוא דכתיב, ויקם משה את המשכן. מאי ויקם. אלא דאוקים לה, לאסתלקא לעילא לעילא. ועל דא, ויקם משה, מאן דהוה מאיד אוקמיה, כמאן דאוקים למאן דנפיל. כגוונא דא, לזמנא דאתי כתיב (עמוס ט) אקים את סכת דוד הנופלת.

סדר הלימוד ליום טז ניסן [יום 193 בשנה]

דף ר"מ ע"א

פְּתִיב, (עמוס ה) נְפֹלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל, מֵאִי לֹא תוֹסִיף קוּם. (משמע דחד זמנא אחרא קמת) אֵלֶּא בְּזִמְנָא אַחְרָא קָמַת. הִיא קָמַת מִגְרָמָה, וְלֹא אוֹקִים לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָא בְּגִלּוּתָא דְּמִצְרַיִם, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹקִים לָהּ, וְעֵבֶד כְּמָה נְסִין, בְּגִין לְאַקְמָא לָהּ, וּבְגִלּוּתָא דְּבָבֵל הוּא לֹא אוֹקִים לָהּ, בְּגִין דְּלֹא עֵבֶד לוֹן נְסִים, דְּגָרִים חוּבָה, אֵלֶּא הִיא קָמַת. וְסִלִּיקוּ בְּנֵי גוּלָה, כְּאִינּוֹן דְּלֹא הוּוּ לֹון פְּרוּקָא, וְלֹא הוּוּ תִיאוּבְתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהּ, בְּגִין דְּגָרִם הֵהוּא חוּבָא, (דף ר"מ ע"א) דְּאִינּוֹן נְשִׁים נְכָרִיות.

וְעַל דָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אוֹקִים לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֵבֶד לָהּ נְסִין וְגִבּוּרָאן בְּהֵהוּא זִמְנָא כְּדָקָא יֵאוּת. אֲבָל לְזִמְנָא דְּאַתִּי, לֹא תוֹסִיף קוּם פְּתִיב, לֹא תוֹסִיף, קוּם מִגְרָמָה, אֵלֶּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ, דְּכַתִּיב אָקִים אֶת סוּפַת דְּדוֹד הַנּוֹפֶלֶת. וְכַתִּיב (ירמיה ל) וְאֵת דְּדוֹד מְלָכִם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם. וּבְגִין כִּף פְּתִיב הֵכָא, וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיְקַם מֹשֶׁה וְגו'.

תָּא חֲזִי, כִּד אוֹקִים לִיה מֹשֶׁה לְמִשְׁכְּנָא, אֶתְקַם מִשְׁכְּנָא אַחְרָא עֲמִיה. וּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה, אוֹקִים (נ"א אוֹקִיר) וְסַעִיד כְּלָא, בְּגִין דְּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה, סְתִים וְגִנִּז אִיהוּ לְעֵילָא לְעֵילָא. וּמִשְׁכְּנָא אַחְרָא אֶתְקַם עַל מִשְׁכְּנָא דְּלִתְתָא וְקִימָא עֲלֵיהּ, (ס"א עֲמִיה. וּמִשְׁכְּנָא עֵילָאָה הֵהוּא דְּסְתִים וְגִנִּז לְעֵילָא לְעֵילָא אוֹקִים וְסַעִיד כְּלָא. וּמִשְׁכְּנָא אַחְרָא הֵהוּא אֶתְקַם עַל יְדָא דְּמִשְׁכְּנָא דְּלִתְתָא קִימָא עֲלֵיהּ) בְּחֵילָא דְּהֵהוּא מִשְׁכְּנָא עֲלָאָה עַל כְּלָא. וְכִמָּה דְּאֶתְקַם מִשְׁכְּנָא דְּלִתְתָא עַל יְדָא דְּמִשְׁתָּה, אוֹף חֵכִי לְעֵילָא, עַל יְדֵי דְּהֵהוּא דְּבְנֵי דְּמִשְׁתָּה (נ"א דְּרַגָא דְּמִשְׁתָּה). מְנַלְן. דְּכַתִּיב, וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דֵּיִיקָא, לְאַתְחִזָּאָה דְּתֵרִי מִשְׁכְּנִין בְּרוּזָא דְּמִשְׁתָּה אֶתְקַנּוּ (נ"א אֶתְקַמוּ).

אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיְקַם מֹשֶׁה, וְהָא כְּלָא עַד לֹא אֶתְקַנּוּ, וְקִימָה לָאוּ אִיהוּ אֵלֶּא כִּד אֶשְׁתַּלִּים כְּלָא, וְעַל שֵׁיפָא בְּשֵׁיפִיָּה, מֵאִי וַיְקַם. אֲמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּתַלְתָּ סְטָרִין אוֹקִים מֹשֶׁה יֵת מִשְׁכְּנָא, מַה פְּתִיב וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו. בְּהֵנִי תַלְתָּ סְטָרִי, אוֹקִים מֹשֶׁה יֵת מִשְׁכְּנָא. וּבְהֵנִי תַלְתָּ סְטָרִי, אֶסְתַּלֵּק מִשְׁכְּנָא. וְאַתְכַּפִּיָּא סְטָרָא אַחְרָא. וְעֵבֹדָה זָרָה, כִּד אוֹקִים מֹשֶׁה לְהֵאִי סְטָרָא, אֶתְכַפִּיָּא סְטָרָא אַחְרָא. בְּגִין כִּף מֹשֶׁה אוֹקִים לִיה וְלֹא אַחְרָא.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

תא חזי, פתיב ויתן את אדניו, בההיא שעתא אודעוּע סמא"ל מאתריה, וארבעין רתיכין דעמיה, וערק ארבע מאה פרסי, גו טסירו דנוקבא דעפרא. אעיל משה אינון סמכין, ואתקיף סטרא דא, כדין אינון סמכין דסטרא אחרא, נפלו ואתרפו.

פתח ואמר, ביום ההוא אקים את ספת דוד הנופלת וגו', מאי ביום ההוא. ביומא דקודשא בריך הוא יעביד דינא בעלמא, ויפקוד על חייבי עלמא כעובדיהון. דהא לית קימה לכנסת ישראל מעפרא, בעוד דאינון חייבין דישראל יקומון בעלמא. מה פתיב לעילא, (עמוס ט) בחרב ימותו כל חטאי עמי האומרים לא תגיש ותקדים בעדנו הרעה. מה פתיב בתריה, ביום ההוא אקים את ספת דוד הנופלת וגו'.

האי קרא אית לאסתכלא ביה, (עמוס) את פרציהן, את פרצה מבעי ליה. והריסותיו, והריסותיה מבעי ליה. אלא וגדרתי את פרציהן ממאן, מאינון חייבין, דכתיב בחרב ימותו כל חטאי עמי, דהא כדין יתעביד פרצן בישראל, ועל דא וגדרתי את פרציהן. והריסותיו אקים, הריסותיו דמאן, הריסותיו דסופת דוד. (ממאן מדוד) בגין, דכד אתקף מלכו חייבא בעלמא, כדין האי מלכו קדישא אתרפי, וספת דוד אסתיר בניינא דיליה, ועל דא והריסותיו אקים.

דהא תנינו, כל זמנא דהאי אתקף, האי אתרפי. דא מליא, ודא חרבה. ובגין כך, עד ההוא יומא, מלכו חייבא יתקף. בההוא יומא, יתקף ויוקים לה קודשא בריך הוא, להאי מלכו קדישא. ועל דא והריסותיו אקים. ובניתיה פימי עולם, מאי ובניתיה פימי עולם. היינו דכתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה וגו'. (שמות לט) ויקם משה את המשכן, במאי אוקים ליה. דכתיב ויתן את אדניו ויהב אינון סמכין דתחותיה, לקיימא עלייהו, ולאסחרא בהו אינון צירים דפתחין. בגין דאינון סמכין דתחותיהו, אינון קיומא לאסחרא. אמאי ויתן. אתקיף ואתקין לון בתוקפוי. בההיא שעתא אעדיו אינון סמכין אחרנין דסטרא אחרא.

תא חזי, פתיב (תהלים קלז) זכור יי' לבני אדם את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה. ועל דא זמין קודשא בריך הוא למבני יסודי ירושלם, מיסודין אחרנין, דישלטון על כלא. ומאן אינון. ספירין. דכתיב, (ישעיה נד) ויסדתיך בספירים, דאלין אינון יסודין, וסמכין תקיפין ועלאין, דלית להו חלישו כקדמאי.

דף ר"מ ע"ב

מאי טעמא. בגין דאבנין (דף ר"מ ע"ב) קדמאין מאינן יסודי, יכלו שאר עמין למשלט עלייהו. מאי טעמא. בגין דלית בהו נהירו עלאה, כדקא יאות. אבל אלין, יהון נהירין מגו נהירו עלאה, ומשקעאן גו תהומי, דלא יכלין לשלטאה עלייהו. ואלין אינן ספירין, דינהרון לעילא ותתא. (ואי תימא) בגין דבההוא זמנא, יתוסף נהירו עלאה, לעילא ותתא.

ואי תימא אינן יסודי קדמאי, יתבטלון. הא פתיב (ישעיה נד) הנה אנכי מרביץ בפור אבניך. מרביץ לאתקנא תבירא. מאי בפור. כמה דאת אמר (מלכים ב ט) ותשם בפור עיניה. אבנים אית דאקרון פור. מאי טעמא האי. אמר רבי אלעזר רזא איהו, ורזא דא למחצדי חקלא אתייהיב למנדע.

תא חזי, אינן אבנין דיסודי ציון וירושלם, חס ושלום דשליטו עלייהו שאר עמין, ולא אוקדו לון, ולא אתוקדון, אלא פלהו אתגניזו, וגניז לון קודשא בריך הוא, וכל אינן יסודי ביתא קדישא פלהו אתגניזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד. וכד יהדר קודשא בריך הוא ויוקים לה לירושלם על אתריה, אינן יסודי אבנין קדמאי, יהדרון לאתרייהו, ולא ישליט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה, וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם, מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין, וכל אינן אבנין יקרין אחרנין, וכל אינן בנייני אבנין, פלהו קיימי על קיומיהו.

וכדין (ישעיה נב) כי עין בעין יראו בשוב יי ציון. מאי בשוב יי. אלא כד שליטו עלה שאר עמין, קודשא בריך הוא סליק לה לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר לה לאתריה, דכתיב בשוב יי ציון. בשוב יי ודאי.

ותא חזי, כל מאן דאסתים מן עינא, ולא אתייהיב רשו לשלטאה ביה עינא, לא יכלין למשלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא, במלין ידיעאן. ובגין כן, הנה אנכי מרביץ בפור אבניך. ותא חזי, כל אלין אבנין יתקיימון באתרייהו, ולהו יסודין פקדמיתא, ויסודי ספירין (אחרנין) יתקיימון באתר אחרא סחרנא, לפותיא ולארכא, הדא הוא דכתיב ויסדתיך בספירים.

בזמנא דיוקים קודשא בריך הוא לבייתה, בההוא זמנא מה פתיב, (ישעיה כה) בלע המות לנצח. בלע, כדאמרין (איכה ב) בלע יי ולא חמל, ההוא פוס דשתה האי, ישתה האי.

ואי תימא, ההוא בלע איהו לזמן ידיעא וקציב פישראל, לאו הכי. פתיב לנצח, מאי לנצח. לדרי דרין. ולא פישראל, ולא פההוא זמנא דאוקים משה ית משכנא. אלא לנצח לעלמין.

וכדין קודשא בריך הוא יוקים לה לכנסת ישראל, ואיהו יוקים סמכין, וסיפי, וכל אינון תקרי ביתא, בתקוני, (ס"א בתקיפו) לעלם ולעלמי עלמיא. וכתבי (ישעיה נד) הרחיבי מקום אהלך וגו', בגין דיתבלע סטרא אחרא, ולא יקום לעלמין וכדין, (ישעיה כה) וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יי' דבר. (שמות לט) ויקם משה את המשכן, בההוא זמנא דאלין סמכין אתקמו, ואתייהבו באתריהו, ההוא זמנא אתרפו ואתעברו מאתריהו סמכין באתר סטר אחרא, ועל דא, ויתן את אדניו.

מאי ויתן. אלא אוליפנא, דחמא משה לקמיה לסמא"ל חייבא, דתוה אזיל לגביה לקטרגא ליה, וכדין אתקיף ביה משה, וקשיר ליה קמיה, ואוקים ליה למשכנא, ויהב לסמכוי. דכתיב ויתן את אדניו. ויתן: בתקיפו, דלא יכיל בר נש אחרא לשלטאה עליה, ולמיהב סמכין באתריהו, כמשה. דהא בתקיפו רב, אוקים ליה משה.

דף רמ"א ע"א

בההוא יומא דאתקם משכנא, כד שארי משה לאקמא ליה, בחד בניסן הוה, ובההוא זמנא, תקיפו דסטרא אחרא הוה בעלמא, דהא ביומי דניסן, ריש תורא בדיקולא (סליק לאגרא). תנינן. ובניסן שארי משה, וחמא ליה לסמא"ל, אזיל סחרניה, לערבבא ליה, ואתגבר עליה משה, וכדין, ויתן את אדניו. שארי הוא ויהב לתתא, ושארי מאן דשארי ויהב (דף רמ"א ע"א) לעילא דא לקבל דא.

ביומא דאתקם האי משכנא לתתא, אתקם משכנא אחרא קדישא לעילא, ומשכנא עלאה טמיר וגניז, אפיק נהורין לכל סטר, ואתנהרון עלמין.

רבי יוסי שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, תלת משכנין חמינן בקרא, דכתיב, (במדבר ט) וביום הקים את המשכן, פסה הענן את המשכן לאהל העדות, ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר, הא תלת משכנין הכא. ואמאי משכנא, ולא בית, דהא בית אצטריך ולא משכן.

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר יי' השמים כסאי וגו'. תא חזי, קודשא בריך הוא אתרעי בהו בישראל לאחסנתיה ועדביה, וקריב לון לגביה. והא אוקימנא דעבד מנייהו דרגן ידיען בהאי עלמא, כגוונא דלעילא, לשכללא עלמין פלהו כחד, עילא ותתא. דכתיב השמים כסאי והארץ הדום רגלי לשכללא עילא ותתא למהוי חד.

תא חזי, השמים כסאי, דא רקיעא דיעקב שריא ביה, דאיהו דיוקנא עלאה, לכורסייא (ס"א כורסייא עלאה לדיוקנא) עלאה קדישא. והארץ הדום רגלי, דא

רְקִיעָא דְדוּד מְלֻכָא שְׂרִיא בֵיה, לְאַתְהֵנָא מוּזִיא דְאַסְפְּקֻלְרִיא דְנְהָרָא. וּבְגִין דְבְעִי לְאַתְפְּשֻׁטָא יִתִיר לְתַתָּא אֲמַר הַדוּם רַגְלִי. אִיזָה בֵית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי, דָּא בְנִין בֵּית מְקַדְשָׁא. וְאִיזָה מְקוּם מְנוּחָתִי, דָּא בֵית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים דְלְתַתָּא.

אָבֵל תָּא חֲזִי, כָּל זְמַנָּא דְאַזְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבְּרָא, הָוּה לְהוּ מְשֻׁכְּוֹ, עַד דְּאָתוּ לְשִׁילָה, וְהוּה תַּמָּן. וְדָא אִיהוּ רְזָא, לְאַמְשָׁכָא דָּא בְדָא, וְלֹאֲעֵלָא דָּא בְדָא, לְאַתְקַשְׂרָא דָּא בְדָא, בְּגִין לְאַנְהָרָא. אָבֵל לָאוּ לְנִיחָא. דְּהָא לָאוּ נִיחָא, בַּר כַּד אֲתַבְּנִי בֵי מְקַדְשָׁא, בְּיוֹמוֹי דְשְׁלֵמָה מְלֻכָא, דְּהָא כְּדִין אִיהוּ מְנוּחָה לְעֵילָא וְתַתָּא. בְּגִין דְּתַמָּן תְּקִיפוּ דְנִיחָא, וְלֹא לְנַטְלָא מֵאַתֵּר לְאַתֵּר.

וּבְגִין כַּד אֵית מְשֻׁכְּוֹ, וְאֵית בֵּית. מְשֻׁכְּוֹ: כְּמָה דְאָת אֲמַר, (וּיקרא כו) וְנִתְתִי מְשֻׁכְּוֹי בְּתוּכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֲתַכֶּם. מֵאֵי מְשֻׁכְּוֹי. מְשֻׁכְּוֹתֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְלֵהוּוֹן גְּבִייהוּ דְיִשְׂרָאֵל. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְכְּתִיב וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֲתַכֶּם.

מָה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֲלֵא מְשֻׁכְּוֹ, כְּמִלְכָּא דְאָתִי לְגַבֵּי רַחֲמִיָּה, וְלֹא מִיִּיתִי כָּל אַכְלוּסִין דִּילִיָּה עֲמִיָּה, בְּגִין דְלֹא לְאַטְרַחָא עָלֵיהּ, אִיהוּ אֲתִי לְגַבֵּיהּ בּוֹעִיר חִילִין. בֵּית: דְּכָל חִילִין וְכָל (וּיקרא ב' ע"ב) אַכְלוּסִין דִּילִיָּה, כְּלָהוּ אִיִּיתִי עֲמִיָּה, לְדִיִּירָא בְּהוּא בֵּיתָא, וְדָא אִיהוּ בֵּין מְשֻׁכְּוֹ וּבֵין בֵּית. בֵּית הַמְקַדָּשׁ, אִיהוּ דִיִּירָא דְנִיחָא לְעֵלְמִין, בְּכָל אֵינּוֹן רְתִיכִין, בְּכָל אֵינּוֹן דִּיִּוְקָנִין, בְּכָל אֵינּוֹן עוֹבְדִין, כְּגוּוֹנָא דְלְעֵילָא. לְתַבְרָא (ד"א לחברא) עוֹבְדִין דְלְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא דְלְעֵילָא. מְשֻׁכְּוֹ, בּוֹעִיר דִּיִּוְקָנִין, בּוֹעִירִין עוֹבְדִין, לְנַטְלָא מֵאַתֵּר לְאַתֵּר, וְכָלָא בְרָזָא דְלְעֵילָא.

תָּא חֲזִי, כַּד פְּקִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַשָּׁה עַל מְשֻׁכְּוֹ, לָא הוּה יָכִיל לְמִיקָם בֵּיה, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲמִי לִיָּה כְּלָא בְּדִיִּוְקָנִיָּה, כָּל מְלָה וּמְלָה. בְּמָה אַחֲזִי לִיָּה. בְּאַשָׁא חוּרָא, וּבְאַשָׁא אוּכְמָא, וּבְאַשָׁא סוּמְקָא, וּבְאַשָׁא יְרוּקָא. מָה כְּתִיב, (שְׁמוֹת כה) וְרָאָה וַעֲשֵׂה כְּתַבְּנִיתֶם אֲשֶׁר אֲתָה מְרָאָה בְּהַר. עַם כָּל דָּא אַקְשִׁי לִיָּה לְמַשָּׁה.

תָּא חֲזִי, אֲפָּה עַל גַּב דְאַחֲזִי לִיָּה עֵינָא בְּעֵינָא לָא בְּעָא מְשָׁה לְמַעְבַּד. וְאֵי תִימָא דְאִיהוּ לָא יָדַע לְמַעְבַּד, אוּ חֲכָמְתָא לָא הוּה עֲמִיָּה. תָּא חֲזִי, בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב, וְכָל אֵינּוֹן שְׂאֵר אַחֲרֵנִין, אֲפָּה עַל גַּב דְלֹא חָמוּ כְּמַשָּׁה, מָה כְּתִיב, וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אוֹתָהּ וּגְוֹ, אֵי אֵינּוֹן דְלֹא חָמוּ, עָבְדוּ כַּד. מְשָׁה דְחָמָא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה. אֲלֵא מְשָׁה, אֲפָּה עַל גַּב דְאַסְתְּלֵק מִן מְשֻׁכְּוֹ מַעְבִּידְתָּא, כְּלָא הוּה בִּינִיָּה, וְעַל יָדֵיהּ, וְאִיהוּ אַקְרִי עַל שְׁמִיָּה, וְעַל דָּא כְּתִיב וְרָאָה וַעֲשֵׂה.

דף רמ"א ע"ב

דבר אחר, משה אסתלק מן דא, ויהיב דוכתייה לאחרא, עד דאמר ליה קודשא (דף רמ"א ע"ב) בריך הוא (שמות לא) ראה קראתי בשם בצלאל, ואתו אהליאב. וכתיב ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב. אי יקרא דא, הוה דמשה, דאיהו יעביד ליה, יתקיים ביה תדיר. (ס"א יתיר תדיר)

ועם כל דא, פיון דאיהו פקיד, ובפקודיה יתעביד, איהו עביד פלא. תו, כל עבידתא לא קיימא, אלא בסיומא דעובדא, ועל דא, ויקם משה את המשכן. בעו לאקמא ליה כל אינון חבימי לבא, ולא הוה מתקיים, בגין יקריה דמשה, עד דאתא משה, ואוקים ליה. והא אוקמוה. (שמות מ) ויקם משה את המשכן רבי יהודה פתח, (מיכה ז) אל תשמחי אויבתי לי כי נפלת קמתי וגו'. מאן אויבתי לי. דבבו דמלכו חייבא במלכות קדישא. והאי קרא כנסת ישראל אמר ליה, אל תשמחי אויבתי לי כי נפלת קמתי, מה דלית לך הכי (נ"א לה הכי) למלכו אחרא, דכיון דתפול לא תקום לעלמין. אבל כנסת ישראל, אף על גב דנפלת, תקום וקמת שאר זמנין. דכתיב כי נפלת קמתי.

דהא כמה זמנין נפלת כנסת ישראל בגלותא, ויתבא בין אינון מארי דבבו, ושאר עמין קמו עלייהו דישראל לשיצאה לון מעלמא, (ולא יכילו) כמה דאת אמר, (תהלים פג) על עמך יערימו סוד, וכתיב כי נועצו לב יחדיו וגו', אמרו לכו ונכחידם מגוי. ועם כל דא, אף על גב דשאר עמין קמו עלייהו, קודשא בריך הוא לא אנח לון בידייהו, ואי נפלו קמו, דכתיב כי נפלת קמתי. דהא קודשא בריך הוא אקים לה תדיר.

וזמינא כנסת ישראל, לומר בההוא זמנא דקודשא בריך הוא יוקים לה מעפרא דגלותא, ותסתלק מניה, אל תשמחי אויבתי לי כי נפלת קמתי. כי נפלת בגלותא, ואשתעבדו בני, קמתי בהאי זמנא. ובגין כך, בההוא זמנא דאפיק משה לון לישראל, כד עבד לון קודשא בריך הוא אינון נסין וגבוראן דעבד לון. כדין ויקם משה את המשכן כתיב, דהא על ידא דמשה אתקם בכל זמנא.

סדר הלימוד ליום יז ניסן [יום 194 בשנה]

רבי שמעון פתח ואמר, (יחזקאל א) בלכתם ילכו וגו'. בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו. האי קרא אית לאסתכלא ביה. בלכתם ילכו, וכי לא ידענא דהא בלכתם ילכו, ובעמדם יעמדו. אלא בלכתם דמאן. בלכתם דחיות. דכד אינון אזלין, אינון אופנים ילכו. כמה דאת אמר ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם. ועל דא בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו, בגין דכל מטלניהון דאינון אופנים, לאו אינון אלא במטלגין דחיות, וקיומא דילהון לא קיימי באתרייהו, אלא כלא תליא בחיות. וכן כתיב ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם בגין דחיות ואופנים כחדא אזלין.

ותא חזי, עשרין וארבע משקופין, דמטרנין עלאין קיימין גו משקופא חדא דבסטר מזרח. להאי פתחא, נטרין ארבע ועשרין משמרות, טמירין גו תוקפא דשלהובא, דעטרא וסחרא לגו ההוא משקופא מההוא סטרא דמזרח.

וארבע ועשרין סמכין תחותיהו, ועל אלן סמכין קיימין עשרין וארבע עמודין, ואלין אינון דקיימין תדיר, ולא פרחין גו אוירא כאינון אחרנין, ואלין אינון דאקרון עומדים, כמה דאת אמר, (זכריה ג) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. ואלין עומדים, קיימין על אינון סמכין, בהו סחרן לאתקיימא בדוכתייהו.

כד אלן עומדים קיימין על קיומיהו, כלהו שליטין דקיימין עליהו, מעפפי וטסין כל עלמא, ואשגחן עיינין. ואינון דצייתי קלין, סלקין מלין לעילא, כמה דאת אמר (קהלת י) פי עוף השמים יוליך את הקול. ובגין כה, אינון סמכין קיימין בקיומא תדיר.

דף רמ"ב ע"א

תא חזי, בלכתם ילכו כדקאמרן. ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים (דף רמ"ב ע"א) לעומתם. דהא כמה דאלין חיות נטלין וסלקין, הכי אינון. מאי טעמא. בגין, פי רוח החיה באופנים. רוח החיה, רוח קודשא, דנשיב ובטש בכלהו אופנים, למהך. אשתכת, דכל מאן דאיהו בדרגא עלאה, איהו נטיל למאן דנטיל ליה. תא חזי, דארום איהו הוה נטיל למאן דנטיל ליה. אוף הכא, חיות, אינון נטלין לאופנים.

ואי תימא פי רוח החיה באופנים כתיב. הכי נמי, דא חיה, דאיהו לסטר ימינא, לסטר שמאלא, ולסטר קמא, ולסטר אחורא, ודא איהי חיה, ואלין אינון חיות.

כְּתִיב (יחזקאל י) הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהַר כְּבֹד, דָּא הִיא חַיָּה דְּמַרְבַּע לְאַרְבַּע סְטְרִין דְּעֵלְמָא. וְדָא אִיהִי דְקִיּוּמָא פּוֹרְסִיָּיא, לְדִיּוּקְנָא דְאָדָם. כְּמָה דְכְּתִיב, וְעַל דְּמוֹת הַפֶּסַע דְּמוֹת פְּמֵרָאָה אָדָם עָלְיוּ מְלַמְעֵלָה. וְכֵלָא לְהֵוּא דְרָגָא עֲלָאָה קְדִישָׁא סְתִימָאָה, דְאֶקְרִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

וְדָא חַיָּה דְלִתְתָא, דְקִיּוּמָא תַּחֲוֹת כְּלָהוּ חַיּוּן עֲלָאִין קְדִישִׁין. בְּגִין דְאִית חַיּוּן עֲלָאִין אֲלִין עַל אֲלִין. פּוֹרְסִיָּיא דְתַחֲוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, דָּא דִיּוּקְנָא דִיעֶקֶב. וְכוֹרְסִיָּיא דְלִתְתָא, דָּא דִיּוּקְנָא דְדוּד. אִיהִי דְמַרְבַּעָא לְאַרְבַּע סְטְרִין דְעֵלְמָא. וּבְגִין כְּךָ רוּחָא נְפִיק מְלַעֲיָלָא, וְנִגִיד וְאֶתְמַשֵּׁךְ מְדַרְגָא לְדַרְגָא, עַד דְבִטַּשׁ בְּכֵלָהוּ תַתָּאי דְלִתְתָא, וְהֵוּא רוּחָא אֲנַהִיג לְכֵלָא, וְאֶתְקִין תְּקוּנָא דְכֵלָהוּ לְאֶתְקָנָא. (ס"א בהווא גוונא ממש דאית תקונא לעילא בהווא וכו') וּבְהֵוּא גּוּוּנָא מְמַשׁ, אֶתְתַּקֵּן לְתַתָּא. מַה כְּתִיב לְעֵילָא, כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים. וְכְתִיב אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמֵהּ הָרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ. לְתַתָּא מַה כְּתִיב, וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. בְּמָה. (ס"א למאי) לְמַהוּי רוּחַ דְהֵוּא דְרָגָא דְלִתְתָא, בְּהֵוּא דִיּוּקְנָא דְהֵוּא רוּחַ עֲלָאָה, הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּמַהֲאִי חַיָּה נְפָקָא רוּחָא לְאֶתְקָנָא כֵּלָא. הֲכִי נְמִי מֹשֶׁה. הִיא הַחַיָּה דִיְהֵב רוּחָא לְתַתָּא, לְאֶתְקָנָא כֵּלָא. בְּגִין כְּךָ כְּתִיב, וַיִּקַּם, וַיִּתֵּן, וַיִּשֶׂם. וּבְכֵלָא שׁוּי רוּחָא, לְאֶתְקָנָא כֵּלָא.

תָּא חַזִּי, בְּקַדְמִיתָא, בְּמִשְׁכְּנָא דְעֶבֶד מֹשֶׁה, אִיהוּ אֶתְקִין לִיה, בְּרִזָּא דְהֵוּא דְרָגָא עֲלָאָה דְאִיהוּ קִיּוּמָא בֵּיה. בְּמַקְדָּשָׁא דְעֶבֶד שְׁלֹמֹה, אִיהוּ תְּקִין לִיה, בְּרִזָּא דְהֵוּא נְהַר דְנִפְיֵק מֵעֵדֶן, דְאִיהוּ שְׁלֹמֹה דְבֵיתָא, וְאִיהוּ נִיּוּחָא דְבֵיתָא. וְעַל דָּא בְּרִזָּא דְמִשְׁכְּנָא, אִיהוּ קוֹרְבָא דְחִבִּיבוּתָא, בְּדַרְגָא (ס"א ברזא) דְגוּפָא, הֵוּא דְרָגָא דְמֹשֶׁה, קִיּוּמָא בֵּיה קוֹרְבָא דְחִבִּיבוּתָא, וְלֹא דְנִיּוּחָא. כֵּד אֶתָּא שְׁלֹמֹה, וְאֶתְקִין מַקְדָּשָׁא, הֵוּא מַקְדָּשָׁא אֶתְתַּקֵּן, בְּרִזָּא דְחִבִּיבוּ דְנִיּוּחָא. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּשְׁלֹמֹה, (דברי הימים א' כב) הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה.

וּבְגִין כְּךָ, דָּא אֶתְקִין בְּחַד דְרָגָא, וְדָא אֶתְקִין בְּחַד דְרָגָא, דִיּוּקְנָא דְהֵאִי בְהֵאִי, וְרִזָּא דָּא, (בראשית לו) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.

שִׁירוּתָא דְשָׂאֲרֵי מֹשֶׁה, לְאֶתְקָנָא בְהֵאִי אֶתְר, דְאִיהוּ סְטְרָא דְקְדוּשָׁה אוּקִים קִיּוּמָה דְנִקּוּדָה דְקִיּוּמָא בְּאֻמְצֵעֵיתָא, דְהוּה חֲשׁוּךְ וְשְׁקוּעַ בְּאֶתְרֵיהּ, וְלֹא אֶתְחַזִּי, וְלֹא נְהִיר כֵּלָל, וְשִׁירוּתָא דְכֵלָא אוּקִים לָהּ לְהֵאִי נִקּוּדָה, דְאֶשְׁתַּקַּעַת בְּאֶתְרָהּ. וּלְבַתֵּר לְכֵל אַחְרָא, דְאִיהוּ בְנִיּוּנָא דְהֵאִי נִקּוּדָה.

וְאִם הֵאִי נִקּוּדָה לָא אֶתְתַּקֵּן (נ"א אֶתְתַּקֵּן) בְּקַדְמִיתָא, כֵּל מֵאֵן דְאֶתְפַּשֵּׁט מִנָּה, לָא יְכִיל לְאֶתְתַּקְנָא. וְכִיּוּן דְהֵאִי נִקּוּדָה אֶתְקַמַת וְאֶתְנַהֲרַת, כְּדִין, כֵּל שְׂאֵר תְּקוּנָא

אחרא אתתקן, ואתיישבת בדוכתה. ועל דא, ויקם משה את המשפן. (את) דא נקודה דהוות חשוכא ושקיעא באתריה. ולבתר, ויתן את אדניו, אינון סמכין דאינון מכאן ומכאן. (בגין דאית אדנים ואית אדנים) וכלהו הוו מאה לחשבנא, וכלהו אתפלגו לאתרייהו, דכתיב, מאת אדנים למאת הכפר כפר לאדן.

דף רמ"ב ע"ב

ואלין אדנים (דף רמ"ב ע"ב) הא אוקימנא, אבל לא פתיב בהו קימה, אלא ויתן, נתינה לשוואה עלייהו מה דאצטריד, בגין דאית תתאין ועלאין, רכיבין דא על דא. ועל דא פתיב בהו נתינה.

בהיא שעתא דהאי נקודה אתקמת, אשתקעת סטרא אחרא. ולא אתמחת כלל, דהא לא אתמחי, אלא להווא זמנא דאתי, דאתמחי מעלמא, כמה דאתמר, אתקם דא ואשתקעת דא. (שמות מ) ויתן את אדניו, כדין שארי לאתתקפא האי סטרא (ד"א רוחא) דקדושה וכד אתייהבו אלין סמכין, אשתקעו פלהו דסטרא אחרא, ועאלו בנוקבא דתהומא רבא. בגין דאסתלק האי סטרא דקדושה עלאה, ואיהו חולקא לאסתלקא, וכדין האי סטרא אחרא אשתקע, ועאל בהווא נוקבא דתהומא.

ואלמלא דישראל חאבו, (בקדמיא) לא יכיל לשלטאה בעלמא יתיר. ולבתר אוף הכי חאבו, ואמשיכו ליה עלייהו פקדמיא. ומהווא יומא, לא הוה עיטא, אלא למייהב חולקא להווא סטרא אחרא בכלא, ברזא דקרנגין ונסכין ועלוון. ותא חזי בגין כך עולה אתוקדא פלא באשא, לאכפייא האי סטרא, ולאסתלקא סטרא דקדושה, ובגין כך פד משה אוקים לאתר דא. אשתקע אתר דא.

תא חזי ויקם משה, האי סטרא דקדושה. ואשתקע סטרא אחרא מסאבא. ויתן. להאי סטרא דקדושה, ואתרפיא האי סטרא אחרא מסאבא. וישם, להאי סטרא דקדושה, ואתכפייא האי סטרא אחרא דמסאבא. ולבתר אהדר ויתן את בריחיו.

ולבתר ויקם. מאי טעמא. בגין דיהא שירותא וסיומא בקימה, שארי בקימה, וסיים בקימה. בגין דבכלא בעי קימה, שירותא וסיומא. קימה בשירותא דסטרא אחרא אתרפי. ודא, איהו קימה לסטרא דקדושה, בגין לאתקיימא ולאסתלקא לעילא, למהוי אתקשרותא חדא פדקא יאות. בגין דכל זמנא דקדושה שלטא וסלקא, מסאבו שפיל, ומאיך לתתא.

רישא דנקודה, דקיימא תחות דרגין די בסטרא אחרא, איהו ריש דרגא דלבר, רישא דדכורא, וקיימא רכיב על חד גמל, איהו רישא לבר דחד ערבובא דחשך דאתפשט.

דכד תננא נפקא מגו רוגזא תקיף, אתפשט ההוא תננא, ואזיל רוגזא בתר רוגזא, דא על דא, ודא רכיב ושלטי על דא, בחיזו דדכר ונוקבא למהוי כלא רוגזא תקיף.

וכד שארי תננא לאתפשטא, דחיק מגו רוגזא בדחיקו דחד נקודה לאתפשטא, ולבתר אתפשט תננא (ק”ל ע”א) דרוגזא בעקימו, כחד חויא חפים לאבאשא.

רישא דנפקא לאתפשטא, איהו דרגא דאיהו חשוף, סליק ונחית, אזיל ושאט, ונח בדוכתיה, וקיימא דרגא לאתישבא, מההוא תננא דנפיק מגו רוגזא, ואיהו צל. צלא, על אתר אחרא דאקרי מות. וכד מתחברן תרווייהו כחדא, אקרי (ויצא ק”ס ע”ב) צלמות, והא אוקימנא, תרין דרגין אינון דמתחבראן כחדא.

האי צל, איהו שירותא דנקודה תתאה דלבר, חשוכא דמרחקא מנקודה קדישא, דקיימא באמצעיתא. והאי איהו נקודה, דלא קיימא, ולא אתרשימת בגוונאה. ומינה אתפשט פשיטו לבר ולתתא. ואיהי אשתקעת ולא אתחזיאת, ולא אתרשימת.

דף רמ”ג ע”א

האי אתפשטת לתתא, לימינא ולשמאלא, ואתפשטת באמצעיתא, גו חשוף, קבל אלה ומאה. תרין סמכין מתגלפין לסטרא דא, ולסטרא דא, אתפשט חשוכא, בגו גוון אוכם ולא אוכם, דהא לית ליה גוון לאתקיימא ביה. ובההוא פשיטו, קיימין חשוכין אינון דשמשו במצרים, דכתיב (שמות י) לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים. וכתיב וימש חשך. (דף רמ”ג ע”א) האי פשיטו, אתפשט בכמה זיבין, משניין אלין גו אלין. גו ההוא פשיטו, נפקא חד זהרא דאצטבע דהבא, ודא איהו דהבא סומקא. אתפשט האי זהרא, וחפי חשוף דרישא, ואיהו דהבא, דאתפליל ביה חשוכא.

האי חשוכא אתפשט לימינא ולשמאלא. ומגו אלין תרין סטרין, נפקא חד גוונא דכספא, דלא זהיר. אתפשט האי גוון דכסף, וחפי חשוכא, ואתפליל דא בדא, ונחית לתתא.

אתפשט חשוכא, וקיימן תרין חשוכין, ריש אוכמא דקיימין, (ד”א דנפקין) ומתמן מתפשט ונפיק חד גוון דנחשת. ומתמן אתפשט לתתא, ההוא חשוף, וקאים קיימא, ונפיק חד גוון אוכם חיוו דפרזלא. וכלא ברזא דחשוכא.

מבין תרין קיימין, נפיק קיימא חד, חשוף בחשוכא, וכל אלין גוונין אתחזון ביה. והאי איהו ערלה, דאנהיג דכר לנקבה, לאזדווגא כחדא, למהוי חד.

הני קיימין, בז' דרגין רברבין (דכרין) ידיעאן. דרגא קדמאה, איהו דרגא דקאים בסטרא דהאי חשוכא. דא חשוכא סלקא, גו טמירו דתננא דאשא, האי כליל בגוון תננא, ובגוון אשא, ובגוון אוכס. אלין תלת גוונים, מתפרשן לכמה סטרין, לאתעקמא בעמקי עלמא.

גוון תננא האי, נחתא לעלמא, ואעיל לכמה סטרין, ודא אתפשט בעלמא, ואסטי לרוחי בני נשא ברגיו, לאסטאה ארחייהו, ולאנתקפא ברוגייהו. ועל דא כתיב, (תהלים פא) לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר. לא יהיה בך אל זר דא דכורא. ולא תשתחוה לאל נכר דא נוקבא. האי איהו רוגזא דשלטא ואתקף בעלמא, ועאל בגו בני נשא, ואתקיף לון לאבאשא.

גוון אשא, האי גוונא נחתא לעלמא, ועאל לכמה סטרין, לאבאשא, לקטלא, ולאושדא דמין, ולקפחא לבני נשא. ועל דא כתיב, (משלי א) אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם. בגין דאית אושדי דמין למגנא, וקטלי למגנא. ואת דאושדי דמין וקטלי בקרבא, והאי מסטרא דדכורא והאי מסטרא דנוקבא. סטרא דדכורא אושדי דמין למגנא, כדקאמרן. סטרא דנוקבא, לאגחא קרבין, ולאנתקטלא אלין באלין, וכל קרבין וקטולין אלין באלין, מההוא סטרא דנוקבא קא אתיין.

גוון אוכס, האי גוונא נחתא לעלמא, ונחתא לאתמנאה על כל פצועין, ומחייין, ותפיסו דגופין, וצליבו, וחניקו, לאבאשא תדיר לבני נשא. אלין תלת גוונים, מתפרשן לכמה סטרין דעלמא, ואתפשטן גו בני עלמא.

גוון תננא נחתא בעלמא, והאי איהו גוון קדמאה, דנפקא מגו נקודה דשקיע מההוא צל דקאמרן, דאיהו סמא"ל, דקא רכיב על גמל, כמה דאתמר, והאי גוון תננא אקרי קצפיא"ל רברבא. והאי איהו רוגזא דבני נשא, דאתקיפו לבא ברוגזא.

תחות האי, ממנן אלף ושית מאה חבילין, דאינן רוגזא דגופייהו דבני נשא. בגין דאית רוגזא דשלטא בעלמא למעבד דינא. אבל האי (סטרא) איהו רוגזא, דשלטא ועאל בגופייהו דבני נשא, דאתרגיו בהאי רוגזא. והאי רוגזא, איהו יסודא דכל שאר גווני, למעבד בהו, בנינא לאבאשא, בגין דהאי תננא, נפקא מגו רוגזא דאשא עלאה, דמלהטא, והאי איהו קדמאה לתהוא אשא.

ארבע רוגזי מתפרשאן מההוא רוגזא. רוגזא קדמאה, אקרי רגז ודא איהו דארגזי לבייהו דבני נשא, ודא איהו דנחתא ואזלא וסטיא לבני נשא, ואתרגיו

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ברוגזייהו. ודא איהו דאמשיך מחבלא על עלמא. (ועל דא כתיב (חבקוק ג') ברוגז רחם תזכור)

דף רמ"ג ע"ב

רוגזא תניינא, האי איהו נחתא לעלמא, ושאט ואתפשט לכל סטרין, והאי אקרי שנאה. והאי נחתא ועאל בבני נשא, והאי כיון דעאל, אקרי מחבלא שתיקא (דף רמ"ג ע"ב) והאי איהו רגזא דשתיק, והאי איהו דאשתתף בההוא אתר דנוקבא. והאי איהו רוגזא דשתיקה, דקיימא בעקימו. האי קשיא מפלהו, בגין דאיהו כגוונא דחויא, דשתיק תדיר, וקטיל לבתר.

רוגזא תליתאה, האי איהו רוגזא בהפוכא מקדמאה, דאזלא ואתקף ולא שתיק, אלא אתגלי ההוא רוגזא, וכל מאן דאתגלי הכי אתבר כל מה דאתגלי ולא שתיק, הכי אתבר, והכי אקרי רוגזא תבירא.

רוגזא רביעאה, שירותא תקיף, סופא תביר. ועל דא האי איהו רוגזא, דמהפכא מן קדמייתא. בגין כך, האי איהו סטרא תבירא מפלהו. ועל דא, פלא איהו בדרגא קדמאה.

דרגא תניינא, איהו דרגא דנפיק מחשוכא, והאי איהו גוון חשוף, דקיימא מגו האי חשוכא בגין דכלא קיימא מגו חשוכא. וקיימא בדרגין ידיעאן. והאי אתפשט לתתא בגוונין ידיעאן.

בדרגא דא, קיימין תלת מאה סטרין, מתפרשין דא מן דא, וכלהו פלילין דא בדא. ואף על גב דמשניין דא מן דא, ואתגברן (ד"א ואנהרין) דא מן דא, פלא פליל דא בדא. ובגין כך, כל דרגין ידיעאן בהאי סטרא לאבאשא.

מהכא נפקי כל אלין מחבלין דשטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא (ד"א בעלמא), על עובדין סתימין דאתעבידו גו חשוף בטמירו, ואינן שטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא, פלהו קיימין בקבלייהו דבני נשא, לאתעתדא תדיר, גבי אינן חובין טמירין דקאמרון, ואינן דאקרין אף וחמה, מתחברן עמהון ועבדי דינא עלייהו דבני נשא. האי אתעביד בעלמא, מאלין מארי דדינא פדקאמרון.

דרגא דא קיימא גו חשוכא ואשא, דאיהו רזא חדא, ומגו דרגא דא, מתפרשן כמה דרגין תקיפין (גברין) דקיימן תחות סטרא דרקיעא חדא, דאקרי רקייעא אוכמא. דרגא תליתאה, האי איהו רקייעא, דמתפשטא על כל אינן דרגין, דאינן סומקין פוורדא. ואלין אקרין דרועין דהאי סטרא.

תחות אלין, מתפשטין לתתא דרגין, עד דמטו לגו דרגא תליתאה (ס"א) הוא
רקיעא אוכמא) בגין דאלין די בדרגא תניינא, נפקי מגו תהוא רקיעא אוכמא,
ושטיין בעלמא. אלין מימינא, ואלין משמאלא. אלין דימינא, מתפרשן לתלת
סטרין, דאינון (ויחי רמ"א ע"א) תלת קשרין. ואלין דשמאלא, מתפרשן לתלת
סטרין, דאינון תלת קשרין אחרנין.

קשרא קדמאה, קיימא לעילא. ותנא חשוכא ברוגזא, אתקשר ביה. האי
קשרא, אית בה תלת גוונין חשוכין, ומשניין דא מן דא, ואתכלילו דא בדא.
והאי קשרא, איהו כפית, ולא אתפשט (ס"א אתכפייא), בר לזמנין ידיעאן, האי
אקרי עבר"ה.

ואיהו קיימא בלא שכיכו, בגין דלא שכיך, בר בזמנא דישראל מקרבין
קרבנא לתתא, בגין דבההוא זמנא אשתכך תהוא רוגזא, ואתכפייא לתתא,
ואתחלש רוגזיה. (ד"א תוקפיה) ולא יכיל לשלטאה ולא תקפא. וכד אתחלש האי,
כדין קשרא תניינא, דאיהו באמצעיתא לא יכיל לנטלא ולאנהגא.

קשרא תניינא, דא הוא דאקרי זעם, האי קשרא איהו דנטיל מאתר לאתר,
ואנהיג לכל שאר קשרין, וכל שאר קשרין פלהו, אתנהגן ביה, וכלהו אתקפו
בהאי קשרא. האי איהו דמנהיג כל צערין לעלמא, בגין דכד אתחבר בדרגא
אחרא, לחבקא לנוקבא, כדין נחתי לעלמא, כל צערין, וכל דחקין, וכל עאקו,
דהא לא יכילו לשלטאה דא בלא דא. וכלהו דרגין, אתייהבו לנוקבא,
לשלטאה, ולמסטי עלמא, ואי לאו דרכיב דא על דא, ואתחבר דא בדא, לא
יכלין לשלטאה.

סדר הלימוד ליום יח ניסן [יום 195 בשנה]

דף רמ"ד ע"א

תא חזי, כד הוה אדם בגנתא דעדן, לאשתדלא בפולחנא דמאריה. נחת האי סמאל, וכל (דף רמ"ד ע"א) אינון דרגין דביה, והוה רכיב על ההוא חויה בישא, בגין לאסטאה לון. בגין דההוא חויה דהוה קאים תחותיה, איהו עקימא לאסטאה, בני נשא, ולפתאה לון. בגין דכתיב, (משלי ה) כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה. ודא יחיב חילא, ודא עביד אומנותא בעלמא, ודא בלא דא לא יכלי לשלטה.

בגין כד, כד הוה קשרא דאמצעיתא, אתחבר בנוקבא, כדין נחתי דינין, וכל דחקין לעלמא וכד האי לא אתתקף דלא נטיל, כלא אתבר ואתכפייא, דלא יכלי לשלטה. ועל דא, כלא אתבר ואתכפייא, ברזא דקרבנין דלתתא. וסלקא מאן דסלקא, לאתעטרא לעילא, ולא תברכא מעמקא עלאה, דנהיר לכל אנפין.

קשרא תליתאה האי איהו תקיפא בתקיפו יתיר, והאי אקרי צר"ה, בגין דמהאי נפקי שולטנו, לאשראה דחקין, ולמעבד עאקו לבני נשא. ורזא דתלת קשרין אלין, דכתיב, (תהלים עח) עברה וזעם וצרה. אלין תלת קשרין דימינא.

תלת קשרין דשמאלא, כד מתתקפי כחדא, כדין ההיא שמאלא אקרי, (תהלים עח) משלחת מלאכי רעים. בגין דמהאי שמאלא, אשתדרו לתתא, ונטלי תוקפא, כל אינון מלאכין בישין, אינון דנפקי מסטרא דלתתא, כדקאמרן. וכל דא מגו דרגא תניינא ודרגא תליתאה.

דרגא רביעאה, האי דרגא קיימא, מגו עקימו דרוגזא, גוון אשא. והאי אקרי אמצעיתא. דאיהו גופא, דקיימא בין תרין דרועין. הכא אית להטא, דמלהטא בסומקא כוורדא. מהכא נפקי תקיפו לנחתא לתתא, לאתקפא לאושדא דמין. בגין דהאי איהו דיהיב רשו ושולטנא לתתא, לאתקפא ולאושדא דמין. האי נביע לנוקבא, ודא אצטריך לדא, כמה דאצטריך גופא לנפשא, ונפשא לא עביד אומנותא, אלא בגופא. ועל דא, כל חילא, וכל תקיפו, מהכא נפיק, לאתקפא, ולמעבד אומנותא בעלמא, לאבאשא. כנוקבא דמקבלא מן דכורא תדיר.

בכל דרגא ודרגא, ובכל קשרא וקשרא, אית כמה ממנו, וכמה טריקי חבילין, דכלהו אתנהגן בגינייהו, וכלהו דאתנהגן בגינייהו, כלהו לתתא, דאינון חילין די בנוקבא, וכלהו אית לון דרגא ידיעא לעילא לאתנהגא ביה.

כמה דאית לסטרא עלאה קדישא, היכלין ידיעאן, לגבי דרגין עלאין, לאתפללא אלין באלין, הכי נמי לתתא (ס"א בחשוכא) בהפוכא, בסטרא אחרא, אית דרגין, לגבי אינון היכלין דנוקבא, לאתפללא אלין באלין.

בהאי דרגא, דאיהו רביעאה, קיימן דיגין בישין, לנחתא לתתא, ולאמסרא לאינון דעבדין דינא בישא תקיפא. מהכא ינקי תוקפא דילהון, לאתקפא, ולאשלמא ההוא דינא דעבדי. ובגין כן, כל הני דרגין כלילין בהו, בכל אינון היכלין תתאין, דלסטר נוקבא דלתתא. זכאה חולקיהון דצדיקייא, דסטו ארחייהו מאורחא דא, ואזלי בתר דחלתא דקודשא בריך הוא, לאתקדשא בקדושה דמאריהון, זכאין אינון בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

דרגא חמישאה. האי דרגא אתפלג לתרין דרגין (ס"א סטרין) ימינא, ושמאלא. (רל"ב ע"ב) ואלין אקרון שוקין, מתדבקן לאבאשא ולמרדה. בגין דהכא תקיפו דרדיפו. דכל מרעין, וכל בישין, דרדפי בתרייהו דחייביא. וכד דינא (ס"א דרגא) דא אתקריב, כדין הרצים יצאו דחופים. ואינון רצים אינון לתתא, למרהט לאבאשא. וכל אינון אקרון רודפים, ועל דא כתיב (איכה ד) קלים היו רודפנו מנשרי שמים.

דף רמ"ד ע"ב

האי דרגא אתפלג לתרין סטרין, לימינא ולשמאלא. תלת קשרין אינון לימינא. ותלת (ויחי רמ"א ע"א) קשרין אינון לשמאלא, ואלין קשרין, ואינון קשרין דקאמרון, כלהו מסתפלן לאחורא. בגין דאינון קשרין עלאין (דף רמ"ד ע"ב) קדישין, כלהו (ויצא קכ"ד) מסתפלן לגו פנימאי לגופא, כמה דאת אמר (מלכים א ז) וכל אחוריהם ביתה. ואלין כלהו מסתפלן לאחורא.

מה בין האי להאי. אלא אלין קשרין, עלאין קדישין כלהו ברזא דאדם, ובגין דכלא איהו ברזא דאדם, כל אחוריהם ביתה כתיב. ואלין קשרין אחרנין דקאמרון, אינון קשרין דאמצעיתא, כלהו מסתפלן לאחורא, ואלין אינון ברזא דבהמה. ובגין כן כל אחוריהם לאחורא. ורזא דא כמה (רל"ט ע"ב) דאוקימנא, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. דא בסטרא דאדם, ודא בסטרא דבהמה. וקרפנא הכי סלקא, אדם ובהמה.

קשרא קדמאה, ביה קיימא גוונא דחשוכא גו עורפלא, (ס"א גו טהירא דעורפילא) דצמח באתלטייא תחות אבנא דקיימא עליה, דלא צמח. והאי קיימא עלייהו דזכאי, דאית בהו זכייין, ולא אית בהו זכו דאבהתא לאתתקפא בהו, ולאגנא עלייהו.

וקשרין אחרנין, רדפי בתר חייביא דסטו ארחייהו מקדמת דנא, ורדפי אבתרייהו, וכל אינון דרשימו אתחזי בהו לאשתמודעא. בגין דכל אינון דאתחזון לאתענשא, חד מלאכא, שליחא קדישא, די מסטרא דגבורה, נחית ורשים בהו רשימא, וההוא רשימא אשתמודע לעילא, לגבי כל אינון מאריהון דדינא. וכד ההוא רשימא אשתמודע לגבייהו, מאן דאתחזי למרעין, אלקי ליה במרעין. מאן דאתחזי למכאובין, ולשאר עונשין, כלא חמאן בההוא רשימו.

ובגין דא, אינון קשרין פלהו קיימו לאחורא, ובעטי באינון דבעטי במאריהון, ובכל אינון דאתחזון לבעטא בהו. בר צדיקי וחסדי ואית לון זכו דאבהו, דמרעין רדפין אבתרייהו, דאלין לא שלטי בהו, ולא אתי לון מרעין מסטרא דא.

ואי תימא, מאן אתר אתי לון מרעין. תא חזי כתיב, (ישעיה נג) ויי' חפץ דכאו החלי. ויי' חפץ, דכאו, אתרעי למחאה ליה, ולמיהב ליה מרעין, בגין לזכאה לון לעלמא דאתי, ולא מסטרא אחרא, ואלין אקרון יסורין דאהבה, וכלא בחד מתקלא דקודשא סלקא.

דרגא שתיתאה. האי אקרי ערלה. ודא, וכל אינון דרגין תתאין, לתתא, פלהו אקרון ערלה, בגין דינקי מסטרא דא. והאי איהו גו רזא דנח"ש בריח. והאי יניק, ליהווא נח"ש עקלתו". וכלהו דרגין אחרנין, דאתאחדן בהאי סטרא, אקרון גוהרקי דערלה. וכלא ברזא חדא קא אזלי.

ותא חזי, על דא, כל אינון אילגין דאתנטעו בארעא, עד לא אשתרשו, שריא עלייהו רוחא מסטרא דהאי ערלה, ועל דא כתיב, (ויקרא יט) וערלתם ערלתו את פרו של שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. בגין דקודשא בריך הוא, חביבותא דישראל תדיר לגביה, ורחיק לון, מכל אורחין בישין, וסטרין בישין ומסאבין, לאתדבקה בסטרא דקדושה. זכאין אינון בהאי עלמא וזכאין אינון בעלמא דאתי.

היכלות מסטרא דקדושה אמר רבי שמעון, הא תנינן באינון היכלין, דאינון קיימין, לסדרא סדורא דשבחא דקודשא בריך הוא בין סדורא דקיימא במלה בין סדורא דקיימא ברעותא. בגין דאית סדורא דקיימא במלה, ואית סדורא דקיימא ברעותא וכוונה דלבא, למנדע ולאסתכלא, בגין לאסתכלא לעילא לעילא עד אין סוף, דתמן (קל"ט ע"א) תקיעו דכל רעותין ומחשבין, ולא קיימין במלה כלל, אלא כמה דאיהו סתים, הכי כל מלוי בסתימו.

תא חזי (בראשית מ"א ע"א) האי דאמרן באינון היכלין פלהו (נ"א תליין), כל אינון סדורין אינון כללא חדא, בגין לאתכללא תתאי בעלאי.

דף רמ"ה ע"א

אבל תא חזי, משה כד סדר צלותיה בגיניהון דישראל, אריף בהאי צלותא, בגין דאיהי צלותא דקיימא לעילא. וכד סדר צלותיה בקצירו דאחתיה, לא אריף בה, בגין דקיימא לתתא. דכתיב, (במדבר יב) אל נא רפא נא לה, ולא אריף יתיר, בגין (בראשית צ"א ע"ב) דאיהו מארי דביתא, ופקיד ביתיה כדקא חזי, (דף רמ"ה ע"א) ובגין כך לא אריף יתיר בבעותיה. (נ"א ועל דא כולהו) וכלהו סדורין, לאשראה שכינתא בעלמא, כמה דאוקימנא בכל אינון (שאר) היכלין דקאמרן.

רבי שמעון קם ואמר, זפאה חולקא דילך אדם קדמאה, ברידא דכל גבראין, דקיימין בעלמא, דרבי לך קודשא בריך הוא על כלא, ואעיל לך בגנתא דעדן, ואתקין לך ז' חופות ביה, לאשתעשעא בענוגא דנעם עלאה, כמה דאת אמר (תהלים כו) לחזות בנועם יי' ולבקר בהיכלו. לחזות בנועם יי' לעילא. ולבקר בהיכלו לתתא. לחזות בנועם יי', באינון שבעה רקיעין לעילא, ולבקר בהיכלו באינון שבעה רקיעין דלתתא, ואלין קיימין אלין לקבל אלין.

ובכלהו קמת בגנתא דעדן. אינון שבעה חופות עלאין קדישין, קיימו עלך לעילא, לאתעטרא בהו. ואינון ז' תתאין, קמת בהו לאשתעשעא בהו, ובכלהו אשלים לך מארך, למהוי שלים בכלא.

עד דאתדחו רגלך, בתר עיטא דההוא חויא בישא, ואתתרכת מגנתא דעדן, וגרמת מותא לך, ולכל עלמא, בגין דשבקת אלין עדונין דלעילא ותתא, ואתמשכת בתר אינון כסופין מסאבין, דאקרון (איוב כ) ראש פתנים, דגופא משיך בהו, ולא רוחא. כמה דאת אמר, (דברים לב) וראש פתנים אכזר. וכתיב ענבימו ענבי ראש. עד דאתא אברהם חסידא, ושארין לאתקנא עלמא, ועאל גו מהימנותא קדישא, ואתקן לעילא ותתא, באינון רקיעין עלאין, ובאינון רקיעין תתאין.

אינון תתאין, היכלין לאינון רקיעין עלאין, לאתאחדא דא בדא, ולא אתקשרא דא בדא, כמה דאוקימנא באינון היכלין דקאמרן. ואף על גב דאוקימנא התם גו פללא, הכא אית לן לפרטא מלין, ולא אתקנא ליחודא כדקא יאות, בגין דלא יטעון חברייה, ויהכון בארץ מישר, כמה דכתיב (הושע יד) פי ישרים דרכי יי' וצדיקים ילכו בם וגו'.

היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה היכלא קדמאה. שירותא גו מהימנותא, והאי איהו שירותא לרזא דמהימנותא, ובדרגין דחיוו דמהימנותא.

נביאי קשוט, הוו חמאן מגו דא אספקלריא דאינה מאירה, ובגין דהאי איהו שירותא דמהימנותא, כתיב (הושע א) תחלת דבר יי' בהושע. דחמא מגו דרגא דא, דאיהו שירותא דכל דרגין לסלקא לעילא, וסופא דכל דרגין לנחתא לתתא.

ובגין דהושע חמא מגו שירותא דא, סופא דכל דרגין, אצטריך לנטלא האי אשת זנונים, בגין דישאל אתדחו ואתמשכו מתמן לתתא, לגבי ההוא אתר דאקרי אשת זנונים, בגין דשבקו, ולא אתדבקו בהאי אשת חיל. וחמא מתמן כל אינון היכלין דאינון בסטרא מסאבא. (דאית ליה)

היכלין דמסאבא, פלהו מסאבין למאן דאתדבק בהון, ועל דא פתיב, קח לך אשת זנונים וגו'. וכי נביאה דקשוט אצטריך לדא. אלא, בגין דאסיר ליה לבר נש לאעלא באינון היכלין, בגין דלא יתמשך אבתרייהו, פגוונא דעבד נח, דכתיב, (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל.

והושע דחיל לאסתכלא באינון היכלין דאסתאבו בהו ישראל ואתדבקו, דלא יתמשך אבתרייהו, פמה דכתיב בנח וישת מן היין וישכר ויתגל. עד דאמר ליה, קח לך אשת זנונים וילדי זנונים. וכתיב וילך ויקח את גמר בת דבלים. למנדע פמה דאתדבקו ואסתאבו, ושבקו רזא דמהימנותא, בגין (רמ"ג ע"א) אל נכר. ועל דא, חמא מגו היכלא דא, שירותא דכל דרגין.

היכלא דא, שירותא דכלא, לסלקא בדרגין. האי היכלא, איהו מדורא דקיימא בנהירו. לאתעטרא בדרגוי, לאסתכלא באינון דרגין עלאין, דכתיב, (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל.

דף רמ"ה ע"ב

בהאי היכלא, חד ממנא שמשא טהריא"ל שמיה. ואיהו קיימא על פתחא דההוא היכלא, וכל נשמתין דסלקין, קיימא האי ממנא בהאי פתחא, וכמה ממנן אחרנין עמיה, פלהו אשא דמלהטא, ושרביטין דאשא (רי"ב ע"א) בידייהו, וכלהו (דף רמ"ה ע"ב) מארי דעיינין. האי ממנא קיימא בסטרא דא, אי זכאת האי נשמתא למיעל, האי ממנא פתח פתחא ועאלת.

ואי לא זכאת, ההוא ממנא אחרא דקיימא בסטרא אחרא, זמין, וכמה אלף ורבען גרדיני נימוסין עמיה. דחי לה ההוא ממנא אחרא קדישא, ונקיט לה האי אחרא, די בסטרא דמסאבא, ואעיל לה גו אינון היכלי מסאבין. וכל אינון גרדיני נימוסין אחדי לה, עד דנחתה לה לגיהנם, ואתדנת תמן תריסר ירחי. תקוונא דההוא סטרא אחרא, בי דינא לאתדנא בהו חייביא.

כְּגוֹנָא דָּא, הֵהוּא מְמַנָּא קְדִישָׁא, דְּקִימָא עַל הֵהוּא פְתַחָא, כָּל אֵינּוֹן צְלוֹתִין,
דְּבִקְעִי אֹוִרִין וְרִקִיעִין, לְמִיעָאֵל קָמִי מְלַכָּא, אִי צְלוֹתָא דְּסִגְיָאִין אֵינּוֹן, פְּתַח
פְתַחָא, וְאֵעִיל הֵהוּא צְלוֹתָא עַד דְּאֲתַעֲבִידוּ כָּל צְלוֹתִין דְּעֵלְמָא, עֲטָרָא בְּרִישָׁא
דְּצַדִּיק חַי עֲלָמִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

וְאִי צְלוֹתָא דִּיחִיד, סְלָקָא עַד דְּמִטִּי לְפְתַחָא דְּהִיכְלָא דָּא, דְּהֵאִי מְמַנָּא קִימָא
בֵּיהּ. אִי יָאָה הֵהִיא צְלוֹתָא, לְאֵעְלָא קָמִי מְלַכָּא קְדִישָׁא (יָאוּת), מִיַּד פְּתַח פְּתַחָא,
וְאֵעִיל לָהּ. וְאִי לֹא יָאָה, דְּחַי לָהּ לְבַר, וְנַחְתָּא וְאֲתַשְׁטִיָּא בְּעֵלְמָא, וְקִימָא גּוֹ
רִקִיעָא תְּתָאָה מְאִינּוֹן רִקִיעִין דְּלִתְתָּא, דְּמְדַבְּרִי גּוֹ עֵלְמָא, וּבְהֵהוּא רִקִיעָא, קִימָא
חַד מְמַנָּא דִּי שְׁמִיָּה סְהִדִיא"ל, וּמְמַנָּא עַל הֵאִי רִקִיעָא. וְנָטִיל כָּל הַנִּי צְלוֹתִין
דְּאֲתַדְחִיין, דְּאֶקְרוּן צְלוֹתֵי פְּסִילָאֵן וְגַבִּיז לֹוֹן, עַד דְּאֲתַדְּן (נ"א דַּתְּב) הֵהוּא בַר נֶשׁ.

אִי תַב לְגַבִּי מְאָרִיָּה כְּדָקָא יָאוּת, וְצִלֵּי צְלוֹתָא אַחְרָא זַכָּאָה, הֵהִיא צְלוֹתָא
זַכָּאָה כַּד סְלָקָא, נָטִיל הֵהוּא מְמַנָּא סְהִדִיא"ל הֵאִי צְלוֹתָא, וְסָלִיק לָהּ לְעֵילָא, עַד
דְּאֶעְרַע בְּהֵהִיא צְלוֹתָא זַכָּאָה, וְסָלִיקִין וְאֲתַעֲרְבוּן כַּחְדָּא, וְעָאֲלִין קָמִי מְלַכָּא
קְדִישָׁא.

וְלִזְמַנִּין אֲתַדְחִיא הֵהִיא צְלוֹתָא, בְּגִין דְּהֵהוּא בַר נֶשׁ אֲתַמְשֵׁךְ בְּתַר סְטְרָא
אַחְרָא, וְאִיהוּ אֲסִתָּאב בְּהֵהוּא סְטְרָא, וְנָטִיל לָהּ הֵהוּא מְמַנָּא דִּי בְּהֵהוּא סְטְרָא
אַחְרָא מְסַאבָּא. וְכַדִּין קִימָא הֵהוּא סְטְרָא אַחְרָא מְסַאבָּא. סָלִיק וְאֲדַכְּר חוּבוֹי
דְּהֵהוּא בַר נֶשׁ קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲסִטִּי עֲלֵיהּ לְעֵילָא. וְעַל דָּא, כָּל צְלוֹתִין,
וְכָל נִשְׁמַתִּין, כַּד סְלָקִין, כְּלַהוֹן סְלָקִין וְקִימָן קָמִי הִיכְלָא דָּא. וְהֵאִי מְמַנָּא קִימָא
עַל פְּתַחָא דְּהִיכְלָא דָּא, לְאֵעְלָא נִשְׁמַתִּין וְצְלוֹתִין, אוּ לְדַחִיָּא לֹוֹן לְבַר.

לְעֵילָא מְהֵאִי פְתַחָא, אִית פְּתַחָא אַחְרָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲתִיר לָהּ וְאֲתַפְתַּח
תְּלַת זְמַנִּי בְיוֹמָא, וְלֹא אֲנַעִיל, וְקִימָא לְאֵינּוֹן מְאָרִיָּהוֹן דְּתִיּוּבְתָא, דִּי אוּשְׁדִין
דְּמַעָּה בְּצְלוֹתְהוֹן קָמִי מְאָרִיָּהוֹן. וְכָל תְּרַעִין וּפְתַחִין נַנְעֵלוּ, עַד דְּעֵיילִי בְּרִשׁוֹתָא,
בַּר תְּרַעִין אֲלִין, דְּאֶקְרוּן שְׁעָרֵי דְּמַעָּה.

וְכַד הֵאִי צְלוֹתָא דְּדַמְעָה סְלָקָא לְעֵילָא, לְאֵעְלָא בְּאֵינּוֹן תְּרַעִין, אֲזַדְּמַן הֵהוּא
אוּפֹן דְּקִימָא עַל שֵׁית מְאָה חִיוּן רַבְרַבִּין, וְרַחֲמִיא"ל שְׁמִיָּה, וְנָטִיל הֵהִיא צְלוֹתָא,
בְּאֵינּוֹן דְּמַעִין, צְלוֹתָא עֹאֲלַת וְאֲתַקְשְׁרַת לְעֵילָא.

וְאֵינּוֹן דְּמַעִין אֲשִׁתְּאָרוּ הַכָּא, וְרִשְׁיִמִין בְּהֵאִי פְתַחָא. וְאִית דְּמַעִין אַחְרָנִין,
וְרִשְׁיִמִין תְּדִיר עַל כָּל אֵינּוֹן רְתִיכִין עֲלָאִין, דְּלֹא אֲתַמְחוּן (ס"א אַתַּחמוּן). אֲלִין אֵינּוֹן
דְּמַעִין, דְּאוּשְׁדוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, כַּד אֲתַחַרְב בִּי מְקַדְשָׁא, דְּכַתִּיב (ישעיה לג) הֵן
אַרְאֵלִים צַעֲקוּ חוּצָה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכּוּן. וְאֵינּוֹן דְּמַעִין דְּאוּשְׁדִין עַל צְדִיקִיא,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

וּזְכָאִין, כּד מְסַתְּלָקִי מֵעֲלָמָא. כְּלָהוּ גַטְלֵי לֹון אֵינֹון רְתִיכִין, וְעַרְבֵי לֹון בְּאֵינֹון
דְּמַעִין, דְּאֵתוּשְׁדוּ עַל חֲרִיבוּ דְּבֵי מְקַדְשָׁא וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה כה) וּמָחָה יְיָ
אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּנִים. מֵאֵן פְּנִים. אֵלִין רְתִיכִין עֲלָאִין קַדִּישִׁין. וּלְבַתָּר
וְחֲרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי דְּבַר.

סדר הלימוד ליום יט ניסן [יום 196 בשנה]

דף רמ"ו ע"א

בהאי היכלא, אית רוח דאקרי (רל"ג ע"א) סטורתי"ה, והאי איהו חיזו ספירא, דנציץ לכל עיבר, והאי איהו דקיימא לתרין סטרין, ומאלין מתפרשאן נציצין כנציצו דשרגא, כמה (בראשית ע"א) דאוקימנא בכמה סטרין. וכמה (דף רמ"ו ע"א) גוונין מלהטן מהאי בסטרא דימינא.

כד ההוא רקיעא עלאה, נהר דנגיד ונפיק מעדן, אפיק נשמתין, לאעלא גו היכלא שביעאה לעילא, ההוא היכלא שביעאה נקיט לון. וכד נפקי אינון נשמתין קדישין, מגו ההוא היכלא שביעאה, נחתין עד דמטון להאי היכלא, ונקיט לון האי רוחא קדישא סטורתי"ה (סטורתי"ה) שמייה, דאיהו לימינא. וכל אינון נשמתין דכורין, דאינון זמינן לאתפרחא בזכאין דכורין, לימינא פלהו נקיט לון, ומתעכבי תמן, עד דאתפלילו בנשמתין דנוקבי.

מהאי רוחא נפקא (ר"ס ע"א) רוחא אחרא, לשמאלא. דאתחזי ואתגניז ואתפליל בהאי רוחא קדמאה, ואינון חד, פלילין דא בדא. והאי רוחא אחרא, אקרי אדירי"ה סנוגי"א. סניגי"ה (נ"א סנוגיא סטניה) האי איהו רוחא לשמאלא. והאי קיימא, דכד תיאובתא דהיכלא שביעאה לאתדפקא (רנ"ה ע"א) בההוא נהר דנגיד ונפיק, ההוא רעותא דסלקא מתתא לעילא, עבדא נשמתין ברעותא דיליה, ואינון נוקבי.

וכד רעותא דההוא נהר, נחתא ואתדפקא מעילא לתתא, עבדין נשמתין דכורין. רעותא דלעילא עביד דכורין. רעותא דלתתא עביד נוקבין.

וכד אלין נשמתין נוקבין נפקין מגו ההוא היכלא שביעאה, נחתין (ס"א נפקין) עד דמטו להאי רוחא שמאלא, דאקרי אדירי"ה. ואקרי לבנ"ת הספיר. כמה דאוקימנא בסטרין אחרגין.

פיון דמטו להאי רוחא אינון נשמתין נוקבין, נקטא לון האי רוחא, וקיימאן ביה. ולבתר אתפלילו רוחא דא דשמאלא, ברוחא דא דימינא. וכדין אתעבידו אינון נשמתין, פלילין דכר ונוקבא פחדא (מזדווגן) ופרחאן מהאי היכלא ואתפרשן בבני נשא. (כד אתא לאתכללא) כל חד כפום ארחיה, ולבתר מזדווגן פחדא. (כד אתא לאתכללא) רוחא דא דשמאלא בימינא, בטש דא בדא לאתפללא. ונפקי נציצין דמתפשטי לכל עיבר, ואתעבידו אינון אופנים מנייהו, מאינון נציצין דנפקי מגו

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

רוחא שמאלא, דכתיב בהו, (יחזקאל א) מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש. ואלין אינון אופנים דמלהטן אשא, וקיימין בשירתא.

כיון דאתבסמו רוחא ברוחא, ואתפלילו כחדא, כדין נפקא חד נהירו דסלקא ונחתא, ומתישבא על ארבע שורין דאופנים, ואיהו חד חיותא דשלטא עלייהו, ואקרי בזק, האי בזק נהיר בנהורא דנציץ גו שלהובא, ושלטא על כל אינון אופנים.

ואתפשט מגיה חד רקיעא, דקיימא על תרין סמכין, ואינון תרין סמכין אינון תרין כרובין, חד מסטרא דא, וחד מסטרא דא. והאי רקיע על רישייהו, כמה דכתיב, (יחזקאל י) ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים. ולאן האי רקיע דעל ריש חיותא. והאי בזק ממנא עליה, ורוחא עלאה דאתפליל, על כלא.

כל אינון צלותין, דמקדמי על לא סיימי ישראל כלהו צלותהו, מתעכבי בהאי רקיעא, והאי בזק דשלטא על האי רקיעא, מתקן לון. עד דאתא סנדל'פון רב ממנא, רוח עלאה, דשליט על כלא, וכד סיימי ישראל כלהו צלותין, נטיל לון מהאי רקיעא, וסלקא וקשיר לון קשרין (וכתרין) למאריה כמה דאוקמוה.

האי בזק, קאים לממני כל אינון צלותין דסלקו, וכל אינון מלי דאורייתא דמתעטרין בלילא, כד רוחא דצפון אתער, ולייליא אתפלג כל מאן דקאים בההיא שעתא, ואתעסק באורייתא, כל אינון מלין סלקין, ונטיל לון האי בזק, ואנח לון בהאי רקיעא, עד דסלקא יממא.

ולבתר דסליק יממא, סלקו אינון מלין, ושארן באתר דרקיעא, דביה (בראשית ל"א ע"א) תליין ככביא ומולי שמשא וסיהרא. והאי אקרי (ע' ע"א) ספר הזכרון, דכתיב, (מלאכי ג) וכתב ספר זכרון לפניו. לפניו, בגין דספר וזכרון כתב בקשורא חדא.

אינון ארבע גלגלין, אינון נטלין על תריסר סמכין. אלין ד', אהניא"ל. קדומיא"ל (ס"א קדומיא"ל מלכיא"ל) יאהדונה"י, (ר"מ ע"ב) יהדונה"ה. די מפתחאן דשמא קדישא בידייהו.

דף רמ"ו ע"ב

ואלין ארבע אינון כליין (דף רמ"ז ע"ב) ברזא דאתוון (ר"ס ע"א) אדנ"י, די סנדלפון מארי רתיכין. משתמש בהו. אלין ארבע אתוון פרחין באוירא, דההוא אוירא כליין באתוון דשמא קדישא, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. וההוא אוירא כליין לון, ואתפלילו אלין באלין. ואלין ד' נטלין לון, ברזא דההוא בזק.

ואלין ד' עאלין בד', אלין באלין, דכתיב, (שמות כו) מקבילות הלולאות אחת אל אחת. והא אוקימנא, ורזא איהו לאתכללא אלין באלין, ולשלבא אלין באלין, ברזא דההוא רוחא דכליל ברזא דשמא קדישא. דכליל שמא דא בשמא דא.

וכלא בהאי היכלא מתנהגי, ונטלי בההוא רוחא, ברזא דשמא קדישא דשליט על כלא. בהאי היכלא איהו י' אהדונה", כללא דתרין שמהן, מגו דאיהו רוחא ברוחא. וכד שמא דא, דכליל ברזא דרוחא ברוחא, וכליל דא בדא. נהיר דא בדא, כדין נהיר כלא, וסלקא נהורא ונחתא, כנהורא דשמשא גו מיא ואוקימנא. וכדין (כד) האי רוחא נטיל, כלא נטלין בגיניה, דכתיב, (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן. וכד רוחא דא נהיר בשמא דא, כדין עאלין כלהו דא בדא, ואתקשרו כלהו כחדא, לסלקא לעילא, ברזא דשמא דא קדישא.

באמצעיתא דהיכלא דא, קיימא חד עמודא, נעיץ מהיכלא דא להיכלא תניינא, בהאי סליק רוחא דלתתא לגבי רוחא דלעילא, לאתאחדא רוחא ברוחא, וכן עד לעילא מפלהו, למהוי כלהו רוחא חדא, כמה דאת אמר ורוח אחד להם (לכל).

עמודא דא דקיימא באמצעיתא, אדרהני"אל שמיא, ורזין דמפתחן דשמא קדישא בידיה. כד צלותין סלקאן ומטאן להאי עמודא, כדין נטלי כלהו דאינון בהיכלא דא, לגו היכלא תניינא, לאתאחדא דא בדא, למהוי כלא ברזא חדא, לאתיחדא עילא ותתא כחדא למהוי שמא קדישא שלים כדקא יאות.

היכל עצם השמים הו"ד היכלא תניינא היכלא דא, קיימא גו רזא דמהימנותא, לאתאחדא ברזא דלעילא. האי היכלא, טמיר וגניז יתיר מן קדמא. בהיכלא דא, אית תלת פתחין, וחד שמשא ממנא עלייהו, אורפני"אל שמיא. האי ממנא, שליט על תלת סטרי עלמא, דרום וצפון ומזרח. דרום מהאי סטרא, וצפון מהאי סטרא, ומזרח באמצעיתא.

אלין תלת פתחין, לתלת סטרין אלין. תרין סתימין, וחד באמצעיתא פתיח, ברזא דכתיב, (שמות כד) וכעצם השמים לטהר. האי ממנא אתפקד וקיימא בההוא פתחא דאיהו פתיח, ותחות ידיה תרין ממנן אחרנין, דממנן על אינון פתחין אחרנין סתימין.

וכל אינון נשמתינן, דאינון קטולי בית דין, או אינון קטולי שאר עמין, כלהו אתמנן תחות ידיהון, והאי ממנא דעלייהו, חקיק לון לדיוקניהון בלבשושי, דאינון

גור דליק, וסליק לון לעילא, ואחמי לון למאריה, וכדין נטיל לון, וחקיק לון בפורפורוי, לאינן קטולי שאר עמין.

ואינן קטולי בית דין, נחית לון האי ממנא, ואעיל לון בתר אינן תרין פתחין סתימין, דאינן תרין ממנן אחרנין קיימין עלייהו, ותמן חמאן יקרא דכל אינן דקיימו אורייתא, ונטרו פקודוי, ואינן כסיפין בגרמיהו, ונכוין מחופה דלהון. עד דהאי ממנא דקיימא עלייהו, פתח לון תרעא דמזרח, ונהיר לון, ויהיב לון חיים דאתפתחו בהווא תרעא דמזרח. ובידא דהווא ממנא חד פסא דחיינ, דאיהו מליא נהורין, והאי אקרי כוס תנחומין, פסא דחיי. (נ”א ונהיר ויהיב לון חיים) דהא בגין פסא אחרא דשתו בקדמיתא, זכו להאי.

דף רמ”ז ע”א

כגוונא דא אית בסטרא אחרא, בהיכלא דמסאבא, ממנא אחרא, ובידיה כוס דאקרי (ויקרא י”ב ע”ב, רס”ד ע”א) כוס תרעלה, כוס חמתו. כמה דתנינן, אית יין ואית יין, הכי נמי אית כוס ואית כוס, וכלא, דא לטב, ודא לביש. יין לטב, דכתיב, (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש. ויין לביש, דכתיב, (תהלים עה) ויין חמר מלא מסך וגו’. כוס לטב, דכתיב, (תהלים קטז) כוס ישועות אשא. כוס (דף רמ”ז ע”א) לביש, דכתיב, (ישעיה נא) כוס חמתו כוס התרעלה.

כמה דאית בסטרא דקדושה, היכלין וממנן פלא לטב, ורוחין קדישין וכל סטרין קדישין. הכי נמי אית בסטר מסאבא, היכלין וממנן פלהו לביש, ורוחין מסאבין, ממנן, וכל סטרין מסאבין. ודא לקבל דא, כגון יצר הטוב ויצר הרע, וכלא ברזא חדא.

היכלא דא אקרי היכל זוהר, בגין דאית ביה רוחא, דאקרי אורפניאל. ואיהו זוהר דלא אשתני, וקיימא בנהירו סתימא, דנהיר מעילא, ובנהירו דנהיר לתתא. וכד בטש נהירו דלתתא בנהירו עלאה, (נ”א וכד נהיר נהורא בנהורא) נהיר האי רוחא, כגוונא דחיוזו דעינא, דכד מתגלגלא, כדין אפיק נהורא דנציץ וזהרא, הכי נמי האי רוחא. ועל דא, היכלא דא אקרי זוהר.

האי רוחא דאקרי אורפניאל, האי איהו דנהיר להיכלא דא, ונהיר להיכלא קדמאה, בגין דהווא רוחא דהיכלא קדמאה, נהיר באתגליא, בהאי (ד”א מהאי) רוחא דאיהו סתימאה. דא רוחא נטיל לעילא ונטיל לתתא, ברזא דכתיב, (שיר השירים ז) חמוקי (רנ”ח ע”א) ירכיך כמו חלאים. ומה דאמר חמוקי ירכיך. בגין דאית רוחא אחרא דנפיק מניה לסטר שמאלא, ואתקשר בהדיה. ועל דא פתיב

חמוקי תרין. והאי רוחא שמאלא אקרי הדרניא"ל, ואתפלילו דא בדא, פלילן כחדא, ואינון עצם השמים, דכלילא באש ומים.

פתיב (יחזקאל א) כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם וגו'. האי רוחא קדמא אורפניא"ל, דאיהו סתים בין עילא ותתא, ונהיר, איהו (יחזקאל א) כעין חשמל, האי איהו כעין חשמל, ולזמנין איהו חשמל. בגין דמניה קיימין כל אינון שרפים (פ"א ע"ב) חיוון אשא ממללן, חיוון דקיימי ולא קיימי, ועל דא איהו חשמל.

אורפניא"ל דקאמרן, בדא אשתמודען חיוון לעלמא. פד אתדן עלמא לטב, פדין נהיר רוחא דא, וכל חיוון וכל חדו אשתכת, דהא פיון דזכותא נפקא, ונהירו דנין פדין רוחא דא אנהיר. וסימנך (משלי טז) באור פני מלך חיים.

וכד אתדן עלמא בדינא, (בההוא זכותא) פדין ההוא סטרא אחרא מסאבא, שלטא ואתקף, (ס"א וכד אתדן עלמא בדינא בההוא זכותא, כדין ההוא רוחא אחרא שלטא ואתקף) והאי רוחא אנגניו ואתחשף, וכדין כל עלמא קיימא בדינא ואתדן. וכלא קיימא בהאי רוחא. וסימניך (דניאל ה) וארפבתייה דא לדא נקשן.

הכא קיימן, כל אינון מלבושין דנשמתיהון דצדיקייא, דסלקין לאתחזאה קמי מאריהון, ולקיימא קמיה. וכד נשמתיא סלקא ומטי להאי היכלא, פדין אזדמן חד ממנא, דאתפקד על אינון לבושין, וצדיקיא"ל שמיה. דהא בזמנא דבר נש עביד פקודין דאורייתא בהאי עלמא, כגוונא דאיהו אשתדל גרמיה, הכי אתעביד ליה בהאי היכלא לעילא, מלבושא לאתלבשא ביה, בההוא עלמא.

וכד נשמתיא סלקא, ההוא ממנא נטיל ההוא לבושא דילה, ואזיל עמה עד די מטא לנהר דינור, די נשמתיא אצטריכא לאתסחייא ולאחלבנא תמן, ולזמנין דטבעא ההיא נשמתיא תמן ואתוקדא, ולא סלקא כלא יומא, עד בצפרא, פד אתער רוחא דסטרא דדרום, פדין קיימי פלהו ומתחדשן, ואמרי שירתא, ומזמרן כגוונא דאינון מלאכין דאתעבר (צו ל"ב ע"ב) שלטנהון ואתוקדן, וקיימן ומתחדשן כמלקדמין, ואמרי שירתא, (ואזלי לון) הכי נמי אלין נשמתיין.

ואי זכאת האי נשמתיא וסלקת. האי ממנא צדיקיא"ל, נטיל לה להאי נשמתיא, ואלביש לה בההוא לבושא, ואתקנת ביה, וסלקא לקרבנא על ידא דמיכאל כהנא, לקיימא תדיר כל יומין קמי עתיק יומין, זכאה חולקא דהאי נשמתיא, דקיימא וזכאת להאי.

סדר הלימוד ליום כ ניסן [יום 197 בשנה]

דף רמ"ז ע"ב

ובכלל, אתמנא האי רוחא אורפניאל דקאמרן, ואיהו שליט על האי היכלא. מכללא דא, כד אתכליל רוחא ברוחא, ובטש דא בדא לאתכללא כחדא, אתבריא אינון שליטין אחרנין דאתמנן על עלמא, ואלין אינון שרפים דשית גדפין. דמקדשי למריהון תלת (דף רמ"ז ע"ב) זמנין ביומא. ואלין אינון דמדקדקי עם צדיקייא, אפילו כחד גימא דשערא. ואלין אינון דקיימי לאענשא, בהאי עלמא ובעלמא דאתי. ולאינון דמזולזלי לבר נש דאוליפו מניה אפילו מלה חדא באורייתא, ולא מנהגי ביה יקר. ולכל אינון דמשתמשי, במאן דקארי שית סדרי משנה, ליחדא יחודא דמאריהון.

כד מתישבן רוחא ברוחא, ואתנהרן כחדא. מההוא נהירו נפקא חיותא חדא, דשלטא על אינון שרפים, וארבע תחותה, דאנפיהו אנפין דנשר, האי חיותא יופיא ל שמיה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא, לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה.

האי חיותא, קיימא למתבע אגרא מעם קודשא בריך הוא, למיהב לכל אינון דרדפי בתר כל מאריהון דחכמה, ואפילו מפל בר נש, ואוליפי חכמה למנדע למאריהון, וההוא אגרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע למאריהון.

דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על ד' שרפים מעפפין, וטאסת קמיה, ולא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא, למקרב בהדיה, וכמה אינון שליחן דשלם, סחרניה. ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיין, אתכפייין אינון שרפים נחשים, דנפקן מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמא.

האי חיותא קדישא קיימא כד נשמטא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק (ס"א בה), הכי יהבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפיהו, אלין שרפים דתחותה, כדין פלהו בטשי בגדפיהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת.

ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין (בראשית קל"ב) דלית אגרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית שיעורא

לאגרא, דאינון דידעי חכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון. זפאה חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה.

רוחא דא, שלטא על כלא. כלא כלילן בה, כלא אסתכין לגבה. האי חיותא, שלטא על ארבע אחרנין, וארבע גלגלין לכל חד וחד. גלגלא חדא אסתכי לסטר מזרח. וגלגלא חדא אסתכי לסטר צפון. וגלגלא חדא אסתכי לסטר דרום. וגלגלא חדא אסתכי לסטר מערב. וכל חד וחד בתלת סמכין.

גלגלא דלסטר מזרח. חניא"ל שמייה. גלגלא דלסטר צפון, קרשיא"ל שמייה. גלגלא דלסטר דרום, עזריא"ל שמייה. גלגלא דלסטר מערב, עניא"ל שמייה. ואינון תלת סמכין דאינון לכל חד וחד, פלהו אסתכין לאמצעיתא. בגין דאמצעיתא איהו נטיל לון, וכלהו נטלו בגיניה דאמצעיתא.

אלין דקיימי באמצעיתא, פלהו ממנן בשירתא. ואלין דימינא אמרי שירתא, דסלקא רעותא לעילא, ואמרי קדוש. ואלין דשמאלא אמרי שירתא, וסלקי רעותא לעילא, ואמרי ברוך. קדוש לעילא, וברוך לתתא.

אלין דקיימי לעילא לסטר ימינא, נטלי קדושה, ומתחבראן בקדושה, בכל אינון דידעי לקדשא למאריהון, ביחודא ברזא דחכמתא. ואלין דקיימי בשמאלא, נטלי קדושה, ומתחבראן בכל אינון דלא ידעי לקדשא למאריהון פדקא יאות. וכלהו כלילן אלין באלין ביחודא חדא, ומתקשראן דא בדא, עד דכלהו אתעבידו קשורא חדא, ורוחא חדא, ומתקשרון באינון דלעילא, למהוי כלא חד, לאתפללא דא בדא.

דף רמ"ח ע"א

מאתר דא, ינקי כל אינון מאריהון דחכמתא, דקיימן למנדע (וישב קנ"א ע"ב, רנ"ז ע"ב) במראה, או ברזא (תיקון י"א ע"ב, כ"א, רנ"ח ע"א, ע"א ע"ב, רס"ב ע"א) דחלמא, בגין דנביאים ינקי מלעילא. ואלין מארי דחלמא, או דמראה, ינקי מהכא. וכד מתחברא אתרא דא באתרא דלעילא בקשורא חדא, כדין נביאים, ינקי מעילא ומתתא, בקשורא חדא. (דף רמ"ח ע"א).

ובגין פך, אית משל במלייהו, דלא צחצחא נבואתהון פדקא יאות, כמה דהוה ביה במשה, דהוה צחצחא בנבואתיה בכלא. בגין דנהירו נפיק מעילא, מאתר דכל נהורין נפקין מניה, ומטא לדרגיה, ומתמן יניק נבואתיה, ונהיר, מה דלא הוה כדין לכלא, לכל שאר נביאין. אינון מאריהון דחלמא, מאריהון דמראה,

פִּלְהוּ יַנְקֵי מֵאַתֵּר דָּא לְתַתָּא, בְּלֹא חֲבוּרָא דְלַעֲיִלָּא, עַל יְדָא דְדִרְגָא אַחְרָא תַתָּא מִיַּנְיָה דְאִיהוּ לְבַר.

כְּמָה דְדִרְגָא דְנְבִיאִים דְלַעֲיִלָּא, לֹא הוּוּ חֲמָאן לִיה נְבִיאִים, בַּר עַל יְדָא דְדִרְגָא אַחְרָא תַתָּא. הֲכִי נְמִי אֲלִין, דְרָגָא דִינְיָקוּ דִיִּלְהוֹן אִיהוּ לַעֲיִלָּא, בְּהַאי דְרָגָא תַתָּא, אָבֵל לֹא אַתְגְּלִיא לֹון, אֲלֹא עַל יְדָא דְדִרְגָא אַחְרָא לְבַר, דְאִיהוּ תַתָּא מִיַּנְיָה, בְּגִין דְנִפְקָא מֵהַאי הִיכְלָא, וּמְטָא מְלָה עַד הֵהוּא מְמַנָּא דְקִיִּמָּא עַל תְּרַעָא דְהִיכְלָא דָּא, וּמִתְמַן לְהֵהוּא מְמַנָּא דְתַחֲתוּ דִיָּה, וְכֵן עַד (ס"א כִּלְהוּ) דְכְּמָה אִינּוֹן דְנִטְלִי הֵהִיא מְלָה, וְאַתְעָרְבוּ בְּהֵדָה. וְעַל דָּא כַּד מְטָא לְגַבִּיָּה דְבַר נֶשׁ, כְּמָה אִינּוֹן דְאַתְעָרְבִי בְּהֵדָה, וְעַל דָּא לֹא צַחְצַחָא מְלָה כְּדָקָא יָאוּת.

כַּד מִתְחַבְרִין אֲלִין אַרְבַּע גְּלַגְלִין, בְּאַרְבַּע אִינּוֹן דִּי בְּאַמְצְעִיתָא, כְּדִין פִּלְהוּ אַקְרוּן חֲמוּדוֹת. וְאִינּוֹן מְאַרְיָהוֹן, דְמֵרָאָה. וּבְגִין כֵּן, הַאי חִיּוּתָא דְקַאמְרוּן, שְׁלִטָּא עֲלֵיהוּ. וּבְגִין כֵּן, אַקְרִי דְנִיָּאֵל, אִישׁ חֲמוּדוֹת. דְכַתִּיב, (דְנִיָּאֵל ט) כִּי חֲמוּדוֹת אֶתָּה. וְכֹלָא רְזָא כְּדָקָא יָאוּת. וְכַאֲיִן אִינּוֹן דִּידְעִין רְזִי דְמְאַרְיָהוֹן, לְמִיָּהָ בְּאַרְחָ קְשׁוּט, בְּעֵלְמָא דִין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

היכל נוגה נצ"ח הִיכְלָא תְּלִיתָאָה. הִיכְלָא דָּא, הִיכְלָא דְקִיִּמָּא בְּנֵהִירוֹ עֲלָאָה, יִתִּיר עַל כָּל אֲלִין קְדָמָאִי. בְּהִיכְלָא דָּא קִיִּמִין אַרְבַּע פְּתַחִין, חַד לְסִטְר דְרוּם, וְחַד לְסִטְר מְזֻרְחָ, וְחַד לְסִטְר צְפוֹן, וְחַד לְסִטְר מְעָרְב. בְּכָל פְּתַחָא וּפְתַחָא אִית מְמַנָּא חֲדָא, דְקִיִּמָּא מְמַנָּא עַל כָּל פְּתַחָא וּפְתַחָא.

פְּתַחָא קְדָמָאָה, דָּא פְּתַחָא דְקִיִּמָּא בֵּיה חַד מְמַנָּא, מְלַכִּיא"ל שְׁמִיָּה. וְאִיהוּ שְׁלִיטָּא עַל כָּל אִינּוֹן פְּתַקִּין, דְנִפְקִי מִבֵּי דִינָּא דְמְלַכָּא, לְאַתְדָּנָא עֲלָמָא. (בְּהֵהוּא פְּתַקָּא) בְּגִין דְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא לְאַשְׁגַּחָא בְּהוּ בְּאִינּוֹן פְּתַקִּין, וְתִרִין סוּפְרִין תַּחֲתוּ דִיָּה, חַד מִיַּמִּינָא וְחַד מִשְׁמָאלָא.

לְהַאי, אַתִּיָּהִיבּוּ תְּקוּנֵי פְּתַקִּין לְאַתְקַנָּא, עַד לֹא יִפְקוּן מֵהַאי תְּרַעָא לְבַר, וְיִתְמַסְרוּ בִידָא דְהֵהוּא מְמַנָּא, דִּי בְּהִיכְלָא קְדָמָאָה. דְהַא מְזַמְנָא דְאַתְמַסְרוּ בִידָא דְהֵהוּא מְמַנָּא דְבְּהִיכְלָא קְדָמָאָה, הָא נִפְקִי מִתְמַן, וְלִית רִשׁוּ לְאַתְבָּא לֹון.

דְהַא מִיד אֲזַדְמַן מְמַנָּא דְסִטְרָא אַחְרָא מְסַאבָּא, מְאַרְיָה דְדִינָּא קְשִׁיא תְּקִיפָּא, דְלֹא מְרַחֵם, וְסַנְגְּדִיא"ל (ס"א וְסַהֲדִיאֵל) שְׁמִיָּה, וְאִיהוּ מְמַנָּא עַל תְּרַעָא דְהִיכְלָא קְדָמָאָה (ס"א גְרִיס אַחְרָא, וְלֹא גְרִיס קְדָמָאָה) דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, דְאִיהוּ גִיָּהֲנָם, וְכְמָה אִינּוֹן גְּרִדִּינֵי נִימוּסִין מְמַנָּן לְשִׁטָּא בְּעֵלְמָא, וְזַמִּינִין לְמַעְבַּד דִּינָּא.

וּבְגִין כֵּן, קִיִּמָּא הֵהוּא מְמַנָּא לְעֵינָא בְּפְתַקִּין, וְאִינּוֹן תְּרִין סוּפְרִין דְקִיִּמִי תַּחֲתוּ מְמַנָּא דָּא, שְׁמִשִּׁיא"ל וְקַמּוּא"ל, אֲלִין סוּפְרִין לְאַתְקַנָּא פְּתַקִּין, וְהֵהוּא

ממנא עלייהו דאיהו מלכיא"ל. בגין דבאינון היכלין די בסטר אחרא מסאבא, אתפקידו ממנו ידיעאן, בהפוכא מאלין ממנו די בהיכלין אלין, וכל אינון רוחין וכל אינון ממנו, דתמן, פלהו לאבאשא.

דף רמ"ח ע"ב

תא חזי, האי סנגדיא"ל (ס"א סהדיאל) כד נטיל פתקא, מסטרא דההוא ממנא דקיימא לפתחא קדמאה, פתח חד פתחא, לסטרא דחשוכא, דאקרי באר שחת, ותמן ממנו אלה ורבבן זמינן לנטלא אינון פתקין, והאי ממנא עלייהו. וכדין כרוזין נפקין, וכמה גרדיני שטיין (דף רמ"ח ע"ב) בעלמא, וההוא דינא אשתלים, ועל דא, ממנא דא קיימא לעיינא בפתקין, ולא תקנא נימוסי פתקין, עד לא נפקו מהאי פתחא, והאי פתחא איהו פתחא דדרום.

פתחא תניינא, דא פתחא דחיין ומותין תליין ביה, בגין דהאי פתחא, חתמין חתימין דכל פתקין, דכיון דפתקין אתקנו כדקא יאות, חד שמשא זמין, גזריא"ל שמייה, ונטיל פתקין בהאי פתחא תניינא, ותמן חתמין להו.

ממנא חדא קיימא על ההוא פתחא, ועזריא"ל שמייה, וכל פתחא ופתחא אתקרי על שמה דההוא ממנא דאתפקדא עליה. האי ממנא תחות שולטניה, ותחות ידיה, תרין שמשין די שמהון (ס"א סטרי"ה) סנורי"א, עדיא"ל. חד מימינא וחד משמאלא. ההוא מימינא, ביה תליין חיין. וההוא דשמאלא, ביה תליא מותא. ותרין חותמין בידייהו, חותם חיין וחותם מות. דא קאים לסטרא דא, ודא קאים לסטרא דא.

האי פתחא סתים כל יומי שתא, וביומא דשבתא, וביומי דחדשא אתפתח, לאחזאה חיין בההוא חותמא, דתליין ביה חיין, בגין דשבת וחדש חותמא דחיין אתקיים בהו.

ביומא דכפורי, דישראל בלהו קיימי בצלותין ובעותין, ומשתדלי בפולחנא דמאריהון, סתים ההוא פתחא, עד שעתא דצלותא דמנחה. כיון דאעבר האי צלותא דמנחה, מאתר בי דינא דהיכלא דזכותא, חד אוירא נפקא, ופתחא דא אתפתח, והאי ממנא דהיכלא דא קיימא, ואינון תרין שמשין חד מימינא וחד משמאלא, וחותמי דחיין ומותא בידייהו, וכל פתקין דעלמא קמייהו, וכדין אחתימו הן לחיים הן למות. ודא הוא פתחא דמזרח.

פתחא תליתאה, דא פתחא דקיימא בקיומא, למנדע כל אינון די דינא יעבר עלייהו, בין למרעין, בין למכאובין, בין למסכנו. דינא דלא קיימא למותא. כד תרעא דפתחא דא סגיר, כדין דינא אתרשים על בר נש, דלא תייבין ליה, בר

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

בחילא דצלותא תקיפא, ותיובתא שלים. דכתיב (איוב יב) יסגור על איש ולא יפתח.

חד ממנא קיימא על פתחא דא, וקפציא"ל שמייה, והאי ממנא על פתחא דא, בגין לסגרא האי פתחא, על ההוא בר נש, דאתחזי לאתענשא, בגין דלא יתקבל בצלותא, עד דיתוב לקמי מארייה.

ובההוא זמנא דאתגזר דינא בבנוי דלא חאבו, באינן רביין זעירין, חד ממנא שמשא תחות ידיה, עיריא"ל שמייה, ונפק וכריו לסטר שמאלא, עד דאתער חד רוחא, דאיהו רוחא דפגימו, (רס"ד ע"ב) אתברי בפגימו דסיהרא, ואקרי אסכר"א, והאי איהו רוחא דקיימא על דרגא (ס"א פתחא) רביעאה, בהיכלא תליתאה, די בסטר מסאבא, ודא קיימא על קטולא דלהון, ויתחזי לון לרביי, כאתתא דרביאת לרביי, ואחידת לון, וקטלת לון.

וכדין ההיא נשמתא, סלקא, ואחיד לה האי ממנא, וסלקא לה לממנא דקיימא על היכלא רביעאה, וההוא ממנא מגדלא לון, ואשתעשע בהו, וסליק לון לאתחזאה קמי מלכא קדישא, בכל שבת ושבת, ובכל ריש ירחא וריש ירחא, ואתחזון קמיה, ואתברכון מגיה. ובשעתא דרוגזא שלטא, אסתפל בהו קודשא בריך הוא, וחייס על עלמא.

דף רמ"ט ע"א

וכל אינן רביין, דלא אשלימו שנין, עד תליסר שנין ויומא חד, פלהו אתמסרו בינא דהאי, (רס"ד ע"ב) מתליסר שנין עד עשרין, פלהו אתמסרו על ידא דרוחא אחרא, דאקרי אגיריסו"ן, דנפקא מהאי נחש (ס"א עקימא) עמיקא, דגרים מותא לכל עלמא, ואיהו יצר הרע. מעשרין שנין ולעילא, אתדן בר נש מפי דינא, אתר דאקרי זכותא, איהו בגרמיה אתא, ובחובוי אתדן, ואתמסר בינא דהאי חויא דאיהו מלאך המות. (בגין דהא מעשרין שנין ולתתא, עד תליסר שנין), האי רוחא דקיימא (דף רמ"ט ע"א) ביה פנחש, אזיל אבתרייה, דא אגיריסו"ן דקאמרן. בגין דלא אתנטיר כד הוה רביא דקיק כדקא יאות. וחמי ביה סימן דיתפגים לבתר. והאי אתנטיל בלא רשו, ועל דא פתיב, (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. ורזא דא פתיב (בראשית א) והנה טוב מאד, ותנינן, והנה טוב מאד, דא מלאך המות, דאקדים ליה עד לא יתפגים לבתר. והאי ממנא דקאים על האי פתחא, אעיל נשמתיה וסלקא לה לעילא.

מתליסר שגין ולתתא, אתדן על חובוי דאבוי, ואתמסר בידא דהאי אספרא דקאמרן. וכל חד וחד, היכלא דא לקבל היכלא דא. דא בהפוכא מן דא, כדקאמרן, והאי פתחא איהו לסטר צפון.

פתחא רביעאה, פתחא דא קיימא לאסוותא, ואקרי פתחא דאסוותא, בהאי פתחא קיימא חד ממנא, (רנ"ב ע"א) פדיא"ל שמייה. והאי קיימא על כל אינון אסוותין דעלמא, ולאעלא צלותין דכל אינון מארי דמכאובין ומרעין וצערין, והאי איהו סליק בכל (נ"א לכל) אינון צלותין, ואעיל לון קמי קודשא בריה הוא.

והאי איהו (איוב לג) מלאך מליץ אחד מני אלה, בגין דאינון אלה קיימין בההוא פתחא, והאי חד מנייהו, וכתוב ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר. בגין דסליק בהאי (נ"א להאי) צלותא, וקיימא מליץ טוב עליה דבר נש, ואדפר זכותיה דעבד קמי מלכא קדישא, בגין דהאי איהו דקיימא תדיר לטב, ועל דא, כל אסוותא קיימא בהאי פתחא די פדיא"ל ממנא ביה. פתחא דא איהו לסטר מערב. ובגין דא, אלין ארבע פתחין קיימין בהיכלא דא.

בהיכלא דא קיימא רוחא חדא דאקרי נגה, האי איהו רוחא שליטא בהאי היכלא, כל זיוא וכל תיאובתא קיימאן ביה. האי רוחא איהו קיימא לכל אינון דאית לון חולקא בעלמא דאתי, דא אעטר לאינון נשמתין בזיוא דיקרא, בגין למנדע כל אינון רוחין די בהיכלין אחרנין, דדא איהו בר עלמא דאתי, ויעבר בכלהו, ולית מאן דימחי בידיה.

האי רוחא, איהו רוחא דכיא, בריר מאלין תתאין, וזהריא"ל שמייה, מההוא משחא דרבנות קודשא דנגיד מעלמא דאתי, נגיד ביה, ומההוא משחא אתברי (נ"א אתרבי) ואצמח. והאי איהו נר, כמה דאת אמר (תהלים קלב) ערכתי נר למשיחי. בגין דהאי איהו סדורא לאדלקא בוצינין מתתא לעילא, כד שרא עליה נהירו דנגיד מעלמא, בגין דהאי אתסדר, כד אתפלילו ביה כל אינון תתאין לתתא.

וכד אתסדר האי רוחא בכל אינון תתאין, ונהיר, כדין אפיק מניה נהורא חד, די שמייה אקריא"ל (ס"א אהדיא"ל) והאי כליל ברוחא דא, האי קיימא תחות (ס"א האי) רוחא, לאמשכא (ס"א לאמשחא) לכל אינון נשמתין דסלקין, דאית לון חולקא בעלמא דאתי, ואתחזון לסלקא לעילא.

סדר הלימוד ליום כא ניסן [יום 198 בשנה]

בגין דכד נשמתא סלקא, ועאלת באינן היכלין תתאין, רשימא איהי בעשרין (ר"י ע"א) ותריין אתון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. וכד נשמתא זכאת וקמת קמיה דההוא רוחא, דא ממנא אהדיא"ל משה לון. וסלקין ועאלין בההוא נהר דינור וסלקין ואתקריבו לקרבנא.

האי נהורא כליל בתלת נהורין, בגין דההוא רבות משחא, אתפליל בתלת גוונין. וכד נציץ האי נהורא, נציץ מניה עשרין ותריין (אתון) נהורין, לקבל כ"ב אתון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. ואלין עשרין ותריין נהורין, פלהו ממנן שמשין דקיימי עמיה, וכלהו אתקרון על שמא דהאי נהורא דעלייהו, וכלהו אתפלילו ביה. האי נהורא בכל אינן נהורין, אתפליל בהאי רוחא, והאי רוחא כליל ביה, ואסתכי לאתישבא גו היכלא רביעאה.

דף רמ"ט ע"ב

רוחא דא, פד אתפליל מנהורא דא, ומכלהו נהורין, פד דחיין (נ"א דחקין) לאתנצצא (דף רמ"ט ע"ב) נפקא מנייהו חד חיותא קדישא, כלילא בתרי גוונין, אריא ונשרא, ואיהי חד דיוקנא, והאי אקרי אהיא"ל. (ס"א אתיא"ל)

והאי חיותא קדישא, נפקי מנציצו דילה, פד מטי נהירו דהאי רוחא עלאה בה, ארבע אופנים, כלילן בכל גוונין, ואינן הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, (הקדמה י"ד ע"ב) אסימו"ן (נ"א אטימו"ן). כל אלן בתמניא גדפין, ואלין אינן ממנן, על כל חילי שמיא, מגיחי קרבא. בגין דלא אשתכח קרבא בעלמא, או עקירו דמלכותא מאתרייהו, עד דחילי שמיא, וככביא דשאר רקיעין, פלהו אחזיו קרבין וסכסוכין אלין באלין. ואלין ארבע אופנים, קיימי עלייהו לארבע סטרין דעלמא.

אלין ארבע, פד נטלין לאגחא קרבין, מרזא דהיכלא דלעילא נטלין, דאיהו בי דינא, ואקרי זכותא. מזיעא דלהון אפיקו כמה חילין ומשריין דלית לון חושבנא. וכלהו קיימי תחות אלין אופנים.

מנהון קיימי על שירתא, ומנהון שליחן על עלמא. לקבל אינן שליחן דלסטור מסאבא, דנפקי מגו ההוא היכלא תליתאה דילה, ואינן מקטרגי עלמא לאבאשא. ואלין אשתכחו לקבלייהו, דלא ישלטון לגבי אינן דמשתדלי באורייתא, כמה דאת אמר (תהלים צא) פי מלאכיו יצוה לך וגו'. וכתוב על פנים

ישאונך פן תגוף באבן וגו'. דא (ישעיה ח) אבן נגף צור מכשול. האי אקרי אבן נגף צור מכשול. והאי אקרי (ישעיה כח) אבן בחן פנת יקרת, (ישעיה כח) צור ישראל. וכלא קיימא דא לקבל דא.

מרוז דהיכלא תליתאה די בסטרא אחרא, נפקי תרין רוחין, דאקרון א"ף וחמ"ה, ומתרין אלין, נפקין כל אינון שליחן דאזלין לאסטאה בני נשא מארחא דקשוט, ואלין אינון דקיימאן, ואקדימו על בר נש, דקא אזיל לאורחא דמצוה. ועל דא אלין אופנים קיימן לקבליהו, בגין לאגנא עליה דבר נש דלא יתנוקון. מאלין תרין רוחין דחיל משה, כד הוה נחית מן טורא, דכתיב, (דברים ט) פי יגרתי מפני האף והחמה.

באמצעיתא דהיכלא דא, אית אתרא אחרא, דקיימא לעילא לעילא, בארבע פתחין, לארבע סטרי עלמא, עשר ממנן לכל פתחא ופתחא, וחד ממנא עליהו. והאי פליל בנהורא דאקרי אהדיא"ל, והאי איהו אופן בתוך האופן, משלבן דא בדא.

אלין ארבעין, נטלי דינא מבי זכותא, לאלקאה להאי נשמתא דחבאת (ס"א ובעאת) לאלקאה. ואלין קיימי בשלהובי נורא לגבי אינון נשמתין, וטאסין לבר מהיכלא דא, ואלקאן לנשמתא דא, וקיימא נזיפא לבר, כל אינון יומין דאתגורת עלה, ולא עאלת לפרגודא.

ואלין ארבעים, אינון דקיימין ואנוזיפו ומנדין, לכל אינון דאפיקו מפומייהו מלה דלא אצטריכא, ובתר דא אפיקו מפומייהו מלה קדישא, מלה דאורייתא, ומטנפי פומייהו בה. ואלין קיימי, ומנדין לון, וקיימי בהאי נדוייא ארבעין יומין, דלא אשתמע צלותהון.

וכן לכל אינון דחאבו אינון חובין, דבעיין לנזפא, עשרה פרוזין נפקי בכל יומא, ומכרזי בכל אינון רקיעין, ובכל אינון חילין ומשריין, אזדהרו בפלניא דאיהו נזיפא. נזיפא איהו על חובא פלוני דעבד, עד דתב קמי מאריה, רחמנא לישזבן.

כד תב מההוא חובא, מתכנפי אלין ארבעין, ושראן ליה. וכדין אכריזו עליה, פלניא שרא נזיפא. מכאן ולהלאה צלותא עאלת. ועד לא תב, נזיף איהו לעילא ותתא, ונטירו דמאריה אתעדי מניה. ואפילו בליליא נשמתיה נזיפא, דסתמין לה כל תרעי שמיא ולא סלקא, ודחיין לה לבר.

דף ר"נ ע"א

האי אופן דקיימא על אלין ארבעין, פד נטיל מטא להווא אתר דאקרי (מלכים א יד) תא הרצי"ם. וכד עאל, עאלו עמיה אינון ארבעין, די ממנן בארבע פתחין, וסלקין כל אינון מגינין די דהבא. ואלין אינון מלאכין דאקרון חשמלי"ם. ואינון מגינין וסייפין ורומחין, דרהטי לאגנא עלייהו דישראל משאר (דף ר"ג ע"א) עמין, ולאגחא קרבא בהו, ולנקמא לון כפום שעטא, בלא אריכו.

ובגין כך אקרי תא הרצים, אתר דאינון רצים רהטי, ואוחו לאגחא, ולנקמא נוקמין לקבל רצים אחרנין, דרהטי לאבאשא ולאטרעא מזלין, לשלטאה עלייהו. ורזא דא, (אסתר ג) הרצים יצאו דחופים. רצים מסטרא דא, ורצים מסטרא דא, ובגינהון, (אסתר ח) והעיר שושן צהלה ושמחה, או (אסתר ג) נבוכה. אי מקדמי אלין דהכא, העיר שושן שמחה. ואי מקדמי אלין דסטרא אחרא, העיר שושן נבוכה.

והא אוקימנא, דבכלא קיימין אלין לקבל אלין, סטרא דא לקבל סטרא דא. ובגין כך, אלין אינון מגינין לכלא. פד סלקין אלין באלין, נפק חד אוירא דלעילא, ואתעבידו כלהו מגן חד. וסימנך, (בראשית טו) אנכי מגן לך.

תריסר גלגלין, אינון דסחראן גו היכלא דא, ואינון אקרון שרפים, דתרין גווינין, תוור וסומק, רחמי ודינא, אלין אינון קיימי לאשגחא תדיר, על כל אינון מארי דצערא, דצערין לון שאר עמין, ודחקין לון, ואקרון חלונות. והיינו דכתיב, (שיר השירים ב) משגיח מן החלונות.

ואלין קיימי לאסתכלא, כל אינון דמצלאן צלותיהו, דמקדמי לבי כנישתא, ואתמנון מאינון עשרה קדמאי. פדין סלקין וכתבין לון לעילא, בגין דאלין אקרון חברים לגבייהו. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) חברים מקשיבים לקולך השמעיני.

זכאין אינון צדיקייא, דידיעי לסדרא צלותהון כדקא יאות, בגין דכד האי צלותא שראת לאסתלקא, אלין סלקין בהאי צלותא, ועאלין בכל אינון רקיעין, ובכל אינון היכלין, עד תרעא דפתחא עלאה, ועאלת ההיא צלותא קמי מלכא, לאתעטרא. כמה דאתמר.

תא חזי, כל אינון דמצלאן צלותין, ומקדשי למריהון ברעותא שלים, האי צלותא בעיא לאפקא לה מגו מחשבת, וברעותא דמלולא ורוחא, וכדין אתקדש שמייה דקודשא בריך הוא. וכד מטאת לגבי אלין חברים, כלהו נטלי לההיא צלותא, ואזלן בהדה עד היכלא רביעאה, בההוא פתחא. ואלין משבחין בההוא זמנא דמצלאן צלותין, ומקדשי בההוא זמנא, אלין אינון די ממנן ביממא בהו

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

בישראל, למהוי עמהון חברים. (ס"א ולא בלייא כאינון) ובלייליא, באינון אחרנין, דאמרי שירתא בלייליא.

ותא חזי פתיב, (משלי כח) גזול אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והא אוקמוה, בגין דמנע ברכאן דקודשא בריך הוא, דאיהו אביו. כמה דכתיב, (דברים לז) שאל אביך ויגדך. וכתיב (משלי כג) ישמח אביך. ואוקמוה.

חבר הוא לאיש משחית, מאן איש משחית. דא איהו ההוא איש, דפגים לסיקרא. ואקרי (משלי טז) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה. והאי איהו איש משחית, דהאי איהו מנע ברכאן מעלמא. אוף הכי, מאן דמנע ברכאן מעלמא, חבר הוא להאי איש משחית פדקאמרן. ודא הוא רזא, בגין דאצטרף ליה לבר נש לברכא לקודשא בריך הוא, ולצללאה צלותא פדקא יאות. בגין דיתברך שמייה קדישא, ויתחבר באלין חברין קדישין, ולא יפגום צלותיה. בגין דמנע ברכאן מעלמא, ויתחבר בההוא חבר איש משחית דאיהו מנע ברכאן מעלמא, וגרים מותא לכלהו.

פתיב (דברים יח) וחבר חבר, מאי וחבר חבר. ההוא מאן דאזיל בתר סטרא אחרא, וחרש חרשין, איהו משך עליה רוחא אחרא מסאבא, ואתחבר בההוא חברותא דההוא חבר רע, ושאר בחרותא בהדיה, ההוא חבר איש משחית. אמאי אקרי חבר. בגין דבשעתא דאתייליד בר נש אתחבר עמיה. ותדיר קיימא בהדיה חבר. לבתר, אתהפך ליה חבר, איש משחית.

והכי אית בסטרא דקדושה, בסטרא דימינא, חבר טוב, דעביד טיבו עמיה דבר נש בעלמא דין ובעלמא דאתי. ואלין חברים קיימי תדיר עליה דבר נש, בחברותא חדא, לשיזבא ליה, ולאגנא עליה, ולמהוי עמיה חברים, לקדשא שמא דמאריהון, ולזמרא ולשבחא קמיה. תדיר.

דף ר"נ ע"ב

מאלין נפקי (דף ר"נ ע"ב) ארבע סמכין אחרנין, לאינון תריסר דקאמרן, הני חברים. ואלין אינון קיימי לגבי אינון דיעטין עיטא לאבאשא לצדיקייא. אף על גב דלא עבדי, וסלקי ואודעי מלה לעילא, ובטלי לההוא עיטא, ואלין אקרון אראלי"ם ואף על גב דכלהו אתמנון לדא, כל חד וחד אתמנא ואתפקד על מלין דייעאן. ותחות אלין לית לון חושבנא.

אלין ארבע, קיימי לארבע סטרי עלמא, וכל חד קאים לאשגחא עלייהו דישראל. ואלין אקרון חרכים, כמה דאת אמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרכים.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

שְׁמָא דְאַלִין אַרְבַּע דְאַקְרוֹן חֲרָפִים, עֵיגְאֵ"ל. עֵירִי'ה (נ"א עזרי'ה). עֵרִיאֵ"ל. יְהִירָאֵ"ל.

עֵיגְאֵ"ל, אִיהוּ קָאִים לְסִטְר מְזֻרָה, וְדָא קֵיִמָּא לְאַשְׁגָּחָא עַל כָּל אֵינּוֹן דְעֵבְדִין עוֹבְדִין טְבִין, וְעַל כָּל אֵינּוֹן דְמַחְשְׁבֵי מַחְשְׁבָה דְמִצְוָה, אַף עַל גַּב דְלֹא יְכָלִי לְמַעְבַּד.

עֵירִי'ה, קֵיִמָּא לְסִטְר דְרוּם. וְדָא קֵיִמָּא לְאַשְׁגָּחָא, לְכָל אֵינּוֹן דְמִנְחָמִי לְמִסְכְּנָא, אוּ דְצַעֲרִי לְבִיּהוּ עָלֶיהָ, אַף עַל גַּב דְלֹא יְכָלִי לְמִיּהָב לִיהָ. וְלֹאֵינּוֹן דְאַזְלִי לְאוֹרְחָא דְמִצְוָה. וְלֹאֵינּוֹן דְעֵבְדִי חֶסֶד עִם מִתִּים. וְאִיהוּ קֵיִמָּא קִיּוּמָא דְאַמְתָּ. וְהֵאֵי אֲתַמְנָא לְאַדְפָּרָא לִיהָ לְעֵילָא, וְלֹאֲחַקָא דִיּוֹקְנִיָה לְעֵילָא, לְאַעְלָא לִיהָ לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

עֵרִיאֵ"ל, קֵיִמָּא לְסִטְר צְפוֹן. וְדָא קֵיִמָּא לְאַשְׁגָּחָא לְכָל אֵינּוֹן דְחֻשְׁבֵי לְמַעְבַּד בִּישׁוּן, וְלֹא עֵבְדִי. אוּ בְעָאן לְמַחְטִי, וְאַתּוּ לְמַעְבַּד, וְאַתְקָה בִּיצְרִיָה וְלֹא עֵבִיד.

יְהִירָאֵ"ל, קֵיִמָּא לְסִטְר מְעָרְב. וְהֵאֵי קֵיִמָּא לְאַשְׁגָּחָא לְכָל אֵינּוֹן דְלְעָאן בְּאוֹרִיָּתָא. וְעֵיִלִי בְנִיּהוּ לְמַלְעִי בְּאוֹרִיָּתָא לְבִי רַב. וְלְכָל אֵינּוֹן דְמִסְתַּכְלִי עַל מְרַע, כַּד אִיהוּ בְבִי מְרַעִיָה. וְאַשְׁגָּחוּ עָלֶיהָ, וְאוֹדְעוּ לִיהָ דִּיִּסְתַּכַּל בְּחוּבוֹי וּבְעוֹבְדוֹי, וְיִתּוּב מְנִיּהוּ לְמֵאֲרִיָה. בְּגִין דְכָל מָאן דִּישְׁתַּדַּל בְּהֵוּא מְרַע, דִּיִּסְתַּכַּל בְּעוֹבְדוֹי, וְיִתּוּב בְּתִיּוּבְתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִיהוּ גְרִים לִיהָ לְאַשְׁתַּזְבָּא, וְלֹאֲתַבָּא לִיהָ רוּחִיָה.

וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים מא) אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֵל דֵּל בְּיוֹם רַעָה יִמְלִטְהוּ יִי. מָאִי בְּיוֹם רַעָה, בְּיוֹם רַע מְבַעֵי לִיהָ. אֲלֹא בְּיוֹם רַעָה, בְּיוּמָא דְשְׁלֵטָא הֵוּא רַעָה לְמִיסַב נְשַׁמְתִּיָה. אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֵל דֵּל, דָּא הוּא מְרַע. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שמואל ב ג) מְדוּעַ אַתָּה כִּכָּה דֵּל בֵּין הַמְּלָךְ. וּבְגִין כֵּךְ, בְּיוֹם רַעָה יִמְלִטְהוּ יִי.

וְאַלִין (ס"א אינון דמסתכלי) דְאַיְנוֹן מְסַתַּכְלִי בְּהֵוּא מְרַע, לְאַתַּבָּא לִיהָ מְחוּבוֹי גְבִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאוּקִימְנָא. בְּהִיכְלָא דָּא קֵיִמָּא עָלֶיהָ, לְאַשְׁגָּחָא. וּבְיוּמָא דְשְׁרִיא דִינָא עַל עֵלְמָא, יִשְׁתַּזְיַב מְנִיָה, כְּמָה דְאַתְ אָמַר בְּיוֹם רַעָה יִמְלִטְהוּ יִי. יוּמָא דְאַתְמָסַר דִינָא לְהֵהִיא רַעָה לְשְׁלֵטָאָה בִּיָּה (על עלמא) וְכִלְהוּ אֵלִין קֵיִימִי לְאַשְׁגָּחָא. וְעַל דָּא אַקְרוֹן חֲרָפִים.

בְּיוּמָא דְרֵאשׁ הַשְּׁנָה, כַּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים בְּדִינָא עַל עֵלְמָא, וְהֵוּא סְטְרָא בִּישָׁא אֲתִי לְאַסְטָאָה, כְּדִין מִתְכַּנְפִּי כָּל הַנִּי, וְקֵיִימֵן קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכְדִין מִתְעַטְרֵן כְּלָהוּ, וְקֵיִימֵן קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּהֵוּא זְמַנָּא מַה כְּתִיב, מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים. מִצִּיץ: כְּמָאן דְאַשְׁגַּח מֵאַתְר דְקִיקָא, דְחָמִי

ולא חמי כל מה דאצטריך. ולבתר, משגיח מן החלונות, אתר אשגחותרא יתיר, דפתח פתחין לרחמא על כלא, וכד קודשא בריך הוא אשגח על עלמא, אסתפל באלין חלונות, ובאלין חרפים, וחיס על כלא.

וכדין כד ישראל תקעין בהווא שופר ואתער מתתא ההוא קול דנפיק משופר, כליל מאשא ומיא ורוחא, ואתעביד מכלא ההוא קול, בגין לאתערא קול עלאה, דנפקא מגו ההוא שופר, דאיהו פגוונא דא, כליל באשא ובמיא ורוחא. כדין פרוזא נפקא, ואכריז בכלהו רקיעין, ואמר קול דודי הנה זה בא וגו', משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים.

דף רנ"א ע"א

וכדין ידעי פלהו, דהא קודשא בריך הוא חייס עליהו דישראל, ואמרי זכאין אינון ישראל, דאית לון עיטא בארעא, בגין לאתערא רחמי מלעילא, כדין כתיב (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה, יודעי תרועה ודאי, (דף רנ"א ע"א) יודעי תרועה: מתברי האי תרועה, דאיהו דינא קשיא, דכלא אתדנו בה. זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי, בגין דאינון ידעי ארחוי דקודשא בריך הוא, וידעי למהך בארחוי, וליחדא יחודא כדקא יאות.

אלין חלונות, ואלין חרפים, קיימי פלהו לאחדא כל צלותין, דסלקין מתתא לעילא, ולאשגחא בהו, לאעלא לון קמי קודשא בריך הוא. ועל דא כל בית הפנסת דלאו ביה חלונות, לאו אתר לצלאה ביה כדקא יאות.

דהא בית הפנסת לתתא, לקבל בית הפנסת דלעילא. בית הפנסת דלעילא דאית ביה (נ"ט ע"ב) חלונות פמה דאמרן, הכי נמי לתתא. לעילא פנסת הגדולה, אית ביה תריסר חלונות עלאין, הכי נמי להאי בית הפנסת תתאה. וכלא קיימאן דא לקבל דא, בגין דעלמין קיימין אלין פגוונא דאלין, וקודשא בריך הוא סליק יקריה בכלא. ועל דא ביום רעה ימלטהו יי', כד שלטא ההיא סטרא בישא, ימלטהו יי'.

פגוונא דא, האי ממנא יהירא"ל, קיימא על כל אינון דחייסי על מסכני, פמה דאת אמר אשרי משפיל אל דל. ובגין דא כלא קיימא בהיכלא דא, והיכלא דא אתכליל בהיכלא אחרא רביעאה, דתמן הוא גורין ודינין לכלא. זכאה חולקיה מאן דידע גנוזי דמאריה, ליחדא ליה, ולקדשא שמייה דמאריה תדירא, למזכי ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי.

סדר הלימוד ליום כב ניסן [יום 199 בשנה]

היכל הזכות גבור"ה היכלא רביעאה. היכלא דא, די קודשא בריך הוא אשתמודע שולטניה בארעא בגיניה. ודא איהו היכלא, דקיימא למטר ארחוי דאורייתא. דא היכלא אקרי דזכות, דביה אתדנו כל דינין דעלמא, וכל זכין, וכל חובין, וכל עונשין, וכל אגר טב, לאינן דנטרי פקודי אורייתא.

היכל דא דזכות, משנייא מכל שאר היכלין, והאי היכלא, כלילן ביה ארבע היכלין, משניין דא מן דא, וכלהו חד היכלא. בהיכלא דא אית רוחא חדא, דאקרי זכו"ת אל. והיכלא דא אקרי על שמייה זכות, והאי איהו אל. והכא אתדנו כל דינין דעלמא, והאי איהו רזא דכתיב, (תהלים ז) ואל זועם בכל יום.

ד' היכלין, ד' אלין דאינן בהיכלא דא, דא לגו מן דא, כלהו כלילן דא בדא, וכלהו חד היכלא, ואקרי זכותא. ארבע היכלין אלין, אית להו פתחין. חד ממנא עלאה דקיימא לבר לפתחא קדמאה דהיכלא דא, סנסני"ה שמייה, ועל שמא דא, אית ממנא אחרא לסטרא אחרא דשמאלא, דנטל דינין בההוא היכלא דיליה, לאתערא למעבד בעלמא. ובגין דנטיל מניה, אקרי על שמייה, סנסני"ה. ואיהו שליט על ההוא אסכר"א דרביי.

והאי ממנא עלאה סנסני"ה, כד נטיל דינא, אכריז לאינן ממנן דקיימין על תריסר פתחין, ואינן פרוזין דמכרוזי כל אינן דינין, דאתדנו מהיכלא דזכותא דא.

רוחא דא דנטיל כלא, דאקרי זכות א"ל דקאמרן, כלא כליל ביה. מניה נפקו שבעין גהורין נציצין, וכלהו בעגולא קיימי, בגין לאחזאה דא בדא דלא אתכסי דא מן דא. כל זכין, וכל עונשין, וכל דינין, קמי כלהו גהורין אלין קיימין.

מנייהו נפקי תרין גהורין, דקיימי קמייהו תדיר. ואלין ע' גהורין, ותריין גהורין דקיימי קמייהו, אינן לגו באמצעיתא דהיכלא. ועל רזא דהיכלא דא פתיב, (שיר השירים ז) שררד אגן הסהר אל יחסר המזג.

לקבל אינן נפקי שבעין ותריין גהורין אחרנין, מסטרא דימינא. ושבעין ותריין גהורין אחרנין, מסטרא דשמאלא. ואלין קדמאי אינן פנימאי לגו, באמצעיתא דהיכלא. לקמי גהורין אלין, עאלין כל זכוון וכל חובין לאתדכאה. כל עובדין דעלמא, מאלין פנימאי נפקי. אשתכחו כל גהורין דנפקי מרוחא דא עלאה, מאתן ושית סרי גהורין, וכלהו כלילן ברוחא דא.

אינון תרי נהורין, דקיימי קמי אינון שבועין, אינון סהדי סהדותא תדיר, וכתבי פתקי דינא דזכו או דחובה. אלין שבועין אינון גזרין גזרי ודיינין דינין. וכל דינין דעלמא הן לטב הן לביש הכא איהו.

דף רנ"א ע"ב

רוחא דא, דאיהו זכות א"ל כדקאמרן, ביה רשימין תלת אתוון, דמתדבקן ביה מלעילא, דאינון יה"ו. והא אוקימנא דכד אלין אתוון מתדבקאן בהאי אתר, (דף רנ"א ע"ב) דאתדבקותא דדכורא בנוקבא. פדין אתרשימו בהאי רוחא, אינון אתוון. והכא אמר דוד, (תהלים צד) ואלהי לצור מחסי. וזא דרוחא דא דאקרי א"ל ורזא דאינון אתוון דרשימין ביה, דאקרון יה"ו, אלין תלת סטרין דנהורין דקאמרן.

אינון תלת בתי דינין, דמתפלגי בדינין אחרנין, במילי דעלמא, בעותרא, במסכנו, במרעין, בשלימו, דאינון ארבע היכלין דאינון מתקנן לכל אינון אחרנין, תרין היכלין לאלין תרי סטרי נהורין אחרנין, וחד היכלא לכל אינון מארי דעיינין, דעבדי חושבנא מכל עובדין דעלמא. וחד היכלא, לסופרין אחרנין, די תחות אלין קדמאי פנימאי. אלין ארבע היכלין, כלין בהיכלא דא, דאקרי על שמא דהאי רוחא זכותא, כדקאמרן.

בכל פתחא ופתחא דאלין היכלין, אית ממנא חד, בפתחא קדמאה אית ממנא חדא, דשמיה אקרי גזריא"ל. (לפתחא קדמאה דשמיה דכלא סנסני"ה דמינה נטיל) האי ממנא אחרא, ההוא ממנא איהו לגלאה דינין, דאתדנו ואתגזרו לההוא ממנא קדמאה, דשמיה סנסני"ה דמינה נטיל האי ממנא אחרא, דקיימא על היכלא דסטרא אחרא, וקיימא על אספרה דרביי, כדקאמרן.

והאי ממנא גזריא"ל, נטיל מלה דבי דינא פנימאה. דכלא, אתגזר תמן, וכדין אודיע מלה להאי ממנא דלבר, וכל אינון פרוזי מכרוזי ואמרי בכל רקיעין, כד וכד אתגזר מבי מלכא, עד דנטלי ההיא מלה בהיכלא דלתתא, ומתמן נפקי ומכרוזי מלה, עד דאשתמע בכלהו רקיעין תתאין, ונחתי ואודעי מלה, לכלהו דלתתא.

ונטלי מלה כלהו תתאין, מדרגא לדרגא, אפילו צפרי שמיא, ועופי דארעא, כלהו נטלי מלה, ואודעי לה בעלמא. עד דנטלי מלה כל אינון גרדיני נימוסין, ואחזיין בחלמא לבני נשא, ואתיא ההיא מלה לזמן קריב.

ולזמנין דההיא מלה דאצטריכא למלכי ארעא, דאינון ממנן לאתזנא, ולדברא עמין. דאודעין ההיא מלה עד רקיעא דשמשא דלתתא, וקיימא תמן. עד דאינון

מִמֶּנּוּ שְׁמִשָּׂא, דְּאִתְּמַנּוּן עַל שְׁמִשָּׂא, נְטִילֵי הֵיִיא מְלָה, וְאוֹדְעֵי לָהּ לְאִינּוֹן מִמֶּנּוּ
עֲלָיִן דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְאִינּוֹן מוֹדְעִין הֵיִיא מְלָה לְמַלְכֵי אַרְעָא, דְּאִינּוֹן בְּסִטְרָא
דְּלַהּוֹן.

וְכַד הָווּ נְבִיאִים בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, הָווּ נְטִילִין נְבוֹאָה דְּלַהּוֹן, מִתְרִין עֲמוּדִין עֲלָיִן
דְּאוּרִייתָא סְמִיךְ עֲלֵיהוּ. לְבִתְרָא דְּאִסְתְּלִקוּ נְבִיאִים מְעֻלְמָא, וְאִתּוּ מְאָרִי דְּמִרְאָה,
וּמְאָרִי דְּחֻלְמָא, נְטִילֵי מְלָה מֵאִתְרֵיהּ כְּדִקְאֻמְרִין. וְכַד מְלַכֵי הָווּ בִּינֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל,
וְנְבִיאִים אִסְתְּלִקוּ, וּמְאָרִי דְּחֻלְמָא וּמִרְאָה לָא אֲשַׁתְּכַחוּ, אוֹדְעִין מְלָה לְאִינּוֹן
מְלַכִּין, מֵהָאִי פְתַחַא כְּדִקְאֻמְרִין.

וְאִי תִימָא הֵיךְ נְטִיל מְלָה מֵהָאִי אַתְרָא. תָּא חֲזִי, כָּל דְּרָגָא וְדְרָגָא, וְכָל פְתַחַא
וּפְתַחַא, כְּלַהּוּ אִית לֹוֹן לְבַר, מִמֶּנּוּ יְדִיעֹן, דְּאִתְּמַנּוֹן (בְּסִטְרָא דְּלַהּוֹן) בְּכָל אִינּוֹן
רְקִיעִין, עַד דְּנַחְתִּי לְתַתָּא בְּרְקִיעִין תַּתְּאִין וְאוֹדְעִין מְלָה לְאִינּוֹן דְּאִצְטְרִיךְ בְּגִין
דְּהָא מְאֻלִּין הֵיכְלִין דְּאִינּוֹן סְטְרָא דְּקְדוּשָׁה וְרוּא דְּמַהִימְנוּתָא, אֲתַפְרְשׁוּ דְּרָגִין
לְתַתָּא, כְּלַהּוּ בְּרוּא דְּמַהִימְנוּתָא, וְנַחְתּוּ דְּרָגִין עַל דְּרָגִין, עַד דְּפְרַחִין מֵהָאִי
עֲלְמָא, וְאִתְּמַנּוֹן בֵּיהּ.

מִנְהוֹן, לְנְטְרָא בְּנֵי נְשָׂא מְסִטְרָא אַחְרָא, וּמְנֻזִיקֵי עֲלְמָא, וּבְאִינּוֹן אַרְחֵי דְּקָא
אֲזֻלִי. וּמִנְהוֹן, לְסִיעָא לְבְנֵי נְשָׂא, כַּד אַתָּאן לְאִתְּדַכָּא. וּמִנְהוֹן, לְמַעַבְד אֲתִין
וְנִסִּין בְּעֻלְמָא. וּמִנְהוֹן דְּקִימֵי לְאֲשַׁגְחָא בְּעוּבְדִין דְּבְנֵי נְשָׂא, לְמַסְהַד סְהֻדוּתָא. וְכֵן
(כְּגוּוּנָא דָא) מִתְפְּרִשִׁין כְּמָה דְּרָגִין לְסִטְרֵיהוּ, וְכְלַהּוּ בְּרוּא דְּמַהִימְנוּתָא עֲלָא, וְכְלַהּוּ
בְּקְדוּשָׁה עֲלָא.

דף רנ"ב ע"א

כְּגוּוּנָא דָא בְּסִטְרָא אַחְרָא, סְטְרָא מְסֻבָּא, מִתְפְּרִשִׁין דְּרָגִין מְאִינּוֹן הֵיכְלִין
לְתַתָּא, כְּלַהּוּ דְּרָגִין לְאֲבֵאֲשָׂא, וְלֹאֲסֻטָּא עֲלְמָא: מִנְהוֹן, קִימֵי לְאֲסֻטָּא בְּנֵי
נְשָׂא, מֵאֲרַח טַב לְאֲרַח בִּישָׂא. וּמִנְהוֹן קִימֵי לְסֻבָּא בְּנֵי (דף רנ"ב ע"א) נְשָׂא,
לְאִינּוֹן דְּאִתּוּ לְאֲסֻטָּא, כְּמָה דְּתַנִּינֵן, אַתָּא בַר נֶשׁ לְאֲסֻטָּא, מְסֻבָּבִין לִיהּ
בְּהָאִי עֲלְמָא, וּמְסֻבָּבִין לִיהּ בְּהוּא עֲלְמָא, וְאִינּוֹן אֲקִרּוּ צוּאָה רוּתַחַת. כְּמָה דְּאִתְּ
אֲמַר (ישעיה ל) צֵא תֹאמַר לוֹ. וְאִינּוֹן דְּרָגִין דְּקִימֵן לְסֻבָּא יְתִיר, וּבְגִין כַּךְ, אֲלִין
תְּדִיר לְקַבֵּל אֲלִין, וְכֻלָּא אִיהוּ בְּדְרָגִין יְדִיעָן כְּדִקְא חֲזִי.

פְתַחַא תְּנִינָא. בְּהָאִי פְתַחַא אִית מִמֶּנָּא, דְּהִרִיא לְ שְׁמִיָּה. וְאִיהוּ לְסִטְרָא יְמִינָא,
וְהָאִי אִיהוּ מִמֶּנָּא, לְאֲעֻלָּא כָּל זְכוּתִין דְּזָכוּ בְּהוּ בְּנֵי נְשָׂא, בְּגִין דִּיתְדִין בַּר נֶשׁ לְטַב
עֲלֵיהוּ כַּד אַתְּדִין לְטַב, וְאִינּוֹן זְכִיין קִימֵן סְגִיאָן עַל חוּבֵי בְּנֵי נְשָׂא, כְּדִין הָאִי
מִמֶּנָּא, פְּקִיד עַל אַגְרָא וְחוּלְקָא דְּאִינּוֹן זְכִיין וְאַגְרִין לְטַב.

ואפיק ההוא דינא, ומני ליה לההוא ממנא, דאקרי פדיא"ל, די בהיכלא תליתאה. וכדין אמר ליה, (איוב לג) פדעו מרדת שחת. בגין דכד בר נש קאים בבי מרעיה, ואתפס בתפיסו דמלפא, כדין אתדן בר נש. וכל זכו וכל חובה דעבד בהאי עלמא, כלא עאל בהאי היכלא לאתדנא.

וכד אתדן לטב, בהאי פתחא נפק דיניה לטב, לימינא דהאי ממנא דהריא"ל, דקיימא ביה, ואודעין דיניה לטב, עד דאשתזיב. ונחתא ההוא דינא, בכל אינון ממנן, דרגין דאשתמודעו לטב לתתא, כלהו דרגין על דרגין, וכלא, בין לטב בין לביש, מבי מלפא אתדן ההוא בר נש.

פתחא תליתאה. בהאי פתחא אית ממנא חד, גדיא"ל שמייה. ואיהו לסטר שמאלא, והאי איהו ממנא, לאעלא (ס"א לאתקלא) כל חובין וכל בישין, דבר נש אסטי אבתרייהו בהאי עלמא. ונחית לון גו מתקלא לאתקלא, באינון זכין דעאלו בידי דההוא ממנא אחרא דקאמרן.

וההוא מתקלא קיימא גו פתחא רביעאה, ותמן אתקלו זכין וחובין כחדא. מאן דנצח מנייהו, הכי אית ליה ממנן בההוא סטרא. אי נצחון זכין, כמה ממנן אית בסטר דימינא, ונטלי ההוא דינא, ומעברין בישין ומרעין מההוא בר נש, עד דאשתזיב. אי נצחון חובין, כמה ממנן אית ליה בההוא סטרא דשמאלא, עד דנטלי מלה ההוא סטרא אחרא, וכל אינון גרדיני נמוסין, עד דאתרע מזליה. וכדין נחתא ההוא סטרא אחרא, ונטיל נשמתא. זכאה חולקיהון דצדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

פתחא רביעאה. בהאי פתחא, קיימא חד ממנא, ואזני"ה (ס"א מאזני"ה) שמייה. והאי איהו מתקלא, דנטלא (ס"א דתקיל) זכין וחובין, וביה אתקלו כלהו כחדא. ודא אקרי (רנ"ה ע"א) מאזני צדק. כדכתיב (ויקרא יט) מאזני צדק. בהאי אתקלו כלהו לאתדנא.

תחות האי ממנא, אית תרין ממנן, חד לימינא וחד לשמאלא. חד לימינא, הריא"ל שמייה. חד לשמאלא, גדודיא"ל שמייה. וכד אתקלו זכין וחובין, דא אכרע לסטר ימינא, ודא אכרע לסטר שמאלא. וכלהו אתפלילו בהאי רוחא דאקרי זכו"ת אל.

וכד אתפלילין כלהו ביה, אפיק (ס"א חד) חיותא, קדישא, והאי חיותא מלהטא, ואקרי שמייה, תומיא"ל. האי חיותא, איהי חיותא דקיימא לאשגחא בעלמא, באינון עיני יי, דאזלן ושטאן בעלמא. ואינון עיני יי, כלהו נטלו אשגחותא,

מאינון עובדין טבין דאתעבידו בטמירו, ולאשגחא באינון עובדין דאינון בשלימו דלבא, ואף על גב דלא אתעבידו כדקא יאות.

האי חיותא איהי קיימא באשגחותא דצלותין. בגין דאינון שאלתין דשאלתי בני נשא בצלותהון, כלהו קיימי בידא דהאי חיותא, ואנח להו בהאי היכלא, וקיימין אינון שאלתין בהאי היכלא עד ארבעין יומין, לאשגחא בהו.

דף רנ"ב ע"ב

דהא (בסוף ארבעין יומין) בכל ארבעין וארבעין, נפקא האי חיותא, ונטיל לכל אינון שאלתין, ואנח לון קמיייהו דאינון שבעין ותריין נהורין, ודיינין לון. וכדין האי רוחא דאקרי זכו"ת אל, (דף רנ"ב ע"ב) מעיין בהו, אי זכי אי לא זכי. אי זכי, נפקא האי צלותא, ומתגלגלא האי שאלתא, ונפקן עמה תריסר ממנן, וכל חד וחד תבעין מעם ההוא רוחא, קיומא בהאי שאלתא, ואתקיימא בהו.

תחות האי חיותא, ארבעה שרפין מלהטן, שרפא"ל, ברקיא"ל, קרישיא"ל קדומי"ה. ואלין ארבע תחות האי חיותא קיימין לארבע סטרי עלמא, אלין ד' קיימי לד' סטרי עלמא, ואינון ממנן לאשגחא בכל אינון דנטרי יומא דשבתא, ומענגי שבתא כדקא יאות.

מאלין ארבע פד נטלי, נפקי שביבין דאשא, ומאלין שביבין אתעבידו שבעין ותריין גלגלין, מלהטן באשא. מהכא אתעביד נהר דינור. אלה אלפין ישמשוניה לההוא נהרא, כל אינון דמענגי שבתא, אלין ארבע ממנן משגחן בכל אינון דמענגי שבתא, והאי חיותא קיימא עלייהו, ונטלי בגינה תחותה.

בכל יומא ויומא, נגיד ההוא נהר דינור, ואוקיד לכמה רוחין, ולכמה שליטין. וכד עייל שבתא, פרוזא נפקא, ושכיך ההוא נהר דינור, וזעפין וזיקין ושביבין אשתככו. והאי חיותא אזלא וסלקא על ארבעה אלין שרפים דקאמרן. ועאל גו אמצעיתא דהיכלא דא, בההוא אתר דאקרי ענג.

בגין דבהאי אתר, פד עייל שבתא, מתסדראן תמן כל פתורי דבני עלמא, דאקרו בני היכלא דמלכא, ואלף אלפין, ורבו רבוון ממנן, קיימי על אינון פתורי. והאי חיותא עלאה על אלין ארבעה שרפים, ועאל בההוא אתר, וחמא כל אינון פתורי, (וכל אינון דקיימא עלייהו) ואשגח בכל פתורא ופתורא, והיך מענגי ליה לכל פתורא ופתורא, וקיימא ובריך ליה לההוא פתורא. וכל אינון אלה אלפין, ורבו רבון, כלהו פתחי ואמרי אמן.

ומה ברכה היא דבריך על האי פתורא דמתסדר ואתענגא כדקא יאות. (ישעיה נח) אז תתענג על יי' וגו' כי פי יי' דבר. וכלהו אמרי, (ישעיה נח) אז תקרא ויי'

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

יענה וגו'. רוחא עלאה דאקרי זכו"ת אל, כד הוא פתורא אתענג בכלהו סעודתי, בסעודתא בתראה תליתאה מסיים ואמר, על כל אינון קדמאי, ואמר (ישעיה נח) אז יבקע פשחר אורף וגו', כבוד יי' יאספך. כל אינון שבועין נהורין אחרנין בכל סטרין, פתחי ואמרי, (תהלים קכח) הנה כי כן יבורך גבר ירא יי'.

וכד פתורא דבר נש לא קיימא בההוא אתר בסדורא דענוגא פדקא יאות, כדין האי חיותא, ואינון ארבע דתחותה, וכל אינון אלה אלפין ורבו רבון, פלהו דחיינ ליה לבר, לההוא סטרא אחרא, וכמה גרדיני נימוסין, פלהו נטלי ליה ועיילי ליה לההוא אתר, דאיהו בהפוכא מן דא, ואקרי נגע. וכד עייל לה תמן, (ס"א פתחי) ואמרי (תהלים קט) ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו. (תהלים קט) ינקש נושה לכל אשר לו וגו', אל יהי לו מושף חסד וגו'. רחמנא לשזבן.

בגין דענוגא דשבתא, ומהימנותא דקודשא בריך הוא (ס"א האי איהו אלין פתורי דענוגא דשבתא וזמנין וחגיגין כולהו חדותא דקודשא בריך הוא) איהו. ובגין דא, כל אינון דמענגי ענוגא דשבתא וזמני ומועד, אלין ארבע דקיימי תחות האי חיותא, קיימא לקבל ההוא נהר דינור, ולא שבקי לאתוקדא ביה, לכל אינון דמתענגי ענוגייהו פדקא יאות.

תחות אלין ארבע, אית ממנן אחרנין, דקיימי לבר, דאשתמודעאן מסטרא דהיכלא דא (וכל כרוזין לבר) ומכרוזי לכלא אינון דינין, וכל אינון גזרין דאתגזרו בהאי היכלא.

פלא אתדן הכא, בר תלת מלין, דלא אתייהיב רשו הכא בהיכלא דא דאקרי זכותא. ואלין (בראשית מ"ג ע"ב, קפ"א ע"א, ויקרא כ"ה ע"ב) אינון: בני, חיי, ומזוני. דהא אלין תלתא, לא קיימי הכא, בגין דהא במזלא תליאן. דהא ההוא נהר דנגיד ונפיק, תמן תליין חיי דלעילא, ותמן תליין מזוני, ותמן תליין בני, דהא אלין תלתא מתמן נפקי, ונגדי ואתמשכאן לתתא. ובגין כן, פלא קיימא בהיכלא דא, בר הני תלתא.

דף רנ"ג ע"א

בר נש כד איהו בבי מרעיה, הכא אתדן, וכל שאר דינין דעלמא. ואי תימא, בר נש בבי (דף רנ"ג ע"א) מרעיה, אי אתדן לחיים יהבין ליה. לאו דחיינ תליין הכא, אלא כד אתדן הכא לחיים, כדין נגדין חיים מלעילא, ויהבי ליה. (ואי לא לא יהבין) זכאה חולקיהון דצדיקיא דידיעי ארחוי דאורייתא, וזכאן בה לחיי עלמא, עלליהו פתיב (ישעיה ס) ועמד כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ וגו'.

סדר הלימוד ליום כג ניסן [יום 200 בשנה]

היכל אהבה חס"ד היכלא חמישאה, היכלא דא קיימא לאנהרא לאלין תתאי. והאי איהו היכלא דקיימא לאנהרא ברזא דמהימנותא. פתחא חדא קיימא בהאי היכלא, וחד ממנא עליה, וההוא ממנא אקרי סניגורי'ה. האי ממנא קיימא על פתחא דא, בגין למילף (ס"א סניגוריא עליהו דישראל ובגין דא אקרי שמיה כד דהא איהו ממנא על כל אינון טבין דישראל למיעל) סניגורא דלהון, קמיה דמאריהון. ולא ישלוט עליהו סטרא אחרא.

בהיכלא דא, קיימא חד רוחא, דכליל בארבע, דהא רוחא דא כליל בארבע גוונין, חוור ואוכם ירוק וסומק. והאי איהו רוחא דקיימא כליל בכלא, ואקרי סורי'ה, רב על כל אינון חייילין תתאין. וכלהו קיימין תחותיה, וממנן תחות ידיה.

האי רוחא, דסגיר ופתח. כל מפתחאן עלאין פלהו אתמסרן בידיה. (תלת זמנין ביומא) כל חייילין תתאין, פלהו אתפלילן וקיימין תחותיה, ומניה אתזנו. האי קיימא בכל רזין דמאריה, כל גנוזין עלאין פלהו אתמסרן בידיה.

האי רוחא אקרי אהבה. ובגין דא, אקרי היכל דא, היכל אהבה. בגין דהכא אתגניזו כל רזא דרזין, למאן דאצטרך לאתדבקא ביה. והכא הוא רזא דכתיב, (שיר השירים ז) שם אתן את דודי לך.

רוחא דא, איהו נטיר כל נטירו דלעילא, ודא אקרי (תהלים קכא) שומר ישראל. (דברים ז) שומר הברית. בגין דהכא איהו נטירו דכל גנוזין עלאין, ועל דא גנוזין דמאריה גנוזין ביה. מהאי נפקי שבילין וארחין לאינון דלתתא, בגין לאתערא בהו רוחא דרחימותא.

אלין ד' גוונין דביה, אתכלילן דא בדא. וכד בעאן לאכללא, בטש דא בדא, ונפק מכלהו חד חיותא קדישא, דאקרי זהר. והאי חיותא על דא כתיב, (יחזקאל י) היא החיה אשר ראיתי על נהר כבר.

מהיכלא דא, נפקין כל רוחין קדישין דקיימין בקיימא דנשיקין (עלאין). דהא מאינון נשיקין, נפקא אוירא דרוחא, לקיימא דנפשא לכל אינון נשמתין עלאין, דאתייהבו בבני נשא. ורזא ההוא דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם. בגין דבהאי היכלא קיימין כל נשמתין, וכל רוחין, דזמינן לנחתא בבני נשא, מיומא דאתברי עלמא. ועל דא, היכלא דא נקטא, כל אינון נשמתין

דנפקין מההוא נהר דנגיד ונפיק. ובגין דא, היכלא דא לא קיימא לעלמא בריקניא.

ומיומא דאתחרב בי מקדשא, לא עאלו הכא נשמתין אחרנין. וכד יסתיימון אלין, היכלא קיימא בריקניא, ויתפקד מלעילא, וכדין ייתי מלכא משיחא. ואתער היכלא דא לעילא, ויתער היכלא לתתא.

וברזא דהיכלא דא פתיב, (שיר השירים ד) שני שדין פשני עפרים וגו'. בגין דבהיכלא דא ההוא רוחא דקאמרן, וההוא חיותא, אפיק תרין נהורין פלילין דא בדא, מתקשרין דא בדא, ואקרון א"ל שד"י. אלין אקרון שד"י, וא"ל דלתתא, מתחברין דא בדא, ואעיל דא בדא, ואקרי א"ל שד"י. בגין דנפק מכללא דאלין שדים.

והאי א"ל דאיהו מסטרא דימינא, נטיל מאתר דא, כל אינון רחמין, דקיימי לאתונא ההוא היכלא דלתתא, דאקרי זכות"א, על שמא דהאי רוחא דביה דקאמרן. האי שדי, יניק לכל אינון תתאין, ולכל אינון היכלין, ולכל אינון דלבר, דקיימי מסטרא דא, דאקרון יתדות המשפן, כמה דאוקימנא. ועל דא אקרי שדי, בגין דמספקא מזונא לכלהו תתאי, כמה דאיהו מקבלא, מסטרא דימינא.

דף רנ"ג ע"ב

מהכא, נפקו אינון נהורין, דאקרון (בראשית ג) להט החרב המתהפכת. בגין דמתהפכת לכמה גוונין, והא אוקימנא, דאלין מתערי דינא בשליחותא דלעילא, ואינון בעלמא (דף רנ"ג ע"ב) מסטר שמאלא, כד אתפרש (ס"א אתפשט) רוחא דא, ובטש לאפקא נהורין לכל סטרין, כאינון שדים דרמאן חלבא לכל סטר, הכי נמי מהאי רוחא, נפקי לכל סטר, ואפיקו חד חיותא אחרא, די ממנא על אלין, דאקרי להט החרב המתהפכת. ודא אקרי. (חסר) (ס"א שבע ודא איהו דממנא)

וההוא והאי דממנא על עלמא. בזמנא די ממנא כפנא על עלמא ואתדן ביה, כדין האי חיותא אתפקדא על עלמא, ואפיק רוחא דמזונא, לכל אינון בני מהימנותא, דלא ימותון בכפנא, וסעיד לבייהו. בגין דהא מסטרא אחרא, כד שלטא כפנא בעלמא, נפקי מהאי סטרא תרין רוחין מסאבין, ואקרון שוד וכפן. ודא איהו רזא, (איוב ה) לשוד ולכפן תשחק. בגין דאלין קיימין בעלמא, ועבדין לון לבני נשא קטרוגא. חד, ההוא דקא משדר להו כפנא, ומייתי. וחד, דקא אכלי בני נשא ולא שבעין, בגין דהא רוחא בישא שלטא בעלמא.

חיותא דא, אפיק חד ניצוצא, דקא נפיק מנציצו דתרין ניצוצין דאמרו, דאינון מתהפכאן לכמה גוונים. והאי ניצוצא אקרי שרפים, והאי אחיד בהון, ולהיט לון.

בהיכלא דא אית תרין ממנו, נהורין דקיימין על אלף ורבוא רבבן דאקרון גפנים, ואלף ורבוא רבבן דאקרון רמונים, וכלהו קיימין בחביבותא, ואלין אינון דאעלי רחמותא בין ישראל לתתא, וקודשא בריך הוא לעילא. וכלהו מתערי רחמותא, וקיימן ברחימו. וכד אתער רחמו מתתא לעילא, ומעילא לתתא, כדין אתמליא היכלא, דא, מפמה טבין, מפמה חסדין, מפמה רחמין וכדין רחמו דלתתא, גו רחמו עלאה, אתדבק דא בדא.

מהכא נפקי תרין ממנו, ואקרון אהבה, על שמא דהיכלא. ואלין קיימין לאשגחא על כל אינון דמיחדי יחודא דמאריהון ברחימו, ומסרי נפשייהו עליה ברחימו, וסלקי ואסהידו לעילא וכל אינון דעבדי חסד בעלמא, אינון חסדין סלקין ועאלין גו האי היכלא, ומתעטרי תמן, וסלקי לאתעטרא גו אהבה עלאה. ועל דא כתיב, (תהלים קח) כי גדול מעל שמים חסדך. בהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'.

היכל הרצון תפאר"ת היכלא שתיתאה. דא הוא היכלא דאקרי היכלא דרצון, דאיהו רעוא, דאקרי (דברים ח) מוצא פי יי', חדוה דאתדבקוהא דכלא. והכא איהו רעוא דרעוין, ברזא דכתיב, (שיר השירים ד) פחוט השני שפתותיה. רעוא דכל נשמתי, דנפקי מההוא מוצא פי יי'.

האי היכלא, היכלא דרעוא. דקיימן הכא כל שאלתיו, וכל בעותין דעלמא. בגין דרעוא דכל רעוין, כד נשיקין אשתכחו, ברזא דכתיב, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. וכדין כד נשיק דא לדא, כדין אקרי עת רצון. בגין דהא כדין שלימו אשתכח, וכל אנפין נהירין. וכד צלותין סלקין, כדין איהו עת רצון לאשתכחא, ועל דא כתיב (תהלים סט) ואני תפילתי לך יי' עת רצון. דאיהו חבורא דא עם דא.

בהיכלא דא קיימן שית פתחין, ד' פתחין לד' סטרין דעלמא, וחד לעילא, וחד לתתא. באלין פתחין אתמנא חד רוחא, דאיהו רב על פלהו די ממנו בכל אלין פתחין, ורזיא"ל שמיה. והאי אתמנא ואתפקד בכל אינון רזין עלאין, דפומא לפומא ממללן, דנשקין דא דלא ברחימו דרחימותא.

רזין אלין לא קיימן לגלאה, אבל כד תרעין אתפתחו, כדין ידעין פלהו היכלין, וכל אינון רוחין, וכל אינון משריין, דהא תרעי דרצון אתפתחו. ולא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

עֲלִין בְּאֵלֶיךָ תְּרַעֵן, אֲלֵא רַעֲוֵי דְצְלוּתֵיךָ, רַעֲוֵי דְשִׁבְחָא, רַעֲוֵי דְנִשְׁמַתֵּיךָ קְדִישֵׁיךָ
עֲלֵאִין.

הַאי אִיהוּ הִיכְלָא דְמִשָּׁה, בְּהַאי הִיכְלָא אֲתַכְנִישׁ מִשָּׁה בְּרַחֲמֵיךָ, וְנִשְׁיֵךְ נִשְׁיֵיךָ.
בְּהַאי הִיכְלָא, (שמות יט) מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

דף רנ"ד ע"א

כַּד אֲתַדְבְּקוּ נִשְׁיֵיךָ בְּנִשְׁיֵיךָ, (דף רנ"ד ע"א) דָּא עִם דָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר
השירים א) יִשְׁקֵנִי מִנִּשְׁיֵיךָ פִּיהוּ וְגו'. לֵית נִשְׁיֵיךָ דְחֲדוּה וְרַחֲמֵיךָ אֲלֵא כַּד
מִתְדַבְּקֵן דָּא בְּדָא, פּוּמָא בְּפּוּמָא, רוּחָא בְּרוּחָא, דְכַדִּין רוּחָא דָּא עִם דָּא,
בְּתַפְנוּקֵיךָ דְכֻלָּא, וּבְחֲדוּה, מִנְהִירוּ עֲלָתָה.

תָּא חֲזִי, מִשָּׁה יְדַבֵּר, דְכְּתִיב, (שיר השירים א) הֲנֵךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי, וְכְתִיב (שיר
השירים ד) כַּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפְּתוּתֵיךְ. וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל, דְכְּתִיב, (שיר השירים א)
הֲנֵךְ יִפֶּה דוּדֵי אֶפֶס נְעִים, וְכְתִיב (שיר השירים ה) שֶׁפְּתוּתֵיךָ שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפוֹת מוֹר
עוֹבֵר.

הַאי רוּחָא, אֲתַמְסְרוּ בִידֵיךָ, כָּל רוּזִין דְאֵינּוּן נִשְׁמַתֵּיךָ עֲלֵאִין, דְמִתְעַרְי תִּיאוּבְתָא
דְרַחֲמֵיךָ דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא כְּחֲדָא. אֵינּוּן נִשְׁמַתֵּיךָ עֲלֵאִין, כְּגוֹן רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲבֵרוֹי,
דְאֵלִין לָא אֲתַקְרִיבוּ לְאִסְתַּחֲוָה בְּנֵהר דִּינְוֹר, כְּמָה דְשָׂאָר נִשְׁמַתֵּיךָ אִסְתַּחֲוִין תַּמָּן
וְעֵבְרוּ בֵיהּ, וְהָא אֲוִקִימָנָא. (תא חזי), רוּחָא דָּא, אֲפִיק תְּרִיסָר נְהוּרִין, וְכִלְהוּ קִימֵי
בְּרֹזָא דְתַחֲתוּת הַאי רוּחָא. בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְעֲלָמָא, קִימֵי ד' נְהוּרִין עֲלֵאִין, דְשִׁלְטִין
לְאַרְבַּע סְטָרִין. בְּסְטָרָא דְדְרוּם, קִימֵי חַד נְהוּרָא עֲלָתָה יְמִינָא דְכָל עֲלָמָא, דְהָא
מִנְיָה שְׂרָאן יִשְׂרָאֵל לְאַתְאֲחָדָא בְּרֹזָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, וְאִיהוּ מִיכָאֵל, רַב חֵילָא
דְנְהוּרָא עֲלָתָה, דְנַחֲתָא מִסְטָרָא דְדְרוּם, דְתַמָּן נְהוּרָא קִימֵי בְתוּקָפִיהָ.

הַאי מִיכָאֵל, נְהוּרָא יְמִינָא, אֲפִטְרוּפּוּסָא רַבָּא דְיִשְׂרָאֵל. בְּגִין, דְכַד סְטָרָא
אַחְרָא קִימֵי לְאַסְטָאָה עֲלֵייהוּ דְיִשְׂרָאֵל, כְּדִין מִיכָאֵל טַעֵן עֲמִיָה, וְאַתְעֵבִיד
סְנִיגוּרִיא עֲלֵייהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁתַּזְבֵּן מֵהוּוּא קְטִיגוּרִיא דְמָאֲרִי בְעֵלֵי דְבָבו
דְיִשְׂרָאֵל.

בַּר בּוֹזְמָנָא דְאִיחָרְב יְרוּשָׁלַם, דְהָא כְּדִין אֲתַגְבְּרוּ חוּבִין וּמִיכָאֵל לָא יְכִיל בְּהַדִּיָה
דְסְטָרָא אַחְרָא, דְטַעֲנַתִּיהָ דְמִיכָאֵל תְּבִירָא עֲלֵייהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְכַדִּין (איכה ב) הָשִׁיב
אַחֹר יְמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּסְטָרָא דְצָפוֹן, קִימֵי נְהוּרָא אַחְרָא, דְהָא אִיהוּ קִימֵי (ס"א לנטלא) לְבַטְלָא
דִּינָא מִבֵּי הִיכְלָא רַבִּיעָאָה. וְיֵהֵב לְמַמְנָא דְפִתְחָא דְבִהוּוּא פִתְחָא קִימֵי מִמְנָן
אַחֲרֵן דְאֵינּוּן דְבְּסְטָר מְסַבָּא, מִחֲכָאֵן לְהוּוּא מִמְנָא וְנִטְלֵי דִינָא. וְלִזְמַנִּין דְהָאִי

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

נהורא דבסטרא דצפון, איהו עביד דינא, ולא יתמסר בידא דסטרא אחרא. בגין דכל דינין דאתעבידו ביה, אית לון אסוותא. וקודשא בריך הוא עביד חסד באינון אתרי.

גבריא"ל איהו האי נהורא דבסטרא דצפון, ובכל אתר דאיהו מחי, שרי ביה חסד. בגין דגבריא"ל בתרין סטרין, כליל בתרווייהו, ועל דא, מחיא ואסוותא ביה. בסטרא דא קיימא רזא דכתיב, (דברים ח) כי כאשר ייסר איש את בנו יי' אלהיו מוסרו. ואלין יסורין דרחימותא, דכלילן בסטרא דא ובסטרא דא.

בסטרא דמזרח, קיימא נהורא אחרא, דאיהו קיימא בכל מלי דאסוותא, למיעל קמי מאריה, כל אינון דאתנשיין בבי מרעיהו, ולקרבא זמנין וקציין לאינון מרעין דאשתלימו מהימנותייהו. ואסחר עלמא בכל יומא ויומא, בגין לאשלמא אסוותא בפקודא דמאריה, והאי (איהו) נהורא רפא"ל שמייה. ואף על גב דהא אוקימנא ליה לסטרא אחרא. ודא אחיד לסטרא דא, ולסטרא דא, לסטרא דמיכאל, ולסטרא דגבריא"ל.

והאי איהו ממנא, בשעתא דאתדן בר נש בהיכלא רביעאה לחיים, כדין איהו אקדים באסוותא. והאי אסוותא מגו דחיקו נפקא, בגין דמתרין סטרין נפקא, והאי דחיקו אתיא מגו סטר שמאלא, ואסוותא מגו סטר ימינא. ועל דא, ההוא מרע פד אתיא ליה אסוותא, מגו דחיקו סגיא אתיא ליה.

דף רנ"ד ע"ב

והכי הוא מסטרא דמערב, ואף על גב דאמרן דרפאל בסטר מזרח, ואוקמוהו בסטר דא דמערב, אסוותא וחיין לאו איהו אלא מסטר מזרח, דהא (רמ"ז ע"ב) מתמן אתמשכאן חיין לתתא. (ובהאי סטרא דמערב), נהורא חד ונוריא"ל שמייה, ואיהו אוריא"ל. ודא איהו כליל מכלהו, וקיימא שליחא בכלא. ואית ליה ג' סטרין, אבל תרין אינון, בגין דכל חד מאלין כליל בחבריה, (דף רנ"ד ע"ב) דאינון ארבע יסודין תתאין, מאינון ארבע יסודי עלמא, עלאין על כלא. ובגין דכלהו מתקשרן דא בדא, רמו קרא ואמר, (שיר השירים ו) אל גנת אגוז ירדתי לראות.

אינון תריסר נהורין, קיימין בההוא רוחא דקאמרן, וההוא רוחא עלייהו בשלימו, אלין ארבע נהורין עלאין, אית תחותייהו תמניא אחרנין, למהוי בשלימו, ובכלהו שלימו חד (ירדתי לראות אלין ארבע נהורין עלאין אית תחותייהו תמניא אחרנין ואינון תריסר נהורין דקימין תחות ההוא רוחא דקאמרן וההוא רוחא עלייהו בשלימו למהוי בכלהו שלימו חד), וכד מתפרשין פלהו, אינון תלת לכל סטר.

אלין ארבע סמכין, קיימין לסלקא ולא תאחדא האי היכלא לעילא, באתר דאקרי שמים, לאתחברא נשיקין אלין באלין פחדא. תחות אלין, כמה דרגין לדרגין, כלהו נפקי מנייהו, מאלין יסודין תתאין, מנייהו מסטרא דמיא, ומנייהו מסטרא דאשא, ומנייהו מסטרא דרוחא, ומנייהו מסטרא דעפרא.

כגוונא דא תנינן, ארבעה נכנסו לפרדס, וכלהו אתברירו לדוכתא דא, לאלין ארבע יסודי. וכל חד וחד אתקשר בדוכתיה, דא בסטרא דאשא, ודא בסטרא דמיא, ודא בסטרא דרוחא, ודא בסטרא דעפרא. וכלהו אטבעו ביסודא דיליה, כמה דאעלו. בר ההוא שלימא חסידא, דאתיא בסטרא דימינא, ואתדבק בימינא, וסליק לעילא.

וכד מטא להאי אתר דאקרי היכל אהבה, אתדבק ביה ברעו דלבא. אמר, האי היכלא, צריכא איהו לדבקה ליה, בהיכלא דלעילא, באהבה רבה. כדין אשתלים ברזא דמהימנותא, ואיהו סליק ואשתלים אהבה זוטא באהבה רבא, כדקא חזי. ועל דא מית באהבה, ונפק נשמתיה בהאי קרא, (דברים ו) ואהבת. ופאה חולקיה.

כל אינון אחרנין, נחתו לתתא כל חד וחד, ואתענשו בההוא יסודא דנחת לתתא. אלישע נחת לתתא בסטר שמאלא, דאיהו אשא, ונחית ביה ולא סליק, ואערע בההוא סטרא אחרא, דאקרי אל אחר. ואתמנע מניה תשובה, ואתתרך בגין דאתדבק ביה, ועל דא אקרי אחר, ואוקימנא.

בן עזאי, נחית ביסודא דעפרא, ועד לא מטא לאוקידו דעפרא, דמטי לההוא סטר אחרא, אטבע בההוא עפרא, ומית. ועל דא כתיב, (תהלים קטז) יקר בעיני יי המותה לחסידיו.

בן זומא, נחית ביסודא דרוחא, ואערע ברוחא אחרא, דמטא לסטר מסאבא, דאקרי פגע רע, ובגין כך פגע ביה, ולא אתיישב ביה, וכלהו לא אשתזבן מעונשא. ועל דא אמר שלמה, (קהלת ח) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים. בגין דאלין נחתו בדרגין אלין, ואתענשו.

תא חזי, בגין דרבי עקיבא סליק לעילא כדקא יאות, עאל בשלם ונפק בשלם. דוד שאיל שאלתא, ולא אתפרש, דכתיב (תהלים יז) ממתים ידך יי ממתים מחלד חלקם בחיים. (ס"א תוהא) על מה דא אלין דאתקטלו בקטולי עלמא צדיקיא, ופאין דלא חאבו חובה בגין דיתענשו.

תא חזי, ממתים ידך יי, ממתים מחלד חלקם בחיים, הכא איהו תרי סטרי, ידך יי. וחלד. ידך יי, דא קודשא בריך הוא, דנשמתא אתכניש לגביה. ממתים

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

מחלד, דא סטרא אחרא, דגופא איהו שלטא עלוי, דכתיב (ישעיה לח) לא אביט
אדם עוד עם יושבי חדל.

תא חזי, נשמתא דאלין, לאשלמותא דרוחא קדישא, דלהון עשרה רוחין
מתתא פדקא יאות, וגופא דלהון יתמסר למלכו חייבא. כל חד נטיל חולקיה,
ברזא דקרבנין.

סדר הלימוד ליום כד ניסן [יום 201 בשנה]

ותא חזי, רישא שירותא דמהימנותא, גו מחשבה, בטש בוצינא דקרדינותא, וסליק גו מחשבה, (ס"א ואפיק) נצוצין, נציצין זריק (ויקרא רצ"ב ע"ב) לתלת מאה ועשרין עיבר, ובריר פסולת מגו מחשבה, ואתבריר.

דף רנ"ה ע"א

אוף הכי, כגוונא דא סליק במחשבה, כמה דאתברר ביה פסולת, (ס"א ויתבריר אוף הכי, אלין בהו אשתלים מאן דאצטריך, ודאי כך סליק במחשבה וכלא) ויתבריר אלין, בהו אשתלים מאן דאצטריך, ודאי כד סליק, במחשבה סליק וכלא (דף רנ"ה ע"א) כמה דאצטריך. חידו מסטרא דא, ועציבו מסטרא דא.

כתיב (קהלת ח) ושפחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש. ושפחתי אני את השמחה, וכי שלמה מלפא משבח דא. אלא ושפחתי אני את השמחה, דא חדוותא דמלפא קדישא, בזמנא דאיהו שלטא, בשבתא וביומין טבין, דמפל עובדין טבין דבר נש עביד, אין טוב לאדם תחת השמש, כי אם לאכול ולשתות, ולאחזאה חדוותא בהווא, (נ"א זמנא) סטרא בגין דיהא ליה חולקא לעלמא דאתי.

והוא ילוננו בעמלו. מאן. דא קודשא בריך הוא, הוא ילוננו, ויהך עמיה לאעלא ליה לעלמא דאתי.

דבר אחר והוא ילוננו, מאן הוא. ההוא בר נש דאכיל ושתי וחדני, כל מאי דאפיק למיכל ולמשתתי, הוא ילוננו לקודשא בריך הוא בהלוואה, ואיהו יחיב ליה כפלי כפלים, מפל מה דאפיק בהאי. בתרין אלין, אוזיף בר נש לקודשא בריך הוא, כד חייס ליה למסכנא. וכד אפיק בשבתי וזמני. דהא פלא אוזיף לקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (משלי יט) מלוה יי' חונן דל וגמולו ישלם לו.

ובגין כן, דא שמחה, ודא עציבו. דא חיים ודא מות. דא טוב, ודא רע, דא גן עדן, ודא גיהנם. וכלא, דא בהפוכא דדא, ועל דא גופא דלהון הוה בעציבו, ונשמטא בחדוה. וכד הוה אלין עשרה דאקרון הרוגי מלכות, הרוגים הוה מסטרא אחרא, ואשלימו אתר אחרא דקדושה. ובגין כן, כלא גלי קמי קודשא בריך הוא, ואתעביד כדקא יאות.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

בהיכלא דא קיימין אינון תריסר. ארבע אלין לעילא, ותמניא עמהון. בגין דכל חד, נטיל עמיה תרין, כמה דאיהו סדורא (דתרין) דדגלים וכן בסדורא דלתתא, עד סוף דכל דרגין.

בהיכלא דא, עאלין כל אינון צלותין, וכל אינון רעוין דשבחין דאתעבידו ברחימו, וכד עאלין בהאי היכלא, פלהו מתדבקן ביה. (בקודשא בריך הוא) ובכל יומא, ובכל זמנא דנשיקין אתחברו, כדן איהו זמנא, דקודשא בריך הוא אשתעשע בנשמתין דצדיקייא, ומהו השעשוע דמתערין אינון נשיקין, ואינון אקדימו לההוא ענוגא, ועל דא כתיב (ישעיה נח) אז תענג על יי, ואוקימנא.

היכלא דא, פללא דכל אינון היכלין תתאין, פלהו פלילן בהאי היכלא. היכלא קדמאה, דתמן קיימא ההוא רוחא דקאמרן, וכל אינון חיוון דביה, אסתמיך בתרין סמכין לסטר מזרח, ובתרין סמכין לסטר דרום, ובתרין סמכין לסטר מערב, ובתרין סמכין לסטר צפון, ואינון תמניא. ואלין אקרון יתדות המשפן, וקיימי לבר.

כד מלכא עלאה אתי, נטלי אינון יתדות, ואתעקרון מאתרייהו אינון מיתרים, דאינון תמניא אחרנין, בר מאינון יתדות דקא אמרן. וההוא רוחא קדמאה די בגו היכלא דא, קדים ועאל, ואתפליל בגו ההוא (ס"א תנינא ברוחא אחרא דביה) רוחא תנינא דביה.

אינון תרין סמכין דלסטר מזרח, אינון קרעיא"ל, דאתמנא לבר על תריסר אלפי ממנן, דכלהו אקרון יתדות המשפן, דא לימינא. לשמאלא שמעיא"ל, ואתמנא על תריסר אלפי ממנן אחרנין, וכלהו יתדות כדקאמרן. (אינון ממנן אחרנין) סמכין דאתמנון לסטר דרום, חד סעדיא"ל, וחד סטריא"ל, (נ"א סעריהא"ל) כל חד וחד, על תריסר אלפי ממנן אחרנין. אלין לא אתעדון משולטנהון לעלמין.

דף רנ"ה ע"ב

אלין פלהו, ממנן על קיומא דעלמא, אלין (מאינון דקיימן בקיומא דאינון דאתנסיבו דשקלי (קט"ו ע"ב) במתקלא דוכרין ונוקבין דא עם דא) (ס"א אינון דתקלי במתקלא דוכרין ונוקבין, לאתנסבא דא עם דא). ואלין אקרון מאזנים, על דא כתיב, (תהלים סב) במאזנים לעלות, ולא אינון דכתיב בהו (רנ"ב ע"א) (ויקרא יט) מאזני צדק, דקאמרן. כל אינון דשקילין דא עם דא, ולא שקיל דא יתיר מן דא, סלקין ואתתברן כחדא, ואינון חבורא (דף רנ"ה ע"ב) דדכר ונוקבא כחדא, ועל דא

במאזנים לעלות. ואף על גב דלזמנין מסתייעא מלתא, ושקיל דא יתיר מן דא, סלקין ומתחברין כחדא, והא אוקימנא.

אינון תרין סמכין דלסטר צפון, פתחיא"ל, עטריא"ל. וממנן כל חד וחד, על תריסר אלפין ממנן אחרנין, ואינון יתדות המשכון, ובאלין אחרנין דקאמרן. אינון ממנן תרין סמכין אחרנין דלסטר מערב, אינון פדתיא"ל תומיהא"ל, ואתמנון כל חד על תריסר אלפי ממנן אחרנין, וכלהו יתדות המשכון כדקאמרן.

אלין אינון דאושדי דמעין, על כל אינון דמתרכי נשיהון קמיייתא. בגין דאינון שבע ברכאן דאתמסרו לה, אתעדן, ולא אתקיימו, בגין דאתתרכא, ולא אתדבקו בעלה ואתתא כחדא. ועל דא כלהו אושדי דמעין, דאחוי תירוכין, דאינון שבע ברכאן כמה דאתעדן מאתר אחרא. כדין בההיא שעתיא קלא נפק ואמר, (ישעיה נ) אי זה ספר פריתות אמכם אשר שלחתיה.

היכלא תננינא, דקא אמרן דכליל להיכלא קדמאה, לאתייחדא ביה. וכל אינון חייוון, הכי נמי אית ליה תמניא סמכין כקדמאי. וכולהו ממנן, כל חד וחד, על תריסר אלפי ממנן אחרנין, כאלין קדמאי כדקאמרן. תרין סמכין אינון לסטר מזרח, תרין סמכין לסטר דרום, ותרין סמכין לסטר צפון, ותרין סמכין לסטר מערב.

אלין תרין סמכין דלסטר מזרח, יהדניא"ל, גזורי"ה. תריסר אלפי ממנן דכל חד, וכלהו יתדות. אינון תרין סמכין דלסטר דרום, אהריא"ל, ברהיא"ל. כל חד וחד, אינון על תריסר אלפין כקדמאי.

אלין ממנן על משבר, ונטלי אינון קלי דנשין, ומנחן לון קמי ההוא היכלא. וכד ההוא סטרא אחרא אתי לקטרגא בהאי שעתיא, דאיהו שעתיא דספנה, קיימי אליו, ועאלין הני קלי לממנא דעל פתחא, ולא יכיל ההוא סטרא אחרא לקטרגא. ולזמנין דקדים ההוא סטרא אחרא ועאל וקטריג, ויכיל לנזקאה.

אלין תרין סמכין דלסטר צפון, חלחליא"ל (ס"א סלסליא"ל), קרספיהא"ל, אינון ממנן כל חד על תריסר אלפין אחרנין. דלסטר מערב אינון, סוגדי"ה (ס"א סוגרי"א). גדרי"ה. ואלין על תריסר אלפי אחרנין.

ואלין ממנן על ההוא דמא דברית, כד אתגזר ההוא ולדא לתמניא יומין ואלין נטלי ההוא דמא, ומנחן ליה קמי האי היכלא. וכד רוגזא אתער בעלמא, אשגח קודשא בריך הוא על ההוא דמא, ולא אתייהיב לההוא סטרא אחרא רשו לאעלא תמן.

תא חזי, בזמנא דאתגזר ההוא בר נש לתמניא יומין, ושראת עליה שבת, מלכות קדישא, ההיא ערלה דגזרין ושדאן ליה לבר, כדין קיימא ההוא סטרא אחרא, וחמא דהאי איהו חולקיה מקרבנא דא, כדין אתבר, ולא יכיל לשלטאה ולקטרגא עלוי, וסליק ואתעבד סניגוריא על ישראל, קמי קודשא בריה הוא.

היכלא תליתאה. היכלא דא דקיימא לאכללא, וליחדא ביה תהוא היכלא תניינא, ויהוא רוחא, וכל אינון חיוון דביה, פלהו פליקן ואתייחדן דא בדא. ואינון חד רוחא דכליל דא בדא, הכי נמי אית ליה תמניא סמכין, לארבע סטרין דעלמא, וכלהו אקרונ יתדות המשפן. תרין סמכין דלסטר דרום, אינון שכניא"ל, עזוזי"ה. (ס"א ואינון ממנן על תריסר אלפי ממנן אחרנין כל חד כאינון אחרנין) תרין סמכין דלסטר מזרח, יהודי"ה עזריא"ל. ואלין קיימי כל חד וחד, על י"ב אלפי ממנן אחרנין, וכלהו אקרונ יתדות המשפן.

ואלין אתמנון על ההוא הבל דתינוקות דלעאן באורייתא, לקיימא עלמא. ואלין נטלי ההוא הבל, וסלקי ליה לעילא. וכל הבל והבל דאינון תינוקות דלעאן באורייתא לקיימא עלמא, אתעביד מניה רוחא חדא, וסלקא ההוא רוחא לעילא, ואתעטר בעטרא קדישא, ואתמנא נטורא דעלמא, וכן פלהו.

דף רנ"ו ע"א

תרין סמכין דאינון לסטר צפון, עזפיא"ל (ס"א קטצירהא"ל), קטטריהא"ל. ואינון ממנן (דף רנ"ו ע"א) על תריסר אלפי ממנן אחרנין כל חד וחד כדקאמרן. תרין סמכין דלסטר מערב, אינון עססני"ה, אדירי"ה (נ"א אדירי"ה). ואלין ממנן על תריסר אלפין ממנן אחרנין, כל חד וחד כדקאמרן.

אלין אתמנון לאכרוא בכל רקיעין, לכל אינון דמעברין בנייהו מאורייתא, וסלקין לון דלא ילעון בה, כדין נפקי כל הני ממנן ומכרזי ואמרי, ווי לפלגיא דאעבר בריה מאורייתא, ווי ליה דקא אתאביד מעלמא דין, ומעלמא דאתי.

היכלא רביעאה. היכלא דא היכלא דקיימא בנהירו יתיר. היכלא דא, סחרין ליה תלתין ותרין יתדות עלאין, וחמש מאה אלה אחרנין דממנן תחות אלין. וארבע אחרנין, עלאין על פלהו, וכלהו יתדות דהיכלא דא. אלין ארבע אינון: חסדיהא"ל. קסירי"ה (נ"א קסדי"ה). קדומי"ה. דהריא"ל. אלין ארבע ממנן על פלהו, וכלהו אחרנין, פלהו ממנן תחותיהו.

ועל ידא דאלין, אתידע דינא למעבד בעלמא, ועל אלין פתיב (דניאל ד) ומאמר קדישין שאלתא. להני ארבע, אתיין כל אינון חילין, די ממנן על דינא,

לְשֹׂאֵלָא הֵיךְ אַתְגְּזֹר דִּינָא בְּעֵלְמָא. כָּל אֵינּוֹן דִּינִין דְּלֹא אֲתִיִּיהִיבוּ בְּפִתְקִין,
לְקִיּוּמָא דְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא כְּלָהוּ אֲתִיִּין לְשֹׂאֵלָא. וּבְגִין כִּד כְּלָהוּ מְמַנְן עַל דָּא.

אֵינּוֹן תְּלִיתִין וְתָרִין אַחְרָנִין, אֵינּוֹן מְמַנְן עַל כָּל אֵינּוֹן דְּלֵעָאן בְּאוּרִיִּיתָא תְּדִיר,
וְלֹא פִסְקִי בִּימָמָא וּבְלֵילֵיא, וְאֵלִין אַחְרָנִין כְּלָהוּ דִּתְחוּתִיִּיהוּ, אֵינּוֹן מְמַנְן עַל כָּל
אֵינּוֹן דְּקִבְעִין זְמַנִּין יְדִיעָאן לְאוּרִיִּיתָא. וְעַל דָּא אֵינּוֹן מְמַנְן כְּלָהוּ, וְלֵאֲעֵנְשָׂא
כְּלָהוּ, לְכָל אֵינּוֹן דִּיכְלִי לְאֲשֵׁתְדִלָּא בְּאוּרִיִּיתָא, וְלֹא מִשְׁתְּדִלִּי.

הֵיכְלָא חֲמִישָׁאָה. הֵיכְלָא דָּא, קִיִּימִין בֵּיהּ תְּלַת מָאָה וּשְׁתַּיִן וְחֲמִשׁ מְמַנְן,
כְּחוּשְׁבֹן יְמֵי שְׁתָּא. וְעֵילָא מְנִיִּיהוּ אַרְבַּע סַמְכִין עֲלָאִין עַל כְּלָהוּ. וְאֵלִין אֵינּוֹן:
קְרִשִׁיָּהָ ל'. סְרִטִיָּהָ ל'. עֲסִירִיָּהָ. קְדַמִּיאָ ל'. וְאֵלִין אַקְרוּן יְתִדוֹת דְּהֵיכְלָא דָּא.

אֵלִין אֲתַמְנוֹן לְבִדְחָא עֲלְמָא (אֵלִין). כִּד נִשְׁמַתָּא אֲתוּסְפַת מְעָרְב שְׁבַת לְעָרְב
שְׁבַת. וְאִיהִי נְפַקַת, כִּד אִיהִי נְפַקַת, נְפַקִין אֵלִין עִמָּה, וּמְעַבְרִי מִיִּשְׂרָאֵל כָּל
עֲצִיבוּ, וְכָל יְגִיעָא, וְכָל מְרִירוּ דְנַפְשָׂא, וְכָל רוּגְזָא דְעֵלְמָא, וְאֵלִין אֵינּוֹן בְּדִיחִי
עֲלְמָא.

כָּל אֵינּוֹן דְּלִתְתָּא מְאֵלִין אַרְבַּעַה, כְּלָהוּ אֲתַמְנוֹן לְאֲעֵבְרָא דִּינָא, מְאֵינּוֹן מְאֵרִי
דְּדִינָא, וּמְאֵינּוֹן דְּטְרִדִי לֹון בְּגִיָּהֲנָם, דִּיִּסְלָקוֹן דִּינָא מְנִיִּיהוּ. וְעַל דָּא, כָּל אֵלִין
יְתִדוֹת כְּלָהוּ קִיִּימִי בְּחֻדָּה, וּמְחֻדָּה נְפַקִי, וְכְלָהוּ הֵיכְלִין קִיִּימִי לְאֲתַעְטְרָא לְעֵילָא.
כְּמָה דְּאֲתַמְר.

הֵיכְלָא שְׁתִּיתָּאָה. הֵיכְלָא דָּא, הֵיכְלָא דְּקִיִּימָא עַל כָּל הֵיכְלִין תְּתַאִין. בְּהַאי,
מָאָה אַחְרָנִין דְּקִיִּימָאן לְבַר, דְּאֲקָרוּן יְתִדוֹת כְּאֵינּוֹן אַחְרָנִין. וְאֵינּוֹן מָאָה לְסִטְר
יְמִינָא, וּמָאָה אַחְרָנִין לְסִטְר שְׁמָאֵלָא.

תָּרִין מְמַנְן עֲלָאִין לְסִטְר יְמִינָא, וְתָרִין מְמַנְן אַחְרָנִין עֲלָאִין לְסִטְר שְׁמָאֵלָא.
אֵלִין דִּימִינָא אֵינּוֹן: מְלַכִּיאָ ל'. שְׁמַעִיָּהָ ל'. וְאֵלִין דְּשְׁמָאֵלָא, אַקְרוּן מְסִרְסִנִּיָּהָ.
צְפִצְפִיָּהָ. אֵלִין אֵינּוֹן יְתִדוֹת עֲלָאִין, מִימִינָא וּמִשְׁמָאֵלָא.

וְאֵלִין אֵינּוֹן קִיִּימִי וְזְמִינִין בְּעֵלְמָא. בְּתַהוּא זְמַנָּא, דְּצִדִּיקָא מָטָא זְמַנִּיהָ
לְאֲסִתְלָקָא מְעֵלְמָא, וְאֲתִיִּיהִיב רְשׁוּ לְסִטְרָא אַחְרָא. אֵלִין אַרְבַּע קִיִּימִי לְאֲתַעְתְּדָא
תַּמָּן, בְּגִין דְּתַפּוּק נִשְׁמַתִּיהָ בְּנִשְׁיָקָה, וְלֹא תִצְטַעַר בְּשׁוּלְטָנוּ דְּסִטְרָא אַחְרָא. זְכָאִין
אֵינּוֹן צִדִּיקִיא בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי. דְּמְאֵרִיָּהוֹן אַקְדִּים עֲלֵיהוּ שׁוּלְטַנְיָהוֹן,
לְמַהוּי נְטִירִין בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

דף רנ"ו ע"ב

מהיכלא דא, שראן כל רזין, וכל דרגין עלאין ותתאין, לאתחברא. בגין דישתכח פלא עילא ותתא בשלימו, למהוי פלא חד, וחבורא חד, לאתייחדא שמא קדישא פדקא יאות, ולאשתלמא, לאנהרא נגידו עלאה בתתאה, (נ"א לנגדא נהירי עלאה לתתא) ונהירו דבוצינין פחד, (נ"א ונהרי בוצינין כולחו כחדא) דלא תעדי דא מן דא. וכדין נגיד ואתמשך מאן דאתמשך, דלא אתידע ולא אתגלייא, בגין דיתקרב (נ"א דיתקדש) (דף רנ"ו ע"ב) ויתיחד דא עם דא, למהוי פלא ביחודא שלים פדקא יאות.

זכאה חולקיה, מאן דינע ברזין דמאריה, לאשתמודעא ליה פדקא יאות. דהא אינון אכלין חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי. על דא פתיב (ישעיה סה) הנה עבדי יאכלו. זכאין אינון צדיקייא דמשתדלי באורייתא יממא וילילי. בגין דאינון ידעי אורחוי דקודשא בריך הוא, וידעי ליחדא יחודא קדישא פדקא יאות, דכל דינע ליחדא שמא קדישא בשלימו פדקא חזי, זכאה איהו בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

קשורא דכל הני היכלין, הכא מתקשרן. (יעקב קשירו דכל מהימנותא רוח דקיימא לקבלא רוח דאיהו לתתא והאי רוחא דאיהו לעילא קיימא לקבלא רוח עילאה דכל רוחין קיימין ביה דא איהו יעקב דאיהו רוח אמצעיתא דכל רוחין ואיהו נטיל האי היכלא שתיתאה באינון נשיקין לאתדבקא רוחא ברוחא כמה דאת אמר (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו, וכל נשיקה איהו (ס"א הכא קשירו דכל מהימנותא יעקב דאיהו רוח אמצעיתא דכל רוחין איהו נטיל האי היכלא שתיתאה באינון נשיקין)) לאתדבקא רוחא ברוחא, תתאה בעלאה. ובאלין נשיקין אסתלק רוחא דלתתא לאתדבקא ברוחא דלעילא. וכד מתדבקן רוחא ברוחא, פדין רוחא עלאה סתימאה שארי על האי רוחא דאמצעיתא. ועד לא אתער לאתדבקא רוחא ברוחא, רוחא עלאה. לא שריא על (ההיא) רוחא דאמצעיתא.

ורזא דא, פד אתאחיד רוחא ברוחא, פדין שראן נשיקין לאתחברא ומתערין שאר שייפין בתיאובתא, ורוחא דא מתדבקא בדא. וכדין, שייפין פלהו מתערי אלין באלין, לאתקשרא שייפא בשייפיה.

ואי תימא, מאן אתער שייפי תתאי, או שייפי עלאי. שייפי תתאי מתערי תדיר לגבי עלאי, מאן דאיהו בחשוכא, תאיב תדיר למהוי בנהורא. שלהובא אוכמא דלתתא, אתער תדיר לגבי (בראשית נ"א ע"א) שלהובא חורא דלעילא, בגין לאתדבקא ביה, ולמשרי תחותיה, ורזא דא, (תהלים פג א) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל.

סדר הלימוד ליום כה ניסן [יום 202 בשנה]

כד נטיל יעקב האי היכלא שתינתא, פדין אקרי (רי"ג ע"א) בשמא קדישא
עלאה שלימא, וי". ואי תימא שלימא דכלא. לאו הכי, אלא כד אשתלימו כלהו
היכלין אלין באלין, פדין אקרי כלא בשמא שלים, ידו"ד אלהים. ודא הוא (רנ"ח
ע"ב, בראשית ע"ח ע"א) שמא שלים מפלא. ועד לא אתחברו דא עם דא, היכלין
בהיכלין, לא אקרי בשמא שלימא דא. וכד מתחברן כחדא אלין באלין, פדין
אשתלים כלא מעילא ותתא. ונהירו דעילא לעילא, נחתא ושריא על כלא,
ואתקשר כלא כחדא, למהוי כלא חד.

ורוא דמלה, יעקב נטיל ארבע נשין, וכליל לון בגויה. ואף על גב דאוקימנא
להאי מלה ברוא אחרא, דאיהו קיימא בין (ויצא קנ"ג ע"ב) תרין עלמין. ורוא
דכלא, כד יעקב נטיל האי היכלא, דאיהו שתינתא, נטיל וכליל בגויה כל אינון
ארבע נשין, ארבע מלאכין, וכלהו דבקי בהיכלא דא. אלין אינון (רנ"ד ע"א)
ארבע רישי נהרין, דכתביב, (בראשית ב) ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. אלין
ארבע רישי, אינון ארבע נשין נטיל לון יעקב, (כדקאמרן וליה אצטריך ואיהו) נטיל
היכלא דא.

וכדין אקרי האי היכלא וי", כד איהו לטב כמה דאת אמר (שמות יג) וי" הולך
לפניהם יומם. (בראשית יח) וי" אמר המכסה אני מאברהם. וכד אתחבר יצחק,
בהיכלא דבי דינא, דאקרי זכות"א, פדין אקרי כלא וי", לאענשא לחייביא,
כמה דאת אמר (בראשית יט) וי" המטיר על סדום וגו', וכלא ברוא חדא כדקא
יאות.

וכד יעקב נטיל היכלא דא, פדין אקרי כלא רצון שלום. (וסימניך (אסתר ב)
ובהגיע תור אסתר) ודא הוא עת רצון. ומכאן ולהלאה, שראן היכלין לאתחברא
ולאתקשרא אלין באלין. ואף על גב דתנינן (ויקרא ק"כ ע"א) דרומית מזרחית.
וכלא איהו כחדא, הכא איהו רוחא ברוחא, דבקותא חדא.

דף רנ"ז ע"א

מכאן שרי אברהם, דאיהו ימינא, דאקרי אהבה (רבה דקאמרן. ואיהו נטיל היכלא
דאקרי אהב"ה). פדין, (יחזקאל ט"ו) שדים נכונו, ואתמליין מכל טוב, לספקא
ולאתזנא כלא מהכא. וכד אלין (פקודי רנ"ג ע"א) שדים נכונו ואתמליין מגו רחימו

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

עֲלָא, כְּדִין אֶקְרִי הִיכְלָא דָּא אֵל שְׁדִי כְּדִקְאֻמְרֵן. וּבְהַאי אֶסְתַּפֵּק כָּל (דף רנ"ז ע"א) עֲלָמָא כְּדֵ אַתְבְּרִי.

דְּהָא כְּדֵ אַתְבְּרִי עֲלָמָא, לֹא יְכִיל לְמִיקָם בְּקִימָא, וְלֹא הוּוּ קָאִים, עַד דְּאַתְגְּלִי הִיכְלָא דָּא דְנֻטִיל אַבְרָהָם, וְכֵד אַתְגְּלִי אַבְרָהָם בְּהַאי הִיכְלָא, (נ"א כדי לעלמא דיהא ספוקא וכו') כְּדִין אֶמַר לְעֲלָמָא דִּי, הָא סְפוּקָא לְאַתְנֹנָא מְנִיהַ עֲלָמָא וְלְאַתְקִימָא. וּבְגִין כֵּן, אֵל שְׁדֵי אֶקְרִי, אֵל שְׁדִי לְכָלָא בֵּיהּ. (נ"א ולאֲתֹנָה מְנִיהַ תֵּא חוּזִי הִיכְלָא דָּא זְמִין וְכו').

וּזְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ לְמַלְיָא לִיהַ, (נ"א ביה) וְלְאַתְקִנָּא לִיהַ לְזַמְנָא דְאַתִּי דְכְּתִיב (ישעיה סו) לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשְׁדֵּי תִנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמּוּצוּ וְהִתְעַנְּגֶתֶם מִזִּזְי כְּבוֹדָה. שְׁדֵי תִנְחַמְיָה וְזִזְי כְּבוֹדָה, כֹּלָּא אִיהוּ בְּהַאי הִיכְלָא. וְכֵדִין בְּהוּוּ זְמָנָא כְּתִיב, (בראשית כא) מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הַנִּיחָה בְּנִים שָׂרָה, דְּהָא יְנִיקָא תְּלִיא בֵּיהַ בְּאַבְרָהָם.

יְצַחַק דְּאִיהוּ שְׁמַאלָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ, אַתְרֵי דְמְנִיהַ מְתַעְרִין כָּל דִּינִין דְעֲלָמָא, וְאִיהוּ דְרוּעָא דְשְׁמַאלָא, שִׁירוּתָא דְכָל דִּינִין, וְכָל דִּינִין מְתַעְרִי מִתְמֹן, הָאִי אִיהוּ נְטִיל וְאַחִיד הוּוּ הִיכְלָא דְאַקְרִי זְכוּתָא, לְאַתְחַפְּרָא דִּינָא בְּדִינָא, וְלִמְהוּי כֹּלָּא קְשׁוּרָא חֲדָא, בְּגִין דְּהָאִי אִיהוּ דִּינָא דְלַעֲיָלָא, וְרִשְׁמִין דְּדִינִין קִימִין בֵּיהַ.

וְהִכָּא אַתְרֵשִׁים שְׁמָא קְדִישָׁא, דְאַקְרִי אֱלֹהִים. בְּגִין דְּאִית אֱלֹהִים חַיִּים, דְּאִיהוּ לְעֵילָא לְעֵילָא, סְתִים מְכָלָא. וְאִית אֱלֹהִים, דְּאִיהוּ בִּי דִינָא דְלַעֲיָלָא. וְאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ בִּי דִינָא דְלַתְתָּא. הֵדָּא הוּוּ דְכְּתִיב, (תהלים נח) אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים בְּאַרְצֵן. אֱלֹהִים עֲלָא, רְזָא דְאַלְהִים חַיִּים, כְּלִיל לְאַלִּין דְלַתְתָּא, וְכֹלָּא אִיהוּ חַד.

בְּהַאי הִיכְלָא, אַתְעַר יְצַחַק, וְכִלְהוּ שְׁבַעִין וְתַרִּין גְּהוּרִין דְכְּלִילֵן בֵּיהַ, דְּמְנִיִּיהוּ אַתְגְּזֹרוּ כָּל דִּינִין (ס"א דעלמא דלתתא) דְלַתְתָּא דְעֲלָמָא, דְכְּתִיב, (דניאל ד) בְּגִזְרַת עִירִין פְּתַגְמָא. וְאַמְאִי אֶקְרוּן עִירִין. אֶלָּא בְּגִין דְכִלְהוּ קִימִין בְּהַאי עִיר. (תהלים מח) עִיר יִי צְבָאוֹת. עִיר אֱלֹהִינוּ. כָּל אִינּוֹן הִיכְלִין לְעֵילָא, כָּל חַד וְחַד אֶקְרִי עִיר, כְּמָה דְאַתְ אֶמַר (דניאל ד) עִיר וְקִדִּישׁ. וְאַלִּין אִינּוֹן עִירִין, דְּקִימִין לְגוּ בְּגוּ דְהִיכְלָא, דְּקִימִין בְּעִיר, בְּגִין כֵּן אֶקְרוּן עִירִין.

הָאִי הִיכְלָא, אַתְכְּלִיל בִּיְצַחַק, וְכֹלָּא אִיהוּ בְּהִיכְלָא דְאַבְרָהָם, בְּגִין דִּימִינָא אַכְלִיל לְשְׁמַאלָא. וְתֵא חוּזִי, כָּל חַד וְחַד כְּלִיל לְחַבְרִיהַ. וְהָא אֶקְרִימָנָא, דְּבְּגִין דָּא אַבְרָהָם עֶקֶד לְיְצַחַק, בְּגִין לְאַכְלָלָא בֵּיהַ דִּינָא, (נ"א בימינא) וְלֹא שְׁתַּכְּחָא שְׁמַאלָא

פְּלִיל בַּיִמִּינָא (ס”א ולאשתכחא ימינא על שמאלא ולאשלטא וכו’) וְלֹא־שְׁלֵטָא יִמִּינָא עַל שְׁמַאלָא.

וְעַל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקִיד לִיה לְאַבְרָהָם, לְקַרְבָּא בְּרִיה לְדִינָא, וְלֹא־תִקְפָּא עֲלוּי, וְלֹא פְּקִיד לְיִצְחָק, אֱלֹא לְאַבְרָהָם. וְעַל דָּא אֲשַׁתְּכַח, דָּא בְּדִינָא, וְדָא בְּחֶסֶד, וְכֹלָא חַד, וְאִתְפְּלִיל דָּא בְּדָא. וְהִכִּי, אִתְפְּלִילוּ הֵיכְלִין תַּתְּאִין בְּעִלְאִין.

כַּד נָטִיל יִצְחָק הֵיכְלָא דָּא, כַּדִּין כְּלָא אִיהוּ לְטַב. דִּינָא בּוֹכּוּתָא. וְעַל דָּא, בְּעֵי בַר נֶשׁ דְּדָאִין דִּינָא, לְמִידֵן דִּינָא בּוֹכּוּתָא. בְּגִין דְּאִיהוּ רִזָּא עֲלָאָה, שְׁלִימוּ דְּדִינָא. בְּגִין דְּלִית שְׁלִימוּ דְּדִינָא, אֱלֹא בּוֹכּוּתָא, דָּא בְּלָא דָּא לָאו אִיהוּ שְׁלִימוּ. דִּינָא בּוֹכּוּתָא, דָּא אִיהוּ שְׁלִימוּ דְּמַהֲיִמְנוּתָא, כַּגּוּוּנָא דְּלְעִילָא.

בְּיוֹמָא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כַּד דִּינָא אֲתַעַר בְּעֲלָמָא, בְּעָאן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי מַגּוּ שׁוֹפֵר, כַּגּוּוּנָא דְּרִזָּא עֲלָאָה. וְהָא אוֹקִימְנָא. וּבְעֵינָא לְחַבְרָא דִּינָא לְקַבֵּל זְכוּתָא, בְּגִין דְּכַד קִיִּמָּא דִּינָא בּוֹכּוּתָא, כְּלָא אִיהוּ בַּחֲבוּרָא חֲדָא. וְעִילָא וְתַתָּא בְּשְׁלִימוּ. וּכְדִין, (איוב ה) וְעוֹלָתָה קִפְצָה פִּיתָה, דְּלִית לָהּ רִשׁוּ לְאַסְטָאָה וְלְקַטְרָגָא בְּעֲלָמָא. וּכְדִין כְּלָא בִּיחּוּדָא חֲדָא כְּדָקָא יְאוּת. וְדִינָא בְּלָא זְכוּ לָאו אִיהוּ דִּינָא.

וְדָא אִיהוּ דִּישְׂרָאֵל, דְּאִית לֹון דִּינָא בּוֹכּוּתָא. אֲבַל שְׂאָר עֲמִין, לָא אִית לֹון דִּינָא בּוֹכּוּתָא, וְעַל דָּא אָסִיר לֹון, לְסַדְרָא דִּינִין דִּילֵן בְּעַרְפָּאי דְּעֲמִין עוּבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, דְּהָא לִית לֹון חוּלְקָא בְּסִטְר מַהֲיִמְנוּתָא דִּילֵן. דְּכַתִּיב, (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם. וּמִסְטָרָא דִּישְׂרָאֵל כָּל מָאן דְּדָאִין דִּינָא, וְלֹא אֲכַלִּיל בֵּיה זְכוּת, דָּא אִיהוּ חֲטִי, דְּקָא גֵרַע רִזָּא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וְאַסְטֵי גְרַמִּיה לְתַהוּא סְטָרָא, דְּאִית בֵּיה דִּינָא בְּלָא זְכוּת.

דף רנ"ז ע"ב

וְתָא חֲזִי, כַּד קִיִּמֵי סְנַהֲדְרִין לְתַתָּא, לְמִידֵן דִּינֵי נְפֹשׁוֹת, אֲצַטְרִיכוּ לְמַפְתַּח בּוֹכּוּתָא. בְּגִין לְאַכְלֵלָא זְכוּתָא בְּדִינָא. וְתוּ, דְּהָא אֲקִרוּן מִבֵּי (רנ"א ע"א) זְכוּתָא. וְעַל דָּא, אֲשַׁתְּדְלוּתָא דִּילְהוֹן, לְמַפְתַּח בּוֹכּוּתָא, וְשְׂרָאן בּוֹכּוּתָא מְזַעֲרָא, וּלְבַתֵּר אֲשַׁתְּלִים דִּינָא מְעֲלָאָה. לְמַהוּי זְכוּתָא כְּלִיל בְּדִינָא. דָּא לְעִילָא, וְדָא לְתַתָּא. דִּינָא בּוֹכּוּתָא, שְׁלִימוּ דְּדִינָא. דָּא בְּלָא דָּא, לָאו אִיהוּ שְׁלִימוּ. וּבְגִין כַּד, יִצְחָק (דף רנ"ז ע"ב) וּרְבִקָּה כְּחֲדָא אֵינּוּן, דָּא דִּינָא, וְדָא זְכוּתָא, לְמַהוּי שְׁלִימוּ כְּחֲדָא. זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי לֹון אוֹרִיִּיתָא שְׁלִימָתָא, לְמִיתָךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, כַּגּוּוּנָא דְּלְעִילָא.

תָּא חֲזִי, דְּאֵינּוּן לָא דִּינִין דִּינָא, אֱלֹא בּוֹכּוּ, וְלְעֵינָא זְכוּתָא בְּקַדְמִיתָא, לְמַהוּי כְּלִיל דָּא בְּדָא. וְסְנַהֲדְרִין קָא מְהַפְּכֵי בּוֹכּוּתָא בְּדִינָא, לְאַכְלֵלָא כְּלָא כְּחֲדָא, בְּגִין

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

דלא ישלוט סטרא אחרא. דהא פד זכותא לא אשתכח, סטרא אחרא אשתכח, דאקרי חובה, ואתחברת בדינא, ואתתקפת ודא הוא דינא בחובה.

ועל דא, ביומא דראש השנה, בעינא לחברא זכותא בדינא, ולא יתגבר חובה. ובגין כך, בעינא זכותא ודינא למהוי פחדא, בגין דאיהו שלים. דכד סטרא אחרא שלטא, לאו איהו שלים, אלא קטרוגא, כמה דאיהו קטרוגא, ואינון ארבע מיתות, וכד סטרא דאיהו זכות שלטא, כלא איהו שלים, (מלכים ב כ) שלום ואמת (תהלים קג) חסד ורחמים.

וכד אתחברת סטרא אחרא בדינא, שלטא בקטרוגא, באינון ארבע מיתות בית דין: סקילה, שריפה, הרג, וחנק. כלהו שולטנותא דקטרוגא בישא. סקילה, בגין דאיהו (ישעיה ח) אבן נגף. שריפה, בגין דאיהו (ישעיה ח) צור מכשול, אשא תקיפא. הרג, דא (דברים לב) חרב תאכל בשר. תאכל בשר ודאי, דשלטא (שלה ק"ע ע"א) בבשרא, ודא הוא (בראשית ו) קץ פל בשר. חנק, בגין דאיהו (דברים כא) קללת אלהי", ההוא דשלטא על חנק, על צליבו. ואוקימנא, בגין דלא ישתאר אלא בשרא בלחודוי, וההוא קללת אלהים, שלטא בבשרא, מרה חשוכא. ובגין כך, דא לטב ודא לביש.

ואצטריכו ישראל דרזא דמהימנותא בהו, לאסתמרא, בגין דישלוט סטרא דמהימנותא, ולא יהבון דוכתא לסטרא אחרא לשלטאה זכאין אינון בעלמא דין, ובעלמא דאתי, עלייהו פתיב (ישעיה ס) ועמד כלם צדיקים וגו'.

נביאין, דאינון סטרין עלאין, תרין ירכין דסמכין לאורייתא קדישא, אינון נטלין להיכלא דתרין רוחין ביה, דאינון נגה וזהר. ואינון תרין ירכין לתתא, לסמכא לאינון היכלין דלעילא, דאקרון תורה שבעל פה. כמה דאית סמכין לאורייתא דאיהי תורה שבכתב, כך אית סמכין קיימין לאורייתא דאיהי תורה שבעל פה. ואתכלילו דא בדא. פדין אלין תרין סמכין דלתתא, כד מתחברן באלין עלאין, אתרשים בהו סטרא דנבואה, ומאן איהו. (רמז) מראה, דאיהו כגוונא דנבואה.

וכל אינון מאריהון דמראה, מהכא ינקין. לעילא נבואה, הכא מראה. ועל דא, איהו דא כגוונא דא, ודא כגוונא דא. וכד מתחברן דא בדא, פדין שליט על האי אתר, (אתרשים) שמא קדישא, דאקרי צבאות. בגין דכל אינון חיילין קדישין, כלהו קיימי הכא, וכלהו אקרון מסטרא דנבואה, מראה וחלמא מסטרא דנבואה הו.

ואף על גב דקא אמרינן, די בגו ההוא אות קיימא קדישא, שריא שמא דא. בגין דכלהו חיילין נפקי מהאי אות. עם כל דא, ירכין דאינון קיימין לבר, קרינן על שמא דא, ואלין אינון דאקרון ברייתי, דהא ברייתא לבר ממשנה. מתניתין קיימא לגו ברייתי, ואקרון ירכין בתי בראי, כגוונא די לעילא.

מתניתין איהו רזא דקיימא לגו, דאולפי תמן עקרא דכלא, ועל תנאי, ורזא (דא) דהך, (שיר השירים ח) אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני. אל בית אמי: דא קדש הקדשים. תלמדני: דא הוא רזא דמתניתין. דכד עאל דא נהר דנגיד ונפיק, בההוא בית קדש הקדשים, כתיב תלמדני. ודא הוא רזא, דאקרי משנה. כמה דאת אמר (דברים יז) את משנה התורה הזאת.

כד אתמשכא לבר, אקרי ברייתא. תרין ירכין אינון ברייתי, רזא דרזין דלא אתייהיב לאתגלאה. בגין דלא אתמסר רזא בר לחכימי עליונין. ווי אי אתגלי, ווי אי לא אתגלי, בגין דאיהו רזא מרזין עלאין דקודשא בריה הוא אנהיג ביה עלמא.

דף רנ"ח ע"א

בית ראשון קיימא בימי שלמה, לקבל עלמא עלאה, ואיהו אקרי בית ראשון, ואשתמש כלא בבית קדש הקדשים, אתר דאשתמש ביה שמשא (דף רנ"ח ע"א) בסיהרא. ורזין עלאין פלהו בשלימו, וקיימא עלמא באשלמותא. ולבתר גרמו חובין, ואתמשכו רזין, ואתדחיין מבית קדש הקדשים לבר. כד אתדחו לירכין, כדין קיימו לבר, דאקרון בתי בראי, ואצטריכו לברייתי.

בית שני קיימו בבתי בראי בירפין, ומנייהו אהדרו ושארן (האי) בבית קדש הקדשים ואיהו בית שני. ואינון אחרנין אשתארו בברייתא לבר, ביני ירכין. (ס"א) והני עקרא דלהון מתניתין דאיהו בית שני וברייתא אינון דשרו בני ירכין והווי וכו') והווי אולפין ממתניתין, ואתנהיגו מינה, והיינו רזא דכתיב, (ישעיה ב) כי מציון תצא תורה.

ולבתר כד גרמו חובין, אתעדי שולטנותא דהאי בית שני, (ואף על גב) דשולטנא דיליה לא הוה כבית ראשון, דהוה ביה שלמא תדיר, בגין דמלכא דשלמא דיליה תדיר הוה בגויה, ועל דא הוה בשלם. בית שני לא הוה ביה שלם הכי, בגין דערלה קטרוגא ביה תדיר, ועל דא הווי פהני זמינין בגויה, לקטרוגא בהאי ערלה, ולחו אצטריף מלה, לקטרוגא בהדה, ולאגנא על בית שני. וכלא ברזא כדקא חזי.

לבתר גרמו חובין, ושלטא ההיא ערלה, ואתדחין מבית שני לבר, ונחתו מתמן לחמוקי ירכין, לתתא, (נ"א ולבתר נחתי מתמן ואתדחו מאינון חמוקי דלתתא) עד די שרון לתתא ברגלין. וכד יתבון ברגלין, כדין, (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועלמא בכלא יתנהיג ברזא עלאה פדקא חזי. ואף על גב דאתדחו ולא אשתבקו מניה, ולעלמין אתאחידו ביה.

ומאן דידע ומדיד בשיעורא (רל"ג ע"א) דקו המדה, ארכא דמשיכו דירכין עד רגלין, יכיל למנדע (ויקרא ר"ס ע"א) משיחא דגלותא דאתמשך. ורזא איהו בין מחצדי חקלא, וכלא ברזא עלאה. ובגין דא, פלהו ברייתי, וכלהו תנאי, וכלהו אמוראי, קיימי בדוכתייהו פדקא חזי, אלין לגו, ואלין לבר, באינון חמוקי ירכין (ואלין לבר) ולתתא מברכין. ובכלהו אקרי תורה שבעל פה. ובכלהו נחתי ישראל ואתגלו.

וכדין פד יסתיים גלותא, במשיכו דרגלין, כדין ועמדו רגליו ביום ההוא, ויתעבר ההוא רוחא מסאבא ערלה מן עלמא, ויתהדרון ישראל בלחודייהו לשלטאה פדקא יאות, בגין דההוא ערלה, נחית לון לתתא, עד השתא. ומכאן ולהלאה, דהאי ערלה אתקצץ ואתעבר מגו עלמא, כדין (דברים לג) וישכון ישראל בטח בדרך עין יעקב. בההוא עין יעקב, ולא אשתכח מקטרגא עלייהו. זכאה חולקיהו דישראל בעלמא דין בעלמא דאתי.

יוסף הצדיק, עמודא דעלמא, איהו נטיל ברשותא היכלא טמיר וגניז, וברשותיה קיימא היכלא שביעאה. ואף על גב דקא אמרן דהיכלא (רמ"ז ע"א, רס"ז ע"א, בראשית מ"ה ע"א) דלבנת הספיר ברשותיה קיימא, הכי הוא דביה מתקן. אבל תא חזי, נביאים דקא אמרן. פד מתחברי לתתא, תרין דרגין מתפרשין מנייהו, מראה וחלום, וקיימי בירכין. באינון חמוקין קיימי מראה, וההוא דאקרי נבואה קטנה. מירכין ולתתא (ס"א לתתא) (רס"ב ע"א רמ"ז ע"ב) קאים חלום, עד דמאטו רגלין ברגלין. ותמן קאים היכלא תתאה ואקרי לבנת הספיר.

פלא ירכין בירכין, לאשתלמא חד בחד, וכלהו דרגין דנבואה, דהא מתמן נפקי ושראן, ואתעבידו מנייהו מראה, ושראן על האי אתר, ואתעביד מנייהו חלום. יוסף הצדיק, איהו שלימא דכלא, איהו נטיל פלא. בגין דכלא אתקן בגיניה, פלא תאיב בתיאובתא בגיניה.

תא חזי, בשעתא דיוסף הצדיק קיימא לאתקנא פלא, כדין איהו נטיל פלא. וכד אתחבר בהיכליה, כדין מתערי פלהו, לנטלא תיאובתא ורעותא, עלאי ותתאי, וכלא אינון ברעותא חדא ושלמו חד, למחדי (למהוי) עלאי ותתאי,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

רעותא חדא פדקא יאות. וכלהו תתאי קיימי בקיומא בגיניה, ועל דא פתיב,
(משלי י) וצדיק יסוד עולם. ועל האי יסודא קאים האי עלמא.

סדר הלימוד ליום כו ניסן [יום 203 בשנה]

דף רנ"ח ע"ב

האי לבנ"ת הספיר, לא קאים בקיומיה, עד דהאי יוסף הצדיק. אתתקן. וכד איהו אתתקן, כלא מתתקני דא הוא יסודא דפלהו בניינא. ועל דא פתיב, (בראשית ב) ויבן יי' אלהים את הצלע, ולא פתיב וייצר, ולא פתיב ויברא. בגין דהאי קיימא על יסודא, ולבתר דיסודא אתתקן, כלא אתבני (דף רנ"ח ע"ב) עליה. ובגין דא, פלהו קיימין בהאי, והא אוקימנא.

תא חזי, פתיב (בראשית ב) ויבן יי' אלהים את הצלע, דהות מסטרא דאחורא, ואתקין לה לאהדרא אנפין באנפין. הכי אוקימנא. אבל ויבן, אסתפל לסלקא לה בההוא דרגא דעלמא עלאה שריא ביה, למהוי דא פגוונא דדא. תו ויבן, אסתפל בסטרוי, ואתקין וכוין פל רוחותיה, למזרע ולאשקאה ולאולדא, למעבד לה כל צרכוי, כמה דאצטריד. ולבתר ויביאה, במה. בהאי צדיק. דכתיב, (רס"א ע"א) (אסתר ב) ובזה הנערה באה אל המלך, דהאי אמשיך לכלא, לסלקא לאתעטרא בשלימו. הכא מניעו דכל חובין, הכא מניעו דכל תיאובתין בישין.

מה דלא איהו בההוא היכלא שתיתאה, בסטרא אחרא, דתמן פל ענוגין בישין, וכל סטרין דתיאובתין דענוגא דהאי עלמא, וכד האי עלמא אתנהיג בהו, בני נשא פשלי בהו (נ"א ובגין דבני נשא טעיין בהו כשלין בהו) לההוא עלמא. דחמאן כמה ענוגין ותיאובתין, דגופא אתהני ואתעניג מנייהו, וטעיין אבתרייהו. הדא הוא דכתיב, (בראשית ג) ותרא האשה פי טוב העץ למאכל וגו'. דהא פל תיאובתין וכל ענוגין דעלמא ביה תליין.

ועל דא, פגוונא דא, אית מלין דגופא אתהני בהו, ועיילי לגופא, ולא לנשמתא. ואית מלין דנשמתא אתהני מנייהו, ולא גופא. ועל דא, דרגין פרישין דא מן דא. זכאין אינון צדיקייא, דנטלי אורח מישר, ומנעי גרמייהו מההוא סטרא, ומתדבקן בסטרא דקדושה.

בהיכלא דא, פלילין פל שאר שמהן, דכל אלין היכלין (נ"א וחילין) דלתתא. תרי שמהן אינון דכלילו שאר שמהן אחרנין. חד דכד אתחבר עילא בתתא, ויעקב נטיל היכליה, באינון נשיקין, ברזא עלאה. פדין פליל פל שאר שמהן, ואקרי יהו"ה אלהי"ם, ודא אקרי שם מלא, כמה (בראשית מ"ח ע"ב, רמ"ז ע"ב)

דְּאוּקִימָנָא. וְחַד, כַּד אֲתַחְבֵּר יְסוּדָא דְעֵלְמָא בְּהִיכְלִיָּה, וְכִלְהוּ מִתְעָרִי בְּחַבִּיבוּתָא
וּבְתִיאֻבְבְּתָא לְגַבְיָהּ, וְכִלְהוּ כְּלִילֵן בֵּיהּ, כַּדִּין כְּלִיל שְׁאָר שְׁמֵהּ, וְאֶקְרִי יְהוּ”ה
צְבָאוֹת. וְדָא אֶקְרִי שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים, וְלֹאוּ אִיהוּ שְׁלִים כְּהָאִי אַחְרָא.

מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. דָּא שְׁלִיט עֲלָאָה בְּתַתְּאָה, גּוּפָא בְּגּוּפָא (וְדָא אִיהוּ שְׁלִיט בְּכֹלָא)
כַּדְקָאמְרוּן. וְדָא שְׁלִיט מֵאַתֵּר דְּסִיּוּמָא דְּגּוּפָא וְלְתַתְּאָה, בְּאִינוּן הִיכְלִין וּבְכִלְא
דְּלְתַתְּאָה, וְרוּזָא דָּא, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. וּבְגִין דָּא, הִיכְלָא דָּא כְּלִיל כָּל שְׁאָר
שְׁמֵהּ דְּלְתַתְּאָה, (וְכִלְהוּ שְׁמֵהּ כְּלִילֵן בְּהָאִי שְׁמָא כּוֹלְהוּ שְׁמֵהּ דְּלְתַתְּאָה) כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.
וְעַל דָּא, שְׁמֵהּ אֵלִין, דָּא סְלֵקָא וְדָא נְחִית. זְכָאִין אִינוּן צְדִיקִיָּא, דִּידְעִין אַרְחוּי
דְּאוּרִיָּתָא.

יְסוּדָא דָּא, אֲתַתְּקֵן לְתַרִּין סְטְרִין. חַד, לְאַתְקֵנָא כָּל שְׁאָר דְּלְתַתְּאָה. וְחַד,
לְאַתְקֵנָא הִיכְלָא שְׁבִיעָאָה, וְלְאַתְקֵנָא דָּא בְּדָא, לְמַהוּי כְּלָא רְעוּ חַדָּא כַּדְקָא יְאוּת.
עַד הֵכָא יְחוּדָא דְּתַרִּין סְטְרִין, דְּלְעֵילָא וְתַתְּאָה, לְאַתְיִיחַדָּא כַּחַדָּא בְּשְׁלִימוּ, לְמִיְהַד
בְּאַרְחַ מִישְׁר.

זְכָאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דִּידְע לִיחַדָּא יְחוּדָא, וְלְסְדוּרִי סְדוּרָא דְּמַהִימְנוּתָא, לְמִיְהַד
בְּאַרְחַ מִישְׁר. זְכָאָה אִיהוּ בְּהָאִי עֵלְמָא, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים פֶּה)
חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נְשָׁקוּ. וּכְדִין (תְּהִלִּים פֶּה) אָמַת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצְדָק
מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף. גַּם יִי יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ.

היכל קודש הקדשים דזעיר דבריאָה היכְלָא שְׁבִיעָאָה. היכְלָא
דָּא, הִיכְלָא פְּנִימָאָה מִכָּל הַנִּי הִיכְלִין. הָאִי הִיכְלָא אִיהוּ סְתִימוּ, דְּלֹאוּ בֵּיהּ דִּיוּקֵנָא
מִמֶּשׁ, וְלִית גּוּפָא כְּלָל. הֵכָא סְתִימוּ דְּגוּ רֵזָא דְּרוּזִין, הָאִי אִיהוּ רֵזָא, דְּאִיהוּ אַתֵּר,
לְאַעֲלָא תַמָּן בְּגוּ אִינוּן צְנוּרִין דְּלְעֵילָא. רוּחָא דְּכָל רוּחִין, רְעוּוֹן דְּכָל רְעוּוִין,
לְאַתְחַבְּרָא כְּלָא כַּחַדָּא. רוּחָא דְּחַיִּי (דְּהָא) בְּהָאִי, לְמַהוּי כְּלָא תְּקוּנָא חַדָּא.

הִיכְלָא דָּא, אֶקְרִי (רַנ״ה ע״ב) בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. אַתֵּר לְקַבְּלָא הָאִי (ס״א נִשְׁמַתָּא
עֲלָאָה) נִשְׁמַתִּין עֵילָאִין, דְּאֶקְרִי הֵכִי, לְאַתְעֵרָא עֵלְמָא דְּאֲתִי לְגַבְיָהּ.

דף רנ״ט ע״א

הָאִי עֵלְמָא עוֹלָם אֶקְרִי. עוֹלָם: סְלִיקָא, דְּסְלִיק עֵלְמָא תַתְּאָה לְגַבִּי עֵלְמָא
עֲלָאָה, וְאַסְתַּתֵּר בְּגוּוּהָ, וְאַתְעֵלָם בֵּיהּ, אַתְגְּלִיָּא בְּסְתִירָה. עוֹלָם: דְּסְלִיק אִיהוּ,
בְּכָל אִינוּן (דף רנ״ט ע״א) דְּקַרְבִּין בֵּיהּ, וְאַסְתַּתְּרוּן גּוּ סְתִירוּ עֲלָאָה. עוֹלָם עֲלָאָה:
סְלִיק וְאַסְתַּתֵּר בְּרַעוּתָא עֲלָאָה, גּוּ טְמִירוּ דְּכָל טְמִירִין דְּלָא אַתְיִידְע כְּלָל (כְּלָל),
וְלָא אַתְגְּלִי, וְלִית מֵאֵן דִּידְע לִיהָ.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

פְּרוּכְתָא דְפִרְסָא פְּרִיסָא, חֲפִיא גּוּ טְמִירו סְתִים. כְּפּוֹרְתָא פְּרִיסָא גּוּ טְמִירִין
עֲלָאִין, לְאַסְתְּמָא סְתִימִין דְּהָא טְמִירִין וְסְתִימִין. (נ"א פרוכתא פריסא גו טהירין עילאין
דסתמא סתימא דהאי טמיר וסתים) לְגוּ מִן כְּפּוֹרְתָא, אֵית אַתְר סְתִים וְטְמִיר וְגִנִּיז,
לְאַכְנָשָׁא לִיה בְּגוּיָה. מִשַׁח רְבוּת עֲלָאָה, רוּחָא דְחַיִּי, עַל יְדָא דְהָהוּא נְהַר דְנִגְיָד
וְנִפְיָק, וְהָהוּא נְהַר אֲקָרִי מְבוּעָא דְבִירָא, דְלֹא פִסְקִין מִימּוּי לְעֲלָמִין. וְכַד הָאִי
עֵייל וְנִגְיָד כָּל הָהוּא רְבוּת קוּדְשָׁא מְלַעֲיָלָא, מֵאַתְר דְקִדְשׁ הַקְדָּשִׁים. נְהִירוּ נִגְיָדוּ
נְחִית וְאַתִּי, גּוּ אֵינּוֹן צְנוּרִין. הָאִי אֲתַמְלִיָּא מִתְמוֹן, כְּנוֹקְבָא דְמִתְעַבְרָא וְאַתְמַלִּיא
מִן דְכוּרָא.

אוּף חֲכִי נְמִי הָאִי הִיכְלָא, מִתְתַקְנָא תְדִיר לְקַבְלָא, כְּנוֹקְבָא דְמִקְבֵּלָא מִן
דְכוּרָא. קְבִילוּ דְקַבִּילוּ, כָּל אֵינּוֹן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין קְדִישִׁין דְנִחְתִין לְעֲלָמָא,
וְאַתְעַבְרוּ (ס"א ואתעכבו) תְמוֹן. כָּל הָהוּא זְמַנָּא דְאַצְטְרִיךְ.

יִתְעַבְבוֹן עַד דִּיִּיתִי מְלַכָּא מְשִׁיחָא, וְיִסְתַּפְקוּן כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמָתִין, וְיִיתוּן וְיַחְדִּי
עֲלָמָא כְּמִלְקָדְמִין. וְכַדִּין, יַחְדִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּמִלְקָדְמִין, כְּמָה דְאַתְר אָמַר
(תהלים קד) יִשְׁמַח יי' בְּמַעֲשָׂיו.

בְּהָאִי הִיכְלָא, קִיִּימִין עֲנוּגִין וְתַפְנוּקִין דְרוּחִי, וְאַשְׁתַּעְשׁוּתָא דְאַשְׁתַּעְשׂוּ
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִנְתָא דְעֵדוֹן. הֲכָא אִיהוּ תִיאֻבְתָּא דְכָלָא, וְעֲנוּגָא דְכָלָא,
לְאַתְחַבְרָא כָּלָא כְּחֵדָא, וְלִמְהוּי כָּלָא חֵד, קְשׁוּרָא דְכָלָא בִּיחּוּדָא חֵדָא הֲכָא קִיִּימָא.
דְכַד שְׁיִיפִי כְּלָהוּ מִתְחַבְרָאן בְּשִׁיפִין עֲלָאִין, כָּל חֵד וְחֵד פְּדָקָא חֲזִי לִיה, לִית
לוֹן תִּיאֻבְתָּא, וְלִית לוֹן עֲנוּגָא, בְּרִי בִּיחּוּדָא דְהָאִי הִיכְלָא, כָּלָא הֲכָא תְלִיא. כַּד
אַתְחַבְרוּתָא דְהֲכָא אֲתִיחַד בִּיחּוּדָא חֵדָא, כַּדִּין כָּל נְהִירוּ דְשִׁיפִין, וְכָל נְהִירוּ
דְאַנְפִין, וְכָל חֲדוּוֹן, כְּלָהוּ נְהִירִין וְחֵדָאן.

וְכָּאָה חוּלְקִיָּה, מֵאַן דִּיִּדַע לְסִדְרָא סְדוּרִין, וְלְאַתְקֵנָא תְקוּנִי אֲשֶׁתְלָמוּתָא כְּדָקָא
יְאוּת, רְחִימוּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּהָאִי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. וְכַדִּין, כָּל דִּינִין,
וְכָל גְזֵרִין בִּישׁוּן, מִתְעַבְרִין וּמִתְבַּטְלִין מְעֲלָמָא.

הִיכְלָא דָא, הִיכְלָא דְתִיאֻבְתָּא, הִיכְלָא דְעֲנוּגָא, הִיכְלָא לְאַשְׁתַּעְשׂוּתָא עֵילָא
וְתַתָּא כְּחֵדָא. וּמִקְבֵּלָא כָּלָא נְהִירוּ דְבוּצִינָא עֲלָאָה דְנְהִיר לְכָלָא, וְלְאַתִּיחַדָּא כָּלָא
כְּדָקָא יְאוּת. בִּיחּוּדָא שְׁלִים. וְעַל דָּא, הִיכְלָא דָא קָאִים בְּטְמִירוּ דְכָלָא, גְנִיז
מְכָלָא. אָף עַל גַּב דְכָלָהוּ טְמִירִין. דָּא טְמִיר וְגִנִּיז יִתִיר. לְמַהוּי בְרִית קִיִּימָא כָּלָא
כְּחֵדָא, דְכַר וְנוֹקְבָא לְמַהוּי שְׁלִים.

הִיכָל דָּא אֲקָרִי אַרוֹן הַבְּרִית, דְאִיהוּ אֲדוֹן כָּל הָאַרְצָא. בְּגִין דְהָאִי אִיהוּ אַתְר,
דְנִפְקוּ מִנִּיהַ כָּל נִשְׁמָתִין דְעֲלָמָא, לְיַחְדָּא יַחּוּדָא לְתַתָּא, וְלְאַמְשַׁכָּא יַחּוּדָא

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְעִילָא לְתַתָּא, לְיַהֲבָא לְצַדִּיק, בְּגִין דְּנִפְקוּ (ויצא קנ”ה ע”ב) מְצַדִּיק, וְעֵיילי בְּצַדִּיק. וּלְבַתַּר נִפְקֵי מְצַדִּיק, וְעֵיילי בְּאַתְרַּהּ דְּנִפְקֵי מִתְּמֵן.

הַאי אַרוֹן הַבְּרִית, נִקִּיט כְּלָא מְצַדִּיק. וּלְבַתַּר, נִפְקֵי מִנְיָה, וְעֵיילי בְּצַדִּיק לְתַתָּא. לְבַתַּר נִפְקֵי מְצַדִּיק דְּלְתַתָּא, וְעֵיילי בְּהַאי אַרוֹן הַבְּרִית. לְמַהוּי כָּל נִשְׁמַתִּין כְּלִילָן מְעִילָא וּמִתַּתָּא. לְמַהוּי שְׁלִים מִכָּל סְטְרִין. וְהַאי אַרוֹן הַבְּרִית, נִקִּיט מְצַדִּיק אִינוֹן נִשְׁמַתִּין, מִתְּרִין סְטְרִין.

תָּא חֲזִי, מְבוּעָא דְּבִירָא לָא מִתְּפָרְשָׁא מִבִּירָא לְעֵלְמִין, וְעַל דָּא, הַאי אַתְרַּהּ, שְׁכֻלָּא דְּכָלָא, קִיוּמָא דְּכָל גּוּפָא, לְמַהוּי שְׁלִים בְּכָלָא כְּדָקָא יְאוּת. הֵכָא, הוּא יְחוּדָא וְקְשׁוּרָא כְּחֻדָּא, לְמַהוּי עֵילָא וְתַתָּא חַד, בְּקְשׁוּרָא חֻדָּא, דְּלָא מִתְּפָרְשָׁן כָּל שְׁיִיפִין דָּא מִן דָּא, וְלֹא שְׁתַּכְּחָא כְּלָא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין.

וְעַל דָּא תְּנִינָן, מֵאֵן דְּשִׁמִּישׁ עֲרִסִיהּ מֵאַחוּרָא, אֲכַחִישׁ תְּקוּנָא דְּאַסְתְּכְּלוּתָא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין, לְאַנְהָרָא כְּלָא כְּחֻדָּא, וְלֹא שְׁתַּכְּחָא כְּלָא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין, בְּדַבְּקוּתָא כְּדָקָא יְאוּת, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בראשית ב) וּדְבַק בְּאַשְׁתּוֹ, בְּאַשְׁתּוֹ דִּיִּיקָא, וְלֹא אַחוּרֵי אֲשְׁתּוֹ.

דף רנ”ט ע”ב

תְּרִין אִינוֹן, יַעֲקֹב אִיהוּ לְעֵילָא, יוֹסֵף לְתַתָּא. תְּרִין תִּיאוּבְתִין אִינוֹן. חַד הֵיכְלָא שְׁתִּיתָא. וְחַד הַאי הֵיכְלָא שְׁבִיעָא. תִּיאוּבְתָא לְעֵילָא, בְּאַינוֹן נְשִׁיקִין דְּנִטִּיל יַעֲקֹב. תִּיאוּבְתָא לְתַתָּא, בְּהַאי שְׁמוּשָׁא דְּנִטִּיל יוֹסֵף. מִתְּרִין סְטְרִין אֵלִין, נְטִיל (האי) (דף רנ”ט ע”ב) אַרוֹן הַבְּרִית רוּחָא דְּחַיִּי. מְסִטְרָא דִּיעֲקֹב, נְטִיל רוּחָא דְּחַיִּי דְּלְעֵילָא, דָּאֵתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּאַינוֹן נְשִׁיקִין, וְאַעִיל (בְּאַינוֹן נְשִׁיקִין) (נ”א ועייל) רוּחָא דְּחַיִּי דְּלְעֵילָא בֵּיהּ, לְאַתְזוּנָא מִנְיָה. מְסִטְרָא דִּיוֹסֵף, דָּאִיהוּ לְתַתָּא, בְּסִיוְמָא דְּגוּפָא, בְּהַאי הֵיכְלָא. נְטִיל רוּחִין וְנִשְׁמַתִּין לְאַרְקָא לְתַתָּא, לְהַאי עֲלָמָא.

אַלִּין תְּרִין סְטְרִין, מִתְּפָרְשָׁן לְתְּרִין סְטְרִין. סְטְרָא דִּיעֲקֹב, אֲתַפְּשֵׁט וְיַחֲבֵב תּוּקְפָא, לְנַבְעָא בְּאַינוֹן שְׁדִים, דָּאֵתְמַלִּין מִהוּוֹא רוּחָא דְּחַיִּי, וְיִנִּיק בְּהוּ לְאַינוֹן מְלָאכִין קְדִישִׁין, דְּאַינוֹן חַיִּין וְקִיִּימִין לְעֵלְמִין, וְקִיִּימִין בְּקִיוּמָא בֵּיהּ, סְטְרָא דִּיוֹסֵף, עֵייל בְּתִיאוּבְתָא וְיַחֲבֵב תּוּקְפָא לְגוּ, וְעֵבִיד נִשְׁמַתִּין וְרוּחִין, לְנַחְתָּא לְתַתָּא, וְלְאַתְזוּנָא בְּהוּ בְּנֵי עֲלָמָא.

וְעַל דָּא, קִיִּימִין תְּרִין סְטְרִין אֵלִין, דָּא לְעֵילָא, וְדָא לְתַתָּא. דָּא לְאַתְזוּנָא לְעֵילָא, וְדָא לְמִינָן לְתַתָּא. כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ, (ועל דא) וְכָלָא אִיהוּ חַד, וְחַד רוּזָא אִיהוּ. וְעַם כָּל דָּא, יוֹסֵף זָן לְכָל גּוּפָא, וְאַשְׁקִי לֵיהּ. דְּמַהוּי רוּחָא דְּחַיִּי דָּאֵתְדַבְּקוּתָא דִּיעֲקֹב, נַחִית לְתַתָּא, וּבֵיהּ אֲתַדְּבַק הַאי אַרוֹן הַבְּרִית, בְּרַעוּתָא

לְעֵילָא, וְנַחֲתִית הַהוּא רוּחָא דְחַיִּי לְתַתָּא, בְּהַהוּא אֲתַדְבָּקוּתָא דְיוֹסֵף, וְכַד אֲתַחֲבַר כְּלָא כְּחַדָּא, אֲתַמְלִיין אֵינּוּן שְׁדִים לְיִנְקָא לְכָלָא, וּבְגִין כַּךְ כְּלָא אֵיחֵי חַד, זְכָאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דִּידַע לְקִשְׁרָא קִשְׁרִין, וְלִיְחַדָּא יְחוּדָא בְּצִלוּתִיה בְּרַעוּתָא דְלִבָּא כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין לְדַבְּקָא שְׁיִיפָא בְּשְׁיִיפָא, רוּחָא בְּרוּחָא, כְּלָא בְּכֻלָּא חַדָּא, לְמַהוּי כְּלָא חַד כְּדָקָא חַזִּי.

תָּא חַזִּי, הַאי הֵיכְלָא, כַּד אֵלִין רוּחִין קַדִּישִׁין, וְכַל אֵינּוּן הֵיכְלִין וְרַתִּיכִין, כְּלַהוּ מְתִיחְדֵי כְּחַדָּא, וְאֲשַׁתְּכַחוּ בְּקִשׁוּרָא חַדָּא, כְּדִין הַאי רוּחָא עֲלָאָה דְכֻלְהוּ, דְּאֵיחֵוּ נְקוּדָה חַדָּא, אֲסַתִּים בְּהוּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא, וְאֲתַעֲבִיד רוּחָא סַתִּים כְּגוּוּנָא עֲלָאָה. וְסִימְנִיד אַגוּזָא, יְחוּדָא בְּקִשׁוּרָא דְכָלָא כְּדַקְאֲמָרוּ, לְאֲתַקְשְׁרָא דָּא בְּדָא, לְמַהוּי כְּלָא שְׁלִים, בְּשְׁלִימוּ (דְּכַר וְנוֹקְבָא) כְּחַדָּא.

וְהָא אוֹקִימְנָא כְּגוּוּנָא דָּא, קְרַבְנָא סְלָקָא לְיְחַדָּא (נ"א יְחוּדָא) קְרַבְנָא וְלִיְחַדָּא (ד"א וְלֹאֲסַתְפָּקָא) כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חַזִּי לִיָּה מְהַהוּא תְּנַבָּא דְסְלִיק, כְּהֵנָּא דְאֵיחֵוּ יְמִינָא, בְּקִשׁוּרָא דִּיְחוּדָא בְּרַעוּתָא, וְלִיּוּאֵי בְּשִׁירְתָּא. כְּלִיל דָּא בְּדָא. הֵיכְלָא בְּהֵיכְלָא, רוּחָא בְּרוּחָא, עַד דְּמַתְּחַבְּרֵן בְּאֲתַרִּיָּהוּ, שְׁיִיפָא בְּשְׁיִיפָא, לְמַהוּי כְּלָא כְּלִיל כְּחַדָּא כְּדָקָא יְאוּת.

וְהָא אוֹקִימְנָא דְכַד אֲשַׁתְּלִים כְּלָא כְּחַדָּא, שְׁיִיפִין עֲלֵאִין בְּתַתָּאִין, כְּדִין, נְשַׁמְתָּא עֲלָאָה דְכָלָא, אֲתַעֲרַת, וְעֲאֲלַת בְּכֻלְהוּ, וְנַהִיר לְכָלָא, וְכֻלְהוּ מִתְּבַרְכָּאֵן עֲלֵאִין וְתַתָּאִין. וְהַהוּא דְלֹא אֲתִיידַע, וְלֹא עֲאֵל בְּחוּשְׁבָנָא, רַעוּתָא דְלֹא אֲתַפְּס לְעֵלְמִין, כְּדִין כְּלָא סְלִיק עַד אֵין סוּף, וְאֲתַקְשֵׁר כְּלָא בְּקִשׁוּרָא חַדָּא, וּבְסִים, הַהוּא רַעוּתָא לְגוּ בְּגוּ בְּסַתִּימוּ.

נְהִירוּ דְנְשַׁמְתָּא עֲלָאָה, סְלָקָא לְגוּ בְּגוּ, וְנַהִיר לְכָלָא. בְּגוּ דְהַאי נְהִירוּ, אֲעִיל סַתִּימוּ דְמַחְשְׁבָה, דְּאֵיחֵוּ כְּלִיל כְּלָא, וּבְגוּ לְגוּ, בְּהַהוּא רַעוּ דְמַחְשְׁבָה, אֲנַהִיר וְאֲתַבְּסֵם וְתַפִּים וְלֹא תַפִּים, וְסְלָקָא (ס"א הַאי רַעוּ) מְגוּ רַעוּ דְמַחְשְׁבָה לְתַפְּשָׂא בֵּיה, וְכַד הַאי סְלִיק, נְהִירוּ דְלַתְתָּא תַפִּים בֵּיה.

וְכֵן כְּלָא, לְאֲתַקְשְׁרָא וְלֹאֲתַמְלִיא וְלֹאֲתַבְּרָכָא כְּלָא כְּחַדָּא, כְּדָקָא יְאוּת. וְכֵדִין אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא כְּדָקָא אֲמָרוּ, הֵיכְלִין בְּהֵיכְלִין, תַתָּאִין בְּעֵלְאִין, רִזָּא דְכַר וְנוֹקְבָא כְּחַדָּא, נְהִירוּ עֲלָאָה, בְּנְהִירוּ דְסַתִּים וּגְנִיזוּ יְתִיר בֵּיה. וְהַהוּא דְגְנִיזוּ, כְּלִיל בְּמָה דְגְנִיזוּ יְתִיר, עַד דְּאֲשַׁתְּכַח כְּלָא כְּדָקָא יְאוּת, בִּיְחוּדָא חַדָּא.

וְעַל דָּא, מִשָּׁה הוּוּ יַדַע לְסַדְרָא סְדוּרָא דְמֵאֲרִיָּה מְכַל בְּנֵי עֲלָמָא, כַּד אֲצַטְרִיד לְאַרְכָּא, אֲרִיד. לְקַצְרָא, קַצְר. כְּמָה (רמ"ד ע"ב) דְּאוֹקִימְנָא, (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא

נא לה. תגנין, מאן דאריך בצלותיה ויסתכל ביה, לסוף אתא לידי כאב לב. ותגנין, מאן דאריך בצלותיה, יורכון יומי.

דף ר"ס ע"א

ורזא דמלה, מאן דאריך באתר דבעי לקצרא, אתי לידי כאב לב, מאן לב. דא הוא דכתיב, (משלי טו) וטוב לב משתה תמיד. בגין דאיהו אתר דבעי לקצרא, ולא לארכא ביה, דהא כלא קאים לעילא, ובעי דלא לאמשכא ליה, לקשרא ליה בקשורא דלעילא, בלא אריכו למהוי כלא (דף ר"ס ע"א) חד ביחודא חד. וכיון דאתקשר כחדא, כדן לא בעי לארכא באריכו, ולא תחננא בתחנוני. וכד אריך באריכו, באתר דאצטריך, קודשא בריך הוא קביל צלותיה, ודא הוא יקרא דקודשא בריך הוא, בגין דיחודא דצלותא קא מקשר קשרין, ואסגי ברכאן לעילא ותתא.

גו היכלא דא, קיימא נקודה חדא טמירתא, והאי נקודה איהי רוחא, לקבלא רוחא אחרא עלאה. וכד שריא רוחא ברוחא, כדן עאל דא בדא ואיהו חד, ודבקוּתא חדא. ואתרכיב דא בדא למהוי חד, כהאי אילנא דארפיב דא בדא ואיהו חד, זינא בזיניה. ווי מאן דארפיב זינא בלא זיניה, כאינון בני אהרן, דבעו לארכבא אילנא באחרא דלאו איהו זיניה.

ומאן דארפיב זינא בזיניה, וידע לקשרא קשרא בקשריה, היכלא בהיכליה, דרגא בדרגיה, דא אית ליה חולקא בעלמא דאתי, כמה דאוקימנא. ועל דא, האי איהו שלימו דכלא. וכד אשתלים דא בדא, ואיהו כלא חד עובדא זינא בזיניה דנפיק מהאי שלימו ההוא אקרי מעשה מרפכה.

ורזא דא (בראשית ב) וייצר יי' אלהים את האדם, (בראשית מ"ח ע"ב) שם מלא. ואדם איהו עובדא דהאי מרפכה, דארפיב דא בדא, עובדא דשלימו דכלא, וכד אשתלים דא בדא, כדן יי' אלהים, שם מלא. זכאה איהו מאן דינדע לקשרא קשרי מהימנותא. וליחדא יחודא כדקא חזי.

תא חזי, כמה דאיתנהו שמהן קדישין עלאין, מתחברין אלין באלין, הכי איהו שמא קדישא. אתפרש לעילא, ואתפרש לתתא. שמא דא איהו לעילא, שמא דא איהו באמצעיתא, שמא דא איהו לתתא. יהו"ה דאיהו רזא דשמא קדישא, איהו חד. רזא דכלא. עלמא עלאה, בסתימו דסתימותא דעליה, דאשתתף בהדיה, ואיהו חד. עלמא תתאה, בסתימו דאמצעיתא, רזא רתיכא קדישא עלאה דעליה, ואוקימנא. (ס"א תא חזי רזא דשמא קדישא דא יי' אלהים שמא דא איהו לעילא שמא דא איהו באמצעיתא שמא דא איהו לתתא. לעילא רזא דעלמא דאתי בסתימו דסתימותא דעליה ואיהו חד.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

לתת רזא דעלמא תתאה ועלמא עילאה דעליה אשתתף בהדיה ואיהו חד. באמצעיתא ברזא דרתיכא קדישא עילאה ואוקימנא)

מהאי גיסא, ד' רתיכין נפקין, ומהאי גיסא ארבע רתיכין נפקין, בגין דכל חד וחד מתפרש לארבע, כל רתיכא ארבע אינון, כד מסתפלין דרגין. וכן פלהו ארבע בארבע, (עד דנחתין דרגא לתתא בההוא אתר דאקרי) ברזא דשמא קדישא דאיהו אדנ"י, באינון רתיכין דקיימי ונטלי בשמא דא, ואינון אקרון (זכריה ו) הרי נחשת, בגין דאית הרים ואית הרים. אית הרים עלאין, (קל"ט ע"א) והרים תתאין. ואינון בתלת סטרין קיימי, ונפקי מגו זהב וכסף ונחשת.

סדר הלימוד ליום כז ניסן [יום 204 בשנה]

נחשת לתתא, בגין דאינון רתיכין דנפקי מגו אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד די בגו היכלא קדמאה, דאינון ארבע רתיכין דנפקין מגו אינון תרין רוחין ימינא ושמאלא, מגו לבנת הספיר, (רמ"ו ע"א) כדקאמרן. אלין תרין רוחין דקאמרינן התם, אינון אקרון תרי טורים, ואינון (רל"ג ע"א) הרי נחשת.

מאינון תרי רוחין דאקרון הרי נחשת, נפקי אינון ד' רתיכין, דמשתמשי בההוא שמא (רמ"ו ע"ב) דאל"ף דל"ת, דאשתקע בסנדלפון, מאריה דאפיא. וכלהו שליחן על אלין בעלמא, ברזא דסוסון ורתיכין, בגין דאית רתיכא על סוסון, דנטלי לה.

ודא שמא קדישא, אתפליל ביו"ד ה"א, כמה דאוקימנא, דאתפליל אל"ף דל"ת ביו"ד ה"א, ואיהו יאהדונה"י. (רמ"ו ע"ב) והא אתמר, אלהים לא אתפליל בשמא אחרא, בגין דאית אלהים חיים, ומהאי, אתפשט לכמה סטרין, ולא אתכניש, אלא אתפשט.

שמא דכליל כל שמהן, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ברזא דאתון צרופא דשמא קדישא, דביה הוה ידע כהנא, לצרפא בכל סטרוי, עד דסלקי שמהן בכמה סטרין, (בראשית ט' ע"א) בארבעין ותרין גוונין, באשתטחו דבוצינא דקרדינותא, דהאי איהו כליל כל שמהן.

דף ר"ס ע"ב

ושמא דא, כליל כל שמהן. אאלדהני"ם סימן. באלין אתון כלילן אחרנין מתחברן. ונפקי אלין, ועיילי אלין. לבתר כד אתנטי ואתפשט בוצינא דקרדינותא, מצטרפי אתון בגוה, ואעלי אתון, ונפקי אתון, ברזא דאלין תשע אתון. ואלין אתמסרו לקדישי עלינון, (דף ר"ס ע"ב) למהך באורחא דרזא דאתון. לצרפא יחודא דשמהן דאתון, כמה דהוה ידע כהנא לצרפא שמהן, באתון רשימן. (יחזקאל א) וידי אדם מתחת כנפיהם. פלהו ידי אדם, הא אוקימנא, דאינון (נ"א שרפים) רוחין וחיוון ואופנים. (כרובים וחיות ואופנים) פלהו בגדפין, וידין תחות גדפיהו, לקבלא צלותין, ולקבלא מארי דתיובתא. ידי אדם אתרין ודוכתין, לקבלא בני נשא, בצלותהון ובעותהון, ולאפתחא פתחין לקבלא לון, ליחודא ולקשרא קשרין, ולמעבד רעותהון.

ואלין אתרין ודוכתין דאקרון ידי אדם, דקיימי לבני נשא, אלין אינון שמחן קדישין, דשליטין בכל דרגא ודרגא, (בגין) דבהון עאלין בני נשא, בצלותהון ובעותהון, בכל תרעין עלאין. ובדא שלטין תתאין לעילא. ורזא דא, (תהלים קיט) ידיך עשוני ויכונוני, ואלין שמחן קדישין. (שמות ט) ויאמר יי אל משה נטה את ידך על השמים. וכי היך יכיל לארמא ידיה על שמיא. אלא נטה: ארכין. כמה דאת אמר, (תהלים יח) ויט שמים וירד, משיכו מלעילא לתתא. ידך: אתרך. אתרא דדרגא דילך, דאת שארי בגויה, ודא ברזא דשמא קדישא. וכלא עלאי ותתאי, ברזא דשמחן נטלי וקיימי. ובהו עאלין בני נשא להיכלין עלאין, ולית מאן דימחי בידיהו. זכאין אינון דיידעין לסדרא יחודא דמאריהון פדקא יאות, ולמיתך בארץ קשוט, בגין דלא יטעון ברזא דמהימנותא.

תא חזי, בהיכלין אלין, אית רזא עלאה גו מהימנותא. וכלהו חיוון רתיכין, כלהו משניין דא מן דא, לאתכללא אלין באלין לטב, לאתקנא. וסימניך (אסתר ב) וישנה ואת נערותיה לטוב. בשבעה היכלין אלין, שלימו דעילא. כד אשתלים דא בדא, ועאלו צלותין ובעותין. דמאן דיידע לסדרא לון, לאתקנא לון לעילא. כמה דאת אמר (אסתר ב) ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך.

היכלא קדמאה. (ישעיה מה) יוצר אור ובורא חשך. נהירו דאבן טבא ספירו, דאבן טבא נציץ לתרין סטרין, כמה (ר"נ ע"א) דאוקימנא לימינא ולשמאלא, אור וחשך. (תהלים קד) מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית, כלהו אופנים וגלגלים, מלאה הארץ קניניה וגו'. המלך המרום לבדו מאז שמא קדישא יאהדונה יי, כללא דשמא קדישא, שלים בתרי שמחן, ודא הוא סליק באוירא, ומתנשא מימות עולם.

היכלא תניינא, אל ברוך גדול דעה, אורפניא"ל, (נ"א רזא אתוון זעירין) דכליל רזין דאתוון זעירין דאלפא ביתא. הכא אינון דקאמרי קדוש וברוך. והכא איהו קדושה, וברוך כבוד יי. היכלא תליתאה, לאל ברוך (מ"ז ע"ב) נעימות יתנו.

היכלא רביעאה המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. בגין דהכא מתגלגלין נהורין, ודינין דעלמא. מאן דאיהו לחיים, מתחדש כמלקדמין, לאתקיימא בעלמא, בנהורא דימינא, דאקרי אל פדקאמרן.

היכלא חמישאה. היכלא דא אקרי אהבת עולם. ודא איהו משיכו דרחימותא דהיכלא דאקרי אהבה, ודא היא אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו, ברוך אתה יי הבורח בעמו ישראל באהבה, ברזא דא"ל שד"י.

היכלא שתיתאה, אמת ויציב ונכון וקיים. ובעינן דלא לאפסקא בין היכלין אלין. (לאלין) דהא במשיכו דצלותא ורעותא מתחבראן כחדא, ואתקשראן אלין באלין, ברזא דשמהן קדישין דשליטין בכל חד וחד.

דף רס"א ע"א

היכלא שביעאה, אדני שפתי תפתח, רזא דרזין בלחישו, ולא אשתמע קלא. הכא איהו רעותא דלבא, לאתכוונא ולסלקא רעותא מתתא לעילא, עד אין סוף, ולקשרא שביעאה בשביעאה, (וכלא חד בחד) דא בדא (נ"א מתתא לעילא) ולבתר, מעילא לתתא, לאמשכא ברכאן בכלהו עלמין, ממקורא דחיי, (נ"א דאיהו שביעאה לעלאה) דאיהו היכלא שביעאה עלאה (ודא שכינתא) ברעותא דלבא, ובסתימו דעיינין, דרזא דאתוון דשבע שמהן עלאין קדישין. (דף רס"א ע"א)

היכלא שביעאה עלאה דא, דאיהו (רכ"ה ע"א) מקורא דחיי, דא איהו ברכתא קמייטא. ודא איהו היכלא קדמאה, שירותא דכלא מעילא לתתא, ולנטלא שביעאה מתתא, לאתחברא דא בדא, שביעאה בשביעאה. דהא מהאי דלתתא, עייל מאן דעייל, להיכלא עלאה.

ודא הוא רזא, (בראשית מ"ה ע"א) ברזא, רבויה דכלהו תתאי, פלילא בחיוון ושרפים ואופנים, וכלהו היכלין רבויה דרזא דקדש הקדשים, דשריא בגויה בגניזו, וכדין אקרי ברוי"ה, בכל אלין רבוין וברכאן, ורזין דאשתלימו בה.

את"ה, עטורא דסתימו דאתוון, פללא דכלהו כ"ב אתוון. ודא הוא א"ת. ה' דכליל לון מעילא, בהאי ה', וכניש לון בגויה, ודא איהו א"ת ה'. וכד איהי בשלימו בההוא (רל"ז ע"ב) נהר דאחיד בה, סלקא לאתעטרא לעילא, ודא איהו רזא דכתיב, (אסתר ב) (רכ"ה ע"ב) ובזה הנערה באה אל המלך, וכדין את כל אשר תאמר ינתן לה. ודא איהו רזא ברזא אתה, ובעי לאתכוונא בהאי רזא, ולקשרא רעותא בהאי רזא. יי' אלהינו: דא איהו קשורא ויחודא דמלכא עלאה לעילא, בהאי, כד הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה.

ואלהי אבותינו: דא רזא דאבהן, לברכא לה. ודא איהו רזא, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. כמה דהאי נערה לא אשתבקת מתתאי, הכי נמי לא אשתבקת מאבהן לעלמין. איהו אחידת בהון (נ"א לנטרא לון ולעטרא לה) לעטרא לה.

ובגין דאתברכא מפל חד מנהון, בעי לאדכרא לה על כל חד וחד. ולבתר יתכנשון פלהו בחבורא חדא, (ס"א לגו מער דאמא) ומתעטרי בהדה, האל הגדול הגבור והנורא, הא פלהו כחדא, לסלקא לעילא בקדמייתא מעילא לתתא והשתא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

מתתא לעילא. לאכללא לון בהדיה דכיון דאמר האל הגדול הגבור והנורא פלהו כלילן בה. וכדין, אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל. ודא פללא דכלא.

וזוכר חסדי אבות, דאשתהו בהדה (דאשתכון כחדא) ועאלו במעהא, ואתברכון תמן. ולבתר שארי לון ואפיק לון פד אינון אתברכאן מגוה. ובההיא השתחואה דאמר ברוך אתה יי מגן אברהם, הכא נפקי פלהו בכללא, דהא בימינא פלהו מתברכאן פדקא חזי.

תא חזי, היכלא שביעהא דא, רזא דמלכא עלאה, ומתעטרן ביה אבהן כדקאמרן, ואתכלילו ביה. ועד השתא אתכלילו, ובעי לאפקא לון, איהו היכלא דא, וכד אפיק לון מברכאן, (נ"א מתברכאן) בגין האי נערה, כדין איהי אחידת בהו, בכל אינון ברכאן. ואף על גב דהא אתכלילו היכלין בהיכלין, השתא אתאחידו באינון ברכאן פחדא, וכד אמר מלך עוזר ומושיע ומגן, כדין אפיק לון מברכאן.

והאי, איהו חד היכלא שביעהא, ברזא דשמא קדישא עלאה, בוכ"ו. 'ברכה' וחסד 'פח' ומשפט, פללא רזא (נ"א דרזא) (כלא) ורזא דא, הוא רזא (ס"א דאיהי) דאהי"ה פללא דכלא. בגין דאלין אתוון פללא דכלא. בגין דאלין אתוון, אפיקו אלין (ס"א לון) דנפקו מנייהו, פללא דאבהו, ודא איהו דמתחברא בהדייהו, דאקרי ברכה.

כיון דאמר ברוך אתה יי מגן אברהם, הא אחידת ברכאן מנייהו, ברזא דהיכלא חמישאה אהבה, דאיהו ימינא, ואיהו חמישאה, לאתקשרא ברחימו דברכאן דימינא. והכי אצטריך, מעילא לתתא לאתברכא. בקדמיתא אתכללו היכלא בהיכלא כדקאמרן, והשתא נטלי ברכאן לאשתכחא אלין מקדמת אלין. ואף על גב דאית דנטיל (ס"א דאתנטיף) בקדמיתא. כיון דאשתכחו מסטרא דימינא ברכאן, בהיכלא חמישאה שארי לאחדא.

ולבתר בסטר שמאלא, ברזא דא אתה גבור. והאי איהו חבורא אתה וגבור, תרין דינין. וכיון דאתמשכאן ברכאן, אתכליל ברחמי, ואשתכח בההוא סטרא פלא פחדא, ודא הוא מחיה מתים סומך נופלים ורופא חולים וכו'.

דף רס"א ע"ב

ודא איהו ברזא דשמא קדישא דאקרי אכדט"ם, רזא איהו באתוון דשמא דאקרי אלהי"ם. בגין דאלין אתוון סלקין לאתעטרא לעילא, ואפיקו להו אלין לאתקרי בהון, וסלקין לאתעטרא לעילא אלהים חיים, וגרע באתוון, לאחדא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

בגריעו. ומהכא (דף רס"א ע"ב) אתפשט לתתא, לנטלא מגו אלין אתוון אחרנין, ולסלקא מאלין אתוון, לשמא דאלהים.

פיון דאתמשכאן אתוון בחמישאה ורביעאה מעילא פדקאמרן, שארי ואחיד ברכאן מאמצעיתא דכלא, מהיכלא שתיתאה, ואחיד ברכאן בהאי ובהאי. ובגין כך (בכלא אתה קדוש ואתכליל) אתה קדוש, אתפליל אתה בקדוש.

ושמך קדוש, פיון דאמר אתה קדוש, אמאי ושמך קדוש, היינו שם, היינו אתה. אלא הא תנינן, בכל אתר דאשתכח יחודא וקשורא, בעינן (קל"ג ע"א) קדושה, ותוספת קדושה, והוא תוספת עקרא הוא יתיר מכלא. ובגין כך, בכלהו כתיב אתה, ולא יתיר, והכא בהאי אתר, אמר קדושה, ותוספת קדושה. אתה קדוש קדושה, ושמך קדוש תוספת קדושה. וקדושים בכל יום: אלו שאר קדושין עלאין, די בכל היכלא והיכלא, דמתקדשי מהאי תוספת. בגין דקדושה קמייתא איהי לה, ותוספת קדושה, לאתקדשא כל אינון שאר דקאמרן.

ולבתר אתקדשא פלא מעילא, ומכלהו אבהן, אתקשר בקשורא חדא, והיינו ברוך אתה יי האל הקדוש. הכא פלא קשורא חדא, בגין דאמר ברוך אתה יי האל הקדוש. ועל דא אקרי צרורא וקשורא דכלא ביחודא חד. זפאה חולקיה, מאן דידע לסדרא שבחי דמאריה באתר דאצטריך. עד הכא, דבקוּתא וברפאן וקדושה כחדא באבהן.

מכאן ולהלאה, קיימין שאלתין ובעותין. שירותא דבעי בר נש למשאל, למנדע במלין דמאריה, בגין למחזי תיאובתיה לגביה, ולא אתפרש מניה. בגין דבעי בר נש לאשתתפא בקדושה דשמא קדישא עלאה, לאתעטרא ביה, ואיהו שמא דברפאן וקדושין, כוז"ו. רזא דשמא קדישא ידו"ד דאיהו קדיש בקדושה. ואלין אתוון (אחרנין) אפיקו מניה הני אתוון אחרנין, חבורא דהני, כחבורא דדכר בנוקבא. והני קדישין עלאין, רזא דקדושה.

אלין אתוון אחרנין אקרון ט"ל. טל השמים. רזא דחושבנא דאתוון דיליה, בגין דהכא לתתא, קיימן כל מלין בחושבנא, ולא (ט"ז ע"ב) חושבנא, אלא לסיהרא. ובגין כך בעי לאתקשרא בקדושה דמאריה, ולא יתפרש בר נש מניה. וכד שאיל, שירותא דשאלתין למנדע למאריה, לאחזאה דתיאובתיה לגביה. מכאן ולהלאה, יתפרש זעיר זעיר, וישאל שאלתוי מה דאצטריך לשאלא.

וכל שאלתוי יהון, לבתר דיסדר סדורא דא דקאמרן. כגוונא דא, כל שאלתוי יהון בתחוננים ובעותין לקמי מאריה, ולא יצדיק (ס"א ירחיק) גרמיה מניה. זפאה חולקיה, מאן דידע לסדרא סדורא דא, למהך בארץ מישר, פדקא חזי.

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

כְּגוֹוֹנָא דְאַתְאַחַדָּא אִשָּׁא בְּמִיָּא, וּמִיָּא בְּאַשָּׁא. דְרוּם בְּצַפּוֹן, וְצַפּוֹן בְּדְרוּם. מְזוּרְחָ בְּמַעְרֵב, וּמַעְרֵב בְּמְזוּרְחָ. הֵכִי נִמְי אַתְקֶשֶׁר כְּלָא כְּחַדָּא, וְיַחְוּדָא אֲשֶׁתְּלִים דָּא בְּדָא. וְכַל אֵינּוֹן דִּידְעִין לְסַדְרָא צְלוֹתְהוֹן כְּדָקָא יָאוּת, לְאַתְפְּלָלָא הַנִּי הִיכְלִין אֲלִין בְּאֲלִין, וְלֹאֲתַקְשְׂרָא דָּא בְּדָא. הָאִי בַר גַּשׁ אַתְקֶשֶׁר בְּהוּ, וְקָרִיב לִיָּה לְאַתְפְּלָלָא בְּהוּ. שְׂאֲלֵתָא שְׂאִיל וְיִהִיב לִיָּה. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה בְּהָאִי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי. בְּתַר דְסֵיִים שְׂאֲלֵתִין וְגוּפָא שְׁלִים בְּכַל סְטְרִין בְּחַדְוָה דְלֵבָא וְאִיהוּ שְׂאִיל וְסֵיִים שְׂאֲלֵתִין. יְהֵדֵר לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאֵן וְחַדְוָאֵן לְתַתָּא, בְּרֹזָא דְהִיכְלָא תְלִיתָאָה, לְאַמְשָׁכָא לְתַתָּא, וְדָא הוּא רְצָה יִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּדָה יִשְׂרָאֵל. הָאִי אִיהוּ (נ"א בגין) דְמַעְמַדוֹת אֵינּוֹן סְמִכִין דְגוּפָא. שִׁירוּתָא לְתַתָּא מִן גּוּפָא תְרִין יְרַכִּין, עַד דְמַטִּי לְבִרְכִין.

וְאֲלִין אֵינּוֹן רְזָא דְמַעְמַדוֹת, דְקִיִּמִי עַל קַרְבְּנָא. וְהִכָּא אִיהוּ רְזָא שִׁירוּתָא דְתְרִין יְרַכִּין מְלַעֲיָלָא, עַד בְּרַכִּין, חַבּוּרָא דְנִבְיָאִים. וּמְרָאוֹת, בְּרֹזָא דְאַתְוּוֹן דְשְׂמָא קְדִישָׁא, דְאַקְרִי (צְבָאוֹת בַּאֲתַת ב"ש) הַשְּׁתַּפְּ"א. דְאִיהוּ רְזָא דְשְׂמָא דְאַקְרִי צְבָאוֹת. דָּא סְלִיק, וְדָא נְחִית. דָּא גְבִיאִים, וְדָא מְרָאוֹת.

וְהִכָּא אִיהוּ רְזָא עֲלָאָה דְבְרִייתֵי דְקַאמְרִין, וְכַד מַטִּי אֵינִישׁ לְבִרְכִין, יְכַרַע בְּרוּךְ אַתָּה יִי הַמְּחַזִּיר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן, וְהָא הִכָּא אֶהְדְּרוּ בְרִייתֵי (רנ"ז ע"ב) לְמַתְנִיתִין וְאַתְבְּרַכָּאֵן כְּחַדָּא.

סדר הלימוד ליום כה ניסן [יום 205 בשנה]

דף רס"ב ע"א

היכלא (דף רס"ב ע"א) תניינא לתתא, דאתפקדו ביה נשמתין לסלקא, לאתחזאה בחיזו (רנ"ח) דחלמא. מודים, לאכרעה ברכין, לאודאה על נשמתין, כדקאמרן על נשמותינו הפקודות, (כיון דאשתאיל ממאריה) (ס"א היכלא תניינא לאמשכא ברכאן לתתא מודים אנחנו לך והאי היכלא איהו דאתפקדו ביה נשמתין לסלקא לאתחזאה בחיזו דחלמא. הכא בעי בר נש לאכרעא ברכין לאודעא על נשמתין ודא הוא על נשמותינו הפקודות) עד דמטי להטוב שמך ולך נאה להודות.

ודא הוא גו רזא דשמא קדישא, דאקרי ב"ם במוכ"ן. דא אקרי אל אלהים, דאיהו ברזא עלאה. (יהושע כב) א"ל אלהים יהו"ה הוא יודע. כללא דאלין אתוון אחרנין דנפקי מנייהו, (ד"א והכא איהו רזא חדא דכולהו ירכין מברכין) ולתתא, רזא דחלמא. רזא לההוא אתר לאעלא בהו נשמתין. ובעינן לאמשכא בהני ברכאן, בגין לאשכחא ניחא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי.

היכלא תתאה לתתא, שים שלום טובה וברכה. הכא איהו כללא דשלום. שלום לעילא, שלום לתתא, שלום לכל סטרין, שלום בפמליא דלעילא, שלום בפמליא דלתתא, והיכלא דא איהו פמליא דלתתא. (ס"א דאיהו היכלא דלתתא ודא בחבורא וכו') בחבורא חדא בפמליא (נ"א בהיכלה) דלעילא. ומהכא נגיד לכל אינון תתאי דלבר.

והכא אתפליל ואשתלים פלא פחדא, עילא ותתא, בנהירו חדא, לאשתלמא שם מלא, יי' אלהים. שם דא דאיהו שלם, בכל אינון היכלין, בכל אינון גהורין עלאין, למהוי פלהו חד. (שים שלום טובה וברכה)

האי בר נש, פד אשתאיל מהיכלא דא לנפקא לבר. ישוי גרמיה, כמאן דנפיק מחברותא דמלכא, ומגו היכליה, וימאיך גרמיה קמיה. אבל יחדי גרמיה, דהא קדמאה איהו, לנטלא עטרא דמשיכו דברכאן דנגדין מיחודא דמאריה. דא איהו בר, דאיהו מהיכלא דמלכא. דהא בהאי שעתא דקא נפיק מקמי מלכא, וכלא קשיר בכל הני סטרין, בקשורא (קט"ז ע"א) דיחודא, וברכאן, וקדושה, ותוספת קדושה. קודשא בריך הוא קרי לפמליא דלעילא, ואמר לון, כתובו להאי בר נש פלניא, מאינון דאקרון חושבי שמו.

מאן חושבי שמו. אינון דמחשבי ומכוונין ברזא דשמיה, ליחדא היכלין בהיכלין, לקשרא קשרין, וליחדא פלהו ביחודא חדא. ואלין אינון חושבי שמו,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

כמה דאת אמר (מלאכי ג) ולחושבי שמו. כדין אכתיבו ליה, ואתרשים ואשתמודע לעילא, (ואתרשים) ואשתלים איהו לעילא ותתא.

ומאן דקריב קמי מאריה, וצלי צלותיה, ולא אשלים יחודא, ולא חייש על יקרא דמאריה, לקשרא קשרין כדקאמרן, טב ליה דלא אברי. וקודשא בריך הוא אמר (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלח בימיו. ודא איהו (משלי כח) גוזל אביו ואמו.

הכא אשתלים כלא לעילא ותתא, רזא דשמא קדישא שליטא לעילא. מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לה) יי' אל רחום וחנון. הכא איהו רזא דשמא קדישא דא, לאתקדשא באתווי בבי עשרה, ואתוון אחרנין בקדושה דיחידאי בצלותא. בתר דסיים, קאים על רגלוי, (נ"א לכפרא) לאודאה (ק"כ ע"ב) על חובוי, בגין דלא יהא פטרא דפומא לסטרא אחרא, לאסטאה ליה, ואתכפיא קמיה. ויקום בקיומיה לאתברכא מבי מלכא.

ווכאה חולקיה מאן דאתקדש בהאי גוונא בצלותא כדקאמרן, וקשר קשרין, ויחד יחודין, ויתפוון בכלא כדקא יאות, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. צלותיה לא אהדר בריקניא. קודשא בריך הוא גזיר ואיהו מבטל. על דא כתיב (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. אית ליה חולקא בעלמא דין, ובעלמא דאתי. (אסתר ב) בערב היא באה היינו)

כתיב (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו' מההוא רבויא דברכאן, וקדושה, ותוספת קדושה דקא נטלא. כמה דאת אמר (בראשית מט) ולערב יחלק שלל, דפליגת חולקא לכלא, ואפילו לסטרא אחרא חולקא בלחודהא.

דף רס"ב ע"ב

ורזא דא, רזא לבני מהימנותא. חולקא דסטרא אחרא מסאבא, כל אינון חובין, וכל אינון חטאין, דההוא בר נש דקשר קשרין דיחודא, דאתודה עליהו, כלהו שריין עליה דסטרא אחרא. ואינון חולקא ואחסנתא דסטרא אחרא מסאבא. (דף רס"ב ע"ב) ואי לא אודי עליה, אשתכח מקטרגא ויכיל ליה.

ואי אודי על כל חובוי, בההיא צלותא, דקשיר קשרין דיחודא, ואתברכאן עלאי ותתאי. ומההוא חולקא דסטרא אחרא, כל אינון חובין וחטאין דאודי עליהו, נטלא לון לחולקיה. ורזא דא שעיר. דכתיב, (ויקרא טז) והתודה עליו את כל עונות וגו', וכתיב ונשא השעיר וגו', דא הוא חולקיה ועדביה ואחסנתיה.

ואי שהוא בר נש תב לסרחני דחובוי, ווי ליה, דכלהו נטיל לון מההוא סטרא, בעל פרחיה דההוא סטרא. ומגו דנטיל לון מהאי סטרא בעל פרחיה דההוא סטרא, כדין אבאיש ליה, ואתהפך עליה מקטרגא, וקטריג ליה. וכד אודי עלוי, נטיל לון ההוא סטרא אחרא, ואיהו עדביה וחולקיה.

ורזא דא, הכי נמי קרבנא, דבעי לאודאה על ההוא קרבנא, כל חובוי וחטאוי, למיהב חולקא למאן דאצטריך. קרבנא כלא לסטרא דא חולקא דקודשא, ורעותא דקודשא. ולסטרא דא, ההוא חולקא דאינון חובין, וחטאין דאתייהבו בהודאה על ההוא בשרא דקרבנא. כמה דכתיב, (משלי כה) אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו'. כי גחלים אתה חותה וגו', וסימניך (אסתר ה) יבא המלך והמן אל המשתה. זכאה איהו מאן דידע ארחיה למתך בארץ קשוט.

וכל מאן דלא ידע לסדרא שבחא דמאריה, טב ליה דלא אברי. בגין דאצטריך צלותא דאיהו שלמא לעילא. (בגין דאצטריך צלותא) מגו מחשבה, ורעותא דלבא, וקלא, ומלה דשפון. למעבד שלימו וקשורא ויחודא לעילא, כגוונא דאיהו לעילא. כגוונא דנפקא שלימו מעילא לתתא, הכי אצטריך מתתא לעילא, לקשורא קשורא כדקא יאות.

רזא לחברייא דיהכון בארץ מישר, מחשבה. ורעותא. וקלא. ומלה. אלין ארבע מקשרין קשרין. לבתר קשירו קשרין כלהו כחדא, אתעבידו כלהו רתיכא חדא, לאשראה עלייהו שכנינתא, ואתעבידו כלהו לבתר ארבעה סמכין לאתעטרא בהו, ושכנינתא אסתמיך עלייהו, בכל אינון קשרין עלאין.

מחשבה אפיק רעותא, (רעותא אפיק כלא) רעותא דנפיק מגו מחשבה, אפיק קלא דאשתמע, וההוא קלא דאשתמע, סליק לקשורא קשרין מתתא לעילא, היכלין תתאין בעלאין. קלא דאיהו קשיר קשרין ומשיך ברכאן מעילא לתתא בלחישו, סמיך אלין ארבעה סמכין: מחשבה. ורעותא. קלא. ומלה. סמיכו בסיומא דקשורא, אתר דכלא אתקשר ביה כחדא, ואתעבידו כלהו חד.

זכאה איהו בר נש דקשר קשרין דמאריה, וסמיך סמיכין כדקא יאות, ואתכוון בכל הני מלין דקאמרן. זכאה איהו בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. עד הכא אשתכללו היכלין בסטרא דקדושה.

רבי שמעון פתח ואמר, (הושע ו) והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי. מאן יגלה עפר מעיניך אדם קדמאה, דקודשא בריך הוא פקיד לך פקודא חדא, ולא יכילת לקיימא בה. בגין דאתפתית על מלין בישין, דאסטי לך ההוא חויא בישא, דכתיב, (בראשית ג) והנחש היה ערום. ובגין כך, אתפתית אבתריה, וגרמת מיתה

לְגַרְמָךְ, וְלִכְלֵ אֵינּוֹן תּוֹלְדִין דְּנִפְקוּ מִינְךָ. תָּא חֲזִי, דְּכָל מָאן דְּאִתְפְּתָא אֲבַתְרִיהּ וְנַחֲתִית לְגַבִּיהּ בְּרַגְעָא חֲדָא, יִתְאַבֵּיד לְגַבִּיהּ.

תָּא חֲזִי, דְּוִד הוּא קִיּוּמָא נְעִיץ בְּמִקּוּרָא דְמִיין נְבַעִין, וְכַד אִתְדַחֵיא לְאַרְעָא אַחְרָא, וְצַעְרִין לִיהּ, וְלַפּוּם צַעְרִיהּ אִתְדַחֵיא מְאַרְעָא קַדִּישָׁא. אִף עַל גַּב דְּנַחֲתִית מְדַרְגּוּי לְדַרְגָּא תַתָּא, קָם בְּקִיּוּמִיהּ, וְלֹא עָאל לְסִטְרָא אַחְרָא, וְאִסְתַּמַּר מְנִיהּ. מַה כְּתִיב (שְׁמוּאֵל א כ) וְאוֹלָם חִי יִי וְחִי נִפְשָׁךְ פִּי כַפְשָׁע בִּינִי וּבֵין הַמּוֹת. דְּהָא נַחֲתִית בְּדַרְגּוּי, עַד דְּהוּא בֵּיהּ הָאִי שְׁעוּרָא. וְזַכָּאָה חוֹלְקִיהּ, מָאן דְּאִסְתַּמַּר מִתְּהוּא סִטְרָא בִישָׁא, וּמְכַל דְּרַגִּין דְּהוּא סִטְרָא, דְּמִשְׁתַּכַּחֵי בְּעַלְמָא.

דף רס"ג ע"א

דְּכַמְה סִטְרִין וְדַרְגִּין אֵית לִיצַר הָרַע: נַחֲשׁ עַקְלָתוֹן. שְׁטֵן. מְלֹאךְ (דף רס"ג ע"א) הַמּוֹת. יִצַר הָרַע. וְהָא אוֹקִימְנָה. דָּאף עַל גַּב דְּבִשְׁמַהֲן אֵלִין אַקְרִי, שְׁבַע שְׁמַהֲן אֵינּוֹן לִיהּ: שְׁטֵן. טְמָא. שׁוּנָא. אֲבָן מְכָשׁוּל. עַרְל. רַע. צְפוּנִי. אֵלִין אֵינּוֹן שְׁבַע שְׁמַהֲן, לְקַבֵּל שְׁבַע דְּרַגִּין דְּהִיכְלִין דִּילִיהּ, דְּכַלְהוּ מְסִטְרָא מְסִאָבָא כְּדַקְאֲמַרְן. לְקַבֵּל אֵלִין שְׁבַעָה שְׁמַהֲן, אֵינּוֹן דְּאִקְרִי בְּהוּ גִיְהֶנָם, אַתְר דְּאִתְדַנּוּ בֵּיהּ חִיִּיבִיא דְּעַלְמָא. וְאֵלִין אֵינּוֹן: בּוּר. שַׁחַת. דּוּמָה. טִיט הַיּוֹן. שְׁאוּל. צִלְמוֹת. אַרְץ תַּחַתִּית. כָּל אֵלִין שְׁבַעָה מְדוּרִין דְּגִיְהֶנָם, לְקַבֵּל אֵלִין שְׁבַע שְׁמַהֲן, דָּאֵית לִיהּ לִיצַר הָרַע.

וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּכַמְה דָּאֵית דְּרַגִּין וְהִיכְלִין לְסִטְרָא קְדוּשָׁה, הָכִי נְמִי לְסִטְרָא מְסִאָבָא. וְכַלְהוּ מְשַׁתְּכַחֵי וְשִׁלְטִי בְּעַלְמָא, בְּסִטְרָא (ס"א שְׁמֵאלָא) מְסִאָבָא. שְׁבַעָה הִיכְלִין אֵינּוֹן, דְּאֵינּוֹן לְקַבֵּל שְׁבַעָה שְׁמַהֲן, דְּאִקְרִי בְּהוּ גִיְהֶנָם (יצר הרע). וְכַלְהוּ (לֹא־סִטְרָא בִישָׁא) קִיּוּמִי לְדִיִּנָּא, וְלִסְאָבָא, לְאֵינּוֹן חִיִּיבִי עַלְמָא דְּדַבְקִי בְּהוּ, וְלֹא אִסְתַּמַּרְן אֲרַחֲיִיהוּ מְנִיהּ, כַּד אֵינּוֹן בְּהָאִי עַלְמָא.

דְּהָא מָאן דָּאֵית לְאִתְדַכָּאָה בְּהָאִי עַלְמָא, בְּסִטְרָא דְּדַכָּאָה, מְדַכָּאִין לִיהּ, בְּתַהוּא אַתְר דְּאִקְרִי רְזָא דְּמַהִימְנוּתָא. דְּכַמְה דְּרַגִּין אֵינּוֹן, וְכַמְה מְמַנּוּ, דְּכַלְהוּ קִיּוּמִין לְקַרְבָּא לְבַנֵּי נְשָׂא לְפּוֹלְחָנִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְלַדְּכָאָה לִיהּ. וּמָאן דָּאֵית לְאִסְתַּאָבָא, מְסִאָבִין לִיהּ בְּהָאִי סִטְרָא אַחְרָא דְּאִיהוּ מְסִאָבָא. דְּהָא כַּמְה דְּרַגִּין, וְכַמְה מְמַנּוּ, כַּלְהוּ קִיּוּמִי לְסִטְרָא לֹון לְבַנֵּי נְשָׂא.

מָאן דְּיִקְרַב בְּהוּ, וְאֵתִי לְאִתְמַשְׁכָּא בְּתַר תְּהוּא סִטְרָא בִישָׁא, עֲלִיהּ כְּתִיב, (תהלים פט) מִי גָבַר יַחֲיָהּ וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ וְגו'. מָאן אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּאִתְבְּרִי בְּעַלְמָא דְּלֹא יַחֲמִי מוֹתָא, תְּהוּא דְּכָל עַלְמָא אִתְמַשְׁכָּאן אֲבַתְרִיהּ. דְּהָא בְּתַהוּא זְמַנָּא דָּאֵיתִי בַר נֶשׁ לְמִיָּהּב חוֹשְׁבְּנָא קָמִי מְאַרְיָהּ, עַד לֹא יְפוּק מִהָאִי עַלְמָא, חֲמִי לִיהּ, וְהָא אוֹקִימְנָא.

ואלין שבעה היכלין, דאינון שבעה מדורין לגיהנם. תריסר ירחין אקרונ, בגין דהא כמה דאית לסטר מהימנותא תריסר ירחין, דרגין קדישין, הכי נמי אית לסטרא אחרא דא תריסר ירחין, דחייביא אתדנו בהו, ונשמטא דלהון אתדנת בהו. זכאה חולקיהון דצדיקייא, דאתמנען רגלייהו מנייהו בהאי עלמא, ולא מתקרבי לתרעיייהו, בגין לאשתזבא מנייהו בההוא עלמא.

היכלא קדמאה. שירותא דסטרא דיצר הרע. האי היכלא קדמאה, אקרי בור ריקא מפלא. מאן דאתי לאעלא ביה, לית מאן דאחיד ביה. פלהו דחיינ ליה למנפל דלא יקום, לית ביה סמך לטב.

בהאי היכלא, קיימא חד ממנא, ודומה שמיה. והאי איהו קיימא לעילא ותתא. דא איהו אחיד בנשמטא, פד אתדחיא מהיכלא קדישא, על ידא דההוא ממנא טהריא"ל, והאי איהו קאים לגבי ההוא תרעא דההוא סטרא קדישא, ובגין פד קיימא האי דומה, לאחדא לה לבשמטא, וכמה גרדיני נימוסין בהדיה.

ותחות האי ממנא, קיימא חד ממנא אחרא, די אלף ורבבן תחותיה. והאי ממנא אקרי פתו"ת. דא הוא דאיהו קיימא לפתאה בני נשא. והאי איהו דשרי לגביה, ואסטי ליה, לאסתכלא ולעיינא במה דלא אצטריך בכמה זנוגין ובכמה נאופין. וכל אינון דעמיה, פלהו קיימן לגביה, ואזלין קמיה, ואכריחן ליה לאסטאה עינוי, לאסתכלא במה דלא אצטריך.

והאי איהו סרסורא בישא, לכל אינון בישין, האי קאים על קברא בזמנא דאתדן ההוא גופא, ותבר ליה עינוי. בגין דאיהו רווח לון, פד איהו בהאי עלמא, ודיליה אינון.

דף רס"ג ע"ב

ובהאי אתר אתדנת נשמטא, עד דעאלת להאי אתר דאקרי בור, וכמה נחשים ועקרבים אית ביה, דכלהו עקצי לה להאי (דף רס"ג ע"ב) נשמטא, ואחדי בה, ודייגין לה.

לגו מן דא, אית חד רווחא אחרא מסאבא, דאיהו עלאה על פלא. ודא קיימא על כל היכלא דא, וכלהו בטלי בגיניה, והאי אקרי גמגימ"א. האי הוא (רמ"ז ע"א) סומקא פוורדא, איהו קאים לאבאשא תדיר, דהא פד צלותא דבר נש אתדחיא, ולא זכי בה ההוא בר נש, האי רווחא קיימא, וסלקא ואשתתף ברווחא מסאבא עלאה על פלא, ואסטי לעילא, ואדכיר חובוי דבר נש קמי קודשא בריך הוא, וסימניך (איוב א) ויבא ג"ם השט"ן בתוכם, ולא פתיב ויבא השטן אלא גם.

ומהאי רוחא בישא, תליין כמה גרדינין אחרנין, דאינון ממנן לאחדא מלה בישא, או מלה טנופא דאפיק בר נש מפומיה, ולבתר אפיק מלין קדישין. ווי לון, ווי לחייהון, אלין אינון בני נשא דגרמי לאלין גרדינין אחרנין לשלטאה, למפגם אתר קדישא. ווי לון בהאי עלמא, ווי לון לעלמא דאתי. בגין, דאלין רוחין מסאבין, נטלין האי מלה מסאבא, וכד אפיק בר נש לבתר מלה קדישא, אקדימו אלין רוחי מסאבי, ונטלי ההיא מלה מסאבא, ומסאבי לההיא מלה קדישא, ולא זכי ביה בר נש, וכביכול תשש חילא קדישא.

ועיל א מאלין אית חד ממנא ספסיריט"א שמייה. וכמה גרדיני גימוסין, והאי ממנא דעלייהו, נטלי אינון מלין בישין, והכי גמי נטלי כל אלין מלין דזריק בר נש בידוי, כד רוגזא שריא עלוי, דהא כדין האי ממנא ספסיריט"א נקיט האי מלה, דזריק בר נש ברוגזיה, וסליק ואמר, דא הוא קרבנא דפלגיא, דקריב לסטרא דילן.

בגין דכל סטרא דנייחא, איהו מסטרא דימינא, ומסטרא דמהימנותא. וכל סטרא דרוגזא, איהו מסטרא אחרא בישא, סטרא מסאבא. ועל דא מאן דאשדי מן ידוי מדי ברוגזא, כל אלין נטלין לה להאי מלה דאזדריק, וסלקי לה לעילא, ואתקריב לההוא סטרא, ואמרי דא (ס"א פולחנא דקרבנא) קרבנא דפלגיא.

וכרוזא קארי בכל אינון רקיעין ואמרי, ווי לפלגיא דאסטי בתר אל זר, ופלח לאל אחר. וכרוזא קארי זמנא תנינא ואמר, (הושע ז) אוי להם פי נדדו ממני וגו'. זכאה איהו בר נש, דאסתמר מארחוי, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. ולא ינפול בגו בירא עמיקא, דלא יכיל לסלקא מניה.

היכלא תניינא, היכלא דא, איהו חשוף יתיר על היכלא קדמאה, האי אקרי שחת, לקבל שמא דאקרי טמא. בגין דהיכלא קדמאה אקרי בור, לקבל שמא דאקרי שטן. והאי אקרי שחת, לקבל שמא דאקרי טמא. בהיכלא דא קיימין תלת פתחין, לתלת סטרין.

פתחא קדמאה. ביה קיימא חד ממנא, עסטיריט"א שמייה. וכמה אלה ורבבן ממנן תחותיה, והאי איהו קיימא על כל אינון דמחבלי ארחייהו, לאושדא זרעא על ארעא. או דמפקי זרעא, דלא פארתא. או לכל אינון דמזנו בידיהו. אלין אינון דלא חמאן אנפי שכינתא כלל. אלא האי ממנא דבסטור מסאבא דקאמרן, נפיק בההוא זמנא, וכמה אינון אלה ורבבן, פלהו מתפנפי על ההוא בר נש, ומסאבי ליה בהאי עלמא. ולבתר כד נפק נשמתיה מניה מהאי עלמא, האי ממנא

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

וכל אינון דעמיה, מסאבין ליה לנשמתי, ואחדין בה, (ואסתאבת בהו) ואעילו לה לאתדנא בהו.

דף רס"ד ע"א

ואלין אקרון שכבת זרע רותחת. דכלהו רוגזין מסאבין קיימין פלהו על דא, בגין דכלהו קיימין ושראן עליה דבר נש, בההוא זמנא דארתח גרמיה, וחמים ליה לתיאובתא דא. וכדין נטלין ליה לההוא תיאובתא. וההוא זרעא דאתושד בארעא. ואתתקפו ביה, ונטלי ליה. וסלקי ליה לעילא, וגרמו דברית דא דישתעבד בסטר מסאבא. (דף רס"ד ע"א)

פתחא תניינא, ביה קיימא ממנא אחרא, טסקיפ"ה שמייה, והאי איהו ממנא, על כל אינון דמחבלי ארחייהו, דלא אושדי זרעא על ארעא, אלא דאושדי זרעא בבעירי, או באיסורין חמורין דאורייתא, באינון עריות, האי ממנא וכמה אלה ורבבן דעמיה, פלהו קיימי עליה, (ס"א לסאבא ליה ולמידן ליה) לאתדנא ליה כמה דאתמר באינון אחרנין.

תא חזי, האי ממנא בידיה פסא חדא, ואקרי (ישעיה נא) כוס התרעלה כוס חמתו, וכל אינון קטולי בית דין, דאתקטלו, או אתענשו על חובין אלין, פלהו אתעקרו מאלין סטרין מסאבין, ולא אית לון חולקא בהון, ובהאי פסא דאקרי כוס התרעלה, בגין פסא אחרא דשתו בקדמיתא. וכל אינון דלא שתו ההוא פסא דבית דין, לאתעקרא מהאי כוס התרעלה, לבתר כד נפיק נשמתייה מהאי עלמא, האי ממנא וכל אינון דעמיה, אחידן ביה ודא הוא (עמוס ח) יום המר, ורוי לה להאי נשמתיא, מכמה דינין משניין אלין מאלין.

בהיכלא דא, קיימא חד רוחא, דאלין ממנן תחותיה, ודא הוא ניאציריא"ל. מהאי רוחא תקיפא, נפקי תלת טיפין, מרירן, דנפלי בהאי (רמ"ז ע"ב) כוס התרעלה. חד אקרי חצ"ץ. וחד, אקרי מר המות וחד אקרי קובע"ת, (ד"א וכלהו מתכנשי להאי כוס לבתר) ואלין תלת טיפין נפלו לבתר מהאי כוס, (נפקו תלת טיפין) (ס"א בההיא) דתהיא חרבא דקטלא בני נשא, כמה דאוקמוה.

פתחא תליתאה, ביה קיימא ממנא חד סנגדיא"ל שמייה, והאי איהו ממנא, על כל אינון דעילי האי ברית קדישא, באינתו אחרא, דאיהו מההוא סטרא דאל נכר. וכל אינון דמחבלי ארחייהו בדא, ומשקרי באת קיימא קדישא, האי ממנא, וכל אינון ממנן דעמיה, פלהו מציירי בגווייהו, ציורין דאינון נשין מסאבין, דאסתאב בהו ההוא קיימא קדישא, וכלהו אתרשימו קמיה, כד נפיק בר נש מהאי עלמא, ומסאבי ליה לבתר לההוא רוחא.

והיכלא דא, תליין כל רזי דחרשין, לקטלא בני נשא עד לא ימטי זמנייהו, וכלהו חרשין דאצטריכו בני נשא. אינון דחרשי חרשייהו לאסתאבא בהו, כגון דהוה בלעם, חרש בחרשוי, ואסתאב בקדמיתא במסאבו דזרעא רותחת דאשדי בבעירי, ובגין דא, ביה אתדן, בהווא שכבת זרע רותחת דקאמרן. ועל דא, האי היכלא אקרי, שחת טמא.

ובהאי היכלא, אית רוחא אחרא, די ממנא תחות ההוא רוחא דלעילא, והאי אקרי סרטי"א, וכמה אלף ורבעון תחותיה. (ק"ל ע"א) וכלהו קיימי על ההיא מלה, דנפיק בהדי רוחא דבר נש בחלמא, מגו סטרא קדישא. האי רוחא מסאבא, וכל אינון גרדינין דעמיה, כלהו נפקי ומתחבראן בההיא מלה, ונחתיה בה, ומתערבי בהדה, בגין לאכחשא לה מניה, ואודעין ליה לבר נש מלין אחרנין, מילין כדיבין, במלה דקשוט.

דכף ארחוי דכדיבא, דאלמלא לא נטיל מלה דקשוט, לא יכיל לתקנא כדיבוי. אוף הכא אלין, פיון דמתערי במלי קשוט, ומכחישי לון מניה, מודעי ליה מלה דקשוט, בגין לקיימא כדיבוי. לבתר (מתפשטי כל אינון) (ס"א מתפשטא ההיא מלה, באינון) תתאי לתתא, דלית לון קיומא. ולא מתקיימי, ואודעי מילין בעלמא, לכמה סטרין (ד"א וכל הני אינון לתתא בדרגין דמתפרשאן לבר בכמה סטרין) לכמה זיינין.

מהיכלא דא, נפקין תרין רוחין, דמתהפכאן, לזמנין גוברין, לזמנין נשין, ואלין אזלין ושטאן בעלמא באוירא, וחייכאן בבני נשא בגו חלמא, ואתחזון לון לגוברין, כנשין שפירן בחיזו דחלמא, ונטלי תיאובתא דבר נש. אוף הכי לנשין, אתחזון כגוברין, ואלין אקרין רעה ונגע, כמה דאת אמר (תהלים צא) לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך.

סדר הלימוד ליום כט ניסן [יום 206 בשנה]

דף רס"ד ע"ב

וְאֵלֵּין אַקְרוּן רוּחֵי תַתְּאֵי לַתַּתְּא. דְּנַפְקֵי מִגּוּ שְׁלֵהוּבָא דְאִשָּׁא. דְּכַד נְטֻלִין אֵלֵּין רוּחִין דְּלַעֲיָלָא, דִּי בְּגוּ הֵיכְלָא דָּא, נַפְקוּ תְרֵי שְׁלֵהוּבֵי דְאִשָּׁא, וְאֵלֵּין טְסָאן בְּעֵלְמָא, וְאַתְעֵבִידוּ אֵלֵּין תְּרִין רוּחִין פְּדָקָא אַמְרוּן, וְכֵלָא בְּסִטְרָא דָּא מְסַאבָּא. וְכֵאִין אֵינּוּן צְדִיקָיָא דְאַתְמַנְעֵן מְסִטְרִין אֵלֵּין וְאַסְתְּמְרוּ מִנִּיּהוּ. וְעַל (דף רס"ד ע"ב) דָּא כְּתִיב, (משלי ז) לְשִׁמְרֵךְ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגו'.

הֵיכְלָא תְּלִיתָאָה. הֵיכְלָא דָּא, אִיהוּ הֵיכְלָא דְאַפִּיל וְחֻשְׁיָךְ, וְלִית בֵּיהּ נְהוּרָא כָּלֵל, וְאִיהוּ אִפִּיל יְתִיר מִן קְדֻמָּאֵי. וְהֵאֵי אִיהוּ דְאַקְרֵי דוּמָ"ה, לְקַבֵּל שְׂמָא דְאַקְרֵי שׁוּנָ"א. בְּהֵיכְלָא דָּא קִיּוּמֵי אַרְבַּע פְּתַחֲוּן, חַד קִיּוּמָא לְסִטְרָא דָּא, וְחַד לְסִטְרָא דָּא, וְכֵן לְאַרְבַּע סְטְרִין.

חַד מִמְּנָא קִיּוּמָא עַל הַאי פְּתַחָא קְדֻמָּאָה, וְהֵאֵי מִמְּנָא קִיּוּמָא בְּהוּא תְּקִיפּוּ דְרוּגְזָא דְעֵלְמָא. כַּד דִּינָא שְׂרִיא בְּעֵלְמָא, הַאי מִמְּנָא דְשְׂרִי בְּהַאי פְּתַחָא, נְטִיל זִינְיָן, וְאַנַּח לֹון לְאַינּוּן תְּרַעֲוּן דְבֵי כְּנִישְׁתָּא (דבני נשא), וְהֵאֵי אַקְרֵי סְקַפּוּרְטִי"א וְדָא הוּא כְּשֵׁלוֹנָא דְעֵלְמָא, וְעַל דָּא כְּתִיב (משלי ד) דֶּרֶךְ רָשָׁעִים כְּאַפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִכְשָׁלוּ, (האי מִמְּנָא קִיּוּמָא עַל פְּרֻשְׁתָּא אַרְחִין לְמַחְמֵי) בְּהוּא זְמָנָא דְאִיהוּ שְׁלִיט, וְשְׂרִיא דִינָא בְּעֵלְמָא, אִיהוּ קִיּוּמָא לְמַחְמֵי בְּמָאן דְאַזִּיל יַחֲדָאֵי בְּשׁוּקָא, וְאִי הוּא אַעֲרַע בְּהַדִּיָּה, יְכִיל לְנֻזְקָא לִיָּה, וְלֹאֲתַרַע מִזְלִיָּה.

פְּתַחָא תְּנִינָא, בֵּיהּ קִיּוּמָא חַד מִמְּנָא אַחֲרִינָא, וְדָא אִיהוּ קִיּוּמָא לְנְטֻלָּא פְּתַקִּין דְדִינָא, וְדָא אִיהוּ סַנְגְּדִיא"ל. וְתַחֲוֹת יְדִיָּה, כְּמָה גְרַדִּינֵי נְמוּסִין, דְשִׁלְטָאן, דְקִיּוּמִין לְקַבֵּלָא אֵינּוּן פְּתַקִּין דְדִינָא, וְהֵאֵי קִיּוּמָא עַל פְּתַחָא דָּא.

וְכַד נְטִיל פְּתַקָּא דְדִינָא, הַאי קִיּוּמָא עַל פְּתַחָא דָּא, וְנַחֲתִית לַתַּתְּא, לְאַינּוּן פְּתַחֲוּן חֻשׁוּכָאן דְלַתַּתְּא. חַד לְהַהוּא דְאַקְרֵי שְׁחַת. וְחַד לְהַהוּא דְאַקְרֵי בּוּר, דְאַינּוּן לַתַּתְּא. וְתַמּוּן, כְּמָה אֶלְף, וְכְמָה רַבְבּוּן, מְמַנּוּן דְשִׁלְטֵי בְּעֵלְמָא לְמַעַבְדֵי דִינָא, וְאַשְׁתְּלִים דִינָא בְּהוּא פְּתַקָּא.

פְּתַחָא תְּלִיתָאָה. בְּהַאי פְּתַחָא, אִית מִמְּנָא אַחֲרָא, אַנְגְּרִיוּ"ן שְׁמִיָּה וְדָא אִיהוּ קִיּוּמָא, עַל כָּל אֵינּוּן מְרַעֲוּן וּמְכַאוּבִין, וְחַלְחוּלִין וְאַשָּׁא דְגְרַמֵּי. דְהַא מְנִיָּה נַפְקֵי כְּמָה וְכְמָה אֶלְף וְרַבְבּוּן דְמִמְּנּוּן עֲמִיָּה, עַל כָּל אֵינּוּן מְרַעֲוּן וּמְכַאוּבִין כְּמָה דְאַתְמַר.

פְּתַחַא רְבִיעָא, הָכָא אִיהוּ חַד רוּחָא, דְּאַתְבְּרִי (רס"ו ע"ב) בְּפִגְמוֹ דְּסִיחָא, וְאַקְרִי אֶסְכְּרָא. וְהָאֵי קִימָא עַל קְטוּלֵי דְרַבִּי, וְדָא אַתְחִזִי לֹון, וְחִיִּיךְ בְּהוּן, עַד דְּקָטִיל לֹון, וְאַדְמִי לֹון כְּאַתְתָּא אַמִּיהַ דְרַבִּיא, וּמְנִיקָא לֹון, וְחִיִּכָּא בְּהוּ, וְאַחֲדִידַת לֹון, וְקָטִילַת לֹון.

בְּאַמְצָעִיתָא דְהָאֵי הִיכְלָא, קִימָא חַד רוּחָא, דְּאַקְרִי אַגִּירִיסוּן. הָאֵי אַתְמְנָא, עַל כָּל אֵינּוֹן דִּמְתִּין מִבְּרַתְלִיסַר שְׁנִין, עַד עֶשְׂרִין שְׁנִין. הָאֵי אִיהוּ קְטוּלָא דְלַהוּן, כְּמָה דְּאַוּקִימָנָא, וְדָא אִיהוּ בְּחִבְרוּתָא (ד"א בחכמתא) דְּהָהוּא נְחֹשׁ (רמ"ח ע"ב) כְּדַקְאֲמָרֵן וְקִימָא בְּהַדְיָה, וְאַזִּיל אַבְתְּרִיהַ. וְעַל דָּא אַקְרִי מְלֶאךְ הַמּוֹת טוֹב מְאֹד, דְּכַתִּיב, (בראשית א) וְהָנָה טוֹב מְאֹד, וְאַוּקִימָנָא.

מִהָכָּא מִתְפַּשְׁטִין וְנִפְקִין תְּרִין רוּחִין, א' ר' וְחמ"ה. וְאַלִּין אַתְמְנוֹן, עַל כָּל אֵינּוֹן דְּשִׁמְעֵי נְזִיפָא מִמָּאן דְּלַעֲי בְּאַוּרִייתָא, וְאַתְרַחֲצֵן בֵּיהַ, וְלֹא חִיִּישֵׁי עֲלֵיהַ. וְכֵן עַל כָּל אֵינּוֹן דְּחִיִּכָּאן מִמְלֵי דְּאַוּרִייתָא, אוּ מִמְלֵי דְרַבָּנּוֹן.

מֵאַף וְחמ"ה אֵלִין, נִפְקִין כְּמָה אֵלְתָּ, וְכמ"ה רַבָּבּוֹן, וְכִלְהוּ נִפְקִי וְשֶׁאֲרֵן עֲלֵיהוּ דְּבִנֵי נְשָׂא, אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאַוּרִייתָא, אוּ דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּמִלֵי דְּמִצְוָה, וְאַזִּיל בְּאַרְחָא דְּמִצְוָה. בְּגִין דִּיתְעַצְבוֹן, וְלֹא יַחְדוֹן בְּהַ. וּמִתְרִין אֵלִין דְּחִיל מִשָּׁה, כְּדַ חָאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְנַחֲתִת מִן טוּרָא דְּכַתִּיב, (דברים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

דף רס"ה ע"א

תַּחֲתוֹת אֵלִין, אֵית רוּחָא חַדָּא, דְּקִימָא עַל כָּל אֵינּוֹן מְאַרִי דְּלִישְׁנָא בִישָׂא, דְּכַד מִתְעַרִי בְּנֵי נְשָׂא בְּלִישְׁנָא בִישָׂא, אוּ הָהוּא בַר נֶשׁ דְּאַתְעַרִי בְּלִישְׁנָא בִישָׂא, כְּדִין אַתְעַר הָאֵי רוּחָא בִישָׂא מְסַאבָּא דְּלַעֲיָלָא, דְּאַקְרִי סְכִסִּכ"א. וְאִיהוּ שְׁאַרִי עַל הָהוּא אַתְעַרוּתָא דְּלִישְׁנָא בִישָׂא, דְּשְׁאַרִי בֵּיהַ בְּנֵי נְשָׂא, וְאִיהוּ עָאל לַעֲיָלָא, וְגָרִים בְּהָהוּא אַתְעַרוּ דְּלִישְׁנָא בִישָׂא, מוֹתָא וְחַרְבָּא וְקְטוּלָא בְּעֶלְמָא. (דף רס"ה ע"א) וְוִי לְאַינּוֹן דְּמִתְעַרִי לְהָאֵי סְטְרָא בִישָׂא, וְלֹא נְטְרִי פּוּמִיִּיהוּ וְלִישְׁנָהוּן, וְלֹא חֲשֵׁי עַל דָּא, וְלֹא יַדְעֵי דְּהָא בְּאַתְעַרוּ דְּלַתְתָּא, תְּלִיא אַתְעַרוּ דְּלַעֲיָלָא, בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ.

תָּא חֲזִי, כְּדַ הָאֵי אַתְעַרוּ דְּלִישְׁנָא בִישָׂא אַתְעַר לְתַתָּא, כְּדִין הָאֵי נְחֹשׁ עֶקְלָתוֹן, סְלִיק קְשָׁקְשׁוּי, וְאַוּקִים לֹון בְּסְלִיקוּ, וְאַתְעַר מְרִישָׂא עַד רַגְלוּי. וְכַד קְשָׁקְשׁוּי סְלִיקוּ וּמִתְעַרִי, כְּדִין כָּל גּוּפָא אַתְעַר. קְשָׁקְשׁוּי, אֵלִין אֵינּוֹן כָּל גְּרַדִּינֵי נִימוּסִין דְּלַבְּר.

וְכִלְהוּ מִתְעַרִי וְאַחֲדִין בְּהָהוּא מְלָה בִישָׂא, וּמִתְעַרִי לְגַבִּי הָהוּא (ישעיה כז) נְחֹשׁ בְּרִיחַ, כְּדִין כָּל גּוּפָא בִישָׂא, אַתְעַר מְרִישִׁיהַ וְעַד רַגְלוּי, בְּכָל הַנִּי הִיכְלִין דְּקַאֲמָרֵן.

וְכַל אֵינּוֹן קִשְׁקִשִּׁין בְּהֵוּא גְלָדָא, נַחְתִּין לְתַתָּא, וְהֵוּא גְלָדָא אַתְפְּשֵׁט מְנִיָּה וְנַחֲתִית לְתַתָּא. וְגוּפָא סְלִיק, וְאַתְעֵר לְמַהוּי דְלְטוּרָא לְעֵילָא.

תָּא חֲזִי, אִף עַל גַּב דְּזֻמְנָא קְבִיעָא אִיהוּ, לְכַל חוּיִין דְּעֵלְמָא, לְאַתְפְּשֵׁטָא מִשְׁכָּא דְלַהוֹן, לֹא מִתְפְּשֵׁטִי, אֶלָּא בּוּזְמָנָא דְמִתְעֵרִי בְּלִישְׁנָא בִישָׂא לְתַתָּא, וְכַדִּין אַתְעֵר הֵוּא רוּחָא (נ"א חוּיָא) בִישָׂא לְעֵילָא, וּפְשֵׁט מִשְׁפִּיָּה וְקִשְׁקִשׁוּי מְנִיָּה. דָּא סְלִיק, וְדָא נַחֲתִית, וְקִשְׁיָא עָלֵיהּ הֵוּא אַתְפְּשֵׁטוּתָא דְקִשְׁקִשׁוּי בְּמִשְׁפִּיָּה מְכַלָּא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְאַתְפְּרֵשׁ מְזוּוּגִיָּה. דְאַלְמֵלָא הוּוּ כְּלָא בְחַבּוּרָא חֲדָא, לֹא יִכְלִין עֲלִמִין לְמַסְבֵּל לוֹן, וְכַלָּא בְּגִין אַתְעֵרוּתָא דְלִישְׁנָא בִישָׂא דְלְתַתָּא.

וְכַד חוּיִין דְלְתַתָּא מִתְפְּשֵׁטִי מֵהֵוּא מִשְׁכָּא, כְּדִין כָּל חַד וְחַד יְהִיב קָלָא, וְאַתְעֵר לְכַמָּה חוּיִין דְקִיִּימִי בְּהֵוּא אַתְר, דְאַקְרִי בּוּר, דְתַמָּן כְּמָה נַחֲשִׁין קִיִּימִין. וְכַלְהוּ דְלְטוּרִין, לְאַתְעֵרָא לְהֵאִי חוּיָא רַבָּא, לְמַהוּי דְלְטוּרָא עַל עֵלְמָא. וְכַלָּא בְּגִין הֵאִי אַתְעֵרוּ דְלִישְׁנָא בִישָׂא, כַּד קִיִּימָא אַתְעֵרוּתָא דִילֵיהּ לְתַתָּא.

כְּגוּוּנָא דָּא, מֵאֵן דְלַעֲי בְּאוּרִיָּתָא, כְּמָה אֵינּוֹן דְאַקְרוּן לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, דְמִתְחַבְּרִין וְאַתְעֵרִי אַתְעֵרוּתָא, לְהֵוּא אַתְר דְאַקְרִי לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. לְשׁוֹן מֵהֵוּא קֹדֶשׁ דְלַעֲיָלָא. וְכַמָּה קְדוּשׁוֹת וְקְדוּשִׁין מִתְעֵרִין מְכַל סְטְרִין. זַכָּאָה חוּלְקִיָּהוֹן דְצִדִּיקִיָּא, אֵינּוֹן דְגֵרְמִי לְאַתְעֵרָא קְדוּשִׁין לְעֵילָא וּלְתַתָּא, קְדוּשָׁה דְלַעֲיָלָא וְקְדוּשָׁה דְלְתַתָּא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם: אֵלוּ מִיָּם רֵאשׁוּנִים. וְאֵינּוֹן אַתְקְרוּן מִיִּין עֲלֵאִין. וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים: אֵלִין מִיִּין תַּתְּאִין, וְאַקְרוּן מִיָּם אַחְרוּנִים. וּמְזוּן בְּאַמְצַע, בֵּין מִיָּם רֵאשׁוּנִים לְמִיָּם אַחְרוּנִים. וְעַל דָּא מְזוּן, לָאוּ אִיהוּ בְּמִיָּם אַחְרוּנִים, אֶלָּא בְּמִיָּם רֵאשׁוּנִים. מִיָּם רֵאשׁוּנִים מְעֵילָא דְמְזוּנָא תְלֵיא בֵיָּה. וְלֹא בְּמִיָּם אַחְרוּנִים. וְרוּזָא לְקְדִישִׁי עֲלִיוֹנִין אַתִּיָּהִיב. זַכָּאָה חוּלְקִיָּהוֹן בְּעֵלְמָא דִין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

הִיכְלָא רְבִיעָאָה. הִיכְלָא דָּא, אִיהוּ דְאַקְרִי (ו' ע"א) חוּבָ"ה. וְדָא אִיהוּ (תהלים מ) טִיט הַיּוֹן, לְקַבֵּל שְׁמָא אַחְרָא דְאַקְרִי אֲבָן מְכֻשׁוּל, וְכַלָּא חַד. אִיהוּ חוּבָ"ה, בְּגִין דְתַמָּן קִיִּימִי כָּל חוּבֵי דְעֵלְמָא, אַכְרְעוּתָא דְחוּבִין.

בְּגִין דְכַד חַבָּאן בְּנֵי נְשָׂא, כָּל אֵינּוֹן גְּרִדִּינִי נִימוּסִין, נְטֻלִין אֵינּוֹן חוּבִין, וּמְנַחֲי לוֹן בְּהֵאִי הִיכְלָא דְאַקְרִי חוּבָה. וְכַל זְכִיִּין דְעֵלְמָא, כְּלָהוּ מְלֵאכִין קְדִישִׁין דְמְמָנִין עַל זְכוּוֹן דְעֵלְמָא, כְּלָהוּ נְטֻלֵי לְאֵינּוֹן זְכוּוֹן, וְאוּקְמִי לוֹן בְּהִיכְלָא רְבִיעָאָה דְאַקְרִי זְכוּת, וְתַמָּן קִיִּימִי זְכוּוֹן דְבְּנֵי נְשָׂא. וְחוּבִין קִיִּימִי בְּהִיכְלָא אַחְרָא, דְאַקְרִי חוּבָה. וְאַתְקִלוּ כְּחֲדָא בְּיוּמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה כִּי (קהלת ז) גַּם אֶת זֶה לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים. וּלְבַתֵּר דְאַכְרְעוּ זְכִיִּין, אוּ חוּבִין, לְסִטְרָא דָּא, אוּ לְסִטְרָא דָּא, הַכִּי נַצַּח.

דף רס"ה ע"ב

ועל דא, ביומא דראש השנה, כד מתערין אלין תרין סטרין, זכות וחובה. ובהו תליין חיים ומות. אי זכין אכרעו, לסטרא דא דאקרי זכות, אכתוב בר נש בהווא סטרא דאקרי חיים. (דף רס"ה ע"ב) בגין, דהני תרין סטרין קיימי בהווא יומא, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. אי זכי ההוא בר נש, ונצחין אינון זכין, הא אכתוב ההוא בר נש לחיים. בגין דאחיד ביה האי סטרא קדישא, דאקרי זכות, וחיים אחיד ביה, ואמר דא דיילי הוא, ודידי הוה, וכדין אכתוב ההוא בר נש לחיים. (ס"א ואכתוב עד איהו דיליה)

ואי נצחין חובין, האי סטרא אחרא מסאבא, דאקרי חובה ומות, אחיד ביה, אמר האי דידי הוא, ודידי הוי, וכדין אכתוב דאיהו דיליה. ודא הוא דתנינו, דהא ביומא דא דראש השנה, אכתוב בר נש, או לחיים או למיתה. אי אכתוב בסטרא דקדושה, אכתוב לחיים, ואתקיים תמן, ואתדבק ביה. ואי אכתוב בסטרא אחרא, אתקיים בסטרא דמסאבותא, ודביק ביה, ודא הוא הן לחיים הן למות. ואתמשך בהאי סטרא או בהאי סטרא.

כל זמנא דאיהו קיימא בסטרא דא דקדושה, כל קדושין וכל דכין מתדבקין ביה. יקרא וקודשא בריך הוא יתיב וישמע ליה, עליה פתיב (תהלים צא) יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי. וכל זמנא דאיהו קיימא בסטרא אחרא דמסאבא, כל מסאבו, וכל חובה, וכל בישין מתדבקן ביה. יקרא, ולית מאן דישמע ליה. מרחקא איהו מקודשא בריך הוא, עליה פתיב (תהלים קיט) רחוק מרשעים ישועה וכתוב (ישעיה א) גם כי תרבו תפלה אינני שומע.

היכלא דא, איהו אתר דכל אינון דאקרון אלהים אחרים, בגין דאתגליין הכא. וכל אינון דמפתו להו לבני נשא בענוגין דהאי עלמא, לאזנאה לאתענגא בענוגי נאופין דעלמא, ומשכי להו בתר ענוגין ונאופין דהאי עלמא, כדקאמרן.

בהאי היכלא, אתחזי חד רוחא שליט תקיפא, דאיהו על כלהו, ודא אקרי אוף הכי אל, כגוונא דאחרא (רנ"ח ע"א) דבסטר קדושה. האי איהו (דברים לז) א"ל נכ"ר. ודא איהו דמפתי לבר נש דלעי באורייתא, או דקאים בבי מדרשא. האי רוחא תקיפא מפתי ליה, וחשיב כמה הרהורין, ואמר מה את קאים הכא, טב לך למיהך בחבורת אינון דגאו על בני נשא, ואינון דאזלין בתר נשין שפיראן, ומתענגי בענוגי עלמא. כיון דבר נש אתפתי אבתריה, כדין כלהו שטיין ואזלי ואתמשכאן אבתריה.

וכמה אינון אחרנין דקיימין תחותיה, וכלהו מסאבי ליה בהאי עלמא, ומסאבי ליה בההוא עלמא. (ק”ז ע”ב) ואינון אקרון צואה רותחת דכתיב, (ישעיה ל) צא תאמר לו. אינון דרגין דקיימין לסאבא תדיר, והא אתמר.

באמצעיתא דהאי היכלא, אית רוחא אחרא, דאקרי נגע. ומתאי נפקא רוחא אחרא דאקרי נגע צרעת. ואיהו קיימא תדיר, לסאבא לכל אינון מאריהון דלישנא בישא, יתיר על כל מה דמסאבין ליה. והאי נגע עלאה, איהו ממנא על כל אינון פתורי דשבתא, דכד עייל שבתא, ולא אתסדרו בענוגא דשבתא כדקא יאות, ואינון קא מבוז ענוגא דשבתא, האי נגע נטיל לאינון פתורי דלאו אינון בענוגא דשבתא (רנ”ב ע”ב) כדקאמרן.

וכד האי נטיל לאינון פתורי, כל אינון גרדיני נימוסין דקיימי ביה, פלהו פתחי ואמרי, (תהלים קט) ויאָהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו. וילבש קללה כמדו וגו’. ינקש נושה לכל אשר לו וגו’. אל יהי לו מושך חסד וגו’.

והא אוקימנא, בההוא ליליא דשבתא, כד פתורי אתייהבו לההוא סטרא בישא, כדין אתתקף ההוא סטרא בישא, מסאבא, וההוא בר נש אתמסר לההוא סטרא. ווי ליה דאתגרע מההוא סטרא קדישא, סטרא דמהימנותא. ואתפקד בסטרא אחרא מסאבא. כגוונא דא בכל אינון סעודתי דיום טוב.

דף רס”ו ע”ב

הכא בהאי היכלא, (דף רס”ו ע”ב) בני חיי ומזוני בהפוכא איהו. ובההוא היכלא אחרא קדישא, לא קיימי תלת אליון, ותליין לעילא, (עיין ו’ ע”א) והכא קיימין לביש. דכד (ס”א מטו בנוי דבר נש) מטי בר נש להאי היכלא, הא תמן קיימין חיוון לשיצאה לון. והא תמן בנין כד אינון זעירין, מהכא נפקא, בגין לאתמנאה קטיגורא עליהו. והא תמן קיימין מזוני, לאעברא לון מניה. וכלא תליא בחובה. ועל דא אקרי האי היכלא חובה. כמה דאתמר.

ומהכא נפקא חד רוחא מסאבא, דאקרי ארי”א. וכמה אלה ורבבן עמיה, וכלהו אקרון אוררי יום, כמה דאת אמר (איוב ג) יקבוהו אוררי יום. והאי רוחא וכל אינון דעמיה, פלהו קיימי לנטלא תהיא מלה דלייט בר נש גרמיה ברוגזיה, ואליון מתערי להאי חויה, דאקרי (ישעיה כז) לוינתן נחש עקלתון, בגין לאייתאה ולא תערא לווטין על עלמא, הדא הוא דכתיב יקבוהו אוררי יום וגו’.

ואליון אוררי יום, שלטין על רגעי ושעתי דיומא, ונטלי אינון מילין דלייט בר נש גרמיה, בין ברוגזא, בין באומאה, ובההיא מלה, מתערי להאי נחש עקלתון, דאקרי לוינתן, בגין לקיימא ליה לחבלא לעלמא. ועל דא לייט איוב יומיה

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

בצעריה, ולא גופיה. דכתיב (איוב ג) ויקלל את יומו בתחלה, ולבתר יקבוהו אוררי
יום. רחמנא לישזבן מסטרא בישא, ומתוקפוי. ומכל מלה בישא.

סדר הלימוד ליום ל ניסן [יום 207 בשנה]

היכלא חמישאה. היכלא דא, איהו היכלא דאקרי (מצורע נ"ד ע"א) שאו"ל, לקבל ההוא שמא דאקרי ערל, והא אוקימנא דדא איהו רזא דערלה. בהאי היכלא, אית חד פתחא, וחד ממנא עליה. ודא איהו ממנא לאתערא תדיר קטרוגא על עלמא, והאי רוחא אקרי איב"ה, בגין דשמא דהאי פתחא איב"ה שמייה, וסימניה (בראשית ג) ואיבה אשית בינה ובין האשה וגו'.

בהאי היכלא קיימא חד רוחא דשליט על כלא, והאי אקרי שוד"ד. ואיהו (שוד) (ישעיה נט) שוד ושבר. ודא הוא שודד בטורי רמאי, גו טנרין וטורין. מהיכלא דא ינקי כל אינון משדדי ומשצי בחרבנין. ומחכא נפקין, כל אינון דקטלי בסייפין ורומחין, ואזלין בתר להט החרב המתהפכת לשיצאה כלא.

מהאי נפיק רוחא אחרא, ואקרי שוד. וכד שליט כפנא על עלמא, האי רוחא דאקרי שו"ד, איהו אשתכח. ורוחא אחרא אשתתף עמיה, דאקרי כפ"ן. ואלין אזלי בעלמא, ומשתכחי לקבל בני נשא, והיינו דכתיב, (איוב ה) לשד ולכפן תשחק. ואלין עבדין קטרוגא לבני נשא, ומשדדי לכלא. חד דאקרי שוד, דבתר דאזיל בגו טורין רמאין, ושדיד וחריב ושצי כלא. כדין תב ושדד לבני נשא, ומתין בחולשא דיליה. וכד אכלי בני נשא, לא שבעין, בגין דאיהו שלטא בעלמא.

ובההוא זמנא, מאן דעביד חסד עם בני נשא, ויהיב לון למיכל ולמשתני, כדאי איהו לדחייא לון לאלין תרין רוחין לבר, דלא שליטי בעלמא. וכד ישראל לא עבדי חסד עם בני נשא, ושאר עמין עבדי חסד בעלמא. כדין אלין תרין רוחין מתבסמין (ס"א לשאר עמין ומתקפי וכו') מלייהו, ומתקפי עליהו דישראל. בגין דהא כדין אתקף ההוא סטרא אחרא, וישראל אתכפיין.

וכד ישראל עבדי חסד, אתכפיא ההוא סטרא אחרא ואתחלש, וסטרא דקדושה אתקף. וכד ישראל לא מתערי בחסד, אינון תרין רוחין (ד"א מתבסמי, חד אתבסם להו לשאר עמין) ומתהפכי לאכפייא לון לישראל, וכדין אינון ברכאן דנחתתי מלעילא, מסטר ימינא, ינקי לון שאר עמין. (ד"א וקיימא לההוא סטרא) והדא הוא דכתיב, (שיר השירים א) שמוני נוטרה את הכרמים, אלין שאר עמין. כרמי שלי לא נטרתי, אלין ישראל. בגין דשאר עמין משכי ליה בגווייהו, באינון חסדים דעבדין עם בני נשא. וישראל מרחקו ליה מגווייהו, בגין דלא משתדלי באינון חסדים כשאר עמין.

דף רס"ו ע"ב

ותחות אלין רוחין, קיימין כל אינון דאקרון ערלה. זמורי (דף רס"ו ע"ב) ערלה, ענפי ערלה. ועילא מנהון חד ממנא, דאקרי גזר דינ"א. והאי איהו קיימא על כל אינון דלא נטרי שני ערלה דאילנא. ועל כל אינון, דמעכבי את קיימא לברייהו. ועל דא, בעא חו"א לקטלא לבריה דמשה. עד דגזרת ליה צפורה, דכתיב, (שמות ד) ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה וגו'.

והאי רוחא, ממנא על בני נשא דמחבלי ארחייהו, ולא חיישי ליקרא דמאריהון, למיטר את קיימא קדישא. והאי אעיל לון לגיהנם, להווא אתר דאקרי שאול ואבדון, ואתדן תמן, כמה דאוקימנא הכא.

בהאי היכלא לגו באמצעיתא, קיימא חד רוחא, דאיהו קיימא וכמין על אורחין ושבילין, למחמי לכל אינון דעברין על פתגמי אורייתא. כדי למיעל דבבו, בין תתא לעילא. בגין דכל האי היכלא איבה איהו.

האי וכל אינון אחרנין, כלהו קיימין לאחזאה אנפין נהירין לבני נשא, ולמפתח להו, בגין דיסטון מארח קשוט, ולאמשכא לון אבתרייהו, ולבתר אינון קטלי לון, וימותון בתרין עלמין. דכתיב, (משלי ה) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

האי רוחא, איהו אקרי אפריר"א. עפרא דקיטמא. דלא עביד תולדין ואיבין לעלמין, בגין דהאי איהו עפרא דקיטמא. ואף על גב דאקרי עפר, לאו איהו עפרא קדישא, דעביד איבין, ואקרי (איוב כח) עפרות זהב. אלא כמה דאת אמר, (במדבר יט) מעפר שרפת החטאת. ודא הוא עפר שרפת החטאת, וסימנא דא אתיא בתרין סטרין. חד, בגין דאיהו פליל בהאי חטאת, רזא דההוא חו"א תקיפא. וחד, דכד בר נש עביד חטאת, איהו אתקיף להאי עפר, ושלטא בעלמא.

והאי איהו פליל (במדבר ה) במי המרים המאריים, ועל דא, אצטריך לאנתו דאסטיאת תחות בעלה, ועבדת עובדא דאשת זנונים, לאשקאה לה מיא פלילן בעפרא, דאיהו מקרקע המשפן. והאי עפר איהו מההוא אתר דאקרי קרקע וההוא אקרי קרקע דההוא משפן. והאי עפר מההוא קרקע איהו. ובגין כן, אצטריך כהנא לאשקאה להאי אתתא, כגוונא דא. וכלא איהו ברמיזא עלאה.

זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריך הוא מדפי לון במיין דכיין עלאין דכתיב (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. מים טהורים הא אמרו, בין מים ראשונים למים אחרונים. ואף על גב דהא אוקימנא, מים ראשונים מצוה, הכי אתקרון. ומים אחרונים חובה הכי נמי אתקרון, והא אוקימנא על תרין סטרין אלין, דא סטרא דקדושה אתקרי מצוה. ודא סטרא אחרא, אתקרי חובה.

ובגין כך חולקיה נטל בהוא מיא, ועל דא פתיב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם.

היכלא שתיתאה. היכלא דא, קיימא עלאה, על כל אינון שאר היכלין תתאין. ארבע פתחין, אית להיכלא דא. חד, אקרי מות. וחד, אקרי רע. וחד, אקרי צלמו'ת. וחד, אקרי אפ'ל. אלין ארבע פתחין, קיימין תדיר לאבאשא. אלין אינון כללא דכלא.

דף רס"ז ע"א

כמה דאית בסטרא דקדושה, ברזא דמחימנותא, ארבע פתחין לארבע סטרין, דמתקשרן דא בדא, וכלהו קדישין. הכי נמי לתתא, הכא. וכד אלין מתקשרן ומתחברן דא עם דא כחדא, בהיכלא דא, כדן אקרי בית חבר. כמה דאת אמר, (משלי כא) מאשת מדינים ובית חבר. והאי היכלא, קיימא לאבאשא תדיר. על האי היכלא פתיב, (משלי כז) ונעותרות נשיקות שונא, בגין דהכא קיימן, כל אינון נשיקין בישין, ותיאובתין בישין, וכל עדונין דגופא דהאי עלמא, די באינון עדונין אתתרף בר נש מהאי עלמא, ומעלמא דאתי. ועל האי היכלא פתיב, (משלי ה) כי נפת (דף רס"ז ע"א) תטפנה שפתי זרה וגו'.

בהאי היכלא, קיימא חד רוחא, דאיהו ממנא על כל אלין דלתתא, ואיהו כללא על כל שאר רוחין. האי היכלא, מתקשטא בקשוטוי דשפירו, על כל אינון היכלין. בהיכלא דא, מתלפדי רגלייהו דטפשא. על האי היכלא פתיב, (משלי ו) אל תחמוד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה.

בהאי היכלא, תליין כל תיאובתין דעלמא. וכל אינון ענוגין דטפשא, חסרי לבא, חסרי דעתא. כמה דאת אמר (משלי ז) וארא בפתאים אבינה בבנים נער. חסר לב. עובר בשוק אצל פנה וגו'. בנשף בערב יום וגו'. וכדן אתקריבו רגלוי להאי היכלא, דאיהו כללא דכלהו תתאין. כדן, (משלי ז) והנה אשה לקראתו שית זונה ונצורת לב. שית, דא איהו האי היכלא, דאיהו שתיתאי לכל שאר היכלין. והכא קיימא זונה, לאפתאה לטפשאין.

בהאי היכלא קיימא ולא קיימא. נחתא ומפתא, סלקא ואסטיאת. כמה דאת אמר (משלי ז) בביתה לא ישכנו רגליה. פעם בחוץ פעם ברחובות, כד סלקא לעילא. (משלי ז) ואצל כל פנה תארוב. כד נטיל נשמתא.

מה פתיב, (משלי ז) והחזיקה בו ונשקה לו. אלין אינון נשיקין, לסאבא, ולאטעאה בני נשא אבתרה. בגין דהכא, איהו אתר דכל אינון נשיקין בישין,

"זהר היומי" לימוד כל ספר הזהר במעגל השנה – [חודש ניסן]

ומפל זנונים נוכראין, דאינון מתיקין לפום שעטא. ווי לסופייהו, כמה דכתיב (משלי ה) וחלק משמן חכה.

וכתיב ואחריתה מרה כלענה. מאי מרה כלענה. אלא, כד בר נש אתפתא אבתרה בהאי עלמא, ומטא זמניה לאסתלקא מהאי עלמא, איהי קיימא עליה דבר נש, ואתגלימת קמיה בגלימא דגופא דאשא וחרבא שיננא בידיה, ותלת טיפין בה.

ואוקמוה, ובה טפה חדא, מאינון טיפין דאיהי מרירא, ובשעתא דאטיל לה לפומיה דבר נש, עאל במעוי. וכדין נשמתא אתבלבלא, והיא טיפה שטיא ואזלת בגו גופא, ואעקרת לה לנשמתא מאתרה, ולא שביק לה לנשמתא אתר למיתב, ואיהי מרה כלענה, ואטעים לה בר נש במרירו, חלף התוא מתיקא, דטעמו בה בהאי עלמא, כד אתמשכו בתרה, לבתר אשדי טפה אחרא, ונשמתא נפקאת, ומית בר נש. ולבתר אשדי טיפה אחרא, וירוקין אנפוי, ואבאיש. בגין דנשמתא היא קדישא, וכד שלטא עלה דא סטרא אחרא מסאבא, עקרת מקמיה, ולא אתישבא כחדא.

בגין כד, כמה דאתדבק באינון נשיקין בישינ בהאי עלמא, אוף הכי נמי בהאי שעטא. דאי בר נש אתמשך אבתרה בהאי עלמא, ושבק סטרא קדישא, כדין נשמתא לא אהדרת לההוא אתר קדישא. וכמה דאתמשך אבתרה בהאי עלמא, הכי נמי שלטא על נשמתיה, וכדין נשמתיה נפקת בפטורי, ואוקמוה. וכל דא, בגין אינון נשיקין דנשקא ליה בהאי עלמא, דאינון מתיקין. ולבתר, מרירן ליה בהאי שעטא. ועל דא, והחזיקה בו ונשקה לו, בהאי עלמא, כמה דאוקימנא. (משלי ז) העזה פניה ותאמר לו, בגין דבהאי היכלא קיימין כל קטיגורין, וכל שליחאן בישינ דמשתכחי לגבי דבר נש, ועבדי ליה דיתקן בתקונו, ויסלסל בשעריה, ויתסחי, ויתתקן בגין דיסתפלון ביה. הכא קיימא רוחא חדא, דאקרי סקטופ"ה. ודא הוא ממנא על כל תקונא וסלסולא דבני נשא.

דף רס"ז ע"ב

לגו דהאי היכלא, קיימא חד ממנא אחרא, דהאי ממנא אחרא, איהו אתער ליה לבר נש לבתר, לאתערא לון, דהא איהו מתקן גרמיה, ומסלסל בשעריה, דיטול בידיה חד מראה לאסתפלא ביה, ושוי ליה בידיה, ואסתפל ביה, וחמי דייקניה בההוא חינו. ובהאי אתער לההוא רוחא חילא אחרא. דאקרי עסירט"א, ומחכא (ק"ץ ע"ב רס"ד ע"א, ויקרא כ"ה ע"א, רל"ד ע"ב) נפקי, כל אינון דאחזיו

כדיבין לבני נשא בחלמייהו. וכל אינון דאחזיין מלין ולא מתקיימי בהו, אלא לערבבא לון. (דף רס"ז ע"ב)

ולבתר, כד אינון בני נשא אתמשכאן בההוא חיוז, דאקרי מראה. כדין פלהו בגסותא דרוחא דילהון, והאי רוחא דאקרי עסירט"א, איהו אתער לחד רוחא ממנא דאיהו תחות ידיה, ועאל בנוקבא דלתתא דכל נוקבין, וסליק מתמן חד רוחא אחרא, דאיהו ממנא עם ההוא רוחא דאקרי אספרא כדקאמרן. ודא איהו לילית אימא דשדין.

וכד ההוא בר נש אתער להאי רוחא אחרא דאקרי עסירט"א, כדין אתחבר עמיה דההוא בר נש, ואתקשר עמיה תדיר. וכדין בכל ריש ירחא וירחא, אתער ההוא רוחא, דחיוז בישא בהדה דלילית, ולזמנין דאתזק מנייהו ההוא בר נש, ויפול לארעא, ולא יכיל למיקם, או ימות. וכל דא גרים, ההוא חיוז דמראה, דאיהו מסתכל ביה. דהא כמה דאחזי גסותא דרוחא בלביה, הכי נמי אסגי רוחא בישא לגביה. ועל דא פלא קיימא בההוא אתערו דלתתא. (משלי ז) זבחי שלמים עלי. תא חזי, שלמים לא אתיין על חובה, ולא על חטאת, אלא על שלום. מאי שלמים. אלא שלמים מתרין סטרין, דלא אשתכח מקטרגא עליה, לא לעילא, ולא לתתא. מאן איהו מקטרגא. אלא ההוא סטרא דשמאלא דיצר הרע, דישתכח בשלמא דימינא. ועל דא, זבחי שלמים עלי. (ד"א עלי דייקא, ההוא זבחי שלמים עלי איהו בגין דלא אשתכח מקטרגא על עלמא)

דבר אחר זבחי שלמים עלי. הא אנא בשלוה לגבך, לאחזאה לך שלום. ובגין כך, היום שלמתי נדרי, לאפתאה בני עלמא תדיר. על פן יצאתי לקראתך וגו', דיידענא דאנת חסר לבא, חסר טובה. לשחר פניך, לאתחברא בהך בכל בישין דעלמא. ויאות לך לאהנאה, ולמטעי בתר תיאובתין דהאי עלמא. ודחי ליה ממלה למלה, ומביש לביש. אהדרנא באינון טפשאין, ושחירנא פניך, ואמצאך, כבר אשכחנא לך לאתדבקא בך.

לכה גרוה דודים עד הבקר, הדא הוא דכתיב, (איוב כד) ועין נואף שמרה נשא. דהא כדין איהו זמנא לשלטאה. לכה גרוה דודים, נהך כחדא, הא אנא עמך, דהא עד כען את רביא אנת בחילך, אי השתא לא תתענג גרמך, אימתי, כד תהא סיב, השתא הוא זמנא. מאי טעמא. פי אין האיש בביתו, דא יצר טוב, דלא שריא הכא בגוון, ולא איהו זמנא, הלך בדרך מרחוק, דלא שריא בבר נש, אלא בדרך מרחוק, כד איהו מתליסר שנין ולהלאה. ולא בכל בר נש, ואנא קאים עמך מיזמא דאתילידת, הדא הוא דכתיב, (בראשית ד) לפתח חטאת רובץ.

והשתא דאנת רווק, השתא זמנא לך לאתענגא גרמך. (משלי ז) צרור הכסף לקח בידו, לסלקא לעילא, ולא תעפבא תמן (ס"א ולא תענגא). ליום הכסא יבוא ביתו, אימת יבא לקבליה, ליום הכסא דאיהו יומא דדינא, לאשגחא בדינא, דכתיב (תהלים פא) בכסה ליום חגנו. בזמנא דאצטריך בר נש לאתענגא בעלמא, ולא תהני ביה, אתרחקא מניה. ובזמנא דשריא דינא בעלמא, כדין אתי לגביה למעבד עמיה דינא, ועל דא הטתו ברב לקחה וגו'. עד יפלה חץ כבדו. זכאין אינון צדיקיא, דידעין ארחין קדישין, למהך בהו, ולא יסטון לימינא ולשמאלא, זכאין אינון בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

היכלא שביעאה. הדא הוא היכלא דשמרי דחמרא, לאתרוואה ביה. כמה דאת אמר (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל. סחיטא דכל אינון ענבין, כלהו ענבין בישין, הכא איהו סחיטא דלהון. ודא איהו (תהלים עה) יין חמר. שמרים דחמר דלית מאן דשתי מניה, דלא גרים מותא לגרמיה. מיינא דא, אטעימת חוה לבעלה, ועאלת ליה בהיכלא דא, דתנינו, סחטה ענבין, ויהיבת ליה, וגרימת מותא ליה, ולכל עלמא אבתריה.

דף רס"ח ע"א

בהיכלא דא, קיימן כל אינון נשמתין מסאבין, דנחתי לכל אינון די בסטרא דא מתדבק, וההוא רוחא דנחתא לכל אינון די מסטרהא, מהכא נפקי. כגוונא דאינון סטו ארחיהו בהאי עלמא, ואשתדלו בזנותא, באתר דלא אצטריך, לאתרחקא מארח קשוט. כדין, כמה דאיהו אתדבק (דף רס"ח ע"א) בההוא סטרא דיצר הרע בזנותא, הכי נמי נפיק מהיכלא דא רוחא מסאבא, לסאבא ליה, ולברא דנפיק מתמן.

וההוא ברא אקרי ממזר, דאתי מסטרא דאל זר. כמה דאיהו אשתכח בההוא תיאובתא, ובההוא זנותא בההוא סטרא דיצר הרע, הכי נמי משיך לגביה דההוא ברא רוחא אחרא מסאבא, דסאיב, וכלא סהדין עליה דאיהו ממזר, והכי כל עובדוי וסטרוי בההוא גוונא ממש.

מהיכלא דא נפיק חד רוחא, די ממנא על אינון רוחין דאקרי צפוני. וסמניך, (משלי כז) צפניה צפן רוח. והאי איהו ממנא על דא. והאי היכלא שביעאה, לקבל ההוא שמא דאקרי (יחזקאל לא) ארץ תחתית. ועל דא כתיב, (יואל ב) ואת הצפוני ארחיק מעליכם.

בעזרת השם יתברך

ספר אור הזוהר

בו יבואר גדול החיוב ללמוד וללמד הזוהר
הקדוש והתיקונים, וחכמת האמת

שחיבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א,
שבו גילה סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו
הקדושים בהם העולם קיים, ועי"ז תמלא הארץ
דעה את ה' באמונה.

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

קובץ גדול מתלמוד בבלי ירושלמי, מדרשים,
זוה"ק, תיקונים, רמב"ם, ראשונים ואחרונים, ספרי
שו"ת, ספרי בעשטה"ק ותלמידיו, ספרי מוסר,
ועוד. כללים יסודיים ועיקריים בענין לימוד הזוהר
והתיקונים.

דבריהם הקדושים הוצבים להבות אש, מלהיבים
נפש האדם, מדריך ומורה דרך, להתמיד בלימוד
הזוהר, ולסיים מידי שבוע בשבוע כל פרשת הזוהר.

אוסף ענקי במקצוע זה עדיין לא ראה אור הדפוס עד היום
תקותי כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבות בני
ישראל, וזה יהי פרי עמלי להביא הברכה לכל בית
ישראל בכל מקום שהם.

**הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דורש ומבקש**

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר
זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה ומדינה,
בדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם ולעורר לבות
אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
784-436-548-972-011**

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

מפתח הפרקים

- פרק א. מעלת לימוד ספר הזוהר והתיקונים
- פרק ב. לימוד הזוהר בטהרה
- פרק ג. לימוד הזוהר מונע גלגול הנשמה
- פרק ד. הזוהר תיקון להשכינה ומקרב הגאולה
- פרק ה. אור הזוהר טעם התורה
- פרק ו. אור הזוהר מוצנע בתלמוד ובפוסקים
- פרק ז. ידיעת הבורא על ידי חכמת הקבלה
- פרק ח. סגולת הזוהר
- פרק ט. מי ומתי ראוי ללמוד הזוהר
- פרק י. בחודש אלול ללמוד התקונים בשופי
- פרק יא. התנגדות להזוהר הקדוש
- פרק יב. העלם וגילוי הזוהר
- פרק יג. החיוב והשלילה ללימוד הזוהר
- פרק יד. גדולי החסידות בשבח לימוד הזוהר
- פרק טו. מעלת אמירת אותיות הזוהר והתיקונים
- פרק טז. ליקוט נפלא אודות תורות הח"ן
- פרק יז. נפלאות רבי שמעון בר יוחאי
- פרק יח. לימוד הזוהר הקדוש במירון
- פרק יט. ליקוט מאמרי חז"ל אודות תורה לפני התגלות הזוהר

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

- פרק כ. דברי גדולי הראשונים המתארים את הקבלה
- פרק כא. סדר השתלשלות מסירת סתרי הקדמונים
- פרק כב. התגלות ספר הזוהר
- פרק כג. מדוע לא נתגלה ספר הזוהר להקדמונים
- פרק כד. תולדות רבי שמעון בן יוחאי ובנו רבי אלעזר
- פרק כה. הסתלקות וקבורת רשב"י
- פרק כו. הסתלקות וקבורת ר"א בן רשב"י
- פרק כז. דימוי רבי שמעון בר יוחאי למושה רבינו
- פרק כח. חלקי הזוהר
- פרק כט. מפרשי הזוהר
- פרק ל. הבקעת אור הקבלה בצפת
- פרק לא. העליה למירון מימי המשנה עד ימינו
- פרק לב. שמחת ל"ג בעומר
- פרק לג. גודל מעלת התפלה במירון
- פרק לד. "חאלאקע" בל"ג בעומר במירון
- פרק לה. רושמי העליה במירון
- פרק לו. להיות במחיצתו בעולם

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

מפתח הענינים לכל הספר אור הזוהר

פרק א	טז.
מעלת לימוד ספר הזוהר והתיקונים	עיקר לימוד הקבלה - הזוהר והתיקונים
א. מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה לפנימיות הקב"ה	יז. הזוהר והתיקונים - נשמת התורה עוגן הצלה נגד כל רע
ב. אור ששת הימים גנוז בזוהר	יח. העוסק בחכמת הקבלה נקרא בן להקב"ה; בלימוד הפשט נקרא עבד
ג. האור החיים הק' מעריך את הבעש"ט כבר-סמכא בתורת הסוד	יט. הזוהר מסוגל ליכך הנשמה
ד. לימוד הזוהר תיקון האדם בזה ובכא	כ. ע"י לימוד הזוהר זוכים לכל מדות טובות שבעולם
ה. ע"י לימוד תורת הח"ן בחיות דקדושה נברא אור שיכולים לראות שרפי מעלה	כא. אמירת זוהר בכל יום מסוגל לפרנסה
ו. עמקות בסוד מאפשר פקידת עקרות וריפוי חולים	כב. לימוד הזוהר מביא את האדם לידיעת ודביקת הבורא
ז. האר"י ז"ל זכה להשגותיו ע"י יגיעתו הגדולה בזוה"ק	כג. לשון הזוהר מעורר לעבודת השם
ח. ה"מגיד" הבטיח להבית יוסף שכשילמד תורת הסוד יפתחו לו שערי אורה	כד. עצם תיבות ודיבורי הזוהר מקשרין האדם לאין
ט. מי שאינו מאמין ולומד תורת הח"ן הוא בבחינת "מפריד אלוף לא יראה מאורות"	כה. לא ימנע מקריאת הזוהר הגם שהדברים סתומים וחתומים
ט* מי שהוא שלם גם בסתרי תורה נקרא משכיל	כו. מי שהוא בעל עסק גדול יהי רוב לימודו בזוה"ק, כי הוא מאיר במקום החושך
י. כמה גדול השכר בלימוד תורת הסוד וההפסד בהעדר לימודה	כז. החוזה מעריך את ס' אור החיים ומאור עינים כספר הזוהר
יא. מי שלא נמשך אחר תורת הסוד, בהכרח שאינו מרגיש דבר הקדוש באמת	כח. לימוד או אמירת הזוהר בבוקר השכם מועיל לטהרת הנפש ותאוות לימוד התורה
יב. שלימות התורה רק ע"י תורת הח"ן	כט. ע"י טעימות יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה
יג. בכל יום גילוי חדש ללימוד הזוהר	ל. עסק חכמת הסוד מונעת התנשאות חכמות חיצוניות ונדחה מפניה כהחושך מפני האור
יד. הנשמה מושבעת ללמוד רזי התורה	
טז. גדול מעלת לימוד הזוהר והתיקונים	

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

- לא. לימוד הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, מעלות השחר עד צאת הכוכבים מנע שריפת התלמוד
- לב. אפילו בעת עצלות וכבודות יתגבר בלימוד הזוהר
- לג. חוק ולא יעבור ללמוד הזוהר מסדר השבוע
- לד. לימוד הזוהר"ק אפילו בלי הבנה חשובה לפני ה'
- לה. אם אין מועטים לימוד הנגלה השנתי בלימוד הקבלה יום אחד, לימוד המשנה אינו כלום
- לו. לימוד אדם זוהר בחשק גדול
- לז. מי שלא ראה אור הזוהר לא ראה אור מימי
- פרק ב**
- לימוד הזוהר בטהרה
- א. טבילת עזרא הכרח ללימוד תורת הח"ן; לימוד הקבלה ללא טהרה גורמת מינות ואפיקורסות
- ב. רמז לטבילת עזרה
- ג. למד זוהר, תיקוני זוהר ותהלים במים הקפואים
- פרק ג**
- לימוד הזוהר מונע גלגול הנשמה
- א. עיקר בריאת האדם שילמוד חכמת הנסתר
- ב. דיבורי הזוהר"ק הם קישוטי נפש החיים לנשמת
- ג. כל אות ואות מהזוהר הוא תיקון לנשמה
- ד. צריך לטרוח בפרד"ם התורה עד היכן שיכול להשיג, ואם לאו נשמתו תתגלגל עוד פעם
- ה. הרח"ו הי' צריך לעסוק תמיד בכל יכלתו בספר הזוהר, מפני שבאחד מגלגוליו לא האמין בזה
- ו. אליהו הנביא אמר לרשב"י שבדור האחרון יתפרנסון מתורתו שתהי' מתוק לנפש ומרפא לעצם
- ז. "המאור שבה מחזירו למוטב" - הכוונה לתורת הסוד
- פרק ד**
- הזוהר תיקון להשכינה ומקרב הגאולה
- א. לימוד הזוהר באמת הוא סעד וסמך לשכינה
- ב. ביטול הדינים הוא ע"י לימוד פנימיות התורה
- ג. הזוהר נתגלה לדור האחרון כי בו יצאו מן הגלות
- ד. גאולת ישראל ע"י לימוד הזוהר
- ה. בזכות הזוהר תפרח ישועת ישראל
- ו. ע"י הזוהר יתבטלו כל הקליפות
- פרק ה**
- אור הזוהר טעם התורה
- א. הלימוד בכתבי האריז"ל לא יהי' מפני החקירה, אלא להאיר על נפשו אור צח ומצוחצח
- ב. אפשר לאדם שיהי' בקי בש"ס ופוסקים, ובאותו הזמן עם הארץ גמור
- ג. מצוה לגלות סתרי תורה ורזין עליונים לבער קוצים מן הכרם
- פרק ו**
- אור הזוהר מוצנע בתלמוד ופוסקים
- א. כל דברי התנאים והאמוראים יסודתם בהרי קודש מסוד התורה
- ב. גליא רזין דאורייתא יחדיו יהיו תואמים

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ג. הדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה כולה, ונענש	ז. הוא המפתח והוא הסוגר
ד. כשלומדים נגלה דתורה, אנו מדברים עם נשמות ופנימיות התורה	ז. יזכה לתקן נפש רוח ונשמה
ה. ע"י סוד התורה ידע להבחין בין איסור להיתר	יח. ע"י הזוהר וכתבי האר"ז ל נעשה האדם כבריה
א. ידיעת הבורא על ידי חכמת הקבלה אי אפשר לבוא לידיעת הבורא בלי חכמת הקבלה	יט. ע"י לימוד בתיקונים הבין שנמתקן כל הדינים
א. אפשר לבוא לידיעת הבורא בלי חכמת הקבלה	כ. סגולה לבעל עסק
א. הזוהר מקור לכל ספרי היראים	כא. סגולתו לאור נפשו באור החיים הנצחיים
ב. ראוי ללמוד הזוהר והתיקונים עם תינוקות בני תשע	פרק ט
ג. קריאת הזוהר, אעפ"י דלא ידע מאי קאמר, הוא תיקון לשכינה הק' ולנשמתו	א. אופני לימוד ספר הזוהר הק' האר"ז"ל לא קצב זמן להתחלת לימוד תורת הח"ן
ד. הלומד זוהר, אעפ"י שאינו מבין, הקב"ה מתקן דברי	ב. לימוד תורת הסוד בלי טהרה מביאה לאפיקורסות
ה. ללמוד זוהר ותיקונים או זוהר חדש קודם התפילה	ג. מילוי כריסו בש"ס ופוסקים קודם לימוד הקבלה
ו. זוהר הכנה לתפילה	ד. אין אדם יכול לבוא למשהו השגה בגדלות הבורא מכל לימודי התורה, כמו מחכמת הקבלה
ז. לימוד הזוהר מוביל לתשובה באמת	ה. לעולם יקדים אדם לימוד הנגלה להנסתר
ח. הזוהר קדוש ונורא, אך אין ערכו כהתיקונים	ו. סודות התורה הם אור הנפש
ט. על ידו יכולים לראות נועם ה'	פרק י
י. לשונו מזכך הנשמה	א. חודש אלול ראוי ללימוד התיקונים בשופי
יא. סגולה להנצל מחכמות חיצוניות	א. גודל מעלת אמירת תיקונים בחודש אלול, שמזכך הנר"נ
יב. סגולה לטהר הנשמה	ב. תיקון לבע"ת לאמר ה' דפין זוהר או תיקונים בכל יום, שמטהר הגוף והנשמה
יג. להנצל ממחשבות זרות בעת התפילה	ג. התיקונים - סגולתן למתקן הדינים הטעם שנתפשט לימוד התיקונים בימי התשובה יותר מן הזוהר
יד. הרוצה להתדבק בקונו ידבק בזוהר הק'	ה. תיקוני הנפש והגוף
טו. משיג חכמה ויראת שמים	ו. סוד תיקוני הזוהר שגילה הרשב"י

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

ז.	הבעש"ט מעורר על לימוד תיקוני זוהר	ז.	החייב והשלילה ללימוד הזוהר
ח.	התופס חלק מן האחדות כאילו תופס כולו	א.	מדוע לא נפוץ לימוד הזוהר כשאר מדרשי חז"ל
ט.	עורר ישנים מתרדמתכם	ב.	ר' יצחק דלטאש בפסקו המפורסם יצא להגן על הזוהר מפני מתנגדיו, ומאז נתפרסם בעולם ביותר
י.	גודל מעלת לימוד הזוהר	ג.	הרח"ו אודות החייב והשלילה ללימוד הזוהר
	פרק יא		פרק יד
	התנגדות להזוהר הקדוש		גדולי החסידות בשבח לימוד הזוהר
א.	מי שאינו זוכה ללימוד תורת הח"ן, ידע שכל זה מחמת שאין נפשו זכה ונקיה	א.	ובני ישראל יוצאים ביד רמה - ברי"ש גלי - ר"ת רבי שמעון בן יוחאי
ב.	פנימיות התורה היא גילוי יקרא דקוב"ה	ב.	משיח בן יוסף יחי' ויתקיים ע"י לימוד רזין דאורייתא
ג.	בזוהר מוכנסים נשמות הצדיקים ואנשי מדות, והאחרים נדחים ממנו	ג.	או"ר בגימטריא ר"ז
ד.	ספר הזוהר הוא כתיבת נח שנתנכסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא	ד.	או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז
	פרק יב		פרק טז
	העלם וגילוי הזוהר		מעלת אמירת אותיות הזוהר
א.	מדוע נתגלה הזוהר משנת ה'ר"ן ואילך?	ה.	רק ע"י התגלות סודות חכמת האמת יבוא משיח צדקנו
ב.	הזוהר נתגלה רק בדורות האחרונים כדי להגן עליהם		פרק טז
ג.	הסבר להעלמות הזוהר אחרי פטירת הרשב"י	א.	מעלת אמירת הזוהר והתיקונים בלי הבנה
	א/ לא ניתן לכתוב סתרי הזוהר אלא לר' אבא		פרק טז
	ב/ אורות הזוהר לא נתגלה רק לחבריאי במחשבת לבם	א.	ליקוט נפלא אודות תורת הח"ן שכר לימוד חכמת הקבלה וחייב הפלפול בה
	ג/ אחרי פטירת רשב"י אמרה החבריאי: "אל תתן את פיך להחטיא את בשרך"	ב.	לימוד חכמת האמת פועל עשיית המצוות כתיקונן ובאהבה רבה, ומגיע מזה תועלת לענין התפיל
	ד/ רשב"י הכיר בר' אבא שיוכל להעלים הדברים אפילו מחכמי הדור ההוא	ג.	ספר הזוהר הוא מוגן לישראל כתיבת נח

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

- ד. לימוד הזוהר מתקן עולמות העליונים; לימוד התיקונים מתקן עולם העשיה
- ה. לימוד הזוהר דרך בקיאות בלבד
- ו. ראוי לקבוע שיעורו בלימוד הזוהר והתיקונים באופן שישימם כל שנה
- ז. לימוד חמש דפין זוהר בכל יום הוא תועלת גדול להנפש
- ח. לימוד הזוהר"ק באשמורת הבוקר
- ט. טעם שדוקא לימוד הזוהר הוא תיקון להנפש
- י. לימוד בחינת פנימיות התורה מקשר בחינת פנימיות הנשמה לבחינת פנימיות אלקותו ית'
- יא. ידיעת מציאות ההשתלשלות היא מצוה רמה ונשאה ומקיים עי"ז מצות וידעת היום גו'
- יב. לימוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא"
- יג. כמו שהמלח נתן טעם בבשר כן לימוד פנימיות התורה נתן טעם בנגלה דתורה (הנק' לחם ובשר)
- יד. מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש (סודות התורה) לא טעם טעם של יראת חטא
- טו. ע"י שיראת ה' היא אוצרו, עי"ז התורה נק' תורת
- טז. מעלת ענין "לריח שמניך" (לימוד פנימיות התורה) על "שמן תורק" (לימוד נגלה דתורה)
- יז. אורך הגלות מחמת העדר לימוד הסוד; הלימוד מובטח לו שהוא בן עולם הבא
- יח. בדרונו מי שאינו עוסק בזוהר ותיקונים וכתבי האר"י, כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ
- יט. עיקר התגלות חכמת הסוד באחרונה ליוכך הנפש לתשוקה ודביקות בקדושה
- כ. ע"י לימוד הסוד זוכים לעונה ומוחזין דקדושה
- כא. נסתר דתורה מגין נגד מינות, שנאת חינום ולשון הרע
- כב. לימוד הנגלה על דרך הסוד
- כג. האם ללמוד קבלת הרמ"ק או קבלת האר"י
- כד. בעסק התורה צריך לדבק את עצמו גם לנסתר דתורה
- פרק יז**
- נפלאות רבי שמעון בר יוחאי**
- א. רשב"י היה מלומד בנסים
- ב. תחיית המתים בל"ג בעומר
- ג. בהילולת רשב"י
- ד. רשב"י פוקד עקרות ה"ינוקא" שבזוהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו
- ה. הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י במירון
- ו. "אדם ובהמה תושיע הוי"ה" בגימ' "רבי שמעון בן יוחאי"
- פרק יח**
- לימוד ספר הזוהר הקדוש במירון**
- א. לימוד ספר הזוהר במירון גרם שנתמלא הבית ריח טוב ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה
- ב. קביעות זמנים ללמוד ספר הזוהר על ציון רשב"י

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ג. רבי שמעון ובנו רבי אלעזר התחבאו במערה י"ג שנה ולמדו שם תורה ביחד	פרק יט לימוד מאמרי חז"ל אודות לימוד ס"ת לפני התגלות הזוהר
ד. יציאתם מן המערה פעם ראשונה	א. ליקוט מאמרי חז"ל, ראשונים ואחרונים אודות לימוד סתרי-תורה עד להתגלות ספר הזוהר
ה. נגזר עליהם לחזור למערה	פרק כ דברי הראשונים המתארים את הקבלה
ו. איך יצאו לחפשי מן המערה	א. דברי גדולי הראשונים המתארים את חכמת הקבלה
פרק כה	ב. תרגום וביאור הזוהר מפירוש "הסולם"
הסתלקות וקבורת רשב"י	פרק כא סדר השתלשלות ומסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים
א. הסתלקות וקבורת רשב"י וגילוי רזין לפני הסתלקותו	א. ספר יצירה
פרק כו	ב. כח ספר יצירה אפשר לברוא אדם, בהמה, חיה ועוף
הסתלקות וקבורת ר"א בן רשב"י	ג. ספרי ה"היכלות"
א. חלישותו, הסתלקותו וקבורתו של רבי אלעזר בן רבי שמעון	ד. ספר הבהיר
פרק כז	פרק כב התגלות ספר הזוהר
דימוי רבי שמעון בר יוחאי למושה רבינו	א. קדמות ספר הזוהר הק'
א. הקב"ה קרא בשמות משה ורבי שמעון בן יוחאי	ב. סדר גילוי ספר הזוהר הק'
ב. למושה רבינו ולרשב"י נגלה מן השמים שדורשי נפשם מתו	פרק כג מדוע לא נתגלה ספר הזוהר להקדמונים
ג. משה רבינו ורשב"י הסתכלו באספקלריא	א. רבי יהודה חייט מבאר מדוע בדורו נתגלה ספר הזוהר
ד. משה ורשב"י קבלו תורה מסיני	פרק כד תולדות רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר
ה. משה רבינו ורשב"י נקראו "סיני"	א. לידתו בגליל; תלמיד מובהק לרבי עקיבא
ו. משה רבינו ורשב"י ידעו סוד "צדיק וטוב לו" והיפוכו	ב. ישיבתו הק' בצידון וחיבור ספריו
ז. משה רבינו ורשב"י שקולים כנגד כל העולם כולו	
ח. רשב"י עלה למרום בענן כמו משה רבינו	
ט. משה רבינו ורשב"י מנעו פורעניות מן העולם	
י. משה רבינו ורשב"י ידעו ע' פנים לתורה	

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

ט. "דרך אמת"	א. למשה רבינו ולרשב"י נמסר הכח
י. "נצוצי אורות" להחיד"א	ב. לברך את ישראל
יא. "נצוצי זוהר"	ג. רשב"י היה ניצוץ משה רבינו
פרק ל	ד. קבורת משה רבינו ורשב"י לא ע"י ילוד אשה
הבקעת אור הקבלה בצפת	ה. פטירת משה רבינו ורשב"י נודעה על בת-קול
א. מלך המשיח יתגלה בגליל תחילה	פרק כח
ב. "כרם היה לידדי בקרן בן שמון"	חלקי הזוהר
ג. לא היה אדם שהשפיע על עם ישראל כהאר"י הק'	א. זוהר על התורה
ד. השפעת ופעולות האר"י נמשכה כשנה ומחצה	1) ספרא דצניעותא
ה. ה"אור יקר" גלה גדולת הרמ"ק בקבלה	2) אדרא רבא
ו. אליהו הנביא היה "סנדק" האר"י	3) אדרא זוטא
ז. האריז"ל למד נגלות התורה עם השיטה מקובצת והרדב"ז	4) רעיא מהימנא
ח. האר"י ז"ל בא לעולם הזה רק בשביל תלמידו הרח"ו	5) מדרש הנעלם
ט. תורת הח"ן - הבריח המבריא עולם הזה עם עולם הבא	6) "אדרא דבי משכנא", "היכלות", "רזא דרוזין", "סבא דמשפטים", "תוספתא" ו"סתרי תורה"
י. משה אמת ותורתו אמת - אך גבהו דברי האר"י מהרמ"ק	ב. זוהר חדש
יא. הרח"ו נסמך להוראה מהאלשי"ך	ג. תיקוני הזוהר
יב. לא זה יד הרח"ו מיד האר"י מעת שהחל לגלות תורת הח"ן	ד. סיכום
יג. חכמי הקבלה בדורו אמרו על הרח"ו שאין כמוהו במעלה ובחכמה	פרק כ"ט
יד. הרח"ו ובנו ר"ש נקבעו לערוך תורת האר"י ולהוציאה לאור	מפרשי הזוהר
טו. ר"ש ויטאל כתב תורת האר"י בייעילות עליונה	א. רבי שמעון לביא - "כתם פז"
טז. דמיון וקירבה נשמית בין האב לבנו	ב. רבי משה קורדובירו - "אור יקר"
יז. ר"ש ויטאל היה גלגול התנא רבי מאיר	ג. רבי אברהם אזולאי - "אור החמה"
	ד. רבי שלום בוזאגלו - "מקדש מלך"
	ה. "עטרת צבי" לרבי צבי הירש מזידטשוב
	ו. "זוהר חי" לרבי יצחק אייזיק מקאמארנא
	ז. "דמשק אליעזר" לרבי אליעזר צבי מקאמארנא
	ח. "הסולם" (ט"ז כרכים) לרבי יהודה אשלג

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

פרק לא	
ה. לימוד הזוהר בהילולא דרשב"י	העליה למירון מימי המשנה עד ימינו
ו. לימוד תורת הנסתר במירון	השתטחות התנאים על קבר רשב"י
ז. תיבת "שמעון" היא חיות התנא	במירון
ח. אתדבקות רוחא ברוחא	אליהו הנביא לומד תורה עם
ט. לימוד אדם כשר תורת רשב"י גורם	התנאים במערת רשב"י
נשיקין הדיין	רשב"י מברך לכל הבאים למירון
סיום הזוהר	השתטחות והקפות בד' מינים -
	וביטול גזירות - במירון
	ה. הדר בארץ-ישראל יעלה בל"ג
	לעומר למירון וישמח שם שמחה
	גדולה
	ו. לא ילך על הציון לכד כי הש"ד
	ששמו תנ"י יכול לכופו ולהחטיאו
	ז. כל הפמליא של מעלה ונשמות
	הצדיקים הם במירון בל"ג לעומר
	ח. קדושת יום ל"ג בעומר
	ט. טעם שנוהגין להרבות בנרות בל"ג
	בעומר
פרק לב	
שמחת ל"ג לעומר	
א. רבינו עובדיה מברטנורא	הטעם לשמחה וחדוה בכל
ב. ר' אברהם גלאנטי	העולמות בל"ג לעומר
ג. האריז"ל עלה למירון ביום ל"ג	טעם למה נקרא יום פטירתו בשם
בעומר	"הילולא"
	ג. ל"ג לעומר שהוא יום ה' בשבוע
	החמישי הוא גמר ספיה"ע
	ד. מעשה נורא מהאריז"ל ובעל
	ה"חרדים" שרקדו ביחד עם רשב"י
	בל"ג בעומר

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

מפתח הענינים

לפרק יז

נפלאות רבי שמעון בר יוחאי

- א. רשב"י היה מלומד בנסים
- ב. תחיית המתים בל"ג בעומר בהילולת רשב"י
- ג. רשב"י פוקד עקרות
- ד. ה"ינוקא" שבזוהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו
- ה. הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י במירון
- ו. "אדם ובהמה תושיע הוי"ה" בגימ' "רבי שמעון בן יוחאי"

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ספר אור הזוהר פרק יז

נפלאות רבי שמעון בר יוחאי

(א) רשב"י היה מלומד בנסים

א. התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, מאריה דספר הזוהר והתיקונים וכו', דנהיר כל עלמא באורייתא (זוהר ח"א דף קנ"ו ע"א), הי' בעל נס, וכמו שמצאנו במס' מעילה (דף י"ז ע"א) שקראוהו מלומד בנסים,

ב. ובמס' שבת (דף ל"ג ע"ב): הואיל ואתרחיש ניסא.

ג. ובזוהר ח"ב (דף קמ"ט ע"א): בדרא דא זכותא עילאה דרבי שמעון קא עביד לאתחזאה ניסין על ידוי.

ד. ובזוהר ח"ג (דף ס"ד ע"א) אמר רשב"י: ניקום וניזיל, דקוב"ה ארחיש לן בניסין.

ה. ושם (דף ר"א ע"ב) אמר: ידענא דקוב"ה בעי למרחש לן ניסא.

ו. ובזוהר חדש (ס"פ תבוא): זכאה נפשא דבר יוחאי דקוב"ה עביד עימיו ניסין.

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

ז. ובזהר ח"ב (דף קצ"ח ע"ב): קדישין עליונין דסבלין תבירא דגופא מאתר לאתר על קוב"ה, דזכאין למעבד להו ניסין ופורקנין. ומי לנו גדול מרשב"י שסבל צער מערה ונשבר גופו לקנאת ה' צבאות.

ב) תחיית המתים בל"ג בעומר בהילולת רשב"י

א. לא אוכל להתאפק ולעצור מלספר מעשה ה', מעשה נס נפלא כי נורא הוא, אשר בעינינו ראינו והנני עד ראיה לספר בקהל מעשה נס ופלא מה שראיתי בעיני בהיותי במירון על ל"ג לעומר בשנת תרפ"ג, שחל אז ל"ג לעומר ביום הששי, ושכמעט רוב הקהל מאלפי ישראל שהיו שם בל"ג לעומר נשארו אז במירון לשבות שם את יום השבת, וטעמנו אז טעם שמחת שבת עילאית פלאית.

ב. וביום שבת בבוקר אחר תפילת מוסף שהתפללנו אז בביהמ"ד על יד ציון קוה"ק הרשב"י המנין האחרון קרוב לחצי היום, ויהי נשמע קול רעש גדול, שילד אחד של אחינו הספרדים שאמו נדרה לעשות לו תגחלתו הראשונה כמנהג הידוע, ואבי הבן לא יכול ליסע למירון, ואמו לבדה הביאתו למירון, ופתאום הילד אחזתו מחלת החולי-רע"ל, ושבק חיים לנו.

ג. והילד היה מונח באחד החדרים הקטנים הבנויים למעלה עלי גגות הציונים בחצר הקודש, וצוו הרופאים שהיו שם מטעם הממשלה מצפת ת"ו שצריכין לעשות הסגר, "קאראנטיין", על כל אנשי החצר על איזה ימים. וכשנשמע הפקודה הזאת, רבים מההמון נבהלו והתחיל לברוח מהחצר החוצה אל השדות והרים וגבעות אשר שם, אבל מיד הגיעו

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

צעקות וקולות ובכיות, כי רבים מהיוצאים מחוץ לחצר עזבו את ילדיהם ואנשי ביתם וחפציהם והחצר נסגר ונשמר ע"י השוטרים. ועל כולם עלה ונשמע קול בכיה מהאשה, אם הילד המת, שבנה הראשון והיחידי שהביאה אותו על תגלחתו הראשונה אין, ונהפך לתוגה שמחתה.

ד. ואני בעיני ראיתי את הילד מונח בחדרו על הארץ ירוק ומת, וכולנו נצטערנו מאד מאד על נפש אחת מישראל וצער אמו, ולא יכולנו בשום אופן מרוב צער לעשות קידוש ולסעוד את סעודת שבת קודש בבוקר.

ה. והנה פתאום קמה אם הילד וחגרה מתניה כאשת חיל, ולקחה הילד המת על ידה וירדה עמו למטה בבית הכנסת שעל יד הציון הקדוש הרשב"י, והניחתו על הרצפה שעל יד הציון הקדוש, ובקול מר צורחת ובבכי צעקה אם הילד: הוי צדיק צדיק רבי שמעון! הנני אמתך באתי לכאן לכבודך לגלח בני היחידי הראשון אשר נתן לי השי"ת בזכותך, וקיימתי נדרי אשר נדרתי להביאותיו כאן על ל"ג לעומר, ואתמול הביאותיו חי ועשיתי לו התגלחת בשירים ובזמרה ובתוף ובכינור ומשתה ושמחה [כמו שנוהגים שם בזה], ועתה איך אסע מכאן בבושה ובכלימה בלי הילד כו', ובאיזה פנים אבוא הביתה. וקולותיה ובכיותיה היה נשמע על כל החצר הקדוש, ולב מי לא נמס כמים לשמוע את קול צעקת האשה המרת לב ותחנוניה וצערי לבה.

ו. ואח"כ קמה ואמרה: צדיק צדיק, הנני מניחו לפניך כמו שהוא, ואנא ממך שאל תביישיני ואל תחזיר פני ריכם ותחזירו לפני חי ובריא כמו שהביאותיו אתמול לפניך, ויתקדש ש"ש ושמך בעולם, וידעו כי יש ה' וצדיקים שופטים בארץ.

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ז. ולסגולה סגרו שמה הבית הכנסת על הציון הקדוש ולא נשאר שם רק הילד. וכעבור איזו רגעים הקול נשמע מבית הכנסת צעקת הילד לאמו. והחכם שם פתח לה הפתח, והנה הילד קם על רגליו וצועק: אמי, תנה לי מעט מים כי צמא אני, ונתנו לו מים, והיא העלתו הגגה למקום חדרה מקודם, ונעשה שם רעש גדול מתחיית הילד המת, וכל הקהל כולם באו לראות הילד החי. וגם הרופאים נתאספו שמה ובדקו את הילד והודו ואמרו שאין זה בדרך הטבע כלל אלא מעשה ניסי תחיית המת על ידי התנא רבי שמעון, והתירו תיכף ומיד לפתוח שערי החצר, ואמרו שאין צריכין לעשות עוד "קאראנטין", והיה אז קידוש ה' גדול מאד, וכולם שראו את הילד החי ברכו ברכת מחיה המתים.

ח. ועתה מקרוב הגיע לידי מנחה חדשה, ספר שער יששכר (מאמרי חודש אייר, מאמר גל עיני אות י') שכתב, וז"ל: שמעון בן יוחאי גימטריא מחיה מתים.

(טעמי המנהגים, הילולא דרשב"י ע' רס"ג)

ג) רשב"י פוקד עקרות

א. מעשה באשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה, אתון גבי רבי שמעון בן יוחאי בעיין למשתבקא דין מדין [הם רצו להפרד זה מזו], אמר להון, חייכון, כשם שנזדווגתם זה לזה במאכל ובמשתה, כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך מאכל ומשתה.

ב. הלכו בדרכיו ועשו לעצמן יום טוב ועשו סעודה גדולה, ושיכרתו יותר מדאי. כיון שנתיישבה דעתו עליו אמר לה, בתי, ראי כל חפץ טוב שיש לי בבית טלי אותו ולכי לבית אביך. מה

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

עשתה היא, לאחר שישן רמזה לעבדיה ולשפחותיה ואמרה להם, שאוהו במטה וקחו אותו והוליכוהו לבית אבא.

ג. בחצי הלילה ננער משנתיה, כיון דפג חמוריה אמר לה, בתי, היכן אני נתון, אמרה ליה, בבית אבא. אמר לה, מה לי לבית אביך, אמרה ליה, ולא כך אמרת לי בערב "כל חפץ טוב שיש בביתי טלי אותו ולכי לבית אביך", אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך. הלכו להם אצל רבי שמעון בן יוחאי ועמד והתפלל עליהם ונפקדו. ללמודך, מה הקדוש ברוך הוא פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות.

(שהש"ר פרשה א' פס' ד', עה"פ נגילה ונשמחה בך)

ד) ה"ינוקא" שבזוהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו

אדכרנא יומא חד דהוה אזיל עמי בארחא רב ספרא אבוי [אביו של ה"ינוקא"], ובריכית ליה כד אתפרש מיני דיהא ליה בר אריא באורייתא.

(זוהר ח"ב פ' תרומה דף קס"ט סע"ב)

ה) הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י במירון

א. בי"ח אייר [ל"ג לעומר] באים מכל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד מה שמדליקין עליה נר תמיד כו', שהרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ובנדבה שהתנדבו למקום ההוא.

אגרת רבינו עובדיה מברטנורא זלה"ה לאחיו בשנת רמ"ט, נדפסה בס' דרכי ציון

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

ב. נדרשתי מאחד מאנ"ש יחיה בענין נשגב, היות ששמע מפי אנשי אה"ק ת"ו, שקבלה בידם סגולה לחשוכי בנים רח"ל, לנדב ח"י ראטל משקה ביומא דהילולא על ציון התנא האלקי רשב"י זי"ע ועכ"י, לכן בחרתי בו לעשותו שליח מצוה להזכיר לטובה את הזוג מאיר בן חיה לאה עם זוגתו שרה בת שינדל, שיפקוד השי"ת אותם בזש"ק במהרה, בלי שום מכשול ונזק, וינדב עבורם ח"י ראטל משקה כנהוג. וכאשר יעזור השי"ת ויפקדם בישועה במהרה, מוכנים המה לשלם נדבת לבבם בשמחה.

(אגרת כ"ק אדמו"ר ר' בן ציון הלברשטאם מבאבוב זצוק"ל, י"ט לעומר תער"ב)

ג. גם ידוע, שהרבה חשוכי בנים (לא-עלינו) נדרו נדר שבהוולד להם בן יקראו את הבן הנולד בשם שמעון, על שם רבי שמעון בן יוחאי, או שנדרו שיעשו את התגלחת הראשונה של הילד במירון, ונושעו בזכות התנא הקדוש רשב"י.

(ו) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימ' 'רבי שמעון בן יוחאי'

אדם ובהמה תושיע הוי"ה, גימטריא בדיוק מספר רבי שמעון בר יוחאי.

(ס' מגדיל ישועות מלכו אות נ"ה, בשם הרה"ק מבארניב)

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

מפתח הענינים

לפרק יח

לימוד ספר הזוהר הקדוש במירון

- א. לימוד ספר הזוהר במירון גרם שנתמלא הבית ריח טוב
ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה
- ב. קביעות זמנים ללימוד ספר הזוהר על ציון רשב"י

לימוד ספר הזוהר הקדוש במירון

א) לימוד ספר הזוהר במירון גרם שנתמלא הבית ריח טוב
ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה

היום יום ב', ה' לאדר ב', שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת
ת"ו לראות את פני האדון ה' בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו
למירון וכו' ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה
ספר הזוהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכול, וחזרנו תיכף

[יח]

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

אחר האכילה לימודינו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזוהר. והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד שישה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו'. ולמדנו עד ח' שעות מהלילה, והלכנו לישון. וקודם שהאיר היום כשני שעות עמדנו על משמרתנו ולא ישננו כי אם שני שעות, וישבנו ללמוד. וכשהאיר פני המזרח התפללנו כוותיקין וישבנו ללמוד עד י"ח שעות בלי הפסק בינתיים אפילו בדיבור של דברי תורה. ואחר שאכלנו חזרנו ללימודינו כל יום חמישי, עד ח' שעות מהלילה. וביום ו' בבוקר וכו'. ובכל יום השבת היינו לומדים זהר, ובלילה ליל מוצאי שבת עשינו משמורות כל הלילה, שהאידרות אמר הרב שנלמד אותם ביחד, וכן היה. ובשעה שהתחלנו האדרות היתה הארה גדולה והרגש גדול בנשמותינו וכו', וגמרנו האדרות סמוך לאור היום, ולמדנו מאמרי בר יוחאי בשמחה גדולה.

(אגרת מסע אור החיים הקדוש, כת"י אחד מתלמידיו,

נדפס בס' טעמי המנהגים, עניני הילולא דרשב"י)

ב) קביעות זמנים ללמוד ספר הזוהר על ציון רשב"י

א. בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רשב"י ועוסקים באמרותיו אמרות טהורות כדרכו פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה וכו'.

(ספר החרדים בהקדמה)

ב. שני פעמים בשנה חוק ולא יעבור הולכים כל חכמי סגולה וכו' למירון, ושם פורסים אוהל אחד מן קברו של רשב"י עד קברו של ר"א, ויושבים שם בין רשב"י ור"א י' ימים וי' לילות

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

רצופים ועוסקים בספרי הזוהר. וזה הסדר הם עושים עשרה ימים קודם שבועות ועשרה ימים קודם ראש השנה תמיד.

(ספר מצרף לחכמה)

ג. כך נהגו הראשונים כמלאכים, רבנן קדישין, תקיפי ארעא דישראל של אותו הדור דעה, שעלו בחצרות בית ה' במירון שתי פעמים בשנה ולמדו שם זוהר הקדוש בקודש, שפכו את לבם בבכי ומרירות לבם לתיקון נפשם בתשובה עילאה. וכן מצינו שנהגו כן תלמידי גורי האריז"ל ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת ת"ו לעלות מירונה שני פעמים בשנה ללימוד שם ספרי זוהר הק'.

(טעמי המנהגים, עניני הילולא דרשב"י)

מפתח הענינים

לפרק יט

לימוד מאמרי הז"ל אודות לימוד ס"ת לפני התגלות הזוהר

א. ליקוט מאמרי הז"ל, ראשונים ואחרונים אודות לימוד סתרי-תורה עד להתגלות ספר הזוהר

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

ספר אור הזוהר פרק יט

ליקוט מאמרי הזו"ל אודות לימוד סתרי תורה לפני
התגלות הזוהר

א) ליקוט מאמרי הזו"ל, ראשונים ואחרונים אודות לימוד
סתרי-תורה עד להתגלות ספר הזוהר

א. אין דורשין . . ולא במעשה בראשית בשנים, ולא
במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. כל המסתכל
בארבעה דברים רתוי [ראוי] לו כאילו לא בא לעולם: מה
למעלה, מה למטה, מה לפנים ומה לאחור.

(משנה חגיגה דף י"א ע"ב)

ב. מעשה מרכבה הוא, שעל ידי הזכרת שמות של קדושה
משתמשים בכתר, וצופין איך משמרות המלאכים במעמדן,
ואיך היכל לפנים מהיכל, כעין הסוכין ברוח הקודש.

(רע"ב למשנה חגיגה שם)

ג. אין ספק שהמכוון מה שאסרו מללמדו הוא על כח
פעולתו ומעשה שעל ידו נעשה, דאילו ידיעת אותיות ומלותיו
בלבד הרי נודע, וחלילה למחברים הקדושים שהיו כותבין אותו

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ומפרסמין אותו אילו היה זה בכלל האיסור, אלא שהאיסור הוא על ידיעת הפעולה והמעשה שעל ידו. וכפירש"י בפרק ד' דקידושין (דף ע"א ע"א): שם בן י"ב כו' משרבו הפריצים המשתמשים בו וכו'.

(תוס' יו"ט למשנה חגיגה שם)

ד. תנו רבנן, מעשה בתינוק אחד שהיה קורא בבית רבו בספר יחזקאל, והיה מבין בחשמל (לדרוש מהו, רש"י), ויצאה אש מחשמל ושרפתו.

(חגיגה דף י"ג ע"א)

ה. תנו רבנן, משה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו. אמרו לו: רבי, שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה. אמר לו: לא כך שניתי לכם, "ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם מבין בדעתו". אמר לו: רבי, תרשני לומר לפניך דבר אחד שלמדתני. אמר לו: אמור. מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור, ונתעטף וישב על האבן תחת הזית. אמר לו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור, אמר לו: אפשר אתה דורש במעשה מרכבה, ושכינה עמנו ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור? מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש, וירדה אש מן השמים וסיכבה כל האילות שבשדה, פתחו כולן ואמרו שירה. . . נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה.

[א] עמד רבן יוחנן בן זכאי ונשקו על ראשו, ואמר: ברוך ה' אלקי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו שיודע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה.

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

ב] כשנאמרו הדברים לפני רבי יהושע, היה הוא ורבי יוסי הכהן מהלכים בדרך, אמרו: אף אנו נדרוש במעשה מרכבה. פתח רבי יהושע ודרש. ואותו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים נראה כמין קשת בענן, והיו מלאכי השרת מתקבצין ובאין לשמוע, כבני אדם שמתקבצין ובאין לראות במומוטי (בשמחת) חתן וכלה.

ג] הלך רבי יוסי הכהן וסיפר הדברים לפני רבן יוחנן בן זכאי, ואמר: אשריכם ואשרי יולדתכם, אשרי עיני שכך ראו. (חגיגה דף י"ד ע"ב)

ד] מהנ"ל אנו למידים על קיום סודות שנמסרו להחכמים, המכילים רזים מופלאים.

ו. תנו רבנן, ארבעה נכנסו בפרסה (עלו לרקיע על ידי שם, רש"י), ואלו הן: בן עזאי ובן זומא אחר ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו "מים מים", משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. בן עזאי הציץ ומת. . . בן זומא הציץ ונפגע. . . אחר קיצץ בנטיעות. רבי עקיבא יצא בשלום.

(חגיגה דף י"ד ע"ב)

ואכן, רבי עקיבא שיצא בשלום היה רבו של רבי שמעון בן יוחאי (ראה מנחות דף כ"ט ע"ב).

ז. מדברי חז"ל שנעתקו בפרק שלפנינו מוכח, שבתורה שבעל פה כלולים גם סתרי-תורה - "מעשה בראשית" ו"מעשה מרכבה", שהם כללות העולמות וסודות ההוויה.

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

מפתח הענינים

לפרק כ

דברי הראשונים המתארים את הקבלה

א. דברי גדולי הראשונים המתארים את חכמת הקבלה

ב. תרגום וביאור הזוהר מפירוש "הסולם"

ספר

אור הזוהר

פרק כ'

דברי הראשונים המתארים את הקבלה

(א) דברי גדולי הראשונים המתארים את הקבלה

א. משה רבינו כתב . . . התורה כולה מפיו של הקב"ה . . .
הודיעו תחילה ענין בריאת השמים והארץ וכל צבאם . . . וגם כן
כל הנאמר בנבואה מומעשה מרכבה ומעשה בראשית . . . והכל
נכתב בתורה בפירוש או ברמז . . . וכל הנמסר למשה רבינו
בשערי הבינה, הכל נכתב בתורה בפירוש או ברמיזה בתיבות או
בגימטריאות או בצורת האותיות . . . או בקוצי האותיות

[כד]

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ובכתריהן . . כי הרמזים האלו לא יתבוננו אלא מפה אל פה עד משה מסיני . . ומנין יבוא יחזקאל ויגלה להם סתרי המרכבה . . כלומר שהכל נלמד מהתורה . . עוד יש בידינו קבלה של אמת, כל התורה שמותיו של הקב"ה (עיין זהר ח"ב דף פ"ז ע"א) . . ומפני זה ספר תורה שטעה בו באות אחת במלא או בחסר פסול...

ב. ואני הנני מביא בברית נאמנת . . לכל המסתכל בספר הזה, לבל יסבור סברה ואל יחשוב מחשבות בדבר מכל הרמזים אשר אני כותב בסתרי התורה, כי אני מודיעו נאמנה, שלא יושגו דברי ולא יודעו כלל בשום שכל ובינה, זולתי מפי מקובל חכם, לאוזן מקבל מבין . . אל יהרסו אל ה' לראות, כי ה' אלקינו אש אוכלה הוא, אל קנאות, והוא יראה את רצויי מתורתו נפלאות. (רמב"ן בהקדמתו לפירושו על התורה)

ג. ראה שו"ע האר"י ז"ל (מהדורת שער השמים, תשכ"א, עמוד צ"ג), שעל ספרי הרמב"ן בדברי הסוד ראוי לסמוך, היות והוא קיבל מאליהו. וז"ל שם: "ודע כי מרמב"ן ז"ל עד היום הזה לא נגלה אליהו כי אם למורי [האר"י] ז"ל".

ועיין בהקדמת הרח"ו לעין חיים.

ד. יסוד התורה ועיקר האמונה להאמין בתורה שבעל פה, ומי שאינו מודה בה הרי הוא בכלל האפיקורסים . . וכן כל המכחיש בסתרי התורה ובמעשה בראשית ומעשה מרכבה המקובלים מפי רבותינו ז"ל בספרים שחברו בעניני האלקות, ודאי שגם הוא נקרא אפיקורוס, שהרי כל אלו הדברים הלכה למשה מסיני הם עם שאר התורה שבעל פה, וכמו שכתב הרמב"ן ז"ל בתחילת ביאורו לתורה [נעתק לפנ"ז].

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

(ס' שומר אמונים הקדמון להר"י אירגס, בהקדמתו השניה)

ה. ר"ש אמר, ווי להחוא ב"נ דאמר דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא ומלין דהדיוטי, דאי הכי אפילו בזמנא דא אנן יכלין למעבד אורייתא במלין דהדיוטי ובשבחא יתיר מכולהו, אי לאחזאה מלה דעלמא, אפילו אינן קפסירי דעלמא (שרים ושלטונים, ד"א) אית בנייהו מלין עילאין יתיר, אי הכי נזיל אבתריהו ונעביד מנייהו אורייתא כהאי גוונא. אלא כל מלין דאורייתא מלין עילאין אינן ורזין עילאין...

[א] אורייתא . . . כיון דנחתת להאי עלמא אי לאו דמתלבשא בהני לבושין דהאי עלמא לא יכיל עלמא למסבל. וע"ד האי ספור דאורייתא לבושא דאורייתא איהו, מאן דחשיב דהחוא לבושא איהו אורייתא ממש ולא מלה אחרא, תיפח רוחיה ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי. בגין כך אמר דוד (תהלים קי"ט י"ח) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, מה דתחות לבושא דאורייתא.

[ב] ת"ח אית לבושא דאתחזי לכולא, ואינן טפשין כד חמאן לבר נש בלבושא דאתחזי לון שפירא, לא מסתכלין יתיר. חשיבו דהחוא לבושא גופא, חשיבותא דגופא נשמתא. כהאי גוונא אורייתא אית לה גופא, ואינן פקודי אורייתא דאקרונ גופי תורה. האי גופא מתלבשא בלבושין דאינן ספורין דהאי עלמא. טפשין דעלמא לא מסתכלי אלא בהחוא לבושא דאיהו ספור דאורייתא, ולא ידעי יתיר ולא מסתכלי במה דאית תחות החוא לבושא. אינן דידעין יתיר לא מסתכלן בלבושא אלא בגופא דאיהו תחות החוא לבושא. חכימין עבדי דמלכא עילאה אינן דקיימו בטורא דסיני לא מסתכלי אלא בנשמתא דאיהי עיקרא

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

דכולא אורייתא ממוש, ולזמנא (ולעלמא) דאתי זמינין לאסתכלא
בנשמתא דנשמתא דאורייתא.

[ג] ת"ח הכי נמי לעילא אית לבושא וגופא ונשמתא
ונשמתא לנשמתא. שמייא וחיליהון אילין אינון לבושא, וכנסת
ישראל דא גופא דמקבלא לנשמתא דאיהי תפארת ישראל,
וע"ד איהו גופא לנשמתא. נשמתא דאמרן דא תפארת ישראל
דאיהי אורייתא ממוש, ונשמתא לנשמתא דא איהו עתיקא
קדישא, וכולא אחיד דא בדא. ווי לאינון חייביא דאמרי
דאורייתא לאו איהו אלא סיפורה בעלמא ואינון מסתכלי
בלבושא דא ולא יתיר. זכאין אינון צדיקייא דמסתכלי באורייתא
כדקא יאות.

(זהר ח"ג פ' בהעלותך דף קנ"ב ע"א)

(ב) ביאור הזוהר מפירוש "הסולם" מאמר "פסח במועדו"

[א] ר"ש אמר, אוי לאותו אדם שאומר, כי התורה באה
לספר סיפורים בפשטות ודברי הדיוט [של עשו ולבן וכדומה], כי
אם כן, אפילו בזמן הזה אנו יכולים לעשות תורה מדברי הדיוט,
ועוד יותר יפים מהם. ואם [התורה באה] להראות דברי העולם,
אפילו שליטי העולם יש ביניהם דברים מעולים יותר, אם כן נלך
אחריהם ונעשה מהם תורה, כאותו האופן. אלא שכל דברי
התורה הם דברים עליונים וסודות עליונים.

[ב] התורה . . . כיון שירדה לעולם הזה, אם לא היתה
מתלבשת באלו הלבושים שבעולם הזה [שהם הסיפורים ודברי
הדיוט], לא הי' יכול העולם לסבול. וע"כ סיפור הזה שבתורה
היא לבושה של התורה. מי שחושב שאותו הלבוש הוא תורה
ממש ואין בו דבר אחר, תיפח רוחו ולא יהיה לו חלק לעולם הבא.

[כז]

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

משום זה אמר דוד, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, [דהיינו להביט] מה שמתחת ללבושה של התורה.

ג] בוא וראה, יש לבוש הנראה לכל, ואלו הטפשים כשרואים אדם לבוש יפה, שנראה להם הדור בלבושו, אין מסתכלים יותר, [ודנים אותו על פי לבושו ההדור], וחושבים את הלבוש כגוף [האדם], וחושבים גוף [האדם] נשמתו. כעין זה היא התורה, יש לה גוף, והוא מצות התורה הנקראות גופי תורה. גוף הזה מתלבש בלבושים שהם סיפורים של עולם הזה, הטפשים שבעולם אינם מסתכלים אלא בלבוש ההוא, שהוא סיפור התורה ואינם יודעים יותר, ואינם מסתכלים במה שיש תחת לבוש ההוא. אלו שיודעים יותר אינם מסתכלים בלבוש אלא בגוף שהוא תחת הלבוש ההוא. החכמים, עבדי המלך העליון, אותם שעמדו בהר סיני, אינם מסתכלים אלא בנשמה [שבתורה], שהוא עיקר הכל, תורה ממש. ולעתיד לבוא עתידים להסתכל בנשמה של נשמה שבתורה.

ד] בוא וראה, אף כך הוא למעלה, שיש לבוש, גוף, נשמה, ונשמה לנשמה. השמים וצבאם אלו הם לבוש, וכנסת ישראל [שהיא המלכות] היא גוף, המקבל הנשמה, שהיא תפארת ישראל, [דהיינו ז"א], וע"כ המלכות היא גלוף לנשמה, [כי ז"א מתלבש בה כמו נשמה בגוף]. הנשמה שאמרנו שזו תפארת ישראל הוא התורה ממש, [דהיינו נשמת התורה הנ"ל בדיבור הסמוך, שבה מסתכלים החכמים], ונשמה לנשמה זה הוא עתיקא קדישא, [שבו יסתכלו לעתיד לבוא, כנ"ל בסמוך], והכל אחוז זה בזה, [שעתיקא קדישא מתלבש בז"א, וז"א מתלבש במלכות, ומלכות בעולמות בי"ע וכל צבאם]. אוי לאלו הרשעים

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

האומרים שהתורה אינה יותר מסיפור בלבד, והם מסתכלים בלבוש ולא יותר. אשרי הם הצדיקים המסתכלים בתורה כראוי.

(פירוש ה"סולם" לזוהר שם)

מפתח הענינים

לפרק כא

סדר השתלשלות ומסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים

- א. ספר יצירה
- ב. בכח ספר יצירה אפשר לברוא אדם, בהמה, חיה ועוף
- ג. ספרי ה"היכלות"
- ד. ספר הבהיר

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ספר אור הזוהר פרק כא

סדר השתלשלות ומסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים

בד בבד עם תושב"כ, שניתנה למושה מסיני, נמסרה גם תושבע"פ, הכוללת גם סתרי תורה, הנק' "מעשה בראשית" ו"מעשה מרכבה". וכשם שהתורה הנגלית טעונה בירור בקשר לפרטיה וכללותיה, כן הוא, ובמכ"ש וק"ו, בנוגע למסורת נסתר דתורה, שנמסרה תמיד מפה לאוזן, ורק ב"ראשי פרקים" ורק לצנועין וראויין בלבד.

מתאים עם הנ"ל, נביא להלן כמה פרטים על ספרי היסוד בתורה הנסתר שהגיעו לידינו.

א) ספר יצירה

א. ספר יצירה נתייחס לאברהם אבינו ע"ה. וכתב הרב של"ה, דאברהם אבינו ע"ה מסרו ליצחק, ויצחק ליעקב אבינו ע"ה, והוא מסרו לבניו הגדולים בני לאה, ויוסף שהי' קטן לא נמסר לו, והשבטים היו מתעסקים ובוראים נערות וטלאים והיו

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

מטיילים עם הנערות ואוכלים אבר מן החי מן הכשבים, ויוסף לא ידע שנעשו בס' יצירה.

(מדבר קדמות להחיד"א מערכת ח' ערך חכמה אות י"ב)

ב. גם בכוזרי (מאמר רביעי אות כ"ה) ייחס את ספר יצירה לאברהם אבינו ע"ה. וז"ל שם: אמר החבר, ספר יצירה והוא לאברהם אבינו כו'.

גם הר"ר חסדאי בספרו אור ה' הזכיר ספר יצירה, וייחסו גם הוא לאברהם אבינו ע"ה.

ג. גם בספר יצירה עצמו נזכר שם אברהם אבינו ע"ה. וז"ל:

כיון שהביט אברהם אבינו וחקר והבין וחקק וחצב וצרף ויצר וחשב ועלתה בידו, ונגלה עליו אדון הכל יתברך שמו לעד, וקראו אברהם אוהבו וכתת ברית לו ולזרעו עד עולם, והאמין בה' ויחשבה לו צדקה. . והקב"ה גילה לו את סודו.

(ספר יצירה פ"ו משנה ח')

ד. אבל הרס"ג כתב, שאברהם אבינו ע"ה הוציא רק את הענינים שבספר יצירה בשכלו, אבל לא הוא כתבו בצורתו הנוכחית. וז"ל:

הקדמונים מסרו, כי ספר זה אברהם אבינו חברו. . ואינם אומרים שהוא קבע מלות הספר הזה כפי הסדר הזה, אלא אומרים שהוא הוציא את הענינים הללו בשכלו. . ולמדם לעצמו ולמדם למייחדים שהיו עמו, ולא חדלו להיות נמסרים בתוך אומתנו בלתי כתובים. . וכאשר היה הזמן אשר נתקבצו בו חכמי האומה ורכזו עניני המשנה והלבישום מלים משלה וקבעום, עשו. . עניני ספר זה בדומה לכך.

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

(פירוש הרס"ג לספר יצירה)

ה. יש המייחסים ספר זה לרבי עקיבא ששנה כן מפי הקבלה עד אברהם אבינו ע"ה.

(פירוש "קול יהודה" על הכוזרי שם)

ו. ספר היצירה הוא מפורסם מאד, ושמו ותוכנו נזכר בש"ס, במדרש, בזוהר ובספרי הראשונים והאחרונים. והרבה מגאוני קדמאי חברו עליו פירושים, כגון רב האי גאון, הרס"ג, הראב"ד, דונש בן תמים, שבתאי דונולו, יהודה בן ברזילי הברצלוני, רבי יצחק סגי נהור, רבי עזריאל מגירונה, ר' אלעזר מגרמזיא (בעל הרוקח), הרמב"ן, הגאון מוילנא, ועוד רבים.

(ב) בכח ספר יצירה אפשר לברוא אדם, בהמה חיה ועוף

א. אמר רבא, אי בעו צדיקי ברו עלמא, שנאמר (ישעיה נ"ט) כי עוונותיכם היו מבדילים (הא אם לא היו בהם עונות אין כאן הבדלה (בינם לבין ה'), רש"י). ופי' רש"י רבא ברא גברא ע"י ספר יצירה, שלמדו צירוף של שם.

(סנהדרין דף ס"ה ע"ב ובפרש"י שם)

ועיין עוד שם בחידושי אגדות מהרש"א, ובס' הבהיר סימן קצ"ו.

ב. ר' חנינא ורב אושעיא הוה יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה, ואיברי להו עגלא תילתא ואכלי ליה. ופי' רש"י: וממילא אברו עגלא תילתא ע"י שהיו מצרפים אותיות השם שבהם נברא העולם, ואין כאן משום מכשפות, דמעשה הקב"ה הן ע"י שם קדושה שלו הוא.

(סנהדרין שם ובפרש"י)

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ועיי"ש בדף ס"ו ע"ב, והגירסא שם היא: עסקי בהלכות יצירה.

ג. ואני שמעתי ולא אבין כוונתם ז"ל, דאיך יעלה על הדעת דגברי רבי כי הני הוו עסקי כל מעלי יומי דשבתא במעשה שדים, והיו נהנים ואוכלין הדבר הנעשה ע"י שדים. ותו דבספר יצירה היו עוסקין, ובין שיהיה פירוש "ספר יצירה" הנמצא אצלנו שהוא מיוחס לאברהם אבינו, או כפירש"י ז"ל שהיו מצרפים אותיות השם וכו'.

(שו"ת הרדב"ז ח"ג סימן ת"ב)

ד. א"ר יהושע בן חנניה, יכיל אנא נסיב קריין ואבטיחין ועביד לן (ע"י ספר יצירה) איילין טבין [איילים וצביים] והידנין (וגם הם בעצמם) עבידין איילין וטבין.

(ירושלמי סנהדרין פ"ז הלכה י"ט)

ה. כתב הגאון מהר"ר צבי ז"ל בתשובה הנז' [בקונטרס צוארי שלל להחיד"א בהפטרת ואתחנן, הנוכרת לעיל מיני'] שזקנו מהר"ר אליהו ז"ל ברא גברא ע"י ספר יצירה, ע"ש. וראיתי בשו"ת בנו בס' שאילת יעב"ץ ח"ב סי' פ"ב, ששמע מהרב אביו ז"ל מה שקרה באותו הנוצר ע"י זקינו הגאון ר' אליהו בעל שם ז"ל, כי אחר שראהו הולך וגדל מאוד, נתיירא שלא יחריב העולם, ע"כ לקח ונתק ממנו השם שהיה דבוק עדיין במצחו ועל ידי כך נתבטל ושב לעפרו, אבל הזיקו ועשה בו שריטה בפניו בעוד שנתעסק בנתיקת השם ממנו בחזקה, ע"ש.

(מדבר קדמות להחיד"א, מערכת יו"ד, אות כ"ז)

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - מהרתה - קדושתה - סגולתה

ו. ועיין בפתחי תשובה יו"ד סימן ז', שבהמה שנבראה על ידי ספר יצירה אינה צריכה שחיטה. והשל"ה הביא ראיה ע"ז ממ"ש שאחי יוסף עסקו בספר יצירה ומיברי להו בהמות ואכלו אבר אבר, כנ"ל סעיף א' אות א'. ועיין ג"כ בדרכי תשובה שם סעיף י"א שהאריך בזה.

ג) ספרי ה"היכלות"

ספרי ההיכלות, הנקראים "היכלות רבתי", "היכלות זוטרתתי", "פרקי היכלות", "פרקי מרכבה", "אגדת רבי ישמעאל", ועוד, מיוחסים לתקופת התנאים, ובמיוחד לרבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול ולרבי עקיבא.

ספרי ההיכלות כוללים: סודות הרקיע, צבא השמים, כסא הכבוד והיכל ה', ובהם: שיעור קומה של יוצר בראשית, שמותיו של הקב"ה, כיצד דן הקב"ה את עולמו, שמות המלאכים, שירתם ותפילותיהם ועניני משיח וגאולה.

ד) ספר הבהיר

א. ספר הבהיר מיוחס להתנא רבי נחוניא בן הקנה, מחבר תפילת "אנא בכח", ונחשב לספר הראשון שבו נכתבו סתרי תורה על מנת לפרסמם בגלוי. ועיין בחיד"א (שנסמן להלן בסמוך) שמתאר אותו בשם "ראש המקובלים".

ב. הוא התחיל לחבר ספר בקבלה בפרסום. כי האף אמנם שכל דברי רז"ל הם בנויים על חכמת האמת. . מכל מקום הלבישו הדברים מאד, שאינו ניכר כלל כי הם המדברים סודי

"אור הזוהר" - עניני לימוד הזוהר

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

תורה. אבל רבי נחוניא בן הקנה התחיל לחבר ספר שניכר שהם סודות.

(שם הגדולים להחיד"א מערכת ספרים בערכו)

ג. כל גדולי המקובלים הראשונים שאבו ממעיינו והלכו לאורו הבהיר, אשר הבהיק את העולם, טרם הופיע עוד אור הזוהר.

(הרב שמואל לוריא בהקדמתו לספר הבהיר, הוצאת ווילנא תרמ"א)

ד. רבי מאיר בן שלמה אבו-סהולה (ה'צא), תלמיד הרשב"א כתב פירוש רחב לספר הבהיר, שנדפס לראשונה, מכתב-יד, בשנת תרמ"א.

* * *

הספרים הנ"ל, ספר יצירה, ספרי ההיכלות וספר הבהיר, שמשו יסוד לספר הזוהר הקדוש, שנבנה על שני יסודות: על סודות שנתגלו באותם הספרים ובעוד ספרים, ועל סודות חדשים שנגלו להם ע"י אליהו, המלאכים וכו'.

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"פ.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"פ.
- ❖ מאנשים שקיבלו חול'י הידוע רח"פ.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"פ.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"פ.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"פ.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"פ.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"פ.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"פ.
- ❖ מאנשים שהסתככו במשפטים קשים רח"פ.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"פ.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"פ.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"פ.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"פ.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"פ.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

– יש לנו עצה קלה בשבילכם –

למדו כל יום ויום ספר "זוהר הקדוש" אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל העניינים ספר "זוהר הקדוש" מחולק בחנם

* * *

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות.
 (אמרי פנחס שער ו אות עג)
 כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא.
 (רבני ירושלים תרפ"א)
 אלו שלא עוסקים בלימוד הזוהר, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם רח"ל, וגורמים שמסתלק רוח המשיח. (תיקוני זוהר)
 על ידי זה שתעזור לפרסם את ספר הזוהר הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע, יזכו לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

– למדו והפיצו –

גליוני "ספר זוהר הקדוש"

פרק ומנסה לכל מיני

סגילות רפואות וישועות

כ"י לא תשנ"ח מפ"י ורע"ו

ספר זוהר

הש"ס והמנקד

יוצא לאור במנוח שית
על ידי:

מכון "זוהר הקדוש היומי"

לדמוד כל ספר "זוהר הקדוש" במסגרת השנה
שעל ידי:

מפעל זוהר העולמי. תלמידים וחסידים של התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א. לפרסם בחנם תורת הנסתר. ועל ידי זה יתקיים מה שהבטיח הרשב"י: "בדא יפקון מן גלותא".

מטרת המפעל, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (רע"ח ח"ג קכ"ו): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחי' דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדר יתנו ואין עמו אל נכר.

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המנקד השלם, שמורות להמחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד ממשאל להדפיסו ולהפיצו בחנם ולהלקם לכל אחד ואחד מישאל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זיע"א. וכל המזכה את הרבים יזכה לבנים צדיקים.

תפילה קודם למוד הזוהר
(קפלה מהארז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנו לך לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדוה ובהשתחויה, שקרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנו מבקשים ממך מילין תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוכיני לבבנו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניה לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל פסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גליית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, והמיומותם, וקדושתם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

הכנת אליו הנביא וכו' לטוב, לרבן שמעון בר יוחאי זיע"א
וכמה בני נשא לתת ותפריטון מהא' המרד דילה. בד ותגלי לתת
בדרא בתרא פסוק יומא, ובנייה וקראתם דרו ב'ארץ' וכו' (תקוני זוהר כג)

זכור השאלה שישאלו אותך בבית היו של מעלה, "צפית לישועה?"

מה עשית לקרב את הגאולה ולהביא את מלך המשיח? שעל זה אנו מתפללים בכל יום "כי לישועתך קנינו כל היום" !!!

הקב"ה מתרעם על האדם כשאינו מחכה למלכותו, כדאיתא בפסיקתא (כמאמר גילי) שאמר הקב"ה לצדיקים לא יפה עשיתם שחיבתם לתורתו ולא הכיתם למלכותו, הרי אפילו שמצדיקים המחבבים את התורה דורשים מהם על הצפייה לישועה. (צפית לישועה מהחפץ חיים זצ"ל, פרק ג)

החיי חבורא דאיהו ספר זוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי